

உ
கு ம ர ன் று ணை .

கோட்டாறு

வித்துவான்

வீ. சு.

பழனிக் குமாருப் பண்டாரம்

அ வ ர் க ள்

இயற்றிய

பிரபந்தங்கள்.

இ னை

மதுரை

தமிழ்ச்சங்கவித்துவான்

மு. ரா. அருணாசலக்கவிராயரால்

மதுரை

விவேகபாறு அச்சியந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பெற்றன.

இதன் விலை] 1912 [அணை 12

உ
குமரன் றுணை.

இப்புத்தகத்தில் அடங்கிய

பிரபந்தங்களாவன:—

1. திருச்சுசிந்தைக் கலம்பகம்
 2. திருச்சுசிந்தை மும்மணைமலை
 3. கன்னியாகுமாரி இன்னிசைப்பாமாலை
 4. திருமருங்கை ஒருநீணைமலை
 5. திருவீரைக் கலம்பகம்
 6. திருவீரைப் புராந்தகமலை
 7. திருவீரை மரகதவல்லியம்மை பிள்ளைத்தமிழ்
 8. திருவீரை மரகதவல்லியம்மை }
இன்னிசைப்பாமாலை.
-

௨
குமரன்முனை.

சிறப்புப்பாயிரங்கள்.

திருவிதாங்கூர்க் கவர்ன்மெண்டுப் பென்சன் சிலாஸிகதப்
பரிசோதகர் நாகர்கோயில்
மகோ-மா-ஸீப்ரீ தே. சே. கணேசபிள்ளையவர்கள்
இயற்றியன.

சொற்கொண்ட தமிழ்கண்டாம் பொருள்சொன்ன நயப்புஞ்
சுவணங்கோ ளெணப்பாணற் சுருளிறைதொல் வரமே
முற்கொண்ட விழுமுவஞ்சி முகப்பின்மளிர் சுசிந்தை
முதல்விழைவின் மறைவழிச்சங் கரமுனிவன் பழிச்சத்
தற்கொண்டார் தானெனற்காந் தானுமா லயப்பேர்த்
தற்பரசிற் சுகப்பெருக்கா ரற்புதமுந் நீர்க்கோர்
நற்கொண்ட லாய்மேய்ந்துண் டெவர்கழீஇதெண் னார
—~~சு~~ரிபீழிவான் வீரசைவ மணிவளனன் குறவே. (க)

சுகப்பொருட்டோர் விடையுந்து சுசிந்தையெந்தை நேசர்
தொடர்போங்கல் வாய்மையொழுக்குமுதருந் னீத்
சுகப்பொருட்கர் முறுகவற்சித் தீக்களைகட் டாக்கிச் [தாச்
சிந்தியிய னுனிலத்தி லைந்திணையுஞ் செழிக்க

வகப்பொருட்டெய் துறைகள் பல புகப்பெறவே நிறீஇ
 யருந்துநர்க்கா மாரமுதம் பொருந்தி சிற்கும் பொலிவே
 மிகப்பொருட்பே ரெனப்புலஞ்சால் வித்தகருள் வியப்ப
 விரிதருநாற் பயனொருங்கே விளைப்பதற்கிண் டுற்றே. ()

சிலம்பகப்பா வகியுலகைச் சிகழ்ந்நு கோலிச்
 சேர்நொடிக்குட் சிவமலநொன் நிலையெனுஞ்சீர்தெரிந்தே
 வலம்பகப்பாங் குயர்தனையே மனமுரைமொப் பொன்ற
 மருவிவலம் போந்தகரி மாமுகற்கே மதுர
 பலம்பகப்பார்த் துரிபகழிப் பரிசுபெற முன்னும்
 பரமேட்டிக் கணியாகப் பவந்தெறுஞ்சு சிந்தைக்
 கலம்பகப்பா விளம்புதொறு முளன்புகமழ் தரவின்
 கவிதைகளாற் றொடுத்தணிந்தான் புவிதவத்துய்பொருட்டே.

சிருக்கோட்டாற் றெழுகருணைச் சித்திவிநா யகற்குத்
 திருக்கோட்டாற் றெழுதருசீர் வெண்பாவந் தாதி
 கருக்கோட்டா வடிவீசற் கிரட்டைமணித் தார்நா
 கருக்கொணவ மணிமாலை கவினுளவே மிலைச்சு
 மருக்கோட்டாம் பொழிலனந்தைச் சிகண்டே சுரநா
 • மருக்குநான் மணிமாலை புருக்கமொடு புனைந்தோன்
 குருக்கோட்டா வரகுடந்தைச் சாரங்க மரபு
 கூறுநெறி கொண்டொழுகும் வீரசைவக் குரிசிஃ. (ச)

சிறப்புப்பாயிரங்கள்.

௩

அழனக்கு மருதநல் லானிழல்பூம் புனற்சார்
 பகனலியூட் பற்றறுக்கு மணிசுசிந்தே சன் டூங்
 கழனிற் கு மார்வந்தண் ணளிசீர்காப் பெனுமெப்
 கடைப்பிடிப்பான்றெருட்டுநெறி காட்டி டுக்கோ மான்புட்
 நெனிக்கு மாற்றமறச் சுவைப்பலந்துஞ் சோலை
 குழ்தருகோட் டாற்றுறைவான் விரைநகர்த் தோன்றல்
 பழனிக்கு மாதூரியம் பயனயந்துய்த் தோங்கும்
 பழனிக்கு மாரனெனும் படிபுகழ்பா வலனே. (டு)

இருவிதாங்கூர்க் கவர்ன்மெண்டு தேரூர்ப் பாடசாலைத்
 தமிழ் உபாத்தியாயர் ஆச்சிரமம்
 மகா-ம-ம-ஸ்ரீ தருமவிநாயகம்பிள்ளையவர்கள்
 இயற்றியன.

சந்தப் பொருப்பி விழிபொருனைத் தரங்கத் துறையிற்
 நயங்கொனியின், னுந்தப் பொருவின் வைமணியிக் குயர்
 பொன் மாட முறுமறுகார், முந்தைப் பெருவி ரைப்பதிக்கண்
 முக்கட் கடவுட் பூசைமுனன், புந்தப் புரிசுப் பிரமணிய
 னுயர்மெய்த் தவத்தா லுற்பவித்தே, (க)

முன்னோங் கியவைவர் திலக்கணங்கண் முறையாக் கற்
றிக் கதன்பயனு, மன்னோங் கறங்க ளெண்ணுன்கு மலையு
மனர்கதைப் பதியினில்வாழ், மின்னோங் கிடையாள் பாக
னென விளங்குஞ் சிகண் டேசுரற்கு, நன்னோன் பினினுன்
மணிமாலே நாகைக் கினிய நவமணித்தார். (2)

பன்னும் புகழ்ச்சைர் கோட்டாரும் பதியிற்சித்தி யைங்
கரற்கு, மன்னும் வெண்பா வந்தாதி வடிவைக் கிரட்டை
மணிமாலே, யுன்னும் பொழுதி னென்ன்மீழ்கொத் துருக
வுரைத்தக் கேட்பவர்தங், கன்னங் குளிரக் கருதுநருட்
கனியக் கதறிற் தேனுற. (௩)

வேறு

சிலம்பக லோர்வீழ்த் தத்தர மருவி நிலநெபாற் கொன்
றைய நிழற்றி, மூலம்புதண் புனலார் செஞ்சடை யண்ண
மமர்கயி லாயநற் சசிர்கதைக், கலம்பக மென்னு மரியநூ
லிசைத்தான் கவிபுறுப் பிலநிடப் பிறத்த, பலம்பெறும் புல
மைப் பழனிக்கு மாரப் பாவல னுளமிகப் பரித்தே. (௪)

வேறு

சன்னிபுரி மேய்மெழிற் கன்னிப் பகவதிமே
சன்னிசைப்பா மாழி யியம்பினஞ்சி—ருன்னும்
பழனிக்கு மாரனெனும் பாவல னின்சொல்
வடகிற் ககமகிழார் யார்.

சிறப்புப்பாடல்கள்.

(௫)

திருவிதாங்கூர்க் கவர்ன்மெண்டு நாகர்கோவில் நார்மல்
பாடசாலைத் தமிழ்முனிசிப் பேய்க்குளம்
மகா-நா-புரீ எஸ் குளத்தூரையவர்கள்
இயற்றியது.

செம்மணிச் சிர்மெய்ச் சிவதானு வார்சசிந்தை
மும்மணி மாலை மொழிந்தனன்—செம்மைநெறிப்
பாவலனும் வீரைப் பழனிக்கு மாருதமிழ்
நாவலப மென்சொல்வே னான்.

திருநெல்வேலிப் பேட்டை
மகா-நா-புரீ ஆறுமுகநயினார்பிள்ளையவர்கள்
இயற்றியன.

திருச்சிந்தைக் கோலின்னகண் வளர்தானு மாலயப்
பேர்ச் சிவமெ மாற்குத், திருச்சிந்தைக் கலம்பகமும் மும்
மணிமா • லையுஞ்செய்துஞ் செகத்திற் கோர்மா, திருச்சி
சிந்தை வியர்ப்போற்று மருங்கையொருகிணைமலை சேய்க்
குச் செய்தும், திருச்சிந்தைக் கரைவாழ்கண் ஓர்க்கினிசைப்
பாமலை செய்து மேலும், (௧)

கூ

சிறப்புப்பாயிரங்கள்.

வீட்டாற்றுத் தொண்டினின்றே நாகைநவ மணிமாலே
விளங்கச் செய்துங், கேட்டாற்றின் பறும்வடிவைக் கிரட்
டைமணி மாலையண்பாற் கிளரச் செய்துங், கோட்டாற்றுச்
சித்தியிநா யகர்வெண்பா வந்தாதி குளிரச் செய்தும், ஊட்
டாற்று மனந்தைச்சி கண்டரினான் மணிமாலே யுவப்பச்
செய்தும், (2)

மலைநாட்டா லயங்கள் பல பாடல்பெறு திருந்தகுறை
மாற்றிச் சைவ, சிலைநாட்டாண் மையைத்திகழ்த்தி யுவகை
தலை சிறந்தருள்கூர் நெறிக்கண் னுற்றே, தொலைநாட்டான்
பலகளிஞர் நார்ப்பாடிக் கவன்றவையைச் சொல்வீத் துண்பத்,
தலைநாட்டா தெமக்காந்தே வாரதிரு வாசகத்திற் றந்தான்
மன்னே. (3)

அன்னவன்றான் நிருவீரைக் கலம்பகமும் புராந்தக
கா லேபு மாவ் கெந்தாய்த், கின்னிசைப்பா மாலைபிள்ளைத் தரி
ழ்வைசெய் தெழிற்பாண்டி யினும்பேர் பெற்றோன், சின்ன
யணத் திருவீரைத் தவத்துதித்தோன் விரசைவன் நிகழ்
கோட் டாற்றி, அன்னர்வளர் தருபழனிக் குமாரச்சு னை
யென்னு நாவ ணேனே. (4)

வ்
குமரன்முனை.

திருச்சுரிந்தை மான்மியக் குறிப்பு.

சுசீந்திரமென்பது கன்னியாகுமரிக்கு மேற்குந் தென்
கடற்கு வடக்குங் குமார் கோயில் வேள்விமலைக்குக் கிழற்
கும் மகேந்திரமென்னு மலைக்குத் தெற்குமாய்க் கோட்டா
மென்னு நதித்துறையில் நானாவகைத் தீர்த்தங்களை யுடைய
தாய் விளங்கும் ஒரு மகாசிவ சேஷத்திரமாகிய திவ்விய
நகரமாம்.

இவ் கு இந்திரன் தேவகுரவனோடு வந்து பூசித்து, சிவ
பெருமான் திருவருளால் எத்தேவருமறிய முத்தீ மூழ்கி
அகலிகை விருப்பாலார்த்திருந்த அரும்பாவந்தீர்த்து பெருஞ்
சுசியாயினன். இக்காரணத்தினாலேயே சுசீந்திரமென்று
யிற்று.

அன்றுமுதல் அவ்வமரர்கோன் இத்தலத்தின் மூர்த்தி
யாகிய அமுதவிங்கேசுரர் பிரிவாற்றினாய்த் தன்னகர்ப்
பொருள் பலகொண்டு பூசித்திங்கமர்ந்து வாழ்நாளிலோர்
நாள் சுசிந்தைப்பிரானார் கசிந்தவுளத்தராய்ப் “பொன்னு
டனே திசுனாடு பின்னமாகாம லங்கமர்ந்திங்கெந்நாளும்
வந்து நம்மைப் பூசிக்கும்படி அர்த்தயாமக் காலத்தை நினைக்
கே யருளினோம்” என்று மலர்வாய்மலர்ந்தருளினார். அவ
னவ்வாறே நாடோறும் வந்து பூசித்தி வருகின்றனன்.
ஆகலால் இவ்வலிகத்தார் புரியும் பூசைகளில் அர்த்தயாமக்
காலப்பூசை இவ் கு இம்மைக்கும், இலதாய் நிகழ்கின்றது.

முன்னர் சப்தமுனிவர்களும் கயிலாயத்தையடைந்து தன்னைத்தான் பூசிக்குத் தகைமை வேண்டித் தலையிற்றக் கயிலாயபதியார் மகிழ்வோடெழுந்தருளி “முனிவர்களை! ஞானகானனமாகிய தென் கயிலாயமென்றே நு தலையிற்றக் கின்றது. அங்குச்சென் நித்தவமியற்றுவீராகில் அங்குள் செய்வோ”மென்று திருவாய் மலர்த்தருளினார். அங் வாறே அம்முனிவர்களின்கடைத்து நோற்றுப் பெற்றனர். இதுதலையே இது தென்கயிலாய மென்பது தொளிதின் விளங்குகின்றது.

இத்தகைமைகளன்றி, அத்திரி முனிவர் பத்தினியோடும் ஆச்சிரம முற்றதும் அவ்வத்திரிபாரது பத்தினியாராகிய அநருபையார்பால் அபன் அரி அரணென்னும் ஏறவரும் அநங் குழவிகளா வமைத்ததும் பின்னர் அம்ஏறவருமே தெளத்தாத்திரையன், சந்திரன், தர்வாசன் என்ன மன்னி யறும், வியாசன், வசிட்டன், வாமதேவன், பூசித்ததும் நம்முதலின்கேசரது திருமுடித் கங்கை முக்கவராயற்ப ளித்து, சத்தியலோகம், பாதாளம், தென்கடல் வழிச் சிசுன்றதும், அரசு, துளசி, கொன்றை, வில்வம், ஆர்த்தன வும், அயிராவதம், அகத்தியர், நீத்தியகன்னியர், தெர்வ தச்சன், உச்சைச்சிரவம், பாக்கியவருங்கி, சனகாதியர், சங் கராசியர், முப்புவேங்கர் முதலாயினோரு மற்றோரும் பூசிக் துச் சித்திமுத்திகள் பெற்றனவும், இக்கயிலாயமாகிய உன் றிரத் தலமுராணத்திற் பார்த்து கிடக்கின்றன.

இவைகளிற் சிலைற்றை யெளிதிற் பொருள் விளங் கும் உலகவழக்கச் சொற்களினுலேயே, குறிப்பாக இக் கலம்பகத்திற் பெரும்பாலும் வருவனவழித்தகண்டுகொள்க, கயாம்! கபம்!! கபம்!!!

உ

சுமரன் துணை.

திருச் சுசிந்தைக் கலம்பகம்.

காப்பு.

நேரிசை வெண்பா.

வலம்புரியோன் வேதனொடு வானவரு மேத்தும்
வலம்புரியே ரம்பனடி வான்ஈ—நலங்கொள்
சுசிந்தைக் கலம்பகநூற் சொற்பொருளோ டெற்குச்
சுசிந்தை தருவான் றுணை.

நூல்.

மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா.

1. உலகமும் நிலமேழு முவந்திறஞ்சு முயர்வுடையோர்
தலமாகுந் தரையிடத்தத் தவளவரைத் தகைமைபதாம்
வானவர்கோன் றனதுரிய வளநகர்க்கும் வளமெனவிஞ்
ஞானவணர் தனிலமைத்த நலமிருதென் சுசிந்திரமென்
ஞரணமும் புகழ்நாமத் தருட்பதியி னீவனேத்தும்
பூரணஞ் தாழ்வுவெனும் பொருவிடைமேற் புண்ணியனே.

2

திருச் சுபித்தைக் கலர்பகம்.

2. தெடியவனுந் திசைமுகனுந் தெடுநாளாக் தினந்தீதடி
யடிமுடிக ளறிவரிய வழல்வடிவா யமர்ந்திடுநீ
யரியதவ முனியாகு மத்திரீயோ டருந்தவரு
முரிமையொடு கண்டுகொழந் குவர்கனொடு மொருவனென
முடிநுவ மோருருவின் மொய்த்திவணி நின்றனையாற்
தேவர்கொழு மித்தலத்துன் திருவருளின் றிறமென்னே.

இவையிரண்டு மாறடித்தரவு.

1. திணையளவு மெண்பகர்த்தெச் சீவருக்கு முவரவூசெய்
விணையளவிற சம்மம் விதிக்கும் பெருந்தகை
மணையறத்தி னின்றவொரு மாமுனிவன் கைத்தலத்திற்
புணையரவ மதிகரந்தோர் புகழ்புனியா யுதித்தணியே.

2. முச்சுடரைக் கண்ணாகக் கொண்டு முழுதுலகு
மச்சமறச் சீரொளியாக் காட்டிநிற்கு மன்புளனீ
யிச்சகத்திற் பூசிப்பா னெய்துமுனி வரரஞ்ச
வச்சவத்தத் தோரொளிய தாகி யமர்ந்தணியே.

3. நான்முகனும் பாற்கடலார் நாரணனுந் தானுரைத்த
நான்மறையுஞ் செய்கின்ற நற்பூசை கொள்ளுநீ
வான்மருவும் ஞான வனத்திலுயர் முனிவரர்க்கா
மான்மயுவ நீத்துத்தான் மாபூசை செய்தணியே.

இவை மூன்று நான்கடித்தாழிசை.

அதான்—இது தனிச்சொல்.

திருச் சரீர்தைக் கலிப்பதம்.

௩

1. பதிபல வுறுமெழு வகையுல கமுமிடை படவுனி மிக
வெழு முடி, மதிநதி யரவொடு மதுவொழு கிதழிபல்
விதைவகை மலர்புனை வுறும்.
2. கதியறு படுதிரி புரமவு ணர்களுொடு கருகிட வொளி
மிசு நகை, மதிமுக வறம்வள ருமைகளி கொள்வருள்
வளரின நகைநனி செய்யும்.
3. அடலொடு விதிதலை விரலுகிர் கொடுதிரு கலரவிழ் ம்
ரைதிகர் கரம், கடலன வருள்பெறு கதியிஃ தெனவு
யர் கழலடி நிலைகுறி தரும்.
4. அடியெழு தலமது மரையென் வளரிய மனினுடல் வி
ழவுதை பத, மிடிபட நனிதுனி பழிபடு மடியவ ரிட
மென வவர்புக மிகும்.

இவைநான்கு மீரடியதாகம். அதனால் இது தனிச்சொல்.

1. பூதங்க ளோடுகலை பொருந்து மதியிரவி
யேதந்தி சான்மாவோ டெண்மயமு மாஞ்சுரி.
2. வீரன்மா லுருத்திரன் மகேசன் சதாசிவம்விந்
தருநாதஞ் சத்திசிவ மாகுநவ வடிவுநீ.
இவையிரண்டு நாற்சி மீரடியம்வோதங்கம்.
1. ஆடுண்டு பெண்ணென லன்றென னீயே.
2. ஆடுண்டு பெண்ணுரு வானது நீயே.

சு

திருச் சுசிந்தைக் கல்ம்பகம்.

3. தாயொடு தந்தையி லாதவ னீயே.

4. தாயொடு தந்தை தமரென னீயே.

இவைநான்கு நாற்சீரோரடி யம்போதரங்கம்..

1. வேதமதாதலு நீயே.

2. வேதம தோதலு நீயே.

3. போதம தாதலு நீயே.

4. போதம ளித்தலு நீயே.

5. புலனம தாதலு நீயே.

6. புலனம ளித்தலு நீயே.

7. அவரிவ ரென்றலு நீயே.

8. அவருளி னிற்றலு நீயே.

இவையெட்டு முச்சீரோரடி யம்போதரங்கம்.

1. பொன்னு நீயே.

2. பணியு நீயே.

3. புதிய னீயே.

4. பழைய னீயே.

5. உடலு நீயே.

6. உயிரு நீயே.

7. ஒளியு நீயே.

8. வெளியு நீயே.

9. அகமு நீயே.

10. புறமு நீயே.

11. அறிவு நீயே.

12. அறிவ னீயே.

13. பசுவ நீயே.

14. பதியு நீயே.

15. பகவ னீயே.

16. பரம னீயே.

இவை பதினாறு மிருச்சீரோரடி யம்போதரங்கம்.

எனவாங்கு இதுவுந் தனிச்சொல்.

பெறும்பொரு ளரிநனினும் பெரிதிலை யெனவிங்

கறம்பொரு ளின்பம்வீ டளிக்குநல் வகையா

பூ ண்ணிய லறிவா ணுந்தட ரெளிந்த

திருச் சுசுந்நைதக் கவுப்பகம்.

௫

தண்ணிய வுளத்திற் றுவி ல தாவுள
பொருணிலை புணர்ந்து புவனபோ கத்தை
வெறுத்து தின் னின்பம் வேண்டிப் புசிக்குந்
தொண்டர்க டுதிக்குஞ் சோம சேகரா
புண்டர நுதல்விழிப் புனிதா வடியேன்
மனத்திலி லொருவர மதித்துனை வேண்டின
னப் பொரு ளரியது மிக்கது நிற்கிலை
செப் பிடி னெளிதல் தொப்புலே றில்லா
ஷுனதழக கமலநீமன் மனக்குள மலரப்
பன்முய தொண்டர்தம் பக்க மாக
வருளென லெளியே னாதலி
னருளுள மிரங்கி யருளுதல் கடனை.

(௧)

நேரிசை வெண்பா.

கடனஞ் சயின் றமரர்க் காத்தோய் சுசுந்நை
கடனஞ் சயிலமக ணச்சம்—படனஞ்சப்
பாப்பம் புவியுட் பதுங்குஞ் சலிபாம
லோபம் புனன்மகட்கென் னோது.

(௨)

கட்டளைக் கலித்துறை.

ஓதா துலக னுளத்தேர்ந் தள்வினின் பூட்டியென்றும்
வேதா துளவன் றமவாய்ச் சுசுந்நையின் மேவிநின்ற

கூ திருச் சுசிந்தைக் கலம்பகம்.

தாதா ரிதழித் தலைமலைத் தானுவன் றண்கழற்சர்
போதா லருச்சித்த லாம்வாய்மை கூறும் புகழ்ச் சொலுமே

காட்சி.

கட்டளைக் கலிப்பா.

சோல்லி யம்பருஞ் சோதி சுசிந்தையிற்
சூரி யன்கதிர் விழ்தபு சோலையோர்
வல்லி தன்மலை மஞ்சடர் தாலமும்
வாரி சங்கு வளையுங் குமுதமும்
பல்லி லங்கித ழின்றிய பூந்திலம்
புன்மு கைத்தள வங்களுங் கொண்டவல்
வெல்லி லங்குமி னேந்திய தாண்மல
மென்ன வோர்கட மென்றன்மு னேனர்ததே.

(புய்வகுப்பு) வண்ணம்.

நீரில ருட்கப்ப னைத்துக்கு டைந்தளி
நீலரி நக்கிப்பு சிப்புக்கொ மும்பைக
னீமம துற்றுச்செ ழித்துப்பு கண்டிட
நேயமி கப்பொற்பொ ருப்பைச்ச மந்தன
பூரிமு ழக்கிக்க லக்கற்பெ ருங்கட
லுறிய நச்சுக்கு லுப்புற்று யர்ந்தன
லுமைம கட்டுத்த விர்த்திட்ட தொண்டர்சொல்
லுசியெ டுத்துப்பொ றித்தற்கெ ழுந்தன

வாரிய லைப்பப்ப தைப்புற்ற ருஞ்சிவ
வாரொடு கீட்டிப்பி டிக்கக்குழைந்தன
மாவெள டுக்கற்ற லைப்பத்தி னன்றொட
வாரிய டுக்குற்ற னைக்கச்சி வந்தன

மூரிய லைப்பட்ட ழிக்கற்கெ முங்கடன்
மூளம முத்தொட்டு ருத்திச்ச சிந்தையை
மூழ்கற விர்த்துச்சி றக்கப்பு ரந்தவோர்
மூலிழி யத்தூற்ற டப்பொற்பு யங்களே.

(௨)

ஐயம்.

கலிநிலைத்துறை.

யங்க கங்கணத் தானுவன் சுசிந்தையம் பொழிலி
னுயங்க வென்னுபிர் வாங்கிட வுதயன்சே யியமன்
யங்க வீசிய வலைகொலோ வெனவுறு மின்னிற்
றயங்க வான்புனன் மலர்கொலோ தகவறி கிலனே.

(௩)

(அம்மாணை) மடக்குத்தாழிசை.

அரிய ச்சிந்தைநக ரழியாம னம்பரனா
ரெரியு மழுக்கடலி னேவினா ரம்மாணை
பெரியு மழுக்கடலி னேவினரே யாமாகிழ்
பெரிய கடற்புனருன் பின்னேதோ வம்மாணை
வருணனார் வாழ்த்த வழங்கி னர்கா னம்மாணை.

(௪)

௨௮ திருச் சுசீந்தைக் கலம்பகம்.

கலிவிருத்தம்.

ஆம்மான் மகனைத் தெறுமங் கணுதற்
செம்பான் மழுவுந் திடுசெங் கரனாத்
தம்மான் புகழ்சார்ந் தசுசிந் திரமே
வேம்மான் கழலெட் டுமிறைஞ் சிடினே.

(அ)

தெளிதல்.

பதினான்குசீர்க் கழிநேடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

இரவினிற் றனியே புவிமகன் முடியி
னீணையடி மலர்புனை வுறவே
யெழிலுட னடந்து பரவையை யுளத்தி
னிகறவிர்த் தொருவனுக் கிணக்கும்
பரமனற் பசிய துளவணி கடவுள்
பங்கய வரிவரோடு முறையும்
பகருதற் கரிய புகழ்மலி சுசீந்தைப்
பனிவரைப் பைம்பொழி லகத்தே
வரரெழிற் கொடிகொன் மலர்மகள் கொலென
மயங்குறத் தோன்றிய விவடன்
வரிவிழி யிமைத்து மணிலடி பொருத்து
மலர்குழ லினிலுயங் கியுங்கண்
ணெரியழற் கொடிய வரவுரி யன்ன
வேர்துகி னிறம்பிறழ் வதுமா

திருச் சுசீந்தைக் கலம்பகம்.

கூ

மியல்பின ளானம் முடலுயிர் பொருளா
யிசைந்தமின் னெனமனந் தெளியே.

(கூ)

நயப்பு.

எழுதீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய வண்ண விருத்தம்.

தெளியுந் திறமய வினைவென் றவருறு
சிவசங் கரனொர்சு சிந்தையினி
லொளிநுந் தனயெழி லொடுநின் றவரிடை
யுறலின் றெனவுழ் னெஞ்சயரெண்
களிறுந் திசைபுக மினிருந் தனமவை
ககனந் திரிவரை யின்செயலி
னளினந் தகுதழ் லொடுசென் றனவன
நடைகொண் டிடினுள தென்றறியே.

(கூ)

நேரிசை வெண்பா.

அரவம் புனைந்த வரனார் சுசீந்தை
பரவன் பினர்பாற் பரிவு—மருவிச்
சுதருஞ் சமனுந் தொழுவே யருள்வார்
பரமன் றனதொண் பதி.

(கூ)

நேரிசை யாசிரியப்பா.

பதிபசு பசமு மாகித் தனியாங்
கதியென் றெவருங் கருது நின்னைக்

கவுதம முனிவன் காதலி தன்னைக்
களவி னச்சிய கசடறுப் பானீ

5. தெத்தலங் களிணு மிக்க தென்ற
குருமொழி கொண்டிங் கவனெடு குறுகி
வேத்திரப் படைமுதல் விளம்பிய வாறாய்த்
தேரு ரீதெனத் தெரிய நின்றவ
னோராக் கண்ட கோரக்க வரையி

10. வாயிரா வதக்கோட் டாற்றட மளிப்பித்
தவ்வயி ராவத வருஞ்சுனை யாடிச்
செவ்விய பூசனை செய்திவண் சேர்ந்தவ்
வருமையிற் சிறந்திடும் யானையைப் பணித்தது
குருமுனி யுறையங் குவட்டுக் கங்கையைக்

15. கோட்டாற் குத்திக் கொணரு மந்தக்
கோட்டாற் நிற்புனல் குளிர வாட்டித்
தன்னகர்ப் பொருள்வழுத் தவிர்ந்தன வருத்திப்
பூசனை புரியும் புரந்தரன் றன்னை
யாசிலந் நந்தியா லயனரி யாதியாந்

20. தேவரை வருத்திச் சேர விருத்தி
யாவரு மறிய வனலினை வளர்த்தத்
திக்குளிப் பித்தத் திமையை யொழித்துப்

பின்பவன் றனக்குநீ பேசிய வாறு
யன்போடு தெய்வக் கம்மியை யழைத்துக்

25. கூடது முறித்து நாடது திருத்துவித்
தன்போடு பூசை யியற்றவுள் ளுவந்தங்
சமுதவிக் கத்துணின் றருள்வடி. வெடுத்துக்
கடலது பொங்கிக் கரைபுரண் டன்ன
வுடலொடு முளத்தொடு மொழிவிலா னந்தக்

30. ஸரிகொன வாயிரங் கண்க ளாலும்
பருகிப் பாடிப் பரவ முன்னின்
றாள்புரிந் தமருமோ ரமலனென் றெவரும்
பரவுஞ் சுசின்றையிற் பரமா தமியே
ஹரைக்கொணக் கொடுமைக ளுடையே னதனைக்

33. கரைக்குமா றறியேன் கார்கோ ளுலகி
லவரவர் நினைவுபோன் றன்புரு வாகித்
தனியருள் புரியுந் தயாளுவா நீயே
திருக்கடைக் கண்கொடென் மறுக்கந் தவிர்த்தென்
முடியினின் னடிமலர் முடித்துக்

40. கடிவிலவ் வடிநிழற் கதியருள் புரியே. (கஉ.)

உட்கோள்.

கட்டளைக் கலித்துறை.

புரியுங் கிடைப்பரன் பூந்தண் சுசின்றைப் புகழ்நையா
புரியுங் கயற்கீண்க ணெஞ்சக் குறிமுகந் தேற்றாதல்போற்

கஉ திருச் சுநிந்தைக் கலம்பகம்.

நெரியுங் குணத்தின் விடமே கலந்துசஞ் சீவியெனக்
கரியுங் குறியுமா நாணன் பினைமின்னிக் காட்டிய்தே. (கஉ)

(மறம்)

பதினான்கு சீர்க் கழிநேடிலடி யாசிரிய வண்ண விருத்தம்.

காட்டு தற்குமுரை நாட்டு தற்குமரி
தோத்தி னுக்குமென மிஞ்சுகண்
காட்சி மிக்குமர னாட்சி பெற்றுலகு
காக்க வுற்றிடுசு சிந்தைநூழ்
காட்டு வெற்பினர் கோட்டி பக்கரடி
காத்ரி புத்திப ருத்தொடெண்
காற்புள் கொக்குரை கார்ப்புள் சக்ரமயில்
காக்கை பற்பறைய றைந்துநீள்
சாட்ட மொட்டொடொளி போட்டு விற்கணைக
டர்க்கி யுட்குரல லம்பிவன்
சாட்டி யக்கயிறு மாட்டி மொய்ப்பவிரை
சாத்தி யெற்றுமற வன்பர்யார்
தாட்டி கக்குமர வேட்க னிப்பலதி
யார்க்கு மொட்டி லேமர் பெண்கொளச்
சாற்றி விட்டமதி கோட்டினைச் சொலிக
ருக்க வித்தகவி ளங்கவே.

(கச)

(இதுவுமறம்) பதினாறு சீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

வித்தகத்தின் பலமலிமாம் பொழிற்சு சிந்தை
 லீமலனுதல் விழிமுளைத்த வீரன் றன்னால்
 வெள்ளியபல் லுதிர்ந்துவிண்ணிற் றரியா தோடும்
 வெட்கமிலா வெய்யவன்றன் குலத்துள் ளானோ

முத்தையொத்த கலைகுலைந்து பகன்ம றைந்து
 முறைதவறி யிரவுலவு முயலின் கூட்டின்
 முலைவனோ வுலகியலாற் குறவர் தங்கன்
 முறைபெறுநல் வழக்கறியா தெம்பெண் வேட்கைச்

சித்தமுற்று நினைவிடுத்தான் முடங்க றன்னைத்
 திருமுகமென் றொருநாம மென்முன் பாகச்
 செப்பியநின் முகத்தொடுவாய் கிழிந்தி டாமுன்
 ிட்டியவன் னோன்முகநாங் கிழித்த தாய்கீ

வித்தலத்தி னிக்கணத்தம் முடங்க லாகு
 மெழின்முகத்தைப் பலகூறுக் கிழித்துக் காற்றி
 னெதிரெறிந்து வித்தகனா யெனைவிட் டானென்
 றின்சீத்திடுவாய் தூதவப்புன் சவியுள் ளாற்கே. (கடு)

தெய்வம் புகழ்தல்.

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய வண்ண விருத்தம்.

சவியுந்தனி நயமுங்கன் தையடிம்பெரு நிறையுந்
 தழையுங்குண முளனென்றுளி னறியும்படி தனியாய்

கசு

திருந் சுசிந்தைக் கலிப்பகம்.

நவமிஞ்சிய வுழையன்றென நகைகொண்டு மிவளை
நயனங் காசி னெதிர்கண்ட ட நலமிங்கிலை முனைபின்
நவமென்றுன வருடவ்துள் மொடுதத்தி மிதழிச்
சடி லந்தனி னசுபம்புவி தளிர்மப்பனி யுடனே
யுயமந்தப வளரன்சினே செசிந்தையி னுறையெம்
முமைபவ்துறு பரமன்கழ லுளிலென்றுமுள் குவனே.)

நேரிசை வெண்பா.

உள்ளுவதும் விள்ளுவது முன்றனையா மற்றவெலா
மெள்ளுவதுந் தள்ளுவது மேற்றனவாக்—கொள்ளுநரைக்
காத்தருளுந் தென்சுசிந்தைக் கத்தாவே மூவழியுள்
நீர்த்தமெழுந் தோடுவதென் சீர். (க௭)

(மதங்கு) பதினான்கு சீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

சீரி லங்கு தேவ தச்சன் செய்த ஸ்சை கொண்டவன்
நிமையோட வாட வாறு திரிவிதத்தொ முக்கொடார்த்
தாரி லங்கு வேணி யண்ண நனத னுன வணிகர்வூழ்
சாவி சூழ்சு சிந்தை வீதி சயில மாதொ டந்தர
தாரி யங்கன் பாரி யங்க டேக்கி னங்க ளோங்கவே
தூய . னின் மேல வம்மஞ் சுலண மேரி ரண்டென
வார ணை . . ருத்த நின்ற வான்மி னென்ன வாடுமோர்
மாம த . . யிடைவி ளங்கின் மாய்வ ரென்பர் முயலரே.

திருச் சசிந்தைக் கலம்பகம்.

சுரு

துணிதல்.

தரவு கோச்சகக் கலிப்பா.

மபிலினங்கள் குறினெனவே மதித்துவந்து களித்தாடக்
குறினினங்கள் குறையிரப்பக் குழலிலங்கக் குரலினின்ற
பரினினங்கு கிலையினடன் பரனருளாற் சசிந்தையின
கயலினங்கு தொடியவன்போர்கடத்திடுங்கின்னரர்மனமே.

வியத்தல்.

கைக்களை, மருட்பா.

மணங்கழங் கூந்தன் மலர்த்தாரும் வாடு
மணங்கழில்வேற் கண்க ளிமைக்குங்—குணங்கொண்
டிப்பார்ப் பரன்சு சிந்தை யேர்போ
லொப்பாரின் மாவெழிலா யோங்கினளே கோலோ. (உ௦)

மகிழ்தல் நேரிசை யாசிரியப்பா.

கோலென் கோடுங் கொடுமா மென்னே
வேலென வாளென் வீரம் மென்னே
கோலே கோடிற் பாயா கோடா
மேவிக் குற்றா வெட்டா வெல்லா

ஈ. வாயி னிணையோ விரிய வாகா
வென்றுள் ளிகழ்ந்தி லேசாக் கொண்டு

தன்றுணை யாகச் செங்கோ றுங்கிக்
காடே மலையே கடலே நாடே
விடே யாக விரைவி னேடித்

10. தன்னுயிர் போல மன்னுயிர் புரந்து
மன்னுயி ரெவணினு மறைப்புகன் மாற்றமுந்
தன்னுட் டெரியுஞ் சத்தியாய் நாளு
நலங்கெழு பூசையி னம்ப னடிக்குஞ்
சிலம்பொலி கேட்குந் திருச்சேவி யவனாப்ப்,

15. பெருமைப் பாணன் பெறப்பொன் னுதவென்
றொருபதி யுற்றுப் பரமன் னுயர்வார்
திருமுகந் திட்டிச் செலுத்தப் பெற்ற
வருண்மன் னுண்ட வறன்மலி நாட்டி
லென்னிரு கண்கொளு மீரா றுறுகட்

20. பன்னிரு தோளென் மன்னு மருங்கையு
ஊயிந்தார்க் கருளுமப் பதிகண் டார்கை
குவிக்குங் கன்னிக் குமரிக் குடியுந்
தன்னொரு பங்கின் மன்னு மால்வாழ்
பன்ன வரிய பறக்கையுங் குறவர்

25. தாகத்தின் வளர்த்த தனியுழைக் கிளமகள்
பாகத்த னாகிப் பரிக்கருள் செய்து

மேவிய குமரன் வேள்விக் குவடும்
வடுவசி ரிணைவிழி வடிவொடு சோதி
வடிமொடு வளரும் வடிவையும் புத்தொடு

30. நளிர்பர னுறையு நாகையுந் தன்னைச்
குமுற வாய்ந்த சுசுந்தைப் பதியில்
வாழும் வெண்டண் மதிமுடிக்கடவுள்
ரருளா ரின்ப வானத் தத்தேன்
பருதினார் போலப் பானுவு மதியு

35. நானும் படியா நாளிரு பொழுதுங்
காண மலருங் கமலங் குமுதங்
குவளை முகம்வாய் கூர்விழி யற்புதத்
திவண்மலர் நான்மண மென்னக் கலந்த
சுவைமிகு மின்பந் தோன்றிட லென்னே

40. பாலொடு தேன்கலந் தற்றே பனிமொழி
வாலெயி ழாறிய நீரென வழங்கிய
வையனா யவனியி லறிஞர்க ளறைந்த
பொய்யா மொழிப்பு லவரெனும் புகழை
மெய்யே யாக வையமற் றிங்கின்

45. நிவள்பா லுணர்ந்தன னென்னி
லெவர்பு ண் வாரக வின்பொரு டெரிந்தே.

கஅ திருச் சுசிந்தைக் கலப்பகம்.

குறளடி வஞ்சிப்பா.

தெரியும்பொரு டெரிசிப்பவர்
தெரிகின்றவர் திரிபற்றவர்
புரியஞ்சடை புனல்வைத்தவர்
புரிமொய்ம்பொடு புரளுற்றவர்
பரிவின் நிகழ் பரசுற்றவர்
பரவன்பினர் பவமட்டுவ—ரெனவாங்—
கெழிற்கு சிந்தையி னிறைவர் தங்
கழற்பங் கயங்கள் கருதுதல் கதியே.

(௨௨)

நேரிசை வெண்பா.

கதியலிக்குந் தென்சுசிந்தைக் கத்தனை நீயிப்
பதியினுக்குத் தென்கீழ்ப் படியிற்—றுதிக்க
வகத்தி சுரனென் றருள்விளக்க வோநல்
லகத்தி சுரற்கருளு மாறு.

(௨௩)

இருவயிற்றைத்தல்.

கிட்டளைக் கலித்துறை.

ஆராபி னெம்பர னாரருள் பெற்றா ரருட்கவிகள்
சீரா ரெழிற்பொருள் சிந்தித்துச் சிந்தித்துத் தேறுதொறுங்
கூரார்பொருள் பல வாம்மீபா லிவளீன்பங்கொள்ளக்கொள்ள
வேரார்சுசிந்தையின் முன்னன்மையேய்ந்திங்கெழு கின்றதே.

தீருச் சுசிரந்தைக் கலம்பகம்.

க.க.

கிளவி வேட்டல்.

பன்னிரு சீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

எழுதாக் கிளவி தொழுதேத்து மெம்மான்

சுசிரந்தைப் பதியதனி

லெழின்மண் னுறமெய் வீழ்ந்திறைஞ்சி

யெழுவார் நுகரு மின்பமென

வழுவாக் கரணம் பற்பலவு மருமங்

கரில முதவிடமும்

வரிசை நிலைகள் வழுவாமன் மலிவா

மின்பக் கடலதனை

நழுவாக் கருணை யுடனளித்தாய் நம்பே

றெனையோ வென்றுகர்ந்த

நாமெய் யெனநின் கனிவாயி னறவார்

கிளவி பருகிடவே

வழுவாற் செவிக ளுற்றனவா லுன்வாய்த்

தரள முதிர்ந்தாலு

முடனே புரக்குஞ் செயலுள்ளு லுதவா

யென்ற லுயிர்த்துணையே.

(உரு)

இணைக்குற ளாசிரியப்பர்.

துணைநமக் கிவனலா திலையெனச் சொலியு

மிணையிலச் வடியர்க ளிறைஞ்சுத லறிந்துங்

கவட்டிவர் வழுவருக் கனியெனப் பிடியா
தவப்படத் திறந்திடு மடமெலா மலையும்

6. ஞமலியிற் றிரியுமென் மனனே

புயலது மருவிய பொழில்களுந் தவாஅப்
பொழில்பல வளைஇய புலங்களு மிகாஅப்
புலங்களி னுலாவிடும் புரிவகை களுநியை
குலொடு துறைவழி தொடர்ந்துவந்

10. துயிர்த்திடு மணிகரி னொரியுஞ்

செறிந்திவ ணிறைதலிற் றிகழ்வான்
யாறொடைந் தருநிலை யமுதுறு தடந்திக்
குடவளை யுடுவகைக் குருமுத லியசுர
ரெனப்பொன முலகென விசைந்து

16. தனியெழில் குலாவிய சதிரார்

சுகந்தையைத் துறந்தது மெவனே
யத்தலத் தவனெனு மனன்மழு வலத்துக்
கத்தனைக் கரந்தது மெவனே
பிறப்பெனும் பெருங்கடல் கடத்திடற் கிவனொரு

30. மரக்கல மெனக்குறிப் பிறத்தது மெவனே

யத்தக னிரவியா மளவுகா லதனு
னந்தரா ளளத்தலை யற்கிலா தெய்வன

சென்றநாள் வருஉமெனும் வருஉநா ஞ்ளவெனு
மிக்கிலே யெனத்தெளிந் தமைய

25. நலம்பெறற் கிதுவென நணியருட்
டொடர்ந்திடா திருந்தது மெவனே
யெனப்பல விதத்தினு மனத்தினைத் திருத்தித்
தன்மய மெனவே
நின்றிவ ணிரந்திடு நெறியுடை யவருக்

30. கருளது புரியுமோ ரமலா
விருளுளத் தொடுதிரிந் தெனைத்தையு மறிவே
னுபவகை யறிதரா துழலுவர் தமைவலிந்
தாதரித் திடுதலே யரிய
தாதலி னெனைவலிந் தடிமைகொண் டருளே. (உ.ந்)

நேரிசைச் சிந்தியல் வெண்பா.

கொள்ளத் தருவான்றன் குஞ்சிதபா தஞ்சிந்நை
வெள்ளத் தலைப்பரமன் மெய்புகன்றிங்-குள்ளத்தின்
களிளத் தருக்கறுத்தக் கால். (உ.ள)

நலம்புனைந்துரைத்தல்.

(வண்டு) தரவு கோச்சகக் கலிப்பா.

காலமெலா மலர்மணங்கள் கண்டறியும் வண்டினங்காள் [ள்
பாலவிழிப்பரீன்சுசிந்தைப்பைம்பொழிற்கட்பணிமொழியா

உஉ திருச் சுசிந்தைக் கலம்பகர்.

கோலமுறும் பவளவிதழ்க் குழுதமணம் போன்மருதஞ்
சீவமலை முலைசமப்பாற் றெறிந்ததுண்டேற் செப்புக்வே. (1)

பிரிவுணர்த்தல்.

கட்டளைக் கலித்துறை.

செப்போ விலங்கைத் தரத்தூவி தானிற்ற செம்
பொனக, மொப்போ விலங்கைத் தனக்குடங் கண்முத் துதி
ர்ப்ப தென்னென், றப்போ விலங்கைத் தவத்தார் பின்னே
கீளைத் தான்பிரிந்தாற், றுப்போ விலங்கைத் தஞ்சீவன
மத்தன் சுசிந்தையினே. (உசு)

வெண்செந்துறை.

சுசிந்தி ரத்தினிற் றெல்லுமை பங்கனைக்
சுசிந்தி றைஞ்சல் கருத்துக்கு வந்ததே. (ரு0)

கலிவிருத்தம்.

வந்தனை போடுவ ணங்கறி யேனைக்
கந்தனை யின்றசு சிந்தையங் கண்ண
ந்தனை யாயெனை நோம்ப னீக்கிச்
சிந்தனை நின்னடி சோந்திடச் செய்யே. (ரு.க)

வஞ்சிவிருத்தம்.

செய்ய சோதிசு சிந்தையின்
மெய்ய வென்றுனை வேண்டுவ

னய்ய வேமனெ னந்தநாட்

செய்யு மூறு சிதைப்பவே.

(௩௨)

(சம்பீரதம்) பதினாசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

சிதையாத புதுமைபல செய்வோ மிந்தச்

செகத்தி லுள்ளோ ரதிசயிப்பச் சிந்தை மேவுஞ்

சிவதாண வெனும்பரம னருளி னாலோர்

சேப்புக்குள் ளடக்கிடுவோங் கபிலா யத்தைக்

கதையோவில் லொருகையினற் கனக லோகங்

காணவெடுத் தெடுத்துமுன்னே காட்டு விப்போங்

கடுகியொரு வாயில்பல வரவங் காட்டிக்

காதுகளுக் குள்ளிடுவோங் கண்முன் பாகப்பல்

விதமான வாணையிந்த மண்ணிற் காட்டி

விளங்கவொரு வீட்டினுக்குட் புகவுஞ் செய்வோம்

விருப்பொடுமா காயமதை யருந்தென் றாலும்

வெருளாம லொருநொடியி னருந்தி நிற்போம்

பதாராமற் பலகலை ஞலகிற் காண்போம்

பரிவினர்க்குப் பகர்ந்திடுவோ மெத்தநாளும்

பதியிலுண்ணோஞ் செயலுஞ்செய் திடுவோம் விர்தை
பாரினம்போ லெவர்புரிவார் பகருங் காலே. (௩௩)

பருவரலறிதல்.

வண்ணம்.

பகருப சுங்கிளி பூவைக ருங்குயில்
 பகமயி லன்றிலு ளானரை துன்றிடு
 பதுமவ னஞ்சிவ லாதிய லம்புறு
 பதமுறு கந்தர மோடுவி னின்றெழு
 பனிமல ரின்கனி தேனுறை மிஞ்சிய
 பசியவி ளம்பொழி லேறுசு சிந்தைம கிழந்தா'ரும்

நகமக ளும்புன லாமக ளுங்கலை
 நணியவி டங்குறை வாமதி யின்றலை
 நனிமகி மும்பர னுரைம றந்தவர்
 நடலைய ருந்துவ ராகவி னைந்தொளி
 நகுமொள்ப ளிங்கினு ளேதெரி கின்றதி
 னலிவுவி ளங்குவ தாகவி லங்கிழு கங்காணச்

சுகமொழி செந்துகிர் வாய்தர ளம்பலொர்
 துடியிடை வென்றலெ னுவியெ னுங்கொடி
 துயருற லென்சொலி னேபிரி வென்றொரு
 தொடர்மொழி கண்டவ ளாகிய தன்பொரு
 டேனைபெறு மென்றுனி யோபிரி வுண்டெனி
 றுகளறு மன்பெவ னுமென நெஞ்சமு 'முன்றேயோ

சகமிக மூர்ப்பழி தானுறு மென்றுகொ
 மறமுமி கழ்ந்திட வாமிது வென்றுகொ
 றனைநிகர் துன்புள மூடுவி னேந்திடு
 சலனமி தென்றறி யேனிவ டன்றுயர்
 தவிரநி னேந்திவ ணேதநி கழ்ந்தவை
 தயவின றைந்திடி னேதுய ரின்றுத விரந்தாளே. (௩௪)

குறளடி வஞ்சிப்பா.

தவ்வானவர் தங்கோனது
 பவமாய்வுசெய் பண்பேயென
 வவனாசையி னுலங்கொரு
 தவருளவ டன்றீமையு
 மொழிலேயுற வோமம்பெறு
 குழியாடெனல் கூறுஞ்செய
 லதிபாவமிஃ தென்றோமறை
 விதிவீண்படு மென்றோதொரி
 வுறவாங்கு
 செய்வதென் சீர்மவி சுசிந்தைத்
 தெய்வநா யகனெனுஞ் சிவகுரு பரனே. (௩௫)

நேரிசை வெண்பா.

குருவே சுசிந்தைக் குளக்கண்ணு முத்தித்
 தருவே கதிநிழலாஞ் சம்போ—திருவா

ருருவே யுருவி னுயிரே யொளியே

கருவே ரறுத்தென்னைக் கா.

(௩௬)

அருட்டிறமுரைத்தல்.

எழுசீர்க் கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

காத்திடு மிகுளை தமரறிந் தென்னுங் கடமிரண் டோ
ருயி ரெனநா, நீத்திடல் பிரிவோ வினைதலென் னீயென்
னேரிழை யேமட மயிலே, வேத்திட வெவர்க்கு மிகபர
மளிக்கு மெழின்மிகு சுசிந்தையி னிறையாய், மாத்திரை
யளவு நம்மன மகலான் மலரடித் துணைநமக் குளதே. (௩௭)

இடமணித்தென்றல்.

நிலைமண்டில வாசிரியப்பா.

நம்பி னூர்க்கிங் கின்பே நல்கு

நம்பி டார்க்குத் துன்பே நாட்டுந்

தென்சு சிந்தைத் தேவ தேவ

னன்பி னுனா யார்ந்தே நீங்கிப்

5. பொற்பார் வேல வற்தே சொந்த

வெற்பி னேர்ந்து விண்ணா டோங்கு

நாங்கு வேங்கை நாகந் தேக்கு

கோங்கு சந்தி மாதிக் கோடரப்

பூவுந் தாதுந் தேனும் பொங்கி

10. மேஷச் சிந்தி வாச மிஞ்சு

மஞ்சாச் சேர னானும் பூவி
 னஞ்சங் கொஞ்சங் கஞ்ச வாவிப்
 பீனங் கூந்தற் காப்போர்க் கஞ்ச
 மீன னத்திற் காவாய்க் காப்ப

15. லாய்ந்த கண்கட் கார்ந்த நீல

மேந்து கொங்கைக் கோநீர்க் கொப்பு
 னேங்கி யேகச் சேர்ந்தே யாடிச்
 சார்ந்த நீரா லார்ந்த வாசம்
 வீதி யெங்கு மேவ மாடத்

20. தோதி நீவு மாதர் பூணுட்

காணு நின்றன் காமர்க் கண்டு
 பேணுஞ் செல்லும் பேரூர் காண்கி
 னீதே பாரெஞ் சூதார் கொங்கை
 மாடே நெஞ்சின் வார்மா லென்னே.

(௩௮)

இன்னிசை வெண்பா.

என்றைக்குந் தன்னுளை யேத்துநரைக் காத்தலே
 கொன்றைத்தா ரீசன் குறிப்பு நிசமுன்றிங்
 கேராஞ் சுசீந்தை யிட்த்தவனை யேத்திதனால்
 வாரான்மைக் காலன் மதித்து.

(௩௯)

௨௮ திருச் சுசிந்தைக் கலம்பகம்.

வண்ணக் கலித்துறை.

மதிந்தி குடுஞ் சடையுடை யீசன் மனம்பற்றத்
துதியென வேதங் கனிலொவாடு பாடுஞ் சுசிந்தைக்கண்
கதிதர வேறென் றிலையென யாருங் கசிந்துற்றாற்
சதினை காமன் சமனிட ரோடுந் தடங்கெட்டே. (௪௦)

மடக்கு கட்டளைக்கலிப்பா.

தடங்க லானதி லாதுபெய் வெய்யில
தடங்க லானதெ னச்செறி தண்பொழின்
மடங்க லான்புனி வாழ்மலை நாட்டன
மடங்க லான்மலி வாசுஞ்சு சிந்தையிற்
சடங்க லந்த பொருளென் றடிதொழச்
சடங்க லந்த பொருளுந் தருவனே
திடங்க லந்த கனைச்செற்ற பாதமா
திடங்க லந்த கறைதிகழ் கண்டனே. (௪௧)

(சித்து) பதினான்குசீர்க் கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

கண்டிடுதல் சென்றலதி னவகண்ட மென்பர்பல கண்
டங்கண் முன்காட்டுவேங், கஞ்சாவொ டேதம் பெறும்
பொருள துண்டுலகர் காணக்குடிப் பேமலா, லண்டமவை
பலக யணித்தே வருத்துவே மார்பகலை யுந்நோக்கிமைத்,
கல்லாக்கு வேமன்றி நம்பினயி னங்களை யன்போடு டுட்
கொள்ளுவே,

தருச் சுசிந்தைக் கலப்பகம்.

உக

மெண்டிசை மதிக்கவே யணிமாதி சித்திகளு மிச்சித்தி
கட்கொக்குமோ, வெழில்வெள்ளி யுடனெண்ணி வைத்த
பொரு ளெவையுநா ளேழெனிற் பொன்காணுவேம், வண்டு
மூம லர்க்குழவிர் நஞ்சித்தி தேர்ந்தனம் வழங்குவி ரேலோ
ர்பொடி, மந்திரம ருந்தென் றளிப்பனொர் சுசிந்தையான்
மாகிருபையா லிங்ஙனே. (சஉ)

(இரங்கல்) வெள்ளைவிருத்தம்.

இங்கே யியமன் னிடரந் தத்துறி னென்செய் கோம்
யா, மங்கே நிரய மணுகக் கண்டிடி னென்செய் கோம்
யாம், பங்கே யெனவுறு நெஞ்சே பயமிலை யென்செய்
கோம்பார், தெங்கேய் சுசிந்தைச் சிவனைப் பரவினை யென்
செய் கோம்பாம். (சங)

ஆடிடத்துய்த்தல்.

தரவு கொச்சுக்கலிப்பா.

செய்களெலா மதன்றாணி யெனப்பிறங்கித் திகழ்கஞ்சங்
கைகளென வழைத்தசையுங் கவின்குசிந்தைக் காவின்கண்
சூய்கமழங் சூழற்கொடிசீ கொஞ்சம்வினை யாடினனே
மொய்கடுக்கைத் தாரான்றன் முன்னிறைஞ்சி மீளுவனே. ()

கட்டளைக் கலித்துறை.

பிள்ளைப் பிறப்பினை யோட்டுவை யென்றுனை வெள்ளுளன்பன்
ஞாபப் புரிந்திங்கு நம்பினன் மாற்றுவை நண்ணு சிலக்

கோளாற்ற லற்ற சனகாதி யர்க்கருள் கூர்ந்தும் த
வேளாற்ற தீர்த்த விழிச்சுசுந் தைக்கண் விடையவனே.

இன்னிசை வேண்பா.

விடைப்பரணை வேண்டி வினைக்கு விடைதா
னளிப்ப ரருளாள ராவா ரளிக்கும்
பிசைக்கும் பொழிற்சுசுந்தை யெம்மா னிசைய
வடிக்குமுடி யைச்சூடா ரார். (சுசு)

கிட்டளைக் கலித்துறை.

சூடக மாமணிக் கைம்மா னிடையல்லிற் றூதுகொள்ளா
தேடக மாமணித் தாற்றேட்டை யேற்றென வேவிலவென்
னூடக மாமணி கண்டா சுசுந்தையி னோதுமென்சொன்
னூடக மாமணிந் தாலேதச் சும்மையி னன்றுகொள்ளே. (.)

குறளடி வஞ்சிப்பா.

நன்றேசெயு நம்பரமனைத்
தென்கானிறை தென்சுசுந்தையி
னன்பாலினை யடிமலமையெந்—நாளும்
வாழ்த்தி வண்ங்கிடின வரர்களும்
வாழ்த்த வெழிற்கதி வழங்கிடு வாணே. (சுஅ)

திருச் சுகிந்தைக் கலம்பகம்.

ந.க

அருமையிற்சல்.

“(கார்) நேரிசை யாசிரியப்பா.

வாலொடு வானக் கானிட நின்று
காலொடு நடந்து கடனீர் கொண்டே
னுருமுப் பினிறி யுலாவி விரிந்து
கருவித்து ப்பரந்து கறுப்புக் காட்டிப்

5. பாவக் கறுப்புப் பாறத் திரிந்து

மேவக் கனிறும் விரிசடை வெண்டிரு
நீறணி மேனி யாறருவி யலர்தலை
மாறிலா நடந்தரு மால்கறைக் களமுடைக்
கரியுரிக் கஞ்சுகக் கடவுளும் போலத்

10. தோன்றி யருணிறை சுகிந்தைச் சோலையிற்

பலநாள் வருத்தும் பாவம் பொறுக்கினு
மொருநா ளின்ப முறும்பெரும் புண்ணியம்
பொறுத்த லரிதென விரிச்சுகன் வெம்மையு
நின்னது தண்மையு நீணில மாந்த

15. ருன்னக் குளிர்செய் துலகுயிர் தழைய

வருண்மழை பொழியு மரும்பெரும் புயலே
சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது வானம்
வறக்குமேன் வாளுோக்கு மீண்டெனப் பொய்யாப்

புலவ ரன்பிற் புகழப் பேற்றனை .

20. யாதலிற் றயைசற் றறைவல் கேண்மோ

வலமர லென்மனத் துளதொன் றதுதான்
பொன்னகர் புகுந்து புரந்தரற் புணர்ந்து
நின்னைப் பேற்ற நெறியுடை விற்கொடி
மன்ன னாட்டினின் னுள்வரு மின்னா

25. மென்னுயிர் போலோ ரேந்திழைச் சேர்ந்ததும்

பிரிந்தது மாகக் தெரிந்திடு பெற்றி
யாய்ந்திட வரிய தாதலால்
வாய்ந்தது கனவெனு மாய மோயே.

(சகூ)

எழுசீர்க்கழி நெடிஸடியாசிரிய லிருத்தம்.

மாய மென்று கொண்டி டேன்பொய் வாழ்வை மெய்
ய தென்பனிக், காய மென்று முள்ள தென்று காக்க நை
வன் மட்கல, மாயு டைந்து போகு மென்ற வாறறிந்தி
டேனைநீ, நாய னென்றிங் காள வேண்டு நற்ச சிந்தை நித்
தனே.

(ரு0)

கட்டளைக் கலிப்பா.

நித்த னென்றுனை நித்தமு மெண்ணிலா
நீச ருக்குளு நீசனென் றேயெனைப்
பத்தர் கண்டு பழிக்கவல் லாமனின்
பத்த னென்று பகர்ந்திட நின்றிலே

திருச் சுசுந்நைதக் கலம்பகம்.

௩௩

னித்திறங்க ளிசைந்தவ னேனுநீ
யித்த லந்தனை யேத்தரு டந்ததாற்
சித்த ரன்பிற் றிரியுஞ் சுசுந்நைமா
வேவ வென்பழி தீர்த்தடி சேர்ப்பையே. (௫௧)

கட்டளைக் கலித்துறை.

அடியா ரகங்க ளகலா னென்னுமிங் கென்னகத்தே
குடியா ரகங்க ளகன்றோட வேசின்று கூத்துவந்தான்
கடியா ரகங்க ளகடுற வுண்டளி கானமுது
முடியா ரகங்கழ கம்மாஞ் சுசுந்நையின் முக்கண்ணே.

கலிவிருத்தம்.

முக்க ணத்தனை முன்னி யிறைஞ்சிடா
ரெக்க ணத்தவ ராயினு மேத்திடா
திக்க ணத்திற் சுசுந்நையி னேத்துமின்
றக்க ணைத்தொலை வித்தது தாங்கியே. (௫௨)

(காலம்) புதினறு சீர்க் கழிநெடிஸடிலாசிரியவிருத்தம்.

தாங்கு நாக்குத் தீங்கு செய்யுங் காலம் வெம்பித்
தஞ்சமென்ற ரஞ்சவுரை கால மெய்ம்மைத்
தவமுளரை நீர்திக்குங் காலந் தீய
சழக்கர்களை வந்திக்குங் கால மெங்கும்

௩௪

திருச் சுசிர்தைக் கலம்பகார்.

வீங்குபுகழ்க் கொடையினரைப் பழிக்குங் காலை
மிக்ககொடு லோபுகளைத் துதிக்குங் காலம்
வீரும்பிழிழி நீசர்களை விழையுங் காலம்
விமலனடி யார்குழுவை வெறுக்குங் கால

மீங்குசிவ குருநிர்வை யிசைக்குங் காலை
மென்றறைவா ரெக்கொடிதுங் கால மென்றிங்
சுயற்றுவரி னதிகபழிப் பினரா மென்றே
யெண்ணினெந் பெரியோர்கள் வாழுங் காலந்

நீங்குவினைச் சரக்குடலச் சோங்கிற் றாங்கிச்
சிவச்செயல்சீ வச்செயலீ தென்னத் தேறாச்
சிறியரல்லார் சுசிர்தையர னருட்கா லத்தைத்
தீமையெனச் செப்பாரிக் காலந் தானே. (௩௪)

ஒருபொருண்மேன் மூன்றடுக்கு ஆசிரியத்தாழிசை.

காலனை வென்ற கழலான் சுசிர்தைமறு
கேல மழுதீவா டெழுவே யவனுடைய
மாலைமணங் கான்று மருவுமே நெஞ்சே

சோமன் புனைந்தான் சுசிர்தைத் தெருவி
ஹமன் புறவே நனுக வவனுடைய
ஹமன் பறைகள் பொங்குமே நெஞ்சே

தஞ்சை சுசிந்தைக் கலம்பகம்.

௩௫

சுரர்பணியும் பெம்மான் சுசிந்தை நியமம்
வரதகர மோடு வரவே யவனுடைய
வரவு நவில் பல்லி வழங்குமே நெஞ்சே.

(௩௫)

பாங்கியையறிதல்.
கட்டளைக் கலித்துறை.

நெஞ்சத் தணைந்தென் வினையோட்டு மீச னிறைசுசிந்தைக்
கஞ்சத் தனிக்கழ லாரென்பொன் னுள்கடைக் கட்டுறிப்பு
நஞ்சத் தடங்கண் னுயிர்ப்பாங்கி போலு நகைக்குறிப்பு
மிஞ்சத்தம் மெய்யுயி ராயான் பொருளா விளக்கியவே. ()

வஞ்சிவிருத்தம்.

விளவற விந்து மிலைந்தவனை
வளவ னிறைஞ்சி வரம்பெறுமேர்
துளவ னிறைந்த சுசிந்தையின்
ளெமொ டிறைஞ்சுவ ரும்பார்களே.

(௩௬)

அடிமறிமண்டிலவாசிரியப்பர்.

உம்பர்கோன் பூசைக் சூவந்துநின் றேயே
தும்புஞ் சாரதர் தொண்டுகொண் டோயே
நம்புநால் வர்க்குநன் மறைமுடி நவீனேயே
தும்பிசூழ் சோலைச் சுசிந்தைப் பதியோய்
5 செம்பொன்மா லயனோடு சேரநின் றேயே

யம்பொற் சடையிலம் புலியணிக் தோயே
யிம்பர்நின் றெவ்வுல கும்பரந் தோயே
யம்பிகை பாகத் தருட்பெருங் கடலே
வெம்பி யலைந்து மெலிந்தே னானே

10. சம்புவே மெனக்குன் றண்டயை புரியே. (௫௮)

(நெஞ்சுவினோது)சீர்வகைக் கலிவேண்பா.

1. தபையோ டருட்பொறையும் சற்குணமுஞ் யார்க்கு
ழியுபாணீ யல்லால்வே றேதோ—நயுமோடங்
2. கங்கமதைப் பெண்ணரசி யாக்கியுமென் னாயிர வர்
வெங்குழவி லேற வினே த்ததுவும்—பொங்குநிட
3. முண்ணத் துணிந்ததுவு முட்டினத்து நீற்றறைய
வண்ணத் தடமா மதித்ததுவுர்—விண்ணைப்போ
4. யெட்டு மிமயத் தெழிற்சுனையி னையாற்று [ய்
மட்டுமிழும்பூம்பொய்கை மன்னியெழக்—கிட்டிப்போ
5. வீழத் துணிந்ததுவும் வெள்ளத்துள் வன்மீனா
லாழொக் திறந்த வொருமகனை—மாழைப்பூ
6. னோடும் வருமாறிங் குன்னியது மன்னங்கள்
கடும் பெருந்துறையிற் கொங்கனிக—னீடுங்
7. குருந்தியின் ஞானக் குருவாய்ப் பல்லோ
டரும்புரம் னுண்டருளற் றன்பு—புரிந்ததுவுந்

8. தன்மகனைத் தேர்க்காலிற் றந்ததுவு மன்பர்க்கா
நன்மகனைக் கொன்றுணவு நல்கியதுந்—தன்மயமா
9. யுண்ணற்கு னூட்டி யொருகண்பேர்த் திட்டுமற்றைக்
கண்ணப்ப நேர்ந்ததுவுங் காசுறுநீ—பெண்ணிற்பல்
10. லின்புவிளைத் தற்கு மெரிநரகி லாழ்த்தற்கும்
வன்புவிபின் மேலான வல்லவனீ—வன்பிடுநடு
11. நம்மைப் புவித்துயரி னூட்டி னு னென்றெண்ணி
வேம்மைப் புறநெறியின் மேவாமன்—மும்மைக்கு
12. மாதாரக் கத்தனிவ னுண்டிடுநற் செய்கையலாற்
நீதாசா திப்புவிபிற் செய்வினைக்காய்க்—கோதில்
13. வழக்குப் படியென்று மாதக்கோர் நம்மைப்
பழித்துட் பதறப் பகறக்—கழிப்பித்
14. திழித்தாலு மெப்புவிபு மேத்தும் புலவ
ரழுச்சொல்லி யல்ல திடித்து—வழக்கறிய
15. வல்லார்தட் பாய்ந்து கொளலென்னும் வாய்மைநிறை
சொல்லொக்கு மென்று துணைகொண்டும்—பொல்லா
16. வழக்கா றுடையார்க் கதுசாலு மொன்றார்
வழக்கியுங் கேடின் பதுவென்—றெழிக்காத
17. மெய்ம்மொழியை யேற்றொள வியம்பிற்பா லெண்
லிம்மையோடு முன்னை யிகலான—வேம்மைப் [னும

௩௮ திருச் சுசிந்தைக் கலம்பகம்.

18. பழிதீரு மேனையர்க ணம்மைப் பழித்தா
விழிவேது மில்லை யினமு—மொழிகேள்
19. புவிக்கண்டற் போதம் பொருந்தப் புகன்ற
செவிச்சொல்லுஞ் சேர்ந்த நகையு—மவித்தொழுக
20. லான்ற பெரியா ரகத்தென்னும் வாய்மையினை
யூன்றுகோ லாக்கொடொன்று மேதாத—தான்று
21. திறனால் தற்பிறர் செய்யினு நோநொந்
தறனால் செய்யாமை நன்றென்—றறைகின்ற
22. வாயுறை வாழ்த்தை மறவாமற் சென்றுளமே
தாயினு மேலாந் தயாபரன—நேயமுட
23. நெவ்வுயிருங் காப்பானி யார்க்கு மிகனில்லா
னவ்வுயிருள் னார்நமைபு மா,தரிப்பா—னெவ்வுலகு
24. மில்லமாக் கொள்வா நெனினு மெழிற் சுசிந்தை
நல்லவக மென்றன்பி னண்ணினுன்—செரல்லின்
25. விருப்பு வெறுப்புமிவண் வேண்டா நெனினுந்
தருக்கினொடுமாங்காங்குச்சா லும்-வருக்கிவாவ்வொர்
26. காரணங்க ளாகக் கரியுரித்துப் போர்த்தாவ்மா
னேரணங்கு னேத்த விடங்கொண்டான்-வாணைந்த
27. கங்கை மதியரவங் காணத் தலைக்கொண்டா
னங்கை வலுத்தி னனல்கொண்டா—விங்குருகி

28. யத்திரியு மிந்திரனு மாதித்த னுஞ்சமனுஞ்
சத்தியன கத்தியனுந் தாழ்ந்திறைஞ்ச—முத்தி
29. ப்ளித்தவரைக் காத்திங் கமர்ந்தா னிவன்றாள்
கனிப்பினொடு தாழ்ந்து கனிந்து—வளத்தினொடு
30. போற்றிப் பொலன்கடுக்கைப் பூந்தார்நாங் கொண்டுபல
மாற்றற்கு நீவாங்கி வா' (௩௯)

வேண்டளைக் கோச்சகக் கலிப்பா.

வாசவனு டோறுநின்று வந்திக்குந் தென்சுசின்தை
பாசமுட னுருமுமை பங்களைநெஞ் சேதொழுதாற்
காசமுட னேய்தீருங் காரிமுதற் கோள்களஞ்சு
மாசகல வாழ்த்தாரை வாழ்த்தலினென் மாநிலத்தே

கலிநிலைத்துறை.

நிலத்த ரிக்களை யருவென நெரித்தனோர் நகைக்கிற்
சலத்த ரிக்களை மேருவிற் றாங்கலே னெயிற்சு
நலத்தி ரிக்கன்பு நல்குமாச் சிரமமார் சுசின்தைத்
தலத்த ரிக்கன காசனத் தமர்ந்ததற் பரணே. (௩௯)

மடக்கு அறுசீர்க் கழிநெடிலடியாகிரிய வீருத்தம்.

தறபர சங்கரி கந்தேடுஞ்
சற்குண சங்கரி தன்பாகா

வெற்பென வெண்கரி யானாறும்
 வேண்டிட வெண்கரி யானாருங்
 கற்பக மஞ்சசு டர்ச்சோலை
 கண்டியின் மஞ்சசு சிந்தையினே
 யற்பினி லென்பணி கொண்டனையவ்
 வருளினி லென்பணி கொண்டருளே.

(102)

கட்டளைக் கலித்துறை.

கொண்டலைத் தாங்குர வைக்க. வி னுன்மெய் குழைந்
 திழிபேய், கொண்டலைத் தாங்கு திரிந்தேனி னன்பர்கங்
 கூர்வரிவா, கொண்டலைத் தாங்கு வரியாங்கென் டார்த்தொ
 முற் குள்ளருளே, கொண்டலைத் தாங்கு பொழிலார் சுசுந்
 தைக் குளக்கணனே.

(கூட)

சிந்தடிவஞ்சிப்பா.

கண்ணலத்தின் புலனறியக் கவிஹறலும்
 மண்ணலத்தின் புனலுருசி வகைதரலும்
 விண்ணலத்தின் புவிமுழுதும் விசைவுறலு
 முண்ணலத்தின் புறலுடலோ டியெனெனலு

மெனவாங்

குரைப்பதென் னுலகுளீர் சுசுநதைத்
 தரைக்கணுர் தணிப்பர னருளெனிற் மருமே.

(சுசு)

திருச் சுசீந்தைக் கல்ம்பகம்.

சுக

இன்னிசைவேண்பா.

தக்காரா கார்வீட் டரைமாற்ற வல்லாருங்
கொக்காதுச் சாலநிறை கொண்முவைப்—புக்கார்பைஞ்
சோலைபுடை சூழுஞ் சுசீந்திரத்திற்—பாலவிழி
யிசனடி யேத்தா ரெனின். (கூரு)

(களி) எண்சீர்க் கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

ஏற்றாதவ நயமேய்வுற வெழுகாச்சுசின் தையினே
யிடமான்முக மதுகோண்டரு மெழிலொண்கணி யறனைப்
போற்றாதவர் தமையன்பொடு போற் றேமுள முருகும்
புகழன்பின ரடியின்பொடு புகழுங்கனி யோம்யாஞ்
சாற்றாதவர் சான்றோர்களைச் சார்ந்துண்ணைகை யுழையார்
சாராயமு முண்ணென்பொடு வந்தே தளர்மயறு
னாற்றாதவ ரருள்வேண்டியுள் ளளவாக்களி கொண்டே
யவனிக்கொருசுமையென்றிட லறியத்திரி குவமே. (கூசு)

பாங்கன் விபுத்தல்.

எழுசீர்க் கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

திரிதலைக் கனனா யயிற்படைப் பரம சிவனருட் சுசின்
தையிற் றெறித்த, கருவிழிக் சூவளை நகைமணி நுதல்வீற்
கலைமுக மதியிவீட் கண்டா, ருருவிவிக் குடையா ரெவர்கொ

சு2. திருச் சுசுந்தைக் கலம்பகம்.

னந் தலைவ னுருவுகொண் முழுமணி யிவளைத், தெரிந்தரக்
கலந்தும் பிரிந்துயி ரொடுதேர்ந் திசைத்திடன் மிகுதிறச்
செயலே. (கூஎ)

தலைவன்றளர்தல்.

ஆசிரியத்துறை.

செய்குவதென் பாங்குன் சென்றனனே தெரிந்தனனே
தெவிர்துண் ணைக்கொண், டிய்குவதென் னென்றுபுறங்
தொழிந்தனனே வுமைகூறன் சுசுந்தி நத்தி, நெய்குவ
தென் னுயிராமே ரிழையு மொன்றாய், வைகுவதென் றென்
றென்றன் மதிப்பறிந் திங்கின்னம் வந்திலானே. (கூஅ)

தலைவிவருந்தல்.

நேரிசை வெண்பா.

வந்திக்கும் வாளைர் மகேசன் சுசுந்தையுளார்
நிந்திக்க வன்பனெனை நீத்தகலக்—கந்தார்ப்பன்
காலந் தெரிந்துவளை கச்சடைசோ ரச்செய்தான்
சிலந் தெரிந்தவன் போற் றேர்ந்து. (கூசு)

தாதிதலைவனை வேண்டல்.

இன்னிசை வெண்பா.

தேரியங்கும் வீதி செவிடுபடச் சேணியர்க
ளேரிபங்க ளார்க்கு மிறைசுசுந்தை மாறடுத்துத்

திருச் சுசிந்தைக் கல்ஃபகம்.

சுந

தாரிலங்கு வேலோய்சிற் றுழார்போல் வேள்போராற்
சீரிலங்கு செல்விதியங் கும். (௭௦)

தலைவி யிரங்கல்.

ஒருபொருண்மேன் முன்றடுக்கு வெள்ளொத்தாழிசை.

தியங்கச் சுசிந்தையினிற் செவ்வான் றித் தாக்கப்
புயங்கத்திற் தைப்போலென் பொற்பழிய விட்டு
வயங்கத் தூறந்ததென்னென் மன்

ஆயார்போ லஞ்சுசிந்தை யம்புலிப்புற் சேற
வியார்செல் வம்போ லெழிலழிய விட்டிங்கு
வாயாடி நீத்ததென்னென் மன்

நல்லார் சுசிந்தையினி னள்ளற் கரிமோதக்
கல்லார்சொற் போலென் கவினழிய விட்டின்று
வல்லாரிற் சென்றதென்னென் மன். (௭௧)

பதினான்குசீர்க் கழிநெடிலடியாசிரிய லிருத்தம்.

மண்புன லனல்கால் வெளியவை யவையின் மருவிட
மெய் கண்வாய் மூக்கு, மடைநிகர் செவிநர் தம்புலங் கெட
வன் மறலியென் னிறுதிவந் தொறுத்தாற்-, கண்புன லுரு
த்து நுரைகடை வரயிற் கான்றிடக் கபமுர மடைப்பக்,
கடமழி பொழுதுங் கலங்கிடா துணையே கருதிட வரமெற்

கின் றருள்வாய்-, வெண்பனி மதியை யிடித்ததின் றுளியோ
 விரைந்தெழுந் துயிர்த்திடுஞ் சினையோ, விண்டிகழ் மீனென்
 றிடக்கயல் பாயும் விர்தைகண் மிஞ்சுகோ ட்டாற்றுத்-,
 தண்புனற் றுறையார் தருமுயர் சூசுந்தை தனிலுயர் யாக்
 கிய வருக்கி, தீனத்தனொ டமுத லிங்கத்துட் கொண்ட
 தையபுடைத் தானுவாஞ் சுவனே. (௭௨)

பாணனைவெகுளல்.

(பாண்) கட்டளைக் கலித்துநீர்.

சுவைசேர்ந்தபங்கனைச்சுகாழியன்புகழ்ச்சீரிசையாழ்ச் [தியி
 சுவைசேர்த் தவனொக்கும் பாண வுனையொரு தொல்புதை
 னவைசேர்ந்துதேற்றபெண்பாணிநிபாமென்பனஞ்சுசுந்
 நவைசேர்ந் திடவெனை நீத்தான்றன் சீர்த்தி நவின் றிடனே.

(குறம்) பதினாறுசீர்க் கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

நவின் விலென் றுன்குறியென் னாவின் னின்று

நடிக்கிறது துடிக்கிறது நவிலக் கேண்மோ

நகங்கொலா மெமதெனினுங் குமரன் வேள்வி

நகக்குறத்தி யானம்மே குறிகள் சொல்லேவம்

புவிபதனி லெவாசினுக்குஞ் சொல்லிப் பெற்ற

புகழ்பெரிதில் விதிசாபப் புலவ ராகப்

புகுந்தவிரு பதினென்கி னிரட்டி யோரும்

திருச் சுசிந்தைக் கலப்பகம்.

சுநி

பொருந்திடவழமுன் றுடையகலைக்குஞ் சொன்னேங்
கன்னுமென்றன் குறியனுவும் பிசகா துன்றன்
கைக்குறியு மெய்க்குறியு முகத்திற் கண்ணிற்
காண்குறியு மென்கையினெற் குறியுஞ் சோடு
காட்டினவே நீநகைத்துப் பசப்பி னென்னே
யுவமையிலா வருட்சுசிந்தை யுமையோர் கூறற்
குரிமைபெறு மன்பரென வொருவேற் காளை
யுறவுபிடித் தகன்றனென் றயார்ந்தா யின்னே
யுற்றிடுவான் கஞ்சிகந்தை யுதவு வாயே. (எசு)

வாயுறைவாழ்த்துமருட்பா.

உதவிடுமோ மெய்க்குஞான மோட்டிடுமோ காலன்
சதியிடரை யூழ்வினையைச் சாய்த்திடுமோ மேலாங்
கதிவழியைக் காட்டிடுமோ கார்நிரய நோய்க்கங்
கதகமென வாமோ வழிதனங்க ளென்றும்
மதிவழியி னிற்பாய் மனமே மகவான்
று தீழ்மையி னேத்துஞ் சுசிந்தைப்—பதியி
னெந்நாளு மெவ்வுயிரு மெங்கு மியைந்து
தன்னேரி லாது தங்கு முக்கண்
முன்னோன மெய்ப்பொருளை முன்னி
யின்னா லுன்ன திவன் றுனை யெனவே. (எரு)

நேரிசைவெண்பா.

எனக்கன் புறுவானோ வென்றயர்வொன் றல்லாற்
றனக்கன்பு சாருநெறி சாரா—வெனக்கருதிக்
காவா விடிற்சசிந்தைக் கண்ணுதலோ யெற்குறுதி
யாவார்ந் தருடர்வே றார். (எ.சு)

தலைவன் பாங்கியைப் பாராட்டல்.
கட்டளைக் கலித்துறை.

ஆரா றணிபர னுர்தென் சசிந்தை யருளினைய [னம்
சீரார் மலைப்பொன்னிற் சேர்க்கநின் றேன்சொற் றிறம்பில
வாரா ரிளமுலை மாணையு மென்னையும் வஞ்சியம்பாச்
சேரா சிரியச் சிரக்கூனிற் சேர்க்குமென் சேயிழையே. (]

வெண்கலிப்பார்.

இழையணியு முமைபாக் னெழிற்சடையின் மதிசூடிக்
கழைபிசைவென் வளையேறுங் கழனிவளை சசிந்தையினிற்
குழையணிமால் விடையில்வரக் கொடியிடையார் கலைசோர
விழைவினொடு தொடருவர் விரைந்து. (எ.சு)

தலைவி—கடலொடுகழறல்.

ஒருபொருண்மேன் மூன்றகேக்குக் கலித்தாழிசை.

விரைந்து விடம்போல் வெண்ணிந்து பொங்கவே
யிரைந்து வருத்தினு யென்னைக் கருங்கடா

திருச் சுசிந்தைக் கவம்பகம்.

சுஎ

ஹை ரந்து வருத்துகீ யேர்முனிவாய்ப் பட்டது
தெரிந்துமறந்துஞ் சீரிலார் போலுங் கருங்கடால்
அன்பன் றுறந்த தறிந்துங் கரைந்தெனீநீ
துன்பஞ் செயுமா தோயக் கருங்கடா
றுன்பஞ்செய் யுன்மேற் சுடர்வேல்வேன் விட்டது
வன்பன் றெனலே வாய்மை போலுங் கருங்கடால்
தன்னைச் சுசிந்தைச் சயம்புமழுச் சுட்டு
மென்னைக் கடுகி யிரைவாய் கருங்கடா
லென்னைக் கடுகுமுனை யினையுண்டிப் பாருதன
லுன்னைக் கசடதென லொக்கும்போலுங் கருங்கடால்.

தாதி தலைவிக்கு தலைவனியல் புரைத்தல்.

கலித்துறை.

கரும்புஞ் சேலுங் கடுக்குஞ் சொற்கட் கனின்மின்னே
சுரும்புந் தேனுஞ் சூழ்காப் பரமன் சுசிந்தைக்கண்
விரும்புந் தூக்கிற் பொருட்க லாற்சொல் வினைமாற்றா
னிரும்பும் பொன்னு வில்லங் காண்பா னிறையோனே. ()

தலைவி தாதியுரை வெறுத்தல்.

கலிவிருத்தம்.

இரையும் லேலையு மிந்துவும் வாட்டிடத்
தளரரி லீசீர் சுசிந்தையன் னுன்றனி

சுஅ) திருச் சுசிந்தைக் கலப்பகம்.

வரையின் மாழை வரைபெற வாயினுந்

திரையின் மாட்டெனை நீத்ததென் செம்மையே. ()

(மடக்கு) பதினாறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

செம்மலங்கு வளையல வன்செயிற்

செம்மலங்கு வளையொடு பேர்த்தலுஞ்

சேலையன்ன மெனக்களை கொய்கடைச்

சேலையன்னமென் னோக்கிய ரார்த்தலு

மெம்மதத்தலுங் கட்டுமி னென்றிடு

மெம்மதத்தலுங் கட்டுரை யோலமு

மேரடித்தல நாகநெ ளிப்பலு

மேரடித்தல காம்பதர் தூற்றலுங்

கம்மிசைந்திடு மிவ்வொலி யோடும

கம்மிசைந்திடு மோலு நிறைந்திடுங்

காரிணங்குபொ ழிற்றென் சுசிந்தையிற்

காரிணங்கு களத்தனிக் கண்ணொர்

தம்மை யன்மையே றுந்தெய்வத் தால்விரோ

தம்மை யன்மை தவிர்செய லின்றெனத்

தால மேலவர் சீர்த்தி நவின்றிடாத்

தால மேலெய் தறிமரத் தாலமே.

(அஉ)

பஃறோடைவேண்டா.

தாலத் தகரத் தனிக்குழற் சங்கரிக்குஞ்
சீலத் துயர்ந்த திருமழிசை யாழ்வார்தன்
பாலொத்த பைந்தமிழாற் பாயோடு பின்சென்ற
மாலுக்குந் தன்பால் வழங்குஞ் சுசிந்தையரன்
சாலக் கலந்தமறை தாந்தேடப் பட்டாங்கெத்
தூலத்து ணின்ருலுந் தூயவுளத் தல்லாலெக்
காலத்தும் யாவுளுமா கான்.

(அந)

தலைவனிடந்தலைப்படல்.

வஞ்சித்தாழிசை.

கானமுறுங் கலைமருள்கண்
வானமுகில் வளர்குழலா
டானமருந் தலமொழிய
கானமரு நலமுளவோ

கரிபணியுங் கனதனமா
ரரிபணியஞ் சிடையகலாள்
பரிவினும் பதியொழியத்
திரியபுறுஞ் செயலுளவோ

சுரர்கடொழு சுசிந்தையுறை
பரமனருள்: ணிமொழியாண்

மருவுமெழின் மனையொழிய

வுரிமையுறு முறவுளவோ.

(௨௪௪)

வஞ்சித்துறை.

உழையிடங்கொ னொருவனைக்

கழையிடங்கொள் கழனிகாத்

தழைசுசிந்தை சதநமனு

மழையினன்பர் மனிதரே.

(௨௪௫)

நேரிசைச் சிந்தியல்வெண்பா.

மனித ரெனினு முயர் வானுலகு முண்டார்

தனிமைக் களப்பரமன் றுளைத்—தினமுமோர்

வான்சுசிந்தி ரத்தேத்து வார்க்கு.

(௨௪௬)

(தழை) கட்டளைக் கலித்துறை.

எத்தந்த ணத்தகத் தெம்மான் சுசிந்தை யிளம்பொழிலின்

மாத்தந்த தண்டழை நீதந்த தென்னநம் மாதுதலைப்

பாத்தந்த தம்மொக்கு மென்றுமன் னாகண் படைத்தமுலை

சேர்த்தந்தவேள் கொண்டசீவன்பெற்றாணினைச் சேர்த்தெனவே.

தலைவி முன்பனிவரற் கெங்கல்.

நிலைமண்டிலவாசியப்பா.

சேர்த்தா னீத்தல் சீரின் றென்ப

தோர்த்தா ரெல்வா னுச்சங் கோடப்

- போரிற் சாய்ந்து புறந்தந் துட்கித்
தேரிற் சீய்ந்து செல்வார் மேலுஞ்
5. சீறிச் செல்லுந் தீயோர் போல
வேறித் தாக்கி யிருள முடுக்கி
வீறித் தொடர்ந்து மேலகழ்ப் படுத்துக்
கந்துடை மறன்மெய் கறுப்பக் கோபச்
செந்தி யுள்ளிற் சேர்த்து வெதுப்பக்
10. கடுவிடத் தீப்பாய் கண்ணன் காக்க
வேதியன் மூத்தீ விளைத்துக் காயக்
காதலின் வாசவ னாதிக் கடவுள
ரவ்வக் கினிதன் னருகின் வாட்ட
மாந்தர் மதியுமிழ் மாட நீத்து
15. வையகந் துட்கடை வாய்க்காப் பிட்டுச்
செய்யில வம்பஞ் சிற்றியின் மேவி
மயிர்த்துக் கலைகள் வாரிப் போர்ப்பச்
செயித்துத் தன்கோல் செலுத்தி யாண்ட
வன்பார் வரையென வான வரம்பன்
20. நன்முறை செய்யுந் தன்விற் கொடியை
நிறுத்தப் பட்ட நெடுவரை புக்குச்
சிறுகீற் போதியு மொருகற் பூர
வொருவரை யென்ன வுறைய வடர்த்தப்
பனிமலை யீன்ற பாகி ரதியென்

35. நேடிய யாற்றை யொலிபுள் ளடங்க
மதிபல கொண்டு வழிவிடு பாவம்
புதுக்கிய தென்னர் பேர்த்துறை வித்துக்
கருங்கடல் வடவை கதுவி யெழுந்தாங்
கொண்புகை மண்டும் வெண்கட லாக்கி
36. விண்ணின் நிழீஇ மண்ணின் மெழீஇச்
சுருங் குயிலுஞ் சாரிகை மயிலுஞ்
சேருமோர் பொழிலு மூரிமொய் சுனைபுங்
குயிலி னறியுங் குறிவழி யல்லாற்
மெரிதர வரிதாச் சேர்ந்து பொதித்து
35. வழிநடை யெதிர்வார் வரையா முட்டினு
மொழியினு மன்றி யெழிமெரி வரிதாய்
மறைபக் கவிந்து மண்விண் டெரியா
துறவெண் புதிதாய் வருமுன் பணிநாட்
சுரர்பதி யேத்துஞ் சுசுந்தா புரியி
40. எனரியோ டாடு மிறையோ னருளை
மறந்தார் போலு மிருந்தா ரென்னி
னிதந்தா ளிலையென விருந்தேன் குறையே. (அஅ)
செவிலி கிளியொடு கிளத்தல்.
வெண்ணேற.

குறையளக்கு மவர்முடியுங் கொடைவரையா திடுமணி
புங் தெரிண்டுசேந்த; நறையளிக்கு நரினில டடி கருங்கடல்

திருச் சுசிந்தைக் கல்ம்பகம்.

நூ

குறியாரு நண்பற் கண்டே, மறைதுதிக்கு மரன்கசிக்ந்த
மலர்க்காவின் கிளியே, சிறைபிருக்கு மெம்பொன்னிடர் சொ
பாயோர் மொழியே. (அக)

ஆசிரியத்தாழிசை.

மொழிமெய் நெஞ்செனு மூன்றிற் கன்பரு
டொழிலர் தாமுறை சுசிந்தை போல்வே
பெழிலொ டென்னுள்த் திசைந்த வீசரே. (கூ)

வேண்டாழிசை.

நச்சைச் சுசிந்தை யின்கண் னுள்ளிற்
பாசமுற் றிறைஞ்சல் பகட்டின் மேவு
நாசனைப் போக்கு நலம். (கூ)

(தவம்) பதினாறீர்க் கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

நல்லதுறந் தார்ப்புரப்ப வவர்த்து றந்தின்
னட்புரிமை பூண்டார்போ னட்புற் றுலு
நச்சியனல் வீளர்த்தாசி நாப்பண் ணட்டு
நலியாமற் றலேகீழா நின்றிட் டாலும்
வல்லபத்தோ ட்லைமனைதக் கவினத் தாற்செல்
வாசிபுனை நிறுத்துதல்போல் வாசி தன்னை
வாங்கிவிடாச் சரிதனயோ கந்தான் செய்யும்
வழியேனை வழியானும் வசங்கொண் டாலும்

௩௪ திருச் சுசிந்தைக் கீலம்பகம்.

பல்லுகுத்துக் கதிரவனைப் பணிவித் தாண்ட
பாலவிழி மான்மழுக்கைப் பரைபா கத்தன்
படிவவிலக் கணமதைபுட் குறியாக் கொள்ளும்
பாவனையன் நிலையேற்செய் தவமே யாகு
மல்லதுமற் நிலையென்றிங் கான்றோ ரெல்லா
மறைகுறராற் நென்சுசிந்தை யமலன் றன்னை
யன்புறுமெச் செயல்செயினு மகலாச் சிந்தை
யடியவர்க்கன் புற்றவமென் றறைகு வோமே (௬௨)

தேர்வரவுரைத்தல்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

ஓநம சங்கர சம்போவென் றன்பர்நைந் தோதுமொலி
வான மளக்கும் பொழிற்சுசிந் தாபுரி மன்னுதல்போ
னான மலர்க்குழ னாபகி யேநந்தம் நாயகன்றான்
மான மணத்தின் வருந்தேர் மணிபொலி வந்ததுவே.

கலித்தாழிசை.

வந்தைய வென்று சுசிந்தையின் வாழ்த்தினர்
சிந்தையி லீசன் நிகழ்வனே
சிந்தையி லீசன் நிகழப் பெறுபவர்
சிந்தைக ணீனனற் பஞ்சென முற்றிலு நீங்குமே. (௬௪)

திருச் சுசிந்தைக் கலப்பகம்.

௫௫

கற்பிற்படுத்தல்.

கட்டளைக் கலித்துறை.

நீங்கேனென் றுட்கொண்டு நீநீக் கிடும்பொன்னு லீன
யிலோய், தாங்கேனென் றுண்ணினைத் தாங்கிநைந் தாங்
சின் னைக்கிறைய, யீங்கேனைக் கூட்டிற் றிருவீரு மொன்
றென வேயிசைவீர், பாங்கேய்வெண் பாவொ டகவல் பொ
ருந்தொரு பாவெனவே. (4.௫)

கலவியின்பம்.

நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா.

- பாகற் கோட்டிற் படர்துகிர் வல்லியு
நாகிள வண்டு நவிறறலுங் கனியு
மதர மருங்கு லளக மழமொழி
புணர்முலை யிசைந்தவற் புதவொரு மகளாய்
5. மீக்குவந் தேக்கு வேங்கை சந்த
நாட்டித் தூவி நண்ணி நாடலுங்
கரிமருங் பிதனின் றுறுங்கிளி கடிதலும்
புதைபடு மூலம் பூவகழ்ந் தெடுத்தலுஞ்
சிறுகருந் தீனையிடி தேன்மிசைந் திடலு
10. மருவியி றுற்றேன் வாய்ப்பெய் திட்டலு
மருவி யேற்றலுங் குரவை முழக்கலுங்
குரலெழக் கூயெதிர் வரைமொழி கேட்டலு

மாமியர் வகைபல் லற்புத மாகக்
கானவர் மகவிர் களிக்கோண் மாறு

15. விமயத் துச்சி யெழுந்திடு மருவி
யாதா ரத்தங் கருளுட னமருங்
கேதா ரேசர் கிடைமுடி நதியா
யெழுந்தார்த் தோடி யிறந்தார் பாவத்
தழுந்தா தாக்கு மப்பதி சூழ்ந்தாங்
20. கெல்லையில் புகழ்சேர் வில்லினை யுடைய
கொல்லி வெற்பன் குளிர்நா டாந்தாய்
கிளர்மலை முகத்துக் கிருபைநீர் வார்ந்த
வொண்கோட் டாறு மொருமக ளன்பாற்
றெனினி னொழுகித் தேவகி தன்சேய்
25. களிகோண் டாடக் கானங் கோழி
யினமயில் சிலல்கட் கிரைமிக வாயர்
கொல்லை யாய்ச்சியர் குழலின் முடிக்க
முல்லை தோன்றி முகைக ளவிழ்த்துக்
கமல முகமுங் கழுநீர்க் கண்ணு
30. மலர்ந்து நோக்கி மணிநகை காட்டிச்
சூழப்பெற்ற சுசிந்திர மதனி
விருவரோ டெற்று மொருவனு முக்கட்
பெருமான் றனது பேரின் பென்ன
வரும்பெற னாயிவ் வசலத் தின்றேன்

35. நீருந்திய வழுதத் திரளையா மிவடன்
மொய்ம்பொடு முன்னி முயங்குந் தோறும்
பொய்ப்பின் ரொருமுறை போற்பல முறையு
மீய்ப்பனித் துருக விதிர்ப்ப விளைந்தன
பூம்பதப் பெருவிரல் புறந்தாள் பறடு

40. குறங்கடி காமன் கொடிஞ்சி கையடி
கரும்பிடை யிரதக் கணியின் பாகே
மலைமுலை நிலைபுர மணிச்சுழி யுந்தி
விலையற வெழுந்தன விண்ணில வழுதே
யாடிக் கபோல மணிநீ லக்கண்

45. டேடருங் குரல்வளை சேட்கனித் தேனே
திலகமென் னுதலிடை சிரமுறு முச்சி
யிலவித மெழுந்தன வெண்ணரு மழுதே. (கூசு)

தலைவி தலைவனை நிமித்த வழிப்புதல்.
கட்டளைக் கலித்துறை.

அழுதச் சிவலிங்கத் தம்மான் சுசிரந்தை யருளனைபோய்
குழுதச்செவ் வாயிதழ் தோள்கண் ணிடத்திற்குந்யெனவிச்
சமயத் துனைப்பெறு மாறாய்த் துடித்தன்பு சாற்றினவென்
வமயத் துனக்கென் னிகழ்ந்த ததையறை வாயெனக்கே. ()

தலைவன் பேற்றூற் புகழ்தல்.
கட்டளைக்.கலித்துறை.

வாபா மனிதப் பீறப்பூன மில்கரு மாற்றினென்றுள்
ளோயாதுன் யாக்கிய வாக்கியை யோம்பர னெண்சுசிரந்தை

௫௮ திருச் சுநித்தைக் கலப்பகம்.

வேயாருந் தோளி யவன்கழ லோதினர் மெய்ப்பயனின்
வாயா லுரைப்பதென் சான்று நினைப்பெற்ற மாமணமே.()

(ஊசல்) பன்னிரு சீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

மாமணமெண் டிசையாட மகரந்த மிசையாட வண்ட
ராட, மலராட மாயிலாட மையாடுங் குழலாட மணிவீவய்
சுட்டி-, சோமனுத விடையாடச் சுடர்க்குழைகள் செவியா
டத் துண்டத் தூடே, தூக்குபணி மணிநகையை நிகர்த்த
னமென் றதன்முன் றிற் துள்ளி யாடப்-, 'பாமகளின் னவரி
சைநம் பதிகேட்கிற் பற்றுறுவான் மிகவென் றுன்னிப், பரி
வினிவர் நாவுரைந்தாங் கெனச்சகிமா ரின்னிசையின் பன்பு
தோர்ந்து-, பூமணத்தென் னுடலுயிருட் பொருந்தியவோர்
சுசிந்தையரன் புகழைப் பாடிப், போற்றிசைப்பப் புகழ்ந்து
ளமெப் குழைந்தாடப் பொறிமயிலீ ராடி ருசல். (சூசல்)

தலைவனை மேலவர் வாழ்த்து.

புறநிலை வாழ்த்துமருட்டா.

ஆடகமா மேருத்தோ ளண்ணுன மம்புயமா
மேடவிழ்பூர் தாட்பொன்னே ரிம்மயிலா னோடுமுனை
மாடமலி வீதிகண்மொய் வான்சுசிந்தை மன்றத்துள்
ளாடலி சைந் தென்கலியை யாட்டித்தற் பாடவருள்
செய்தெலையாட்கொண்டவரைத்தேன்மொழியா ன்பாகரிமா
மெப்திகழங் கொன்றைமதி வேணியனின் மெய்தழுவிடு

திருச் சுசிநீதைக் கலம்பகம்.

௫௯

தின்றுபுறங் காத்திடநீ நீக்கமறு மெய்ப்புகழ்சேர்
நன்றுபுரி மக்களுயர் நன்மணிபொன் னாகுபசீ
ரின்றுநீவின் மேன்மேலா யெஞ்ஞான்றுந் துன்றிப்
பொலிவொடும் வாழுதி பொருந்தி
பொலிகடற் புசுழெழி லொப்பிலா வுலகே.

(௧௦௦)

திருச் சுசிநீதைக் கலம்பகம்

முற்றிற்று.

சிவதானுநாதன் திருவடி வாழ்க.

குமரன் துணை.

திருச் சிசிந்தை மும்மணி மாவல.

காப்பு.

எம்மணி மாலையினு மேர்ச் சிசிந்தைத் தாணுவற்கு
மும்மணி மாலை மொழிபொருட்—செம்மை
யொருகொம் பிருசெவி மும்மதத்தொண் ணல்வாய்த்
தருவஞ்சைங் கையான் றரும்.

நூல்.

வெண்பா,

சுசிந்தா புரியிற் றுளவனைப்பால் கொண்டு
கசிந்தார்க் கருள்புரியுங் கத்தன்—றசம்பேய்தென்
காலைத் தொழிலருட்டென் காலைக் குடி கொளத்தென்
காலைத் தொலைத்தருள்வான் காண்.

(க)

கலித்துறை.

காண்பாருக் காகுங் கயிலாய நாதனைக் காசிலுயர்
பூண்பாருக் காகும் புரந்தரன் போற்றும் புகழ்ச்சிசிந்தை
பூண்பாறுக் காகு முடலென்றுள் ளுன்னி யுவந்திறைஞ்சு
மாண்பாருக் காசென்று மாயா வவன்கழன் மன்னுவரே.(உ)

ஆசிரியப்பா.

மன்னிய மறைவாழ் மரபின் வந்திங்
கன்னைபைத் தந்தைதன் னருளான் முடித்துந்
காத்தஞ் சினத்தாற் கதிர்வழிக் காவலர்த்
தெய்கதோன் தேய்த்தகைத் தீவினை யான

ரு. னிடரறத் தெய்வத் தலம்பல வியையக்
கடற்டர் செய்து கண்ட நாட்டிற்
கொஞ்சிமண் ணடக்குங் கோடகச் செவிவாய்
விஞ்சை யூதி விண்ணு ருக

வெண்கிரி மேவிகேனான் றண்கோல் கொண்டுள்

க0. ஞண்மையி னுண்டிடு மொப்பறு சேர
ருரிமையிற் பணிகொள் ளருணிறை சுசிந்தையி
லிரவியு மிருளு மிணைந்தா லென்ன
வெரிதெறு மேனியிற் கருமுகில் வண்ணற்
கலந்து மேற்கொளுங் கரியுரிக் கஞ்சக

கரு. முண்ணிலை மருவுமவ் வொளியையு மிருளையு
நுண்ணிதற் காட்டு துதல்விழித் தேவே
யென்னுளி னிலைத்தனை யெளியேன்
பன்னுசொன் மாலையும் பரிந்தணிந் தருளே.

(ங)

வேண்பா.

அருளார்ந்த மேனி யனந்தக் குழைக்கா
திருளார்ந்த கண்டத் திறையே—தெருளார்ந்த

திருச் சுசின்னத முட்மணிபாலை.

சுந

மங்கை யிருவர் மகிழ்ச் சுசின்னதாரிலுன்
செங்கையின்மான் காட்டுந் திரு.

(ச)

கலித்துறை.

நடிய கைவெண்ணை யோடுமற் கடடினுஞ் சீரலையிற்
பாருடிகழ்பூந்தொட்டிலும்பொலி சேய்யயல் பூத்தபொற்
ருடிகளோத்துஞ்சுசின்னதப்பிரான்மெய்யெயிரினிற்கண் [பிங்
ருடிகழ் வாயின் மருங்குறை வாமைன்ப ராய்த்தவரே. (]

ஆசிரியப்பா.

ஆயர் கூட்டத் தார்த்தான் காத்து
மாய வான்கன் முல்வான் மருவ
நீண்டு சினைத்த தூண்டரு வெள்ளிற்
காங்கடுந் தோட்டுக் கனியை யெற்றது
ரு. கிண்கணி கொஞ்ச மண்களி மிஞ்சப்
பண்புட னடிக்கும் பாலனு முமையு
மிடமுறச் செங்கே ழிதழ்மணி கமலத்
தடமலரீத் திருவுஞ் சதூர்மறை வரனும்
வலமுற வென்சிகு வாழ்வெண் கலையு
க0. மலமீர் முடிக்கு மரலையு மகங்கொடு
கற்ப மலிக்குங் கருணை நீடி
யற்புத வடிவா யைந்தொழில் புரியுந்

தனிமுதற் பொருளாந் தாணுவே பிறவிப்
 பிணிப்பறுத் தருளுந் திருச்சுசின் தையிற்றன்
 கரு. சீர்விழாப் போற்றத் தேனூர் நின்று
 வாரணி வனமுலை வருந்திட வருமிளக்
 கார்விழிக் கணிமொழிக் காரிகை தனையவட்
 செட்டிடைத் தந்தைதாய் தியங்கக் கொண்டா
 னென்றுனை யுலகோ ரியம்பலா லவளை
 ௨௦. யிட்டமெய் வைப்ப விடமோ வின்று
 மட்டவிழ் பலமலர் கட்டிய முடியோ
 வெவ்வமில் கங்கையை யேற்றைமற்
 றெவ்விடைக் கோடலவ் விடத்தெழில் விளக்கே. (சு)

வேண்பா.

விளக்கா மிரவிமதி வீடாகு மண்ட
 மளக்கா வவைநிறைவா னாகுங்—களக்கார்ப்
 பெருமா னருட்சுசிந்தை பேணி நமக்காத்
 திருமா னிடத்தொடுத்த சீர். (எ)

கலித்துறை.

சீரார் கயிலையிற் முன்றனைப் பூசிக்குந் திண்மைபெற
 வாரார் கடுத்தவ மாற்று முனிவர்க்கு வாழ்பரன்றென்
 பாரார் கயிலையி லாமென்பக் கண்டுற்ற பண்புபெறு
 மேரார் கயிலையி தாஞ்சுசின் தாபுரி யேத்துமினே. (அ)

ஆசிரியப்பா.

ஏற்றுத் துவச மெழுப்பிய சாற்றி
 னூற்றிசை யோரு நாடிக் காண
 மகிடா சூரன் மாயப் போரிற்
 பகுவிட வடிவம் பலபல வாகிப்
 புகுதக் கண்டு பொருதவை தொலைய
 விந்தை தான்செய் விந்தையிஃ தென்று
 சிந்தை களிக்குஞ் சீரின தாக
 வன்கா னுற்ற மரமது கொண்டு
 தன்கா லாக்கிச் சார்ந்து நடித்தலும்

10. பன்னிரு நயனன் றன்னயி லேவப்
 புன்னெறி யவுணன் போராற் றுது
 வெந்நைக் காட்டி விற்படை தாழ்ப்பக்
 கண்டிடை யெழினியாக் கவிகைதன் கையிற்
 கொண்டு சாய்த் தாடுங் குடைகூத் தென்ன

15. முத்துக் குச்சுகண் முற்ற வார்த்த
 பட்டுக் குடைகள் பலநட் டாடலுங்
 கட்டெழி லக்குகன் காரவ் வவுணன்
 பட்டது கண்டு பரவையா மரங்கிற்
 சுட்டிக் கொட்டிய துடியாட் டென்ன

20. வீரச் சிறுவர் மெய்கள் வளைத்துச்
 சூரக் கரணித் துள்ளற் களியும்

கூகா திருச் சுசிந்தை முடிமணிமாலே.

வானன் மகளான் மறைத்த மகலைக்

காணக் காமன் காட்டிப் பேடுன

மஞ்சள் பூசிச் செந்துகி லுடலு

25 யஞ்சனம் விழிநி னூற்றிவட் டிகையாற்

ரெய்யில் வரைந்த டொய்ம்முலை காட்டி

நெய்யணி குழலி னீண்மலர் ஞாடி

யொருபாற் காட்டு மிருமெய்க் கூத்து

மண்டெழி லச்சேய்க் கண்டிடச் சசியாள்

31. கொண்ட கடைபக் கூத்தோ வென்ன'

வகட்டிற் சாய வாடை யுடுத்திக்

கதுப்பின் மஞ்சள் புத்துக் கவினக்

காருடல் வெள்வாய்க் கடைசி யென்னும்

பேருறு பள்ளுப் பெட்டிற் கூத்து

35. மல்வணி ருத்த னருஞ்சிறை மீட்கற்

கெவ்வமில் விரிகொள் ளெழிற்குட மென்ன

மண்பொன் செம்பின் வாய்த்தபல் கும்ப

மொன்சிரத் தண்டி னுறவைத் தோங்கி

விம்மி நடிக்கும் விநோதக் கூத்து

40 மம்மால் வாணனொ டரும்போர் செய்து

மம்மரிற் கொண்ட மல்லோ வென்ன

வரிவா ளீட்டி யலகயி றண்டக்

கருவிக டொட்டுக் கவிந்து வாங்கி

யோருவரோ டொருவ ருக்கிர மோடு

45 மருவிப் பிடிக்கு மல்லக் களியு
மர்மன் விட்ட முதயா னையைமா
லாவி நீக்கற் கரங்கண் கொண்ட
வல்லி பாட்ட மாமென மெய்பேர்த்
கைகா வியக்கும் பொய்க்கரி யொடுமுன்

50 னனுுகி யாட்டு மாலிக் கூத்து
மூர்க்க்மெய் யவுணர் மேகங் கொண்டிற்
பாற்கவி கொண்டெனப் பாவைக் கூத்தும்
புரங்கடா மெரிப்பப் பொறுதுழ லவுணர்க்
கிரங்காக் கொட்டியு மிரிந்தவங் வவுண

55 ரேரிந்தவெண் பொடி.கொண் டிறைவி பாணி
பரிந்து கொட்டப் பார்த்தா டுந்தன்
பாண்ட ரங்கப் பண்டுறு கூத்து
மென்னத் தொண்ட ரிணைக்கை கொட்டி.
முன்னி யாடலு முதிர்வுள் என்பர்

60 வென்பொடி கொண்டு செஞ்சடை விரிய
வொன்படி யதிர வொருகா றாக்கித்
தன்பெறு தாளத் தாண்டவ மாடலுங்
கணிகையர் வாய்கை கண்கா லொத்த
வினிமைதொ ளிசையு மிதவவி நயமொடு

65 மதனு மருள் மருட்டி நடித்தலு

கூடி திருச் சுசிர்தை மும்மணிமாலை.

முதற்பல கூத்து மொய்த்துச் செறியக்
கரிமேற் பேரியுங் காலைமேன் முரசும்
பரிமேற் படகமும் புதினெண் மேளமு
மார்த்தலை கடல்செவி டாகப் பவனி

70 நாலா நாட்டுகொ ணல்விடைச் சேவை
மாலாற் தூண்பான் மழையாற் றுழத்
தரியா தாவி தணப்பான் றுணியு
மொருவு னன்பிற் குவந்தெச் சாற்றினு
மாகவைந் தானா ளுச்சேச் சேவை

75 யோகையி னளித்தவ னுயிர்காத் திட்ட
வருணிறை சுசிர்தையி னமலா வப்புக்கு
தெரியக் கண்டுந் தீர்விலுள் ளன்பு
சேராச் சிறியேன் சிறுமையை
யோரா தவ்வன் பூட்டுவை யுவந்தே.

(சு)

ஒவண்பா,

உவந்தா லலாதுலக ரோம்பாரவு் வோம்பு
மவந்தாழ்க்கு நித்தியம தன்னு—னிவந்த
தவந்தாழ்வி லாச்சுசிர்தைத் தானுவனை நந்தம்
பவந்தாழ்ப்ப நின்று பணி,

(கடு)

கலித்துறை.

பணியைப் பணியெனக் கொண்டார் சுசிர்தைப் பரசிவவழி
புணியைப் புணியெனக் கொண்டே தன் மேனியிழம்புற்றியபுணர்

திருச் சுசிந்தை மும்மணிமாலை. சுசி

பணியைப் பணியெனக் கொள்வானீ யஞ்சுத லற்றுளமே
பணியைப் பணியெனக்கொள்ள மென்மேலும்பகருவையே.

ஆசிரியப்பா

- பகருதற் கரிய பனிமதிக் கலையை
யுகவிடித் தப்புறத் துலாந்திச் சுறவைப்
போய்ப்பொரப் பாயுங் காய்சின வாளைகள்
ஞழ்கோட் டாறுடைச் சுசிந்திர மதனின்
5 மாணிக்கப் பொருப்பின் மரகதக் குவடு
மாணிப் பொன்னே டருங்கருந் தாது
மெரிகனற் கொழுந்தொடு சிறுமுகற் நிரளுங்
கூடிய வெனவிரு கூற்றொரு மேனியின்
பாடிவண் டரற்றிக் கூடுங் கொன்றையொடு
14) தூவணி முடியுஞ் சுடர்விழி திலகக்
குளமும் விளங்கக் குலாவிக் கார்நிற
வரியொரு பாலி னழகெழத் தோன்று
மப்புதத் திருவுரு வாகிய பரணே
மெய்ப்புவி யயனையும் வைத்தவ னெனுமுனை
15 யக்குறி யெப்பா லாக்கினை யதனையென்
சிக்கறுத் தெனதுட் டெளிவுறச் செப்பே. (கஉ.)

வேண்பா.

செப்புக்கோர் செப்பாய்த் திகழுந் திருச்சுசிந்தை
யொப்புக்கோ ரொப்பாகவோத்தகமும்-வைப்புக்கொட்

டாணுவலிங் கேச ரடி தாழாதார் நாவிறுதி

நாணுவந்தென் கோளு நமற்கு.

(காட)

கலித்துறை.

நம்பிக்கை யாபிச் சுசிந்தையிற் றங்கழ னாடிநின்ற

செம்பிக்கை யானனச் சேவைதந் தாண்ட திருக்கருணைத்

நம்பிக்கை யானனத் துப்பினை ரின்றசெந்தாமணியேடுகே.

செம்பிக்கையாற்றொழுதேனினையெய்ன்றும் வேண்டாருட்

ஆசிரியப்பா.

வேண்டாமை யொன்றுனை வேண்டுவ னலிதே

யிண்டைப் பெற்ற வீரமில் யாக்கை

யாண்டே பலவுற வாயினு மின்னே

மாண்டே யொழியினு மன்னே யென்றன்

5 மனதுன் றன்றை மறத்த லதான்று

வேண்டித லொன்றுனை வேண்டுவ னலிதே

யின்றே நாளையே யென்றே யாயினு

மெங்கே யேனு மெவையா யேனு

மாண்டே பிறக்கினு மாயா தாருந்

10 னீண்டே நீடு நின்கழ னினப்பே

யாதவி னீண்டே யருளுதி யெனக்கே

காயந் மலருங் கம்பு நேமியுந்

தூதீர்வனசமுஞ் சுருதியு மூசியுங்

- 15 கொண்டிரு மருங்குமுட் கூறே பட்டு
விண்டுவு மீயனும் விளங்கிய வடிவொடு
சுசிந்தையா நகரிற் றூநீர் சடையிற்
சுசிந்தரு னொழுகவாழ் கயிலைநா யகனே. (கரு)

வேண்பா.

நாயக மாகிய நற்பூஞ் சுசிந்தையைத்
தாயக மாக்கிய தாணுவார்—தாய
விடைக்கொடி யோய்மான் மெவினப் பாலி
விடைக்கொடி யாட்கெங் கிடம். (கரு)

கலித்துறை.

இடத்தார்தெழுந்தமெண்ணன்குமோம்புமையேர் துகிறன்
கடத்தார்த் தெழுந்தரக்கின் றோலிற் காட்டுங்கவின் சுசிந்தைத்
தடத்தார்த் தெழுந்தவக் கன்னிதன் மங்கலத் தாணுவனே
குடத்தார்த் தெழுந்தமுவிக்கருனக்கொண்டகோலமென்னே

- கோலப் பொன்னகர்க் குஞ்சரம் வேண்ட
ஞாலத் தருள்வான் போல வெழுந்து
கமலக் கோயில் கரையளி மறையேரல்
வனமுனை யூசி மணற்பரப் பேடங்
5 கலவ னடைவழி யறியா விதிவரி
பலவுயிர் படைப்பிப் பிண்பினி லயனு
மலைக்கர மோள்வளை யானிரை முல்லை

௭௨ திருச் சுசிந்தை முடமணிமாலை.

வேணுக் குழனீர் மெய்ச்சுழி நேமி
யியையவெவ் வுயிர்க்கு மிசைதரு காப்பிச்

10 செயனிறை வதினாற் றிண்ணிய மாலுங்
கங்கை சுமந்து கடுக்கை தாங்கி
யம்.பிறைத் தாரொடு பொங்கர வங்கொடு
களமை காட்டிக் கருணைதண் கொண்டு
மறிமா னேந்தி மருவலிற் பரனு

15 மாயின நாமிவ் வருட்சிவ தானு
விருவரோ டொருவனா விசைந்து மூவருந்
தானே யாமத் தனிம வர்க்குங்
கோனா நிலைமைக் குருபர னென்று
காமரிற் கோட்டா றுகிய சன்னி

20 சுமல முகத்துக் குவலோ விழித்துக்
குமுதவாய் திறந்து தளவுபன் னகைத்துச்
சைவலக் குழலிற் றண்மணம் புற்புத
முலைமே லிப்பி முத்தணி சேர்த்துக்
காழ்துரைக் கலையுடிக் கடிதி னடித்துச்

25 சூழ்வர வளிமுரல் தோத்திரத் தோடு
வலையலைக் கரத்தான் மலர்பல தூவித்
தொண்டரிற் சூழஞ் சுசிந்தையெம் பரனே
யிருவரு மறிதரா தெழுமவ்

வுருவெழி லொடுமுதற் குளவென் னேதே. (கஅ)

திருச் சுசிந்தை மும்மணிமலை.

எங்

வேண்பா.

ஒதற்குத் தக்க வுறைபோ லருட்டாணு
நாதற்குத் தக்கவரு ணற்சுசிந்தை—மேதக்க
வத்திரிக்குள் ளன்பளித்த வப்பரணைப் போற்றுதொழில்
கத்திரிக்குங் கோல்பவங் கட்கு. (கக)

கலித்துறை.

கழுக்கை யெடுத்தவ னென்ப வீடத்துழை காணவல
மழுக்கை யெடுத்தனை யாயினீ செய்கின்ற மாயமென்னல்
லொழுக்கையெடுத்துக் கொளாதுழல்கின்றவொருசிறியே
னிழுக்கையெடுத்தெறிந்தேதன் சுசிந்தைத்தொண்டேற்றவனே.

ஆசிரியப்பா.

தொண்டினர் தண்டினர் தூவெண் பொடியினர்
மொண்டிதர் கைகண் முகிழ்ப்பத் தலையி
லெண்மீ ரறுவ ரீரைந்தொ டொருவ
ரிருவரின் நான்மைபி னீரெட் டிரட்டியோ
5 டொருவர் வர்க்கப் பெரியவெண் ணினர்க
ளருளுட னண்ணி யாடிப் பாடச்
சூரற் படையான் றூல்பெறக் குவிந்து
வாரிசித் திருதலை வாய்ந்திடும் பதலை
வலக்கைச் சுட்டால் வாய்ப்புக் கண்டு
10 பெருவிர லீதி நான்காற் பெருக்கிச்

எசு திருச் சுரிந்தை முட்டிணிமாலை.

சிறுவிர லாதி மூன்றுகொடு திருத்தி
யிசைபெற விடக்கைச் சிறுவிர லாதி
நாய்கா விடத்தலை நவிர்கொள வெறிந்துமை
தருமுறை தாள வரையொடு தகுசெந்

15 தூக்கு மதலை துணிவு கோயி
னிவப்பு கழாஅ நெடுந்தூக் கென்னு
மெழுவகைச் சீரு மிசைகொள வாரும்
பிறைமதி கணைவில் பாம்புபுள் ளடியெனு
மங்கம்* பெறுமநு துரித மாதிய

20 சங்கை யறச்சம † முதல்யதி யாறும்
பொங்கப் பலவிசைக் கருவிகட் பொருந்தச்
சேர்த்து முழக்கத் திருதோ மென்றிங்
கெடுத்த கால்விட் கடுகால் காட்ட
வெண்டிசை யளந்து செஞ்சடை பாவச்

25 சுழற்றி யாடுஞ் சுசிர்தைத் தாணுவே
முயலகன் றுடுக்கு முடிப்பவோ முற்றவப்
பயனுறப் பதத்திற் பாலித் திடவோ
மலைமகள் வாது மாற்றவோ மகிழ்வோ

* அதுதுரிதமாதியங்கமாறு - அதுதுரிதம், துரிதம், இலகு
குரு, புலுதம், காகபதம்.

† சமமுதல்யதியாறு - சமம், விடமம், மிருதங்கம், வேதய
த்தியம், கோபுச்சம், சுரோதோவகம்.

தருச் சுசிர்தை முர்மணிமாலை.

௭௫

30 புலிதரு காலன் போற்றவோ வொருத்தி
கைநீ ரலையைக் கடுப்பாம் பென்றுள்
ளையுற்று விடுத்ததி னஃதா யுதித்த
தனிப்பணிப் பாதன் றவப்பயன் பெறவோ
வவசரத் தாநட மாங்காங் கிந்நட
மெவர்பொருட் டெச்செயற் கென்பதுகிளத்தே. (௨௧)

வேண்பா.

நிழக்குறுமே யுத்தரமுங் கிட்டுஞ் சுசிர்தை
மழக்குழையான் மேனின் மலனை—வழுத்திமுன்
னின் றிசை யேபாடி னீ வ்ரு பிறகாண்பார்
தென்றிசையே காண்பார் சிறப்பு (௨௨)

கலித்துறை.

சிறத்தவ ரன்றியர்க் கெட்டாலென் தானுச் சிவக்கொழுந்தை
மறத்தவ ரன்றியர் மன்னிக் குடி கொண்ட வான் பதியார்
துறத்தவ ரன்றியர் குழுஞ் சுசிர்தை யிதிற்றொழுவா
சிறத்தவ ரன்றிம்மண் மேற்பிற வாதவ ரென்பதினே. (௨௩)

ஆசிரியப்பா.

என்பு கரைக்க விறந்தவர்க் கருளு
மன்பு மிகு உ மந்நதி யிந்நதி
யந்நதி வளையு மத்தல மித்தல
மங்கருள் பகனை யிங்கருள் புரிவோ

௪௬ திருச் சிசிந்தை மும்மணிமாலை.

- 5 னாயினு மொன்றிங் கறிபி னீங்க
னொருக்கா லாடி னுபர்கதி யூட்டுங்
திருக்கோட் டாறந் தெண்ணீர் நதியு
மிந்நதிப் பெயர்கொண் டிசைந்து விளங்கும்
பத்தி யின்ப முத்திமுதற் படிவச்
- 10 சித்தி விநாயகர் சிறப்புற் றோங்கி
வேட்டார்க் கருளுங் கோட்டா நென்னுந்
திருநக டதுவுந் திர்த்தமோ டாங்கு
போய்வந் தவரும் போந்து வணங்கும்
தாயகக் கன்னியாந் தாயுறை தலமு
- 15 மருங்கு கொண்ட வளமலி சிசிந்தையி
னிருந்தார் நினைந்தா ரேத்தினு ரெவர்க்கு
மிம்மை யின்பமு மும்மை முத்தியு
மளிப்பா னுகி யம்புலிச் சடையுட
னமர்ந்தான் றுணுவ னதன
- 20 னமர்கா ணலம்பெற நண்ணுவீ ரீங்கே. (௨௪)

வேண்பா.

ஈங்கே தனைத்துதிக்க வெண்சிசிந்தை யீசுரனே
பாங்கேய்கே தாசப் பனிவரையா—வாங்கேயார்
பன்னதியும் பஹலமும் பார்த்தேற் கருளியதா
லெந்நதியு மெத்தலமு மீது. (௨௫)

கலித்துறை.

ஈதே பொலனுல கேர்சத்ய லோகம்வை குந்தமெழிற்
சீதேவீ யேத்துஞ் சிவலோக மென்னை யெனிற்றினமும்
போதேகொ டிந்திரன் போற்ற வயனரிப் பொற்புடனம்
மாதேவ னூர்தலி னாற்சுசிந் தாபுரி வாழ்த்துமினே. (உ௭)

ஆசிரியப்பா.

- வாழ்வுந் தாழ்வு மலர்ச்செடிச் சாடி
குழ்வும் பிரிவுஞ் சொலக் கூத்தவையே
யின்பமுந் துன்பமு மெண்ணி னேயே
வளமையுஞ் சிறுமையு மாண்ட மகனே
5 யாக்கையு மாவியுஞ் குறையுந் துரும்பு
மென்றிவை வெறுத்திங் கிறப்பும் பிறப்பும்
கடலலை போன்மெனக் கருதி வெரீஇ
நித்திய மெதுவென நேர நினைந்துட்
சத்திய மறிவார்த் தானாக் கியநீ
10 யத்திறந் தொன்றினு மணுவு முறது
பூதல வாழ்விற் பொருந்திட வேண்டுங்
காத லென்னுங் கரை காணது
குவெணுங் குரலையிற் குருட்டெரு தாகிப்
பாவ மென்னுஞ் சேவுகன் றள்ளப்
15 பூவெணும் பெண்ணெணும் பொருகாற் கலக்கு

௭௮ திருச் சுசிந்தை மும்மணிமலை.

டாசை யென்னு மலைபடிப் பட்டு
நாசத் தொழிலா நகங்க ளிடிக்க
மோசமா மட்டைகண் மொய்றுப் பிடுங்கச்
சூதெனும் பாம்புகள் சுற்றி யீர்ப்பக்

20 காசுறு களிப்பெனுங் கராக்கள் கௌவ
வளவாத் துயருந் தழுங்குமென் னுண்ணின்
றோர்த்தருண் மருந்து வார்த்தொளி விளக்கிக்
கொடையலைக் கரத்தாள் கூம்பருட் கப்பலின்
மடியா தேற்றி வாய்த்துதிக் கரையின்

25 வைத்தா தரித்தலை வான்றொழுஞ் சுசிந்தைக்
கத்தனே முற்றிலுங் காத்து
முத்தியைத் தருதியென்னுள்வின்முன்னினனே. (௨௪)

வேண்பா.

முன்னிய யாவு முடிப்பா னருட்சுசிந்தைத்
தன்னிக ரில்லாத் தயாபரணை— யுன்னியெழும்
வன்பகந்தை மாற்றி வணங்குவீ ரேற்காப்பான்
றன்பதத்தை யன்போடு தந்து. (௨௫)

கலித்துறை.

தந்தந் திகழ்கரி தந்திட்ட தாகிய தண்ணிதந்
தந்தந் திகளணை நீள்ஞான காணனத் தாரந்திசைந்தே
தந்தந் திரிந்தே கிடத்தெளி ந்திந்திரன் ருழிறையையத்
தந்தந் திறத்தினிற் ருழீ ரெழிற்குதி சாரந்திடற்றே

திருச்சுசிந்தை மும்மணிமலை.

எசு

ஆசிரியப்பா.

- சார்த வெண்கரி தாழ்ந்திடு மெய்ப்புகழ்
வாய்ந்த ஞான வனத்தினி எனக
மாக்கு வித்திடுமிந் திரனது பாவம்
போக்கிச் சுசிசெய்த புகழ்வினைப் பெயருந்
- 5 திருத்தப் படுமச் செல்வ னாமமு
பிசைந்திடச் சுசிந்திர மெனப்பெயர் தந்திங்
கன்னவ னின்ன லகற்றி யென்றுந்
தன்னை வனங்குந் தன்மை யளித்துய
மமுதலிங் கந்துணின் றருள்வடி வெடுத்தங்
- 10 கமையிடை முளைத்தெழு மருட்குறிப் பெயராய்த்
தழையப் பெற்ற தாணுவே சரண
முழையிடங் கொண் டவொருவா சரணஞ்
சனகரா தியர்க்கரு டந்தாய் சரணம்
பொங்கிய நதிமதி புனைந்தாய் சரணஞ்
- 15 சங்கரா சரணஞ் சதாசிவா சரணஞ்
சரணஞ் சரணந்தற்பரா நீயே
காடு திருத்திய கவின்குந் திரமாய்
நாடுமென் னுளத்தினி னண்ணினை யொன்றிங்
குன்றனை யுறுதியாய் வேண்டுவ னஃதென்
- 20 னிடுக்கொ ளித்திருந்திடு மிழியறு பகையா
மடவியை மடமையா மிருளறத்
துடைத்தெறிந் துறைதலே தூயவொன் சுசியே. (௩௦)

திருச்சுசிந்தை மும்மணிமலை

முற்றிற்று.

சிவதாணுநாதன் றிருவடி வாழ்க.

சு
குமரன் றுணை.

க ன் னி ய ரு ம ரி

இ ன் னி சை ப் பா மா லை.

வெண்டளைக் கொச்சகக்கலிப்பா.

காப்பு.

மதியார்ந்த செஞ்சடையோன் வான்கயிலை நின் றுலகு
கதியார்ந்த திடவெழுந்த கன்னிப் பகவதிமேற்
றுதியார்ந்த வின்னிசைப்பா மாலை சொலவெனது
மதியார்ந்த தருள்புரியும் வல்லபையைங் கைக்களிமே.

நூல்.

பூவாரு நான்முகனும் பொன்பாக னும்புலவர்
நாவாரு நான்மறையு நாடு மலர்ப்பதத்திப்
பாவாரு மாலையை யன் பாற்கொண் டெனைக்காப்பாய்
காவாருஞ் சீர்க்குமரிக் கன்னிப் பகவதியே.

(க)

பொல்லேன் புரையேன் புலையேன் புகழ்ந்துருகி
நில்லே னினையே நினையே னெடும்புகழ்ச்சி
சொல்லேன் றுதியேன் ரொடரேன் றுரிசறவே
கல்லே னெனைக்காப்பாய் கன்னிப் பகவதியே.

(உ)

௨௮௨ சுன்னியாகுமரி இன்னிசைப்பாமாலை.

எராரிடைக்கொடியு மின்புறுமெய்ச் செந்தளிஞஞ்
சீரார் நகைமுகையுந் தேன்வா யிதழ்மலஞ்,
கூரார் மொழிக்கனியுங் கொண்டென்முன் சேர்வதென்றே
காரார் கருணைமிகுங் கன்னிப் பகவதியே. (௩)

முத்திக்கு வித்தாய் முனையாய்த் தளிரிலையாப்ப்
பத்திப்பூப் பூத்தடியர் பாலுட் பழுத்தொலிர்ந்து
தித்திக்குஞ் செங்கனியாய்த் தேனாய்கீ சேர்ந்திடநான்
சுத்தித் திரிலேனோ கன்னிப் பகவதியே. (௪)

அன்பா லரன்பா லகன்றகப்பா லாதரிக்கு
முன்பாலென் பாலார்ந் நுறுத்து மறுபகையின்
அன்பா லடைந்தேன் அபரொழிப்ப தென்றோம
கல்பாலன் பின்றேலென் கன்னிப் பகவதியே. (௫)

படைப்போர்க்குங்காப்போர்க்கும்பார்வா னொருங்கிமைப்பிற்
றுடைப்போர்க்குஞ்சத்தியெனச்சூழுகின்முன்னென்னிதய
மடைப்போர்க் கடங்கா வறற்பெருக்கம் போலவெறுங்
கடைப்போக்கி னோடிடுமோ கன்னிப் பகவதியே. (௬)

அன்ன நிறைய வறம்வளர்த்தா ணீயேயென்
அன்னவங்க ணுற்றோர்க் குறும்பயனிங் காகுமென
முன்னவர்கள் கூறு மொழிகொண் டுனையடைந்தேன்
கன்னலெழி லார்ஞமரிக் கன்னிப் பகவதியே. (௭)

கன்னியாகுமரி இன்னிசைப்பாமாலே.

அந்

மடலார் மலர்மண்ம்போல் வைபச் சராசரத்தி
னுடிலாவி யாயுமரு முன்பா லடைந்தேனென்
னடலையற வென்முன் னடித்துவந்தா லாகாதோ
கடலருகிற் தென்குமரிக் கன்னிப் பகவதியே.

(அ)

ஆனார் கொடியா ரானா ரகத்திலகு
மாணர் விழியு மதிமுகமுங் காட்டியுன்றன்
றேனார் மலரார் திருவாய் மலராயோ
கானார் குழற்குமரிக் கன்னிப் பகவதியே.

(ஆ)

உம்பர் துயர் மொழித்தற் கெழுந்தவுனைக்
கும்பமுனி போற்றுமருட் கொற்றவையென் றுற்றேற்குச்
செம்பவள் வாய்மலர்ந்தோர் செய்திசொல்ல லாகாதோ
கம்பலையார் தென்குமரிக் கன்னிப் பகவதியே.

(க)

தண்டலையின் வண்டொலியுஞ் சாகரத்தின் சங்கொலியு
மண்டலையி னார்ப்புமெழில் வாயிலின்முன் மன்னுதலால்
வண்டலையி லிறற்றிரிந்தேன் வந்தழுத லேறலையோ
கண்டலையுஞ் சொற்குமரிக் கன்னிப் பகவதியே.

(கா)

போரார்ந் தெழுந்தவுணர் பொன்றச் சிலைவளைத்தாய்
வாரார்ந்த வென்றுயர் மாற்றவலி யொன்றிலையோ
சீரார்ந் தலைபுரளுந் தென்குமரி மாநகரிற்
கீரார்ந்த கடந்தடுலழிற் கன்னிப் பகவதியே.

(கப)

அச கன்னியாகுபரி இன்னிசைப்பாமலை.

சண்ட நயன்முதலோர் தந்துயிரந் தாழ்ந்திடற்கா
யண்டர்தொழ வந்த வருளா லெனக்காப்பாய்
விண்டருபூஞ் சோலை விளைத்தமலற் பூசிக்குங்
கண்டனைய சொற்குமரிக் கன்னிப் பகவதியே. (க௭)

மலையரசன் நென்னன் மகர மனைத்துறையின்
வலையரசன் பெண்களென வாய்ந்திடுநீ யித்துறைநீ
ரலையருகிற் கன்னிபென வாகியதன் பார்பொருட்டோ
கலைவளர்க்குந் தென்குமரிக் கன்னிப் பகவதியே. (க௮)

என்னை வருத்து மிரகாதி புட்சட்கிங்
குன்னிடத்தி னீள்புருவ லொண்சிலைபுங் கண்ணம்புந்
துன்னிடலா லென்னுட் டியரொழிய வந்தருள்வாய்
கன்னலெழிற் றென்குமரிக் கன்னிப் பகவதியே. (க௯)

விடையவன்பாற் றுது விளையாடி மும்முறைவென்
றுடைமையெனக் கொண்ட வுலகமதி லோர்தலமாய்
நடைவிளக்க வோசோலை நன்கமைத்து வந்தமர்ந்தாய்
கடையே னகம்போலக் கன்னிப் பகவதியே. (க௯)

முன்னவனை வென்ற முதன்முறைமைக் காங்காங்கே
புன்னவனைத் தன்வாமத் தாக்கி யழர்வதினுந்
தன்னரசு மிக்கதென்று சார்ந்தனியோ விப்பதியிற்
துன்னல்விழான் ஓரண்பருமென் கன்னிப் பகவதியே. (க௯)

கன்னியாகுமரி இன்னிசைப்பர்மாஸு. அந்

புட்பறக்கப் போங்குடம்பை போற்போ முடற்பொய்யைப்
பெட்புமுறு மங்கலச்சொற் பேணியோ மெய்த்தவத்தர்
சுட்புமைய மெய்பாக்கு நன்மையினோ மெய்யென்றார்
கட்படைசொற் கட்டுமரிக் கன்னிப் பகவதியே. (க.அ)

சித்தமொடுன் சேவடியே சிந்தித்து மாயையினை
யத்திமலர் போலென் றறிபவரோ டாக்குவையோ
முத்தனுடன் வாதாட முன்னி வளைக்கரத்துக்
கத்தனுடன் வந்துதித்த கன்னிப் பகவதியே. (க.ஆ)

விதியைப் படைத்தவந்தி விட்டுணுவின் காதுதித்த
மதுகயிட வன்மாய மாசிருபை செய்தாயென்
துதிமுறைகள் கொண்டுள்ளத் துன்பொழித்தாள்வாயெவர்க்
கதியளிக்குந் தென்குமரிக் கன்னிப் பகவதியே. [குங்

ஒதரிய துன்பா லுனையடைந்தே னோம்புவையே
மாதவவி ராமன் வணங்கவணைக் கன்பருவிச்
சேதும லத்தலமாய்த் தென்கடற்பாற் சங்கணிந்து
காதழகு காட்டுமுயர் கன்னிப் பகவதியே. (க.க)

வாகுவலி யாலவுணர் மாய்த்தாயெற் காப்பாயுன்
பாகுடைய மென்சொற் புசங்கிளிகள் கேட்டலம்பு
மாகுகுணன் பேசுரனார் மன்னுந் துறைப்பொழிவின்
கார்குழலார் தென்குமரிக் கன்னிப் பகவதியே. (க.உ)

அசு கன்னியாகுமரி இன்னிசைப்பாடலை.

விதியே யெவையுமெனும் வேண்டார்பா லாக்காமற்
பதியேயென் பார்பாற் பணிப்பாயோ வெண்ணீமுக
மதியே மலர்த்து மலர்விழியும் வான்பதமுங்
கதியே கவினுமெழிற் கன்னிப் பகவதியே. (௨௩)

வரையா துணைத்துதித்து வாழுவெனக் கின்பாலிற்
பிரையாப் பொருந்துமயற் பெட்பாலாம் வன்மனைதத்
தரையா ரனல்வெணெயின் றன்மையுறச் செய்யாயோ
கரையார் கடற்குமரிக் கன்னிப் பகவதியே. (௨௪)

வாதுற்று நின்னை மலரகிதி பென்றறியாக்
கோதுற்ற வாணனையுங் கொன்றமரர்க் காத்திடுநீ
ஐதுற்ற சித்தமய றீர்த்தெனைக்காப் பாய்பரதன்
காதற் குமரிகர்க் கன்னிப் பகவதியே. (௨௫)

சும்ப னிசும்பனுப சும்ப னிவன்மகனி
டம்பநிறை வாணனெனுந் தானவரை வென்றவன்மை
பம்பரத்தி னேன்வீனையைப் பாழ்படுத்தப் பற்றுகோ
கம்பமிலாத் தென்குமரிக் கன்னிப் பகவதியே. (௨௬)

துங்கமலி குலந் துலங்க வெழுந்தெனதுட்
பங்கமடந் துன்பம் பறிக்க வரற்குணது
சிங்கமது தீர்த்ததுவோ செம்பவளக் கட்டெட்டுபோற்
சங்கணமரர் கைக்குமரிக் கன்னிப் பகவதியே. (௨௭)

கன்னியாகுமரி இன்னிசைப்பாமாலை. ௮௭

வண்டைநிகர் அண்ணென துண் மாயையற வாள்வீசச்
செண்டைநிகர் கொங்கையொளி திண்ணிருட்குத் தீபமிடத்
தண்ணுட்சிலம் போன்மலத்தைச் சாய விடித்திடநான்
கண்டையந் தீர்வதென்றோ கன்னிப் பகவதியே. (௨.௮)

மாலாழி யானோடு வந்த புகழ்க்கினங்கப்
பாலாழி நோக்கம் பரவுங் கருணையொடென்
மாலாழி மாற வளர்ந்து வனப்பொழுதுங்
காலாழி காட்டாயோ கன்னிப் பகவதியே. (௨.௯)

விண்குளிரத் தெவ்வர் வெருவித் துயர்கூர
மண்குளிரக் கொண்ட மரக்காலை யென்மலப்பாம்
பெண்குழுவை மாளவெனுள் ளேற்றியெழிற் றுண்மலரைக்
கண்குளிரக் காட்டாயோ கன்னிப் பகவதியே. (௩.௧)

மலமொழித்துப் பேரின்ப வாழ்வளிப்பா னீயிருப்ப
நலமொழிக்கு மற்றின்ப நாடி யலைத்தேன்றன்
சலமொழிப்பாய் துன்பச் சரக்குலக வாரியுடற்
கலமொழிக்குங் காற்றெனவே கன்னிப் பகவதியே. (௩.௨)

வகரத் தயிலயன்முன் வாய்த்தமலை யென்றுனடித்
தகரத் தயலாதி சார்ந்தமரை தாழ்ந்தேனை
வகரத் தயலென்றை வாய்மலர்ந்தா லாகாதோ
ககரத் தயற்குமரிக் கன்னிப் பகவதியே. (௩.௩)

௮௮ கன்னியாகுமரி இன்னிசைப்பாமாலை.

தஞ்சமென்று நின்சரணந் தாழ்ந்தேனை யன்பாக
வஞ்சலென்று வாய்மலர்ந்திங் காதரித்துக் கொள்வாயே
பஞ்சவர்க்குத் தூதானேன் பக்கத் துணையாகிக்
கஞ்சனுக்குச் சூழ்வுரைத்த கன்னிப் பகவதியே. (௩௩)

முக்கோணச் சக்கரத்தி முத்தலைச்சூ லக்கரத்தி
தக்கோர லார்மறத்தி சார்ந்தவர்க்கார் தற்பரத்தி
மிக்கோ ளெனவெவரும் வேண்டவருள் சிற்பரத்தி
கைக்கோலத் தென்குமரிக் கன்னிப் பகவதியே. (௩௪)

அட்டாக் கரத்தியொளி ரைம்பத்தோ ரக்கரத்தி
வேட்டாத சக்கரத்தி வெட்டுமிளரி சக்கரத்தி
தட்டா துலகுயிருட் சார்ந்துநிற்குந் தந்திரத்தி
கட்டாயெற் காத்தருள்வாய் கன்னிப் பகவதியே. (௩௫)

நாற்பத்து முக்கோண நற்சக் கரத்தாளும்
வேற்பந் நியகரத்தான் மெய்யனையு நீயேயா
னூற்பற்று நுண்பொருணன் னுண்ணறிவே னென்கமலக்
காற்பற்றுந் தந்தெனையான் கன்னிப் பகவதியே. (௩௬)

வேதாந்த சித்தாந்த மேலியவெண் ணெண்கலைக்கு
நாதாந்த மென்றுனையே நான்மறையு மோலிடுநின்
போதாரந்த பாதப் புணையெனக்குத் தந்தருளாய்
காதாரந்த வள்ளையெழிற் கன்னிப் பகவதியே. (௩௭)

கன்னியாகுமரி இன்னிசைப்பாமாலை. ௮௩

மாடுமணி மாட மனைவிமக்க டன்கனவா
வீடுனடிப் பூவா விரும்பமுத நின்புகழா
நாடுமனி மென்றனக்கு நல்குவையோ நீள்குழலாங்
காடுவளர் தென்குமரிக் கன்னிப் பகவதியே. (௩௮)

பெயர்க்கிரியை போற்றிப் புலன்றியங்கி நைவேற்குன்
மெய்க்கிரியை போற்றி விளங்குநெறி செய்வாயோ
மைக்கிரியைப் போன்ற மகிடை சுரனைவென்ற
கைக்கிரியார் சொற்கிரியாங் கன்னிப் பகவதியே. (௩௯)

வளர்த்தமதி யோருமுனை வந்திப்ப துன்றனது
கிளர்த்தவரு எல்லாற்றங் கேள்விகளா லாகாதே
யொளிர்ந்திலங்கு முன்னையென்று முன்னவருள்செய்வாயே
களந்திகழ நற்பணிகொள் கன்னிப் பகவதியே. (௪௦)

பரமன்முகச் சத்தியைத்தன் பான்முகமாப் பெற்றிடுநின்
பிரமன்காற் சத்தி பிறங்கிடவே கொண்டலர்ந்த
சரணமலர் தாழ்ந்தேனைத் தாங்குவைதீ யோர்க்காய்மால்
கரமன்னுஞ் சத்தியுங்கொள் கன்னிப் பகவதியே. (௪௧)

புக்கிநின் னுன் பொன்னடியே போற்றவர மெற்கருள்வா
யக்கினியே கண்கடுளை வந்தகனை கார்குழன்மெய்
யக்கினே னுண்மருங்கா யார்த்தவுணர்ச் செற்றவிளங்
கைக்கிரியார் தென்குமரிக் கன்னிப் பகவதியே. (௪௨)

கூ.0 கன்னியாகுமரி இன்னிசைப்பாமாலை.

இருளுளத்தை மாற்றிடவென் றெண்ணி யிபந்தேனுக்
கருளுளம் தாக்கியெனை யாட்கொள்ள லாகாதோ
வொருபரசி ராம னுளுற்றுகனை சத்தீர்த்தக்
கருணைவளர்க் குங்குமரிக் கன்னிப் பகவதியே. (சுந)

பூமன் னவரென்றும் பொன்னுடைய ரென்றுமென
வேமன் றுயருறுமோ வென்றழிய ஞாயமுண்டோ
விமன் பவந்தொலைத்த மெய்தீர்த்தங் கண்டோர்வெங்
காமன்றெவ் வாங்குமரிக் கன்னிப் பகவதியே. (சுச)

வந்தனமாய் நின்றுனது மாணடியே தஞ்சமென
நொந்தலைந்திங் குற்றேற்குன் னேக்கருளிக் கொள்வாயே
யிர்திரன்பா வந்தொலைத்த வேர்பெறுநற் தீர்த்தமுறு
கந்தமலி யுங்குமரிக் கன்னிப் பகவதியே. (சுரு)

சேனுவக்கச் சக்கரமாந் தீர்த்தமொடு தென்சுசுந்தைத்
தானுவனுக் காட்டியநீர் சார்ந்தபெருந் தீர்த்தமதும்
பேஷிவைத்த நீயென் பிறப்பொழிப்ப தற்கரிதோ
காணுவர்க்குத் துன்பொழிக்குங் கன்னிப் பகவதியே. (சுக)

நங்கையெனு நின்னடியே நம்புமெனைக் காப்பாயே
செங்கையெழிற் காவித் திரிதீர்த்த மாயமுனை
சங்கை யகற்றுமுயர் சாவித் திரிப்புனலாங்க்
சங்கையம் ருங்குமரிக் கன்னிப் பகவதியே. (சுஎ)

கன்னியாகுமரி இன்னிசைப்பாமாலை. ௯௧

சரசோதி தன்பாவந் தாழ்ப்பவந்த தீர்த்தமுட
னுருவாமம் முந்தியு மோர்கன்னித் தீர்த்தமுமா
வருமாகு னித்தலம்போல் வையகத்தி னுண்டோவென்
கருமாற்ற னிற்கரிதோ கன்னிப் பகவதியே. (௪௮)

தன்னடியைப் போற்றவரு டந்தா யடியேனு
சின்னடியைத் தஞ்சமென்று நோந்தேனென் னுன்பமெலா
மின்னியைக் கேட்ட விடவரவம் போல்விலக்காய்
கன்னிவ ப லார்குமரிக் கன்னிப் பகவதியே. (௪௯)

சனகரோடு தேவரெலாந் தாழ்ந்திறைஞ்சுஞ் சங்கராளை
மனமுடனீ பூஞ்சோலை வான்புலத்தாற் கொண்டமர்ந்து
தினமிபற்றும் பூசைத் தெரிசனமுந் தந்தருள்வாய்
கனகமணிக் கைக்குமரிக் கன்னிப் பகவதியே. (௫௦)

சினவிலங்காய்த் தேசமெலாஞ்சென்றலைந்துநொந்தேன்றன்
மனவிளக்காய் வாய்ந்துள்ளின் மன்னியருள் செய்தகையா
னனவினிலு மல்லாம னுண்மலரா நின்னடியைக்
கனவினிலு நான்மறவேன் கன்னிப் பகவதியே. (௫௧)

*பகவதியம்மன் றிருவடிவாழ்க.

இன்னிசைப்பாமாலை

முந்நிந்நு

குமரன் ஹணை.

திருமருங்கையொருதிவண மாலைக் கருத்து.

மருங்குரேன்பது, மருத்துவாழ்மலையென்னுங் கோர
க்கர் வரைக்குக் குடக்குஞ்-சசிந்திரத்துக்கு வடக்குங்-கோ
ட்டாற்றக்குக் குணக்குந்-தேரையார் கார்புதுருக்குத் தெ
ற்குமாய் விளங்குகின்ற மயூராசலமென்னு மலைமேல் யாவர்
களுக்கும் இகபரவின்ப மெளிதி லளிக்குங் கருணைக் கடலா
கிய நயது கந்தசுவாமியா ரெழுந்தருளியிருக்கின்ற ஓர் திவ்ய
தலமாம்.

இத்தல முருகக்கடவுளரே இகபரவின்ப மளிக்கத்தக்
கவரென்று அவரிடந் தனது குறை நயந்ததாகவே அகப்
பொருளில் அவர்க் குகந்த குறிஞ்சித் திணையிலே குறை
நயத்தலென்னும் பொருள் கொள்ள ஆழ நீளமுடைய சொ
ற்களில்லாமல் தற்கால வழக்கச் சொற்களால் நாடக னும்கு
ம் உலகிய லோழுக்குமாய்ப்பெரும்பாலுமுறக்கூறப்பட்ட
தினக் கண்டுகொள்க. சுபம்.

உ
குமரன் றுணை
திருமருங்கை ஒருதிவண மாவல.

கர்ப்பு.

சிவத்தொடு சித்தத்தைச் சேர்க்க வறிவே திருவருளை
யுவக்கக் குறைநயர் தாங்குசொன் மாலை யொருதிணையாப்
பவக்கட றார்க்கு மருங்கைக் குமரன்மேற் பன்னுறமா
றவத்திற் கிளைத்தமின் னூர்மோக வைங்கரன் றுடுணைமே.

நூல்.

திருவாருஞ் சோலை மருங்கூர்க் குமரன் செழுஞ்சிலம்பின்
மருவாருங் கூந்தற் கிளியே மலாக்கை மடமயிலே
யுருவாரும் பாணு வொருகோடி கூடினவ் வொண்சுடரே
பொருவாருஞ் சோதியி னோர்வேல ரன்பிற் பொருந்தினே.

மன்றாடி மைந்தன்ம யூரா சலத்தனென் வல்வினையைக்
கொன்றாக மார்கின்ற கந்தன் மருங்கைக் குளிர்வரைவாய்
பொன்றாத சீர்த்திய ரென்னவெல் லார்க்கும் புலப்படுத்தி
நின்ற ரொருவர்நினைவென்கொல் லோவென்றனேரிழை.

தந்தை மகிழத் தனிமறை தந்து சதுர்முகனைச்
சுந்தை மருளச் சிறைசெய்த சேவலன் றென்மருங்கைப்
பந்தை மருட்டு முலையாய்நஞ் சாரலின் பாங்கர்நின்றார்
விந்தை மனதைக் கவற்று முருவிக்கு வில்லினரே. (1

திருமருங்ஷக ஒருதிணை மாலை. சுநி

மாமலை யாவு மலைக்கு மொருணைம் மலைபடங்கி
 யேமலை யாது சிறுதறி யாரும் மியல்டிறைநு
 பூமலை யாகும் புயத்தாநின் றார்மலைப் பூண் முலைபாய்
 நாமலை யாதருள் வேலன் மருங்கை நகத்தருகே. (சு)

சன்கருத் துற்ற பயனாகக் காண்பர் கருது வர்தம்
 புன்கருப் பையினைப் போக்குங் குகன்மருங்கைப்பொருப்பி
 னுண்கருத்தென்கொன்னுவல்கிலர் வந்திங்குநொந்தொருவர்
 தன்கருத் தேமய மாகிநின் றுரன்னை சாற்றலென்னே. (ரு)

போதமெய்யெற்குத்தருங்கருணைக்குகன்பொன்மருங்கைச்
 சித மிகும்வரைச் சார விதணிற் செயுஞ்செயல்வா
 யேத மெவர்க்குந் தொலைப்பான் றிறங்க ளிசைந்தெவரு
 போத வரிய குறையொன் றுளாரென வுற்றனரே. (ரு)

அடுத்தவர்க் சாக வடங்காரைச் செற்ற வருட்குகன்போ
 லெடுத்தவை வேலின் வடுக்கூ றிடும்கிழி யேயமுந்நீ
 ருடுத்த மருங்கை வரையா ரொருகுறை யோரினின் றார்
 மடுத்தரு நிலக் கருணை மழைக்கண் மடப்பிடியே. (எ)

கன்றற் கனியுகுத் தோன்மகள் காதலன் கன்னிமைந்தன்
 குன்றற்றன் வேலி எனகி நிறைத்த குகன்மருங்கை
 நின்றற்றல் காட்டு நிகரில ராயோர் நெடுத்தகையா
 ரின்றற்று ஷிப்பவர்க் காண்குநர் போலிங் கெதிரந்தனரே. (ஏ)

கூகூ திருமருங்கை ஒருதிணை மாலை.

கந்த மலிர்தமந் தாரன்மென் கன்னியின் காந்தனென்புள்
பந்த மகற்று முருகன் மருங்கைப் பனிவரைவாய்
நந்த மருங்கா நலிவொன் றொழிபவர் போலுநண்ணி
வந்தமர்ந் தாரிங் கொருவ ரெவரோ வனக்கினியே. (கூ)

கண்டார்கருப்பைக்கருக்குங்கருணைக்குகன்மருங்கை [வேல்
விண்டா ரகைமணிப் பூண்மலைக் கொங்கையின் னேமிளிர்
கொண்டார்ந்தொருவரின்றார்குறைகொண்டவர்கூர்ஞ்செய
னொண்டா ரகலத் துளக்குறிப் பொன்று முணர்த்திலரே.[வி

முத்தி யளிக்கு மருங்கைக் குகன்வரை மொய்குழலே
சுத்த வருவிச் சனைமலர் நாடுந் தொழில்புரிவாய்
வித்தகர் மற்றவர் பாலோர் குறைநயம் வேண்டுதல்போற்
சித்தங் கனிந்தென் மருங்குவந் தாரொரு திண்ணியரே. (ஈ)

ஐயர் பொருட்குப் பொருள்கேட் டறிஞர்க் கருளியவேற்
கையர் மலர்ந்த கடம்பர் மருங்கைக் கவினுடைநான்
மைய முடையாய் மலைத்தே னழித்திடும் வாய்மகிழ்ந்தார்
சைய ரொருவர் கருத்தென்கொல் கையுண்டுதண்டழையே.

சீர்கண்ட வானின் வெளுத்துத் திரிந்து திரைபருகி
யேர்கண் டிறங்கு மருங்கை முருக னெழிற்சிலம்பிற்
கார்கண்ட மஞ்ஞைக் கலாபத்தி னொண்டழைக்கையினொரு
பூபார்கண்ட வேலர்நின்றாரெழிற்காட்சியென்புகொடியே

திருமருங்கை ஒருதினைமலை.

கௌ

குண்டுகைக் கையுடைச் சாரணர் கூட்டங் குலைத்துமுத்தத்
தண்டுகை கொண்ட மருங்கைச் சரவணன் றண்வரையிற்
சுண்டுகைக் கைவனஞ் சீர்செயும் வாயொருதோன் றறழைப்
பிண்டுகைக் கொண்டுநின் றுரென்கொல்லோநிலைபேசரிதே.

வாரண முன்றில் வயங்குந் துவசன் மகிழ்மருங்கைப்
பூரண முற்ற சிலம்பி நெருவர்தம் பூங்கரத்திற்
காரண மென்னைகொல் சோகத் தசோகக்கவின்றழைகொண்
டாரண முற்று மறிந்தாரிற் காணவிங் கார்ந்தனரே. (கரு)

ஆதியு மந்தமு மில்லாத நீள்புக ழாறுமுகன்
சோதியு மாரமுஞ் சூழு மருங்கைச் சுடர்க்கிரியி
னீதியு ளோபமு முள்ளா ரெனவுண் ணினைக்கத்தக்கார்
சாதி யுறுந்தழை தாங்கினின் றுரென்றன் றுர்குழலே. (கௌ)

வந்தனத் தார்க்கரு ளுங்கும ரேசன் மருங்கையன்ன
யந்தனிப் பாதங்கட் கொக்குக்கொல் லென்றிவ்வசலத்துற்
சந்தனச் செந்தழை தாங்கி யொருவர் தனித்தெதிர்து
நொந்தன ராகிநிற் கின்ற ரவருண்மை நோக்கரிதே. (கௌ)

மும்மைக்குமின்ப மளிக்கு மருங்கை முருகன்வெற்பிற்
செம்மைக்குட்செம்மைய ராய்ச்சிறந்தோங்கொருதிண்ணிய
நம்மைக்கொண்டோர்நன்னயம்பெறுவாரினயந்திரங்கி [ர்தா
யிம்மைக்குள் ளின்பமி தாமென மாந்தழை யேந்தினரே.]

கூஅ திருமருங்கை ஒருதினைமாலே.

மதயானை யைத்தெற வாயையங் காக்கும் வலியுடைய
சுதமா ரரவம்பைம் மஞ்ஞைமுன் னெல்கல் கடுத்துவிம்மி
யிதமாக நிற்குமீவ் வேந்தல்கைம் மாந்தழை யின்றழையே
சுதமா மெவர்க்கு முருகன் மருங்கைத் தடமுலையே. (கக)

வெந்தார் பொடிபுனை வேலன் மருங்கை வியன்கிரியிற்
பந்தார் வனமுலை யாயென் பகருவன் பல்கலையுந்
தந்தார் திறமுகங் காட்டி நிலைதரி யாதுநின்று
னொந்தார் கனியொன் றலவன் பெடையை நுகர்விப்பவே.

லண்டார் கடப்ப மலரான் மருங்கை மணிவரைவாய்த்
தண்டார் பிறங்கு மொருவடி வேலினர் தண்பொழில்லி
னுண்டா துவந்து மதுகரந் தேனை நுகர்விப்பக்கண்
கண்டார்வ மீறிக் களைத்தார் கருத்தென்கொல் கார்குழலே.

இனியொருதுன்பிலையென்னத் தொலைத்தின் பெணக்களித்த
தனியெழில் வேலன்குகன் மருங்கைச்சிலைத் தண்பொழில்லா
கனியொன்று மந்திக் கொருகடு வன்றரக்கண்டயிற்கை ய்க்
நனிவெறி யாட்டயர் வாரினின் றுரொரு நாயகரே. (உஉ)

ஆயா நிலிவ ரென்ப தறிவிக்கு மாணனத்துத்
தூயா ரொருவர்புன் னுண்டிலின் மீனிற் றுடித்தனர்வேற்
சேயார் மருங்கைச் சிலைத்தேன் குளகு தினைத்துப்பிடி
வாயா வோர்களி னூட்டக்கண் னுற்றுள் வருத்தத்தினே.

திருமருங்கை ஒருதிணைமாலே. ௯௯

விணில்வந்த தேவர் விரும்பு மருங்கைநம் வேலர்வெற்பிற்
குணில்கொண்டு புட்கடி வாயங் கொருசற் குணத்தரன்னே
யணில்வரற்றிணைநின்றோர் கிள்ளைதன் பேட்டை யணைத்துச்
மணில்வந்தொருவலை புட்படுபுள்ளின்மயங்கினரே. [செல்ல

பரமன் சிறுவன் மருங்கை முருகன் பரங்கிரியாய்
வரமன் பிணையைக் கலையொன் றிணைக்க மகிழ்ந்தவையு
முரமன்குறிப்பென்கொல் லெண்ணையுநோக்கினரோடரியோ
டரமன் னயில்விழி யேயொரு வேல ரயர்ந்துநின்றே. ௨௫)

வான்றலை வான்மதி தான்றலை காட்டு மலைதொலைத்த
வூன்றலை வேலன் மருங்கை வரைச்சுனை யுள்ளிலிரு
மீன்றலை மூக்கொடு மூக்காய்ந் திடிக்க மிகமெலிந்திக்
கான்றலை நின்றன ரோர்சிலைக் கையரென் கார்க்குமுலே. ()

அண்டர்க ளேத்துங் குமரன் மருங்கையன் னொரொருவர்
மண்டழகுற்றோர்மயிறன்பெடையைமருவமயல் [கையைநீ
கொண்டவனென்முன்வெண் னெய்யாக்கரைந்தவக் கொள்
கண்டனை யேலுளம் வாழ்கிலை காண்டலை கைக்கிலையே. ()

எனக்கன் பருளுங் குமரன் மருங்கை யெழில்வரைவாய்ப்
புனத்தினோ ரன்றில் பெடையைப் புணரப் புயந்துடித்தங்
வனப்பினர் கண்டுமயங்கிரின் றுரம் மறுக்கத்தரீ
யினப்படக் கண்டனை யேலுயிர் வாழ்கிலை யேந்திழையே.

சீர்மலிந் தோங்கு மருங்கைக் குமரன் றிருச்சிலம்பிற் '
 கார்மலிந் தார்ந்திடக் கண்டொரு கைச்சிலைக் காமனன்னு
 சீர்மலிந்தாமுவம்பொரு ளொன்றிணையெண்ணினர்போற்
 றார்மலிந் தோங்குங் குழலாய் வினங்கத் தளர்ந்தனரே, ()

பேர்கொன்ற வேற்கை மருங்கை முருகன்பொதியவெற்பி
 லேர்கொண்டவாவிபுட்சைவலந் துன்னக்கண்டேங்கிதின்றார்
 சீர்கொண்டகைச்சிலையொடொருதிண்ணியர்சித்தமென்னே
 கார்கொண் டிருண்டுசு ருண்டலர் காட்டுங் கருங்குழலே. ()

கரும்பின் சிலைதுத லாய்நம் மருங்கைநற் கந்தன்வெற்பி
 னிருங்கடி மன்னு மலர்த்தொடைமார்போடெதிர்ந்தொருவ
 ரருங்குணத்துப்பிறைதோன் றக்கண்டேமுற்றயர்ந்துதின்று
 பொருந்தும் பொருளொன்று கண்டவர்போலும் புகன்றிடினே. [ர

திண்கொண்ட கந்தன் மருங்கைச் சிலைப்புரு வச்சிலையாய்
 தண்கொண்ட காவி னொருகொம் பிருகொடி தாமெதிர்ந்து
 கண்கொண்ட கண்ட முகமுக நீட்டிக் கவினிதிற்பு [னரே
 துண்கொண்ட வேலினர் தோக்கியென் னோக்கியோ நொந்த

தாமணி தன்னின் மருங்கைக் குமரன் றணிகைவெற்பி
 தாமணி யாகுஞ் சுனையிற் குவளை யொளிரக் கண்டிங்
 தேரணி மார்பு றொருவ ரிணைப்பொரு ளென்குறித்தேகா
 நீரணி பொன்றிழந் தார்போன் றிரங்கினர்சேற்கண்ணியே,

திருமருங்கைக் குஞ்சிணைமர்லை.

கரக

என்றுமே தன்னைப் பரவிடு மன்பை யெனக்கருளிக்
குன்றுதோ றுநீங் குகன்றென் மருங்கைக் குளிர்வரைவா
யொன் னுமானென் னுமருள்க்கண் டார்பொருளுள் னென்கொ
நின் றுரைந்தாரோர் நெடுந்தகையாயி னீள்விழியே. [லோ

நாக மிணைத்த புயத்தா ரொருவருண் ணுடலென்றே
மாக மருவும் பொழின்மருங் கைக்குகன் மாமலையிற்
ருக முடையவர் போலே சுணைபிடஞ் சார்ந்ததனீ
ராக மலையா நிலைமைகண் டேங்கி யயர்ந்தனரே. (௩௩)

மாகந் துருவும் பொழிலார் மருங்கைநம் மாமயிலோ
னாகந் திருந்து முலையாய் செழித்தவோர் நல்லின்பூம்
பூகந் திரண்டுறக் கண்டொரு மன்மதப் பொற்புடையா
ராகந் தளர்ந்தன ரென்னையோ வொன்றை யககினைந்தே. (4)

அற்புத மாரு மருங்கைக் குகளு வினன்குடிவாய்ப்
பொற்புடைச் சாமி மலைச்சுனை நீரினிற் பூத்தவொரு
புற்புதந் கண்டு பொருமய லாகிப் புலன்ழிந்தார்
கற்புரை தோளிற் கதிர்வே லுடையேவார் காவலரே. (௫௭)

அத்த னருளு முருகன் மருங்கை யணியிழையாய்
சுத்தநன் மூலந் தொடுஞ்செயன் மாறாச் சுடர்க்கிரியோர்
மத்தக வாரணந் தாழ்வரம் மத்தக வாய்மைகண்டார்
சுத்த முருகி யெவையோ சிந்தித்துத் தியங்கினரே. (௩௮)

புதுமதி யோன்சுதன் கந்தன் மருங்கைப் பொதியவெற்பி
னிதமதி யுற்றவோர் வேலரங் கோங்கரும் பிங்கிலக
வதிமய லுற்றகந் தாங்கா தயர்ந்தன ரன்னைகண்டாற்
சதிசெயு மாவியைக் காணுமை யான்செய் தவச்செய்வே. (பு)

ஆயு முதிரத் தயிலன் மருங்கை யணிவரையோர்
வேயுயர் வோடு விளங்கக்கண் டாரொரு வீரரிழி
பேயுறு வாரினுங் கண்டறி யோம்விம்மும் பெற்றிகளெந்
தாயுவ மேயமென் கொல்லோ பிடித்துத் தளர்ந்தனரே. (பு)

பழமலை நாதன் றனயன் னயனங்கள் பன்னிரண்டா
னழகிய சோலை மலையன் மருங்கை யணிவரைவா
யொழுகிய தேனோடு காந்தண் மலரவங் கோரயிலார்
பிழியுண் டவரினின் ஞரவர்க் காண்டிலை பெய்வளையே. (பு)

அயிலிற் பகைவர் குடர்த்தொட ராக்குநல் லாறுமுகர்
மயிலிற் றிகழு மருங்கையன் னாய்திணை மாவயின்று
பயிலிற் கிளியோன் றலைக்கு மலகினைப் பார்த்துவெய்ய
வேயிலிற் புழுவாய்ப்பொறுதயர்ந் தானொருமெய்மதனே.

வளரு முகிலுறு சோலை மருங்கையின் மாமயிலோன்
களிறு முழங்குந் திருச்சயி லத்துக் கவின்குணயிற்
கெளிந்துதெளிந்தபுண லுட் டிரியவோர்கேண்மைமிக்கா [யே.
ருளமெலிவாகினருள் கெண்ணமென் கொலோ வொண்டொடி.

வந்தனஞ்செய்வார்க்கருளுங் குகன்மென்மருங்கைவெற்றிற்
சந்தனஞ் சார்ந்தொரு மென்கொடியும்பர் தனித்தசைய
விர்தனஞ் சேர்ந்த வெரியரக்காகின மென்னினைத்தோ
வந்தனர் தாங்குங் கொடியா யொருவ ரணித்துநின்றே. ()

மால்கொண்டளித்தநல்வள்ளிமணுளன் மருங்கைவெற்போர்
சூல்கொண்ட யானை யசைந்து நடப்பது தோன்றவடி
வேல்கொண்ட கைபெழி லோடொரு வீரர்மெலிந்துநின்றார்
சேல்கொண்ட கண்ணு லகிலந் திருத்துந் திருநாதலே (சுரு)

பெரும்புகழ்மன்னுமருங்கை முருகன் பிணிமுகவா [யொன்
யிருங்கடுப் பாம்பி னிடையாய் கருத்தென்கொ லேற்றறி
றருங்குகை நின்றெழக் கண்டெஃ குறையிட்டயாந்துநின்ற
ரோருங்கெவ் வுலகு மொறுப்பராக் காட்டோ ருரத்தினரே.

கருவண் டெருத்துங் குழலாய் மருங்கைக் குகன்வரைப்பா,
லொருநண்டிலாவிடக்கண்டா ருறுபொருளோர்ந்தென்னே
முருகுண் டேலைத்துவண் டார்க்கு மொருதொடை மொயம்பு
ரிருளுண்டொவியவுள்ளத்த ராயயர்ந் தேங்கினரே. [டையா

வருந்து மவர்க்கரு ளுங்கும ரேசன் மருங்கை யன்னாய்
மருந்து மலைச்சுனை வாயொரு கச்சப மன்ன நின்றங்
கருந்து மறலைவிடுத்தென்கொ லோர்பொருளாய்ந்தவராய்த்
திருந்து முகத்தொடு தேம்பின ரோர்கைச் சிலையினரே. ()

க0௪ திருமருங்கை ஒருதிணைமாலே.

கண்கண்ட தெய்வ மெவர்க்கு மருங்கைநங் கந்தன்வெற்பிற்
றண்கண்ட கார்மயி றன்கலா பத்தொடு சார்ந்தகவப்
புண்கண்ட சேரரி யறாவடி வேற்கையோர் போர்க்களிறார்
நுண்கண்ட வேய்மயிர்ச் சிக்குமான் போலு நுடங்கினரே.

சேரார் திரிபுரந் தியச் சிரித்தவன் சேய்வினோடு
பாரார் பரவு மருங்கைப் பணிவரைப் பாற்புயலி
னேரார் களிறென் றொருபிடி பின்றொடர்ந் திங்குவரப்
போரார்விழியம்பெய்தீர்கொலென்றோர்மதூன்போந்தனனே

காமன் மகட்கருட் கார்தன் மருங்கைக் கவின்கிலம்பிற்
பூமன் புனத்தொரு மாணியா நெய்தகோற் புண்ணொடுநீ
ருமன் கருங்கணம் பெய்ததுண் டோவென் னுலாவிநின்றார்
மாமன் மகன்கொல் லெனவோ ரெழிலரெம் மாணிழையே.

ஹிரேருக் கோடணி யத்த னளித்தநல் லாறுமுகன்
வாரெழி லிப்பொழில் சூழு மருங்கை மணிவரையிற்
போரெழில் காட்டு மயிலோ டொருவரென் ழங்குழனும்
மூரெது வென்றிங் குருகவி னாவின ருண்மையினே. (௫௨)

ஹன்ப மெவையுந் தொலைத்திங் கெவர்க்குந் துகளுநுநல்
லின்ப மளிக்கு மருங்கை முருக னிமயவெற்பின்
முன்பறியாரொருசேவகர்வேலொடென்முன்புறதின [டியே.
ஹன்பதியாதென் னுரைத்தார் கருத்தென்கொல்லொண்டொ

கயலுற்ற கண்ணிநங் கந்தன் மருங்கைக் கனகவெற்பிற்
செயலுற்ற நன்றெலா முள்ளா ரெனு முகச் சீரொருத்த
ரபலுற்ற வென்ற னருகிற் கனியக் கனிந்தடைந்தும் ினை.
பெயருற்றதென்னவென் றன்பின்வி னாயினர் பெற்றியென்

பாடும் பணிக்குருள் கந்தன் மருங்கைப் பணிவரையி
னோடும் பணியல்கு லாயுயர் வேலோ டொருவரரு
ணிடும் பணியினீ ராடலென் னென்று நவின் றுநின்றார்
தேடும் பணிதந்தூத் தெவ்வரு மென்னுந் திறத்தினரே. ()

உள்ளுறை பாம்பி னுரியுடை யென்னு முயரல்குலா
யெள்ளுறை நெய்யி னுயிர்தோறு மேவு மெழின்முருகன்
புள்ளுறை கேதன மோடார் மருங்கைப் பொருப்பொருவ
ருள்ளுறைவென்கொனீர்க்கும்புவென்னென் றிங்குற்றனரே.

கடம்பலர் தாரன் முருகன் மருங்கைக் கவினனையா
யிடம்பல வாரத் திமிசகி றேக்குறு மேர்வரைநந்
தடம்பல வார்தனம்பூசலென் னென்றன்பிற் சார்ந்துநின்றார்
விடம்பல ஆட்டிப் பிடித்தவோர்வேலினர்மெய்ம்மெலிந்தே.

காண்பவ ருக்கருள் கந்தன் மருங்கைக் கவின்கிலம்பின்
மாண்பல வுற்ற மடப்பிடி யேயொரு வாள்விசைய
ருண்பல நாளற்ற யோகியிற் ருழந்துதும் மூருடையார்
பூண்படு யாடுநன்றுற் ருர வர்க் காணிற் பொருகளிறே. ()

க௦௬ திருமருங்கை ஒருதிணைமலை.

பிடித்திடு வேலு நடத்திடு மஞ்ஞையும் பேச்சினுக்கர்
யெடுத்திடு வார்க்கருள்கந்தன்மருங்கை யெழில்வரைவாய்த்
தொடுத்திடு பூந்தொடையோடொரு தூயநற்றோன்றலன்ன
யுடுத்திடு மென்றுகில்வன்னமென்னுங்கட்கென்றுற்றினரே.

வாரண சித்தலக் தீசன் சுதன்குகன் வையமுதம்
காரண நந்தன் மருங்கை முருகன் கயிலைபன்னாய்
பூரண நந்தரோ ராநந்தம் வேண்டிப் புகுந்தனர்போன்
ரோரணத் துய்க்கு முணவுங்கட் கென்சொன் றுலாவினரே.

பன்னாளுங் கந்தன் மருங்கைப் பனிவரைப் பாங்கரினிக்
கன்னாணுந் தோளர் வரையாது வார கடைப்பிடியோர்
வன்னாகந் தன்னைக் குரங்குகைக் கொண்டு வலிந்துயிர்பின்
மன்னாத வாறிற் பிடித்திட லேய்க்குமென் மாணிழையே.

உடுவூ, டெழும்பொழி லார்மருங் கைக்குக னெண்கிரியி
னடுநூன் மலைமுலை நம்பாலிவ் வேலர் நலிவதுவெங்
கடுவூ றரவைப் பிடித்துக் கற்றேய்க்குங் கடுங்கவிநீர்
மடுவூர் சிறுபுன் னலவனுக் கொல்கும் வழக்குறுமே. (௬௨)

தானவரைச் செற்று வானவர்க் காத்த தனிமுருகன்
வானன் மருங்கை வரைவரை யாத வருகையிரும்
பானதைக் காந்தம் வலிப்பதொப் பாமிலே தவருக்கிந்தக்
கானக மீதெது கொல்லோவென் செய்வரென் தார்மயிலே.

கூற்றுக்குத் தெவ்வரை யூட்டு மருங்கைக் குகன்வரையிற்
காற்றுக்கு ளாடுங் கறங்காய்ச் சுழன்று கடிதலைந்து [லால்
நூற்றுக்கு மேற்பல துண்டழை கொண்டிவ நெறந்ததல்
வேற்றுக்கு ணங்கண்டி லேனென்று நின்றனர் வேலவரே.

முன்னாட் டவத்தின் பயனை முளைத்த முறையெனமுன்
பிர்நாட் டொழற்கருள் கந்தன் மருங்கை யெழிற்சிலம்பிற்
பன்னாட் டொடர்ந்தும் பரிந்துங் கணிந்தும் பரசியபே
றெந்நாட் கிடைத்திடு மோவென் றிரங்கின ரேந்திழையே.

கலையைக் கலைக்கும் விழிபாய் மருங்கைநங் கந்தன்வெற்பிற்
சிலையைப் பிடித்தவர் நம்மிடஞ் செய்யுஞ் செயல்களெல்லா
முலையைப் படைத்தமின் னாரை வளைக்கு முறைதரலான்
மலையைப் பிளப்பது சிற்றுளி யென்னும் வழக்குறுமே. ()

பொடியிட்டேனெனிக்கொடுகொட்டிக்கூத்தன்புதல்வெனெழிற்
றுடியிட்ட நட்ட மிபைந்தான் மருங்கைச் சுடர்க்கிரித்தேன்
வடியிட்ட சொல்லியிவ் வேலர் குறிப்பித்த வாய்மையுநான்
மடியிட்ட சொல்லான் மறைத்ததுங் கோடியின்மட்டலவே.

கடைக்கூத்தி னுள்பெண் குடக்கூத்தி னுன்மகள் காதலனாக்
குடைக்கூத்தி யன்ற குமரன் மருங்கைக் குளிர்வரையிற்
படைக்கூற் றிகவுழி லார்படி யாத படிப்புமிலலை
விடைக்கூற்றி னுன்பொய் விளம்பாததுமில்லைமெல்லியலே.

க௦ ௮ திருமருங்கை ஒருதிணை மாலை.

சித்தர்க ளேத்து மருங்கை முருகன்செந் திற்சிலம்பர்
புத்தமு தச்சொலா யென்னுட் கணிவித்த போதனைகள்
வித்து முளைதளிர் கொம்புபூ பிஞ்சு விளைத்துவெங்கா
யொத்துறு பக்குவத் தேகாந்த லுதலு மொத்தனவே. (௧)

மாழைச் சிலைச்சிலை யான்மகன் கந்தன் மருங்கைவெற்றிற்
கூழைச் சிகழிகை மாடேயிவ் வேலர் குழைந்துநின்றென்
னேழைச் சிறுமதி யைத்தன் மதிக்குள் ளீணக்கிடுஞ்சொல்
வாழைப் பழத்தினி லூசி யிறக்கிடு மாண்புடைத்தே. (௨௦)

வல்லற் களத்தன் மகன்கும ரேசன் மருங்கையன்னாய்
மல்லற் நிணிதடர் தோளர் வழங்கும் வழக்குகட்டுச்
சொல்லத் தருவன வாம்பல சொல்லியுந் தோற்றனனாற்
சொல்லத் தெருவினி லூசிவிற் காதென்றல் கோதலவே. (௧)

தொண்டரல்லார்க்குத்தெவ் வாமருங்கைக்குகன்றொல்வரை
பண்டருமின்சொன்மென்சொல்லாற்படித்தபதநயமுட்பர்
கொண்டறிந் தேனின் மொழியா யுலகியல் கூற்றிஞர்
கண்டது கேட்டவர் பண்டித ராமென்றல் காத்திடவே. (௧)

சீரனைக் காட்படுஞ் செய்கையனா யென்றன் றேமொழியே ப
மாரனைக் காய்ந்த விழியான் மகன்றிரு மாண்மருகன்
சீரனைக் காத்த முருகன் மருங்கைக் கிரியினிப்பூர்
தாரனைக் கரயந்துவ் கனிந்தும் புகலத் தளர்ந்திலுனை. (௨௩)

விடையுதைத் தான்சுதன் வேலன் மருங்கையன்சிரிவாய்க்
கடையுறுங் காற்குங் கலங்கா வுளத்தொடு காணதின்றார்
நடைபெறுங் கேண்மை பெறோமென் றெண்ணுதாயிர் நட்பி
பெடையெதிர்கொள்ளாவலவனிலேயிற்பிரிகிலரே. [வராய்ப்

பைந்தளிர் மேனித் திருவே மருங்கைப் பதியினுள
நைந்தவர்க் காக்குங் குமரன்றன் செந்தி நகத்திலரி
மைந்த னுருவுட னம்மாட் டடங்கிய மாண்பினர்தா
மைந்தவித் தார்க்துவ மிக்குங் கமடம தாகினரே. (௭௫)

சுகத்திலென்றுன்பந் தவிர்த்தின்பந் தந்தோன்றனிமுனிவன்
மகத்தினில் வந்த கடாவிவர் கந்தன் மருங்கைவெற்பி
னகத்துள தொன்று மறைகிலர் காமுனன் னாரணங்கே
யிகத்து மடற்பரி யேறி வருகுவ னென்றனரே. (௭௬)

கருக்கும் பவங்க ளெவர்க்குங் கழலனென் கன்மனத்தை
புருக்குங் கருணை முருகன் மருங்கை யொளிர்வுரையா
ரிருக்குந் துதிக்கு மெழில்வெண்பொடியுமினமுகைசே[யே.
மெருக்கும் புனைவுனென் றுரென்கொ ளோகொடிதேந்திழை

தன்னின் வடிவந் தனித்தனி திட்டிக்கை தாங்கிநும்மூர்
முன்னின் மகிழ்ந்து புகுதுவனென்றுமொழிந்தனச்[விண்
சொன்னின் னிடத்திற் சொலற்குயிர்வாழ்ந்தனன்துமொழி
யின்னின்மிளிர்நுமவு லேலன்மருங்கைவேள்வெற்பிடத்தே,()

ருன்றத்தை வைத்தமுலைபாய்கொடி. துகொடி தென்கொடிலோ
மன்றத்துள் ளாடி மகனாங் குமரன் மருங்கைவெற்பர்
மன்றத்து மேலுவன் மன்றத்தர் தேறவம் மன்றவர்புண்
மின்றத்துவாளான்மெய்புங்குறைப்பேனென்றுவிம்மினரே.

அழிவென்று மில்லா மருங்கைக் குமர னருட்கிரியிற்
பழியொன் றிடும்பொய் பகர்ந்தறியேனின்கோர்பாதகர்முன்
கழிவொன் றிடாதொன்றுரைத்தன னின்மெய்க் கவினெழுதி
கிழியொன் றெடுப்பனிங்கென்றனராலெங்குளிமொழியே. [க்

கையி னொளிரயிற் கந்தன் மருங்கைக் கனகவெற்பி
லைய மிலாத வறிவின ராயங் கறைந்தவென்றன்
பொய்யைமெய்யென்றுவந்துற்றனர் பூங்கொடியேயவர்க்கு
செய்ய வுரையொன் றறிகிலன் செப்புந் திறமெனையே. [ச்

முன்பிற் புகழ்ந்தெனை யூர்தியாக் கென்று முடிவணங்கும்
வன்பிற் றிரிந்த வசரனை யாவரும் வாழ்த்தவுய
ரன்பிற் பணித்த முருகன் மருங்கை யசலமன்றா
யின்பிற் சிறந்தவிவ் வேலரைக் காக்கி னிரும்புகழே. (அஉ)

கற்றவர் போற்று மருங்கைக் குகன்கலி யாணவெற்பி
னுற்றவர் போனின் றுயங்கி யிரங்குமிவ் வுத்தமரை
மற்றவர் போலெண்ண லாமோ மதிமுக வார்துழன்முத்
துற்ற வரிசை பெயிற்றுக் கருங்கனென் றெண்ணொடியே.

சடலுமலேபு மொருங்கு கலக்கயிற் கையினொடென்
னுடலு முயிருமொன் ருக்க கலந்த வொருமுருகன்
மிடலுட னோங்கு மருங்கைச் சிலம்பன் மிளிர்ந்தழபூ
மடலுமிழ் தேன்மொழி யாய்தகு மோவிங்கு வாடுவதே. ()

ஊன்றந் திலங்கிடும் வேலன்கை வந்து முணங்குறுமோ
மான்றந்த கண்ணி மருங்கை முருகன் மயேந்திரந்துக்
கான்றந்த தண்பொழி லாடுசந் மித்துமென் கால்கொடுபைந்
தேன்றந்தி லங்கி நறுமணங் கான்றவிச் செந்தழையே. ()

பூமண வாரணக் கந்தன் மருங்கைப் பொருப்பினிற்புன்
றீமதி வாரணத் தைத்தெய்வ வாரணஞ் செற்றதிற்கான்
மாமத வாரண மாய்த்தவன் கைத்தழை வாடிடவோ
பூமணி வாரணம் பொற்குட மென்முலைப் பூங்கொடியே. ()

தொடச்சிடும் வேங்கை யெனத்தீச்சொலிக்குஞ்சுடரயிலாற்
றிடத்தட வேங்கையைச் செற்றூர்தங் கைத்தழைதேம்பிட
கடத்தட வேங்கை மலியுமருங்கைநங்கந்தன்வெற்பிறிவோ
புடத்திடும் வேங்கைப் பணியமர்மென்முலைப்பூங்கொடியே.

ஆண்டலைக் கேதனன் மஞ்ஞையன் வேலின் னுறுமுக
னீண்ட கடப்ப மலரான் மருங்கையி னேரிழையே
மாண்டகு தோளுடை மாமதன் கைத்தழை வாடிடவோ
சேண்டரு சந்தைப் பைந்தழை யன்றிது செந்தழையே. ()

கக2 திருமருங்கை ஒருதிணைமாலே.

மாயவன் கொண்டது கொல்லென வந்தவோர் வன்கிடையைச்
சாயமுன் கொன்ற திறலார் தழையுந் தயங்கீடவோ
சீயமுன் செற்றவன் சேய்மருங் கைக்குகன் செஞ்சிலம்பி
னோயகன் னுற்றிடுஞ் செந்தழை தன்னினு னுண்டழையே

இன்ப மளிக்கு மருங்கை முருக னிமயவெற்பிற்
னுன்ப மெவர்க்குந் துடைக்குந ராயெழி னேன்றுமுகத்
தன்பகங் காட்டி யிரங்கி யலையுமில் வாண்டகையார்
தன்பத நோவத் தகுமோ தடங்கண்மொழி தாழ்குழலே.()

எத்தனை கூறியுங் கோளா தெதிரந்த விகலசுரன்
சித்தரைந் துட்குச் செருச்செய்த சேவலன் செஞ்சிலம்பை
பொத்தவன் னேளுடை யாருளங் கோணி யுயங்கவற்றே
முத்தி யுருளு மருங்கைப் பொழிலன்ன மொய்குழலே.(கூக)

வள்ளிக் குவந்த மணுளன் மருங்கை மணிவரைவாய்க்[பாற்
கொள்ளிக்கண் வேங்கையும் வேங்கையுமெங்குங் கொளவிரு
கொள்ளிக்கண் னூரு மெனும்பாய்த்திரிந்துட்குலையவற்றே
வொள்ளிக்க னன்னவில வோரெழி லாரிங்கென் னொள்ளிழையே.

பாத மொலித்தலி லாநடைத் தீக்கட் படுபுலியுஞ்
சீத மிகைசுகி யாமற் குகையுட் செலப்பரந்த
கூதிரி னிக்கதிர் வேன்மெய்ம் மத்தரை குளிரவற்றே
வோதருஞ்சீர்க்கும ரேசன் மருங்கைபெனெண்டொடியே.

மாண முடைய முருகன் மருங்கை வரையனையாய்
நீணக வெண்குசிபுற்றில் வாய்வைத்து நேர்ந்துறிஞ்ச
வேணக மோடுமொய்த் தீய லெழமழை யென்றிறைக்குந்
தூண் ஸ்முந்துளிச் சாரலிற் றேயவோ தூயவரே. (கூச)

எதிரைப் பெறாத தனியா மருங்கை யெழிற்குமான்
வெதிரை யகிலடர் வேள்வி மலைக்குகை வேங்கைபுக்கப்
பிதிரை மயக்கி யெழுமுன் பணியிற் பிறழ்ந்திடவோ
கதிரை மயக்கி யொளிரும்பொன் மேனியிக் காவலரே. ()

வணங்கற் கருளு¹ மருங்கைக் குமான் மருத்துவெற்பின்
மணங்க னாரந்தமு நொச்சியு நின்று மலர்ந்துதவ
வணங்குக் ளாட்டெழும் யாமத்து மார்ந்திங் கழியவற்றோ
குணங்கண் மிகுந்தவெங் கொம்பேயயிற்கையிக்கோதிலரே.

நகுந்தலை மாலையன் சேய்மருங் கைக்குக் குகத்தின்வா
புகுந்தலை கூளி கொளத்தெவ்வ ரைத்தெறு மேர்திறலார்
புகுந்தலை வுற்றிடுமெண்ணம்புண் ணாதல்பொறுக்கவுண்டோ
மிகுந்தலைந் தார்ந்தல ரேந்தியின் றண்டரு மென்கொடியே.

வித்தை வினைக்கு மருங்கை முருகன்வேள் விப்பொருப்பிற்
றத்தை வினைக்கு மொழியாய் வளைந்து தழுவியவா
யத்தை யொழிந்திங் கமர்தல்கண் டார்ந்த வறிவுறுமெய்ம்
முத்தை வினைக்குங் கரும்பர்மெய் வாடன் முறையலவே. ()

ககசு திருமருங்கை ஒருதிணைமாலே.

தெவ்வார் களையுஞ் செருச்செய்தன் டூட்டுந் திறத்தினிலென்
னெவ்வ மகற்று முருகன் மருங்கை யிருஞ்சிலம்ப
ரோவ்வ வுவமைபொன் தில்லார் தமைதிக ரோரெழிலே
வவ்வ வுறுந்துயர் மாற்றிக்கொண் டாலன்னை வான்புகழே.

தன்னை யடைந்தவர் தங்களைத் தாங்குந் தனிமுருகன்
யின்னை திகழு மருங்கைச் சிலம்பைப் பெறுமு லையாய்
மின்னை யுமிழுங் கதிர்ச்சுட ராழியன் மெய்யனெழி
றன்னைபொத்தோங்கிவர்க்கன்பிலையேனந்தவமென்னைபே.

பனிதான் விரும்பான் சேய்மருங் கைக்குகன் பாரவெற்பின்
வனிதான் மிகுத்த வொருவேல ரென்புன் மதிவழிதன்
கனிதான் றவிர்த்திட வந்துநின் றுரென்ன கன்மமிதே
புனிதான் பசிக்கினும் புல்லருந் தாதென்றல்பொய்த்திடுமே.

தேனார் மொழிமயற் கந்தன் மருங்கைச் செழுஞ்சிலம்பின்
வானு ரரவுயிர் வாங்கும்பைம்மஞ்ஞைவல்லோதியின்வாய்த்
தானாகத் தன்கண் கொடுக்கச் செலுமியல் சான்றுறுமோ
மானாகத் தோளுடைத் தாட்டிகர் வந்திங்கு மன்னுதலே. ()

உரையாடி டிரிங்கோ ருண்மைவிள் ளீரெனை யோம்பிலிரே
லரையா டிடுமர வல்குவி னுரினோ ராரணங்கால்
ளீரையா டிடுமென் குழலீர் மருங்கைநம் வேன்மயிலேன்
வரையா டிடும்புனத் தேதன் செயற்படி வாழியவே.(க0௩)

திருமருங்கை ஒருதிணைமாலே. ககடு

கலியைத் தொலைக்கு மெவர்க்கீ மருங்கையெங் கந்தன்வெற்
சிலையைப் பிடித்தவர் செய்தியென் னையுயர் சீவனது [பிற
நிலையைப் பிடிப்பவ ராயினு பிம்மட னேர்வதிங்கோ
மெலியைப் பிடிக்க மலையின்ரு வாரி னிசைந்தடுமே. (க௦௪)

அடித்தடித் துத்திருத் தன்புட னன்புடை யார்க்கருளி
பிடித்தருத் துத்தெவ் வரைததெனும் வேல னிருங்கருணை
வடித்ததொத் துப்பிர சம்பெயுஞ்சோலை மருங்கையன்ரு
னாடித்ததிர்த் துச்செய்த செய்துக ளெற்கன்புநாட்டியதே.

பத்தியுஞ் சித்தியி முத்தியி மெற்கன்பிற் பாவித்திடுஞ்
சத்தி யயிற்கை முருகன் மருங்கைத் தனிவரையாய்ச்
சத்த நிலத்தினீ வைத்த கருணைத் திருமுனையைக்
கைத்த மனத்தே னறியாத புன்மை களைந்தருளே. (க௦௫)

என்னைக் கலந்த வெழின்முரு கேச னிருங்கருணை
தன்னைக் கலந்த மருங்கைச் சிலம்பர்கைத் தண்டழைக்கோர்
பொன்னைக் கலந்த புணர்முலை யாளன்பு பூப்பவெற்கு
முன்னைத் தவமென்கொ லோவின்று கண்டிட மூட்டியதே.

திருவார் மருங்கை மபிலயில் சேவல் சிறியவென்னுள்
வருமோர் முருகன் சிலம்பன் செழுந்தழை வான்புவிநீ
டருளார்ந்திலங்குமெண்ணன்கற மாமழையார்ந்தொளிர்ந்து
மருவாரும் பூங்குழ லார்கற்பு வாழிய வாழியவே. (க௦௬)

திருமருங்கை யொருதிணைமாலே முற்றிற்று.

உ
குமரன்ஹணை.

திருவிரை மான்மியச் சுருக்கம்.

திருவிரை யென்பது, திருநெல்வேலிக்கு மேற்கும், பாடகப் பிள்ளையார் கோவிலுக்கு வடக்கும், பொதியமலைப் பாவநாசத்துக்குக் கிழக்கும், அரிகேசவனல்லாருக்குத் தெற்குமாய், தாம்பிரபர்ன்னி நதியாற் சூழப்பட்டுப் பற்பல தீர்த்தங்களை யுடைய வீரவனல்லாரென்று வழங்குகின்ற வேர் சிவநகரம். இது, புன்னைவனமென்றுந், தவவனமென்றும், ஞானவனமென்றும், மற்றும் பற்பல அற்புதக் காரண நாமங்களை யுமுடையன; இங்குள்ள மூர்த்தியானவர்: புன்னைவனைசர், தவவனைசர், ஞானவனைசர், பூமிநாதர், என்னப்பற்பல அற்புதக்காரண நாமங்கள் பெற்று விளங்குகின்றனர்.

இங்கு, மகத்துவமிருந்த அந்நதிய முனிவர் மெய்ம்மையாகிய நைமிசாரணிய முனிவர்கட்குத் தலவிசேடம், தீர்த்தவிசேடம், மூர்த்திவிசேடங் கூறிக் கூட்டிக் கூட்டிச் சேவிப்பித்துப் பூசிப்பித்துத் தமக்குப் பதிபாகப்பெற்ற பொதியையிற் புக்கனர். அதுகண்ட அம்முனிவர்கள் இவரது பிரிவாற்றாராய் இவரது தெரிசனை மாறாததாகிய விப்புன்னைவனத்திற் பன்சைலை செய்திருந்து நெடுந்தவமியற்ற, அவ்விடைப் பரங்கருணைத் தடங்கடலாகிய கடவுள் ஓர் புன்னையடியிற் பிரசன்னரா யவர்களுக்கு அஞ்ஞானமற்ற மெய்ஞ்ஞான மோக்கத்தை யளித்தனர்.

கக௮ திருவீரை மான்மியச் சுருக்கம்

பத்திபிற் சிறந்த சித்திரசேனனென்னுஞ் செழியன்
சேர்ந்து தனக்குக் குறையாயிருந்த புத்திரப்பேற்றைக்குறி
த்துப் பத்தினியோடு மெய்த்தவம் புரிய, அங்குக் கனி
வொடு தோன்றிக் காட்சியளித்துப் புத்திரப்பேற்றையு மரு
ள் செய்தனர்.

பின்னர்ப் புத்திரனாகிய வீரவன்மனென்னுந் தென்ன
வன், சித்தகந்தனாய்ப் பூசித்துச் சந்திரகுட சடாதாரக் கட
வுளாரதருளினுற் காடு களைந்து நாடுதிருத்தி, சிறப்புவாய்ந்த
சினகரந்தேவர்கோபின் முதலிய வியற்றிப் பன்னகரிய
நன்னகர் புரிவித்து மேன்மையுற்ற நால்வருணத்தோர் முத
லியோரையு மமைத்து, நம் பிரானாருக்குக் காலநியமக் கட
டனோ முதலியன ஏற்படுத்திப் பிரியாத அன்பொடு பெரும்
பூசை யியற்ற அக்காரணனநகர் பூரணனந்தராய்க் காட்சி
யளித்து யாவினுமரிதாம் பேரின்ப வாழ்வளித்தனர்.

பூமிதேவியானவள் பூபாரந் தாங்களாய் வருந்திக் கட
லூரி லொழிந்த சமணவேண்டி யருந்தவம்புரிய, உளமகிழ்ந்
துதித்துக் கருதியவாறு நமனையு நல்கிக் கவலை தீர்த்துப்
பின்னுமவள் வேண்டிக்கொண்டபடி எங்கும்விளங்கப் பூமி
நாதரெனப் பெயரையுமேற்று விளங்குகின்றனர்.

இன்னு மித்தலத்தில் அகத்திய முனிவரது சாபத்தா
லரவுருவாய் கந்த நகுடனுடைய சாபவிமோசனஞ் செய்து
தேவபதவி யளித்ததும், விராட்புருடன் முதலாயின பற்ப
லராற் பூசிக்கப்பட்ட டருள்செய்தனவும் விரிக்கிற் பெருகு
மாதலின் இப்பதி மான்மியமாகிய வீமைந் தலப்புராணத்
திற்ப் கண்டுகொள்க. சுபம்.

உ
கூமரன் றுணை.
திருவீரைக் கலம்பகம்.

காட்டி.

பூவார் திருவீரைப் பூமீசன் கன்புறுந்
பாவார் கலம்பகம் பாலிக்கு—நாவாய்வன்
கல்லங்கம் பெண்பொன்செங் கல்லெனக்கண் டார்பதிஞ்ஞ்
சொல்லங்கொம் பிபான்றனடித் தொண்டு.

தூல்.

ஒருபோது மயங்கிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா.

ஆறடித்தரவு.

பூவேத்தும் புகழ்மலியப் பொலங்கிரியை வளையவுமா
லேவேத்தங் கிவிரிதத் திணைக்கால்க னெனவுமலாற்
காண்பொருளெல் லாமெவர்க்குங் காட்டவிரு கண்களுமா
மாண்பொடுதா னருளியவிண் மதியிரவி களிடுனென்றைப்
பூனுமர வதன்மணியாப் பொருவித்தன் வரவெயிறே
காணுமதிப்பிள விரண்டாக்காட்டிண்பின்சடையென்றே.

நான்கடித் தூழிசை முன்று.

தண்டவினை யேனைத் தலத்தியற்று வானெனவுந்
தொண்டர்தனை யிப்பதியிற் றொழுவருளு வானெனவு

மண்டருடன் மற்றெவரு மறியவெம் னைக்கூலூர்
தண்டனைசெய் திப்பதியிற் றுன்காத்த தற்புகமே. (க)

எத்தலத்தி யாவ ரிடுசாப முந்தொலைப்பா
னித்தலத்த நென்றெவரு மெண்ணவிண்ணினாட்சிபெற்றுத்
கைத்தலத்தி நெல்லியெனக் காணுமர வாம்வடிவை
ரித்தலத்தி லேமுனியா யியற்றியது மற்புகமே. (உ)

தந்தையனை யிலனென்றுந் தனதடிமை யுலகென்று
முந்தைமறை யந்தம்வரை மொழிந்திடேய் நின்றிடுநீ
யெந்தைவல்லா என்கெளரிக் கின்குழவி யந்தணன்சேய்
சந்தவணி கற்குவிலை தானான தற்புகமே. (ங)

தனிச்சொல்

அதானு

ஈரடித் தாழிசையாறு.

பட்டிழையிட் டெயர்வுடைய பரிசுபெறும் பாக்கியனீ
பிட்டிணுக்கா ளாச்சென்று பெய்கூலி கொண்டனையே. (க)

மணிவளையிந் தனம்பகர்ந்து வருநயங்கொள் வாணிகனீ
துணிவினொடு மண்சுமந்து சூரலடி பட்டனையே. (உ)

தவப்பான்மை யாவருக்குந் தந்திடலென் றிசைத்திடுநீ
யுவப்பாயோ டொன்றேந்தி யூர்ச்சோ றிரந்தனையே. (ங)

பின்னமற நான்மறைகள் பேசியுமுண் ணின்றிடுநீ
யன்னமறை யறியாம லழல்வடிவ மாயினையே. (ச)

எப்போருளுந் தானு யிஸ்க விருந்திடுநீ
மெய்ப்பொருளீ தொன்றென்ன மேவி விளங்கினையே. (௫)
பூரணனாயெவ்விடத்தும் பொலிவுடையோ னாகியீ
தாரணியோர்க் கருடரவித் தவவனத்திற் சார்ந்தனையே. (௬)

தனிச்சொல்

அதனால்

முச்சீரோரடியம் போதரங்கம் நான்கு.

எல்லாம் வல்லவ னேனீ | சொல்லா யார்பவ னேனீ
யாவுநி றைந்தவ னேனீ | சொற்பொருளானவனேனீ.

இருச்சீரோ ரடி யம்போதரங்க மெட்டு.

ஆகிரீ | அன்றுரீ | அங்குரீ | எங்குரீ
சோதிரீ | இன்றுரீ | இங்குரீ | இறைவனீ.

தனிச்சொல்

எனவாங்கு.

பதினேழுடி யாசிரியச் சுரிதகம்.

பொன்னகர் புகுந்து புதுமணங் கான்றங்
குன்னிய குளகா லுயர்வளம் புதுக்கி
யடிவழி யமுத மாயிரம் பணத்தான்
படிகொளு மயர்வறப் பான்மைபி னளித்துத்
தன்னையண் டினர்முற் றணந்தவெற் கதிரை
மன்னுற விரும்பத் தக்கதண் மலிய

- மலரொடு கனியனி மாரி பெய்யும்
 பலசுளை யாசினி பரிமுதற் பொதுளும்
 பொழிலுறு தனிவளம் பொருந்தும் வீரையின்
- 10 முக்கனா பரமா முத்தியை யருளென்
 றன்பர்க ளேத்து மரணை யடியேன்
 மிக்க தொன்றும் வேண்டிலே னந்தத்
 தக்க வடியா ரடியவ ரடித்தூட்
 கிச்சை யாகி யிரந்தன னதனை
- 15 வெய்ய ன்ளையாம் வெப்பந் திர்த்திங்
 குய்யு மாறென் னெண்டலை
 பெய்வித் தருளலுன் பெருமையிற் றிறனை.

நேரிசை வேண்பா.

திருவார் தரளத் திரளாற் கரையாம்
 பொருநா நதித்துறைக்குப் பூணர்—திருவீரை
 மாநகரின் மன்னு மதிச்செஞ் சடையாடுயன்
 பாதலமாக் கொண்டெனைக்கண் பார்.

கட்டளைக் கலித்துறை.

பாரனந் தங்குரு வாமதி சூடுமை பங்கினனை
 யாரனந் தங்குரு வாரங் கயன்மன்னு மம்புயஞ்சூழ்ந்
 தேரனந் தங்குரு வான்பொழில் வீரையி னேத்திடின்
 சீரனந் தங்குரு வாழ்வுறு மற்றொரு திங்கிலையே.

நேரிசை யாசிரியப்பா.

- திங்கனி செறியுஞ் சம்புத் தீவிற்
 பூங்கொடு பரத னாண்டகண் டத்துட்
 குங்குமம் விளவகில் கொக்கா மலக
 மங்குலிற் றுருவி வான்மதி தாங்கி
 5 யெழுந்தபூங் கைலை யென்னும் பொதிகையு
 டிழிந்துதிர் கொங்கு மருங்கனி யிரதமுங்
 கலந்தவின் சுழையினக் கைலைதன் முடியி
 னலங்கலா பொழுதிய வருண்மிசு யாறுங்
 குலச்சிறை பணிகொளுங் கொழுமொம் பாடெம்
 10 மங்கையர்க் கரசியார் வளர்த்த நன்னெறி
 தங்குநற் செழிபன் றனியெழி னாடுந்
 தமிழ்ச்சுவை மணத்தொடு தழைந்துயிர் மகிழ
 மிழிந்துறும் பொருநை யார்ந்து கடினிகள்
 விளையுமூப் போகமார் வீரைமா நகருங்
 15 களைமிசு மாயிரக் கணக்குறு மருப்புக்
 கனபமா தியவெண் கடமதக் களிறும்
 வேதமெய்ப் பரியு நாதநற் பறையு
 மாதரத் தன்பரை யழைக்குமான் கொடியும்
 பொன்னினு மின்னும் பூங்கொன்றைத் தாரு
 20 மன்னிய வடியவார் தன்னுளந் தெளிந்தின்
 புன்னிய வெவையு முதவுங் கருணையாத்

தன்னிக ரிலாதுகோ றுங்குந்ன் னுணையு
முடையலெம் பரமா வுபர்கதி யருளென்
றாயிர மாந்திரு நாமமு நவின் றுநின்

25 றாயவர் துதிக்குஞ் சோம சேகரா
வலைமகட் கற்பமுஞ் சலியாது மகிழ
மலைமக னெனுமெழின் மரகத வல்லியைப்
பாகத் துணைத்தலெம் பதியே சமனுக்
காகப் புவிமக டாகமாத் தொழுது

30 போற்றிட வருளிய பூமி நாதா
வெண்ணையுங் காத்திட வேண்டு
மண்ணையப் பாநா னன்னிய னலனை.

(சு)

கொச்சகக் கலிப்பா.

ஆன்னமண்ட மெனவணைய வம்புயத்தின் மணியுக்குஞ்
சென்னலைவேள் சிலையெனுஞ்செய்த் திருவீரையிறையவர்
சொன்னமலைவளைத்தலுக்குத் துணையாயென் மனமெனும்வ
கன்னலிய வளைத்துனது கழலடிக்கன் பாக்குவையே. [ன்

நேரிசை வெண்பா.

ஆக்கினாய் வேளைநீ றந்தகனைப் பூங்கழலாற்
போக்கினாய் வீரைநகர்ப் பூமீசா—போக்கியுமென்
புன்னகையாற் றிய்த்த புரமதுபோற் போக்கிலையா
வின்னமெமர்க் கஞ்சுதறீர்ந் தில்.

(சு)

(மறம்) பதினான்கு சீர்க்குழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

தீர்ந்த நெஞ்சுட னூர்ந்தி டெந்திற றேர்ந்திடாதெமத
வைமுனே, சேர்ந்து நின்றொரு வேந்த னீந்திடு சீட்டிதெ
ன்று கைகீட்டினாய்-,வார்ந்த டர்ந்தல ரேந்திமங்குலை மானு
மோதியள் பாலொடு, வாழ்ந்திடும்பர மேசர்தங்கிய மாண்பு
றுந்திரு வீரையி-,னீர்ந்த னிரந்தினை யேந்து சந்தவி ருஞ்சில
ம்பமர் வேடரென், றெண்ணிலாதெமர்மாதுவேண்டிடு மேந்
தலெங்கடம் வீரமுட்-, டேர்ந்தி மும்படிசூர்ந்தவெம்பொறி
சேர்ந்து சூழ்ந்திடு மரணினே, சேதமாம்படி மோதிவீசுறு
செய்தியல்லதை யில்லையே. (எ)

(இதுவுமறம்) ஷ

இல்ல றம்புரி துறவ றம்புரி யெவரு நாடியிறைஞ்சிடு,
மெழில்கொள்வீரையி னமலனுக்கெம திறைவர் மாதையெம்
மலைமுனி-,நல்லமங்கல தெரிசனம்பெறுநன்மைதேறி யளித்
ததா, னாமுமிங்கு வளர்ந்துநங்குடி நண்ணுமான்மக டன்னை
யே-, வல்ல வெங்குல மறவு ராய்வரு மாண்பினாலுய ரிறை
வர்தம், மகனெ னும்படி வந்த வேலுடை வள்ளலுக்கிவ
ணீந்தனஞ்-,சொ ள்ளருங்குல மகனேவேண்டுபு சுருள்விடுத்
திட வந்தநீ, தூதனுலுயிர் வாங்கி லேம்புகை தூர்ப்பல்விட்
வறற் சொன்பினை, (அ)

கட்டளைக் கலீப்பா.

சொல்ல நும்புகழ் வீரையி லேயரைச்
 சோம ஸைத்தலை யிற்புனைந் திசனா
 ரெல்லொ டும்பொரு மேர்மணிப் பூரெனாரு
 தேறி விதிவிழாவரு காட்சிதேர்ந்
 தில்லெ னுந்துடி யேரிடை வான்விழி
 யேனை யாமெனி ளங்கொடி யேகுமுன்
 னல்ல லங்கச னம்புய நெஞ்சு,
 வாவி போலிழந் தாடன் னறியையே. (க)

மடக்கு-அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

அரிதான் றாங்கு மாம்பல்களை
 யதரந் தாங்கு மாம்பல்களை
 வரியேர் விழியங் குவலயமே
 வாயான் மொழிந்து குவலயமே
 பரசு முமையாம் வான்கொடியே
 படர்ந்த பாக வான்கொடியே
 பிரவார் கண்டத் தெழின்மணியே
 பெனக்குன் வீரை யிடமணியே. (க0)

(தென்றல் விதோது) விருத்தக் கலித்துறை.

அணிமலி வீரை நகரினி லாரு மழகேசன்
 கணிநழ லான்முன் கருகிய மாரன் கருதாதே
 துணிவொடு வாதை புரிவதை யாவி துறவாமுன்
 றுணியொடு செப்பென் னுயிரனை யார்பாற் சிறுகாலே. (கக)

(நெஞ்சவிதோது) நேரிசை வெண்பா.

காக்கொன்றைத் தாரங் கலைமதியன் பால்வீரைப்
பாக்கொண்டு நெஞ்சே பணிந்தயன்மா—னோக்குடையார்
பாங்கி ன்னியாமுன் பக்குவமாக் காத்திருந்து
வாங்கிவா நான்பெறவே வாழ்வு. (கஉ)

கட்டளைக் கலித்துறை.

வானூர் தனுவு மெடான்பகை வீரை வரதருக்கென்
றோனூர் தனமுந்துணை விம்மி நுண்ணிடைநெய்யெய்தான்
வேனூர் தனதெரி வீசும் பிறையுங்கண் கெல்விநித்தெந்
நானூர் தனதுகொள் வேனென் றவர்தமை நாடினனே. (கஉ)

எண்ணீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய வண்ண விருத்தம்.

நாடச்சிற லாடக்கப லாய்வுற்றன மிசையே
நாடிச்சிற கால்விட்புற மூடப்படி வினையா
நீடிக்கதி ரோடித்தலை நீர்கொக்குண னிகர்பூ
நேரிற்குனி வாரநற்செநெல் வீரைத்தனி விடையாய்
கோடிச்சிறி காவற்கடை கோனற்றமர் நகரார்
கோழிக்குரல் ஞானித்திரள் கோளிற்றெரி வரிதாய்
மாடத்தினை யேவிட்டலி னாடித்தனி வருமான்
மாசற்றிவ னோடற்றினில் வாழக்கட வதுவே, (கசு)

பதினான்கு சீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய வண்ண விருத்தம்.

கடவப் பரிகரி கனகப் புவிதரு மிரதத் தொடுமே வார்
கடகத் திருவடி விடைபைக்கவினொடுவந்தேயிம்பர்வினோர்

திடவுக்கிரவிய நடனச்சதிர்பல | செறியத் திருவீரைத்,
 தெருவிழ் பலர்தொழ வெழு முத்தமரிவர் செங்கே னொண்
 சடைமேற்-, குடமுற் நிடுமதி பகைமுற் றரவொடு குறுகச்
 சலியாதே, குளிரப்பிணையிடையறு கைக்கனிவொடுகொண்டா
 ரென்றுபல-, வடிவத் தெரிவையர் மயலுற்றிவை சொலிமறு
 கச்சிவையோர்ப்பான், மகிழத் துவசநல் விழவிற் பவனியு வந்
 தேதந்தனரே. (கரு)

நெரிசை வெண்பா.

தந்தாதி யானார் தனித்தமறை காவாரே
 லெந்தாகி லத்தவரு மேசமிவ்—விந்தைமறை
 வந்தானிவ் வீரையினோர் மானேந்தி மாறந்தான்
 மந்தானி லத்தோர் மதன். (கங்)

(குறம்) எண்சீர்க் கழிநெடிலடியாசிரிய வண்ண விருத்தம்.

மதிபொங்கொளிர் வரைமாழைய வரையும்பழ வரைசி
 வரையுந்தமிழ் வரையோடுமெ மலையுங்குடி பெயமதே
 விதியின்றனி விதியோடெவர் விதியுக்குறி வழியே
 வினையங்கொடு சொலுவேமெழி லெருதின்படி வமதா
 நிதியென்றிடு மவளானநெ னிலையைஞ்சுகை யுறநா
 னிறையைந்தலை யவர்வீரையில் விடையின்புடை வரலே
 யிதவின்கொலெ மயிலேகுறி யணுவும்பிச கிலை
 யெதிர்கண்டனை மயலேயவ ரிரவிங்குள ரயரேல். (கங்)

(புயவகுப்பு) வண்ணம்.

அயனரியே நாளுநைந்து முடியடிக டேடிநொந்து
 மறிவரிய தாயெழுந்த வரையென்றி லங்கிமே
 லணிக்ளிடு தீபமென்ப விலகுதமி மோதுகும்ப
 வருமுனிவ னாகின்ற வருடங்கி யங்கலோ
 னியலிரவி யாறுதங்கு முடியுடைய தானசந்த
 வரையெனவு மேவிவஞ்ச ரிகலுங்க லங்கமூ
 வெயிலடரு மாடகஞ்செய் மலேதழுவு சோதிதந்து
 மிமயவரை மாத்ணைந்து மிசையெங்கு மிஞ்சுமோ
 ரியலிசைய நாடகங்க ளிகபரசு சாதனங்க
 ளெவையுமுணர் ஞானவன்ப ரியலின்ப சந்தமா
 லிகைகளிசை மாலையென்று மிசையவுயர் மூவர்தந்த
 விசைபரவு தாமமெங்கு மினிருஞ்ச கந்தமே
 பயகலச மூறுகண்ட விடையனுதி வாஸ்கைகொண்டு
 பணையினிடை மோதலுண்டு பணிகொண்டு மென்றுமே
 பலவளமொய் வீரையின்க னாருளுருவ மாயெழுந்த
 பரசணியு நாதரின்ப மிகுமம்பு யங்களே. (கஉ)

(அம்மாணை) மடக்குத் தாழிசை.

புயலகலாட் புண்ணைப் பொழில்வீரைப் பூமீசர்
 முயலகன்மே னட்ட முயன்றனர்கா னம்மாணை
 முயலகன்மே னட்ட முயன்றனரே யாமாகிற

கயல்விழியாள் பாகங் கரந்தனனோ வம்மாளை
கயல்விழியுள் ளவனுளமேற் கரப்போவஃ தம்மாளை. (கக)

கட்டளைக் கலித்துறை.

அம்மாளை யப்ப னெனக்காண் முனிவற் கருளுமைங்கை
யம்மாளை யப்ப னெனும்வீரை மாநக ரத்தனுக்கெ
னம்மாளை யன்ன முலைமலை யாதலை யன்றுவிட்ட
வம்மாளை யன்றி யறைந்தா யிழைசென் றழைத்திலனே. (

(கார்) குறளடி வஞ்சிப்பா.

அளிக்குலமுரன் றரும்பகிழ்மல
ரொழுக்கியமதுத் தெளிந்துறவதிற்
றமதுருத்தெரி தரவினப்பகை
பெனமதித்துமுன் னிரணியற்றெற
வருமொருநர வரியெனவெகுண்
டிகல்குறித்தரி யினமுரத்தொடும்
பொதிகையிற்றிரி மதமினைத்தளை
யொதுங்கிடக்குளிர் மிகுந்திடப்பெயுந்

திறனுடைப்

புயலே வீரையிற் புனித
னயலே யெனாதெனக் கருளுநாள் வினவே. (உ

கலிவீருத்தம்.

வினவிடப் புகழ்க்கிளி வேலன் பாலது
கனகமன் வீரையங் கண்ணார் கங்கையை

திருவீரைக் கலம்பகம்.

கங்க

யனமுமுன் னறிந்தில வார்வ தெங்கனே
பனகனும் பணிபதப் பங்க யங்களே.

(௨௨)

(மதங்கு) அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

பங்குமை தங்கிய பரன்வீரைப் பால்விடை மீதிலு லாமேவ
லிங்கிதசங்கிதமொடுவான்மின்னேகவிடாதிவையெனவீறுங்
கொங்கைக்குலங்கிடநடமாடுங்கோலமதங்கிகண்ணிமையாலே
சங்கைய றுந்தமிழிமையாளேற் சாகச ருந்துய ரகலாரே.

நேரிசை வெண்பா.

அகத்தி னகத்தி னழியாமல் வீரைச்
சுகத்திற் சுகநாத சம்போ—விகத்தும்
பரத்து முனையே பணிந்து துதிக்க
வரத்துக் கலையுமெற்கா வாய்.

(௨௪)

கலி விருத்தம்.

வாயா லுனையே வாழ்த்துகி லேன்கொடிய
பேயா யுறுபுன் பெண்மயல் கொண்டுகடை
நாயா யலைந்து நைந்தன னானவமே
வியா, தருள்வாய் வீரையின் வித்தகனே.

(௨௫)

வெண் செந்துறை.

வித்தக னுந்திரு வீரையி னத்தனைச்
சித்தமு டன்றொழிச் செல்வமுஞ் சேருமே.

(௨௬)

கட்டளைக் கலித்துறை.

சேராரும் போற்றுந் திருவீரையத்தன் சிலம்பணையிர்

நீராரும் பூவின் மறவே னாரிபெய்திர் நேர்ந்ததுகண்

சேராரும் நீல மணிமுடி மேருவி னேறுதற்கு

வாராரும் காஞ்சிக் கதிரேணி மென்படி வைத்தமைபே. (

நேரிசை வெண்பா,

வைபகமும் வானகமு மற்றுமிலை கைம்மாறென்

றையகமஞ் சூல்வளைபெய் யாரமலி—செய்யதுசூழ்ந்

தேர்மருவும் வீரைநக ரின்கரிக ரத்துமிஷின்

போர்மருவற் சொல்லினணம் பொன்.

(௨௮

(கார்) புன்னிருசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்,

பொன்புரைக டுக்கையணி வீரைநகர் வாழ்சின்ற

பூமீசர் தன்றண்வரை

பொறிமார்ப னடிமாரி முடி தேடல் போலப்பொ

ருந்திக்க றுத்தேறிவான்

தன்புதிய வெஞ்சிலையெ டுத்துமின் வாளுதத

டித்துருமி டித்துண்ணியே

தண்ணம்பி ஹைத்துலகர் மெய்ப்பணித் திருகைசு

ட்டிணையு தோள்கட்டினீள்

வாழ்சினிரு தான்முட்டு களுநாடி தனின்முட்ட

வாழ்சிற டித்தொலிப்பு

திருவீணரக் கலம்பகம்.

க.ந.ந.

வலோவினுடல் புரளாதொருக்ககித் துத்துகில்கள்

வாரிப்பு னைத்துட்கடை

பின்புறமு றச்சோலை பொழிகின்ற காரைநம்

மேந்திழைத னக்குண்கரி

பிழையினொளி போர்வென்ற வனையினொலி வாசநீ

மென்றுற்றி னென்திபனே.

(௨.௯)

கலி விருத்தம்.

அதிய வாவினென் வீரையி னன்பர்செய்

மதன லீலை மிகிழுமுன் கோழிக

வுதம னில்வினமுன் னோங்கிடக் கூவினாய்

பதியி னீவளர்ப் பார்க்கிறை யாவையே.

(௩.௦)

(இரங்கல்) நிலைமண்டில வாசிரியப்பா.

ஆவைத் தேவை யன்பொடு பரவித்

தரைப்பா லென்று மிரப்பார்க் கெவையு

மில்லை யென்னு வியற்பகை யென்பா

னல்லற மனையை நட்புறு மிளமை

நீல கண்ட னோரிழை வாழ்வு

காலந் துறந்தமை கண்டு மேற்றான்

விருந்து ருமைக் கிரங்கிச் சேயை

யரிந்த தறிந்து மழகுடல் சோரந்

தான்பசித் திடும்படி தர்னா வுண்டா

10 னியற்கை ஷேயற்கை யென்றிரு வாச

- மயக்கோ தியினோர் மன்னற்செற்றது
தானா யிருந்துந் தனிமண வவைமுன்
மானக்கஞ் சாரன் மகஞ்சை வலந்
பிற்பறையேற் றுனிப் பெருமைக ளுன்னி
15 னற்றையை யாற்ற னண்ப னாடிக்
காதலின் வேண்டக் கனியா தவள் பாற்
றாதென விரவெலாந் தொண்டுசெய் மதியோ
மானின் வேட்டை வேட்டுவ மன்றரு
மூனினே யுண்ட ஆக்கமெய் வெறியோ
20 முன்பெதிர்ந் தொருமண முடிந்தி டாமற்
றன்பெருஞ் சூதாற் றடுத்திடு குணமோ
வெனப்பல வியுன்மொழி யிசைப்பவர்க் கருள்வான்
கசியு மனத்தொடு பசியின் மெவிந்தும்
பூசை விடாத புகழ்த்துணை யாருக்
25 காசை நாளு மளித்திடு மண்ணு
லன்புறு மம்மைக் கருங்கனி மீண்டு
மின்புட னுதவிய விறைவா மனத்தி
னாசற வுன்னும் பூசலா ருள்ளத்
தேசுறு கோயிற் சிவனே மணிமுடி
30 கூற்றுவர் தலைமிசை யேற்றியு பாதா
பேற்றுவார்க் கருள்பூ மீசா வருளென்
றிரந்திடு மென்றனை யேற்றருள் வாடுஞ்

தெரியே னுளமதை யறியேன் பூவிற
றவவன வீரையர் தனிநகர்த் தலைவன்.

(௩௩)

நேரிசை வெண்பா.

தலையலேமா துக்கடியார் தங்களுக்குத் தாள்கண்
மலைமகட்டு வாமம் வலமாற்—கலைவில்
விலையெனினும் வீரை விமலா வவர்தந்
திலைபெறுமெய் யோடுதென்னுண் ணில்.

(௩௨)

குறள் வெண்பா.

நிலையாமை நீத்தபொரு ளோடிக் கசிவா
ரலையாவி ளைப்பாணுக் காள்.

(௩௩)

பன்னிருசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய லிருத்தம்.

ஆழி வளையோ னயன்பணியு மண்ணல் வீரை நகரிலேனை
யந்திச் செவ்வா னரிசினக்க வல்லாம் வேழ மோதவுடுப்
பாழில் கொள்ளி விழிக்குதவப் பானே ரிந்து விடமெழுதப்
பெளவக் கூளி செவிடுதரப் பனிக்கா லுரிரைப்பறிப்பதுவே
ஶுழி துதியால் வெட்டுண்டு முடியா வரித்தெவ்வினன்பாகு
முடந்தோர்க்காலொன்றுள திதனான் முந்தீர்நீர்திமுடியலையோ
நாழி கைபல் ஶுழிகளா நலிவேற் கண்டாய் வருசெயல்க
ணடி யவர்க்கு நவில்பல்லி நவில்வாய் நண்ப னனும்வரவே.

பதினான்குசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய லிருத்தம்.

வறியனென்றெனை நின்றதெய்ப்பவர் வாய்கிழிக்கும்வழக்கதா
வசைகள் வஞ்சக மடமைசஞ்சலம்வாதுவெஞ்சினமிழிவுரு

தறிவதொன்றுழிப்பலபுரட்டுகளாஞ்சகோள்கொலைகளாநீரா
யழிவ முக்குகள் பழிபொ யெளவியமாதியெண்ணிலத்தநீ
குறியிருத்துமோர்பொருளிலென்றுல குளருரைப்பதால்வையெலா
குறைவுசெய்தவர்வாயுரைக்கெதிர்குலவநற்பொருடருவையே [ங்
யறிவொ டம்புலி யிரவி மண்புன லங்கிகால்வெளியான்மமா
யறிவினுக்கறிவாகியெங்கணுமமரும்வீரைவாழமலனே. ()

வண்ணக் கலித்துறை.

அமல வீரையி னயனொ டரிமறை யறியொணக்
கமல பாதநி னுதைகொ ணாமனிடர் கவலைமால்
சிழில் மாமுலை யினர்த மயல்கொடு திரிதனீண்
முமல மாதிய வொழிய வருளுடன் முடிமுனே. (௩௬)

எண்கீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

முடிவிளக்கு முன்பெரித்த கணம்புல் லற்கு
முகமலர்ந்து கைதேய்த்த மூர்த்தி யாற்கும்
பொடிபுணர்ந்தன் போடுமுருத் திரத்தை யோதும்
புகழுறுமெம் பசுபதியார் தமக்கு மண்ணை
மடியொழிந்து பூசித்துத் தாகைச் செற்ற
மனதுருகு சண்டிக்கு மகிழ நீயாடிக்
கோடியவினைக் குடியனைபுங் கொள்வாய் கொல்லோ
குறிப்பறியேன் வீரைநகர்க் கொன்றைக் கோலே. ()

(காலம்) பண்ணிருசீர்க் கழிநீடிவடி யாசிரிய விருத்தம்.

வேதத்தில் வருவல்செங் கோல்சாய்தல் பொய் விலைகள்

விள்ளல்பயிர் வித்தெ டாமை

விரதர்குரு துறவர்கல் வியர்பெரிய நுறவிவரை

வேண்டியூட் டாமை முதலாச்

சாதித்தல் கலிகால மென்றதுபொ ருச்சுமை

தாங்கி யுழல்வோர் தேறவே

சான்றோர்க ளிந்தவுடல் வந்ததுனி மறுமையிற்

சார்நலமு மெண்ணி யுந்தற்

போதத்தி னாற்கொளுமி லாபத்தை யெவரும்

புசிக்கவருள் கின்ற காலம்

புலியரவு தொழின்று நடனமிடு பதமடியர்

புசித் திடுங் காலமாம்

வாதுற்ற பேயலகை யோட்டுறுங் காலமருள்

வாய்த்துநிலை நின்ற காலம்

வளவீரை நகரெவரு னனைகளொடு சிவவேட

மாகமகிழ் கால மிதுவே.

(௩௮)

நேரிசை வெண்பா.

இக்குவளைப் பேன்கையி னிந்தி வுரந்தொடுப்பேன்

கொக்குவளைப் பேன்வேளே கூசாம—னெக்கிவிடு

மத்தனையும் பொய்யாக வாக்குவனில் வீரையரன்

புத்தலர்மெய் போர்த்திப் பொழுது.

(௩௯)

கட்டளைக் 'கலித்துறை.

பொழுதோ விடிந்தது பூமேனி நொந்ததுபோர்விடையோம்
பழுதோரில் வீரை மரகத நாயகி பள்ளியறை
தொழுதோ ரனந்தம் றெழுவருவா ரிங்குத் தோய்ந்தகுறி
யமுகா திருந்திடி லையங்கொள் வார்நம்மை யண்டருமே. ()
(சம்பிரதம்) பன்னிருசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய லிருத்தம்.

அண்டங்க ளெண்டிக் கலைந்திட வதுக்குவோ

மன்றிநா லங்கையுற

வரியோப்ப வொருகாலி னைக்கொண்டு வான்படி

யளந்திடுவ மல்லாமலுங்

கண்டிட வுறுங்குறிய கன்றுவிழ வெறிசூவோங்

கைக்குளே வரைகாட்டுவோங்

கரியவரை மெல்லுவோம் வாரியுண் போம்பெருங்

கடலையு மருந்திடுவமோர்

விண்டபூ விற்பலநன் எனகரங்கள் காட்டுவோம்

வீட்டுளுலோ கங்காட்டுவோம்

விதியோடு பலகோடி நூல்கலைக ளாக்குவோம்

வேண்டினோ திக்கொடுப்போம்

புண்டரவ கக்கண்மதி புனைகுவோ மன்றியும்

புயலோடு போம்பொழிசெழிற்

புகழ்வீரை யின்றெரு விடையேறு வோமெலாம்

பூமீச ரருளென்பமே.

(சுக)

திருவீரைக் கலப்பகம்.

கங்கு

(இதுவுஞ் சம்நிரதம்) ஷெ.

அரும்புக ணிறைந்தநகை யாரந்தமர கதவல்லி

யாமம்பி காபாகனா

சுருளிண லெழின்மேவு திருவீரை மாகரி

னன்றோர்க ளாய்ந்துன்னவே

யிரும்புதனை யோரிருவி னிற்பொன்னெ னப்பிவ

மேர்வெள்ளி யேலாறிரா

வெண்ணிவரு பகவினி லப்பொனென் றேயெவரு

மெண்ணவே காட்டுவோஞ்செங்

கரும்பினை யெடுத்தமறை யாமலே வேம்புகை

காட்டிநிற் போமன்றியுங்

கருதிலுயர் பெண்ணையின் னுரென்று ளஞ்சாது

காட்டுவோங் கண்கட்டிலை

விரும்பியவி வித்தைபல பலவாக வேபுகழ்

விளங்கப் புரிந்திடுவரின்

விரிபுவன மிதிலொருவ ருண்டென்று ரைப்போ

மேதக்க வென்போலவே.

(சஉ)

கலித்தாழிசை.

என்பு புனைந்துயர் வீரையி லீச

னன்பு மிகுந்தெரி யாடுமே

யன்பு மிகுந்தெரி யாடு மாயிற்

பொன்புணர் மேனியிற் பூதங்கள் பூமழைபொழியுமே.

திருவருளால்

பொழு

பழு

டு

சுருதி நாமம்

(திருவருளால்)

ஒருபொருள்மேன் முன்றலேத் வெள்ளோத் தாழ்கை.

அங்கம் புளகமெழ வன்பினிநு சேய்கொஞ்சத்

திங்க ளுதலியோடுத் தென்வீரைப் பூமிச

னிங்கெனது முன்னெழுவ தென்று.

திங்க ளரவுந் தெளிபுனலுஞ் சீராடப்

பொங்கர்ணி வீரைநகர்ப் பூமிச னன்பாக

வெங்கண் னெதிர்தோன்ற லென்று.

வன்பு லுரியுடுத்து மான்முகை யிற்பிடித்து

பொன்பொலியும் வீரைநகர்ப் பூமிசன் பந்தமுறு

மென்பிறவி மாற்றவர லென்று.

(சுரு)

வஞ்சி விருத்தம்.

என்று பற்க ளரிடித்தவ

என்று செய்த ஐயர்த்தியோ

தொன்று வீரை தொழாரினீ

மன்று மேயினை மதியமே.

(சுரு)

திருவீரைக் கலம்பகம்.

கசுக

நேர்சை வேண்பா,

மய் பொழில்வீரை மானிடனே நானெப்
மயலகலைப்ப னென்பாய்—மதியாம
வாட்டுவார்க் காடு மரவொன் றுணையாட்டல்
காட்டும் புவிகரிபே காண்,

(சுள)

தலி வேண்பா.

- காண்பா ரறியாமற் காப்பாய் கலவியினைப்
பூண்பார் புகழ்விதையைப் போற்றியே-மாண்பாகத்
தன்பக்கர் காப்பாய் தனிக்கோ கிலப்பார்ப்பு
மன்பிற்றன் பார்ப்பாக வாதரிப்பா-யின்பிற்
5 குளித்துக் குடம்பையினிற் கூடுவா யிச்சி
ருளத்துறற்கா நிற்குலக மூட்டும்-வளத்துடனே
யெந்நிலமு மேத்து மிறைவன் திருவீரைப்
புண்ணைவன மாறும் புயலெழிலை-மன்னியே [ர்க்கு
தன்னிருக ணிற்குமணிச் சார்பொன்றாக் கொண்டெவ
10 மன்னிழித்தம் வாய்மலரும் வாயசமே-புன்னிய
வென்னுளக்கண் ணிற்கு மியலழகன் மெய்ப்பாட்டி
என்னயமாய்த் தேடு நலமுடைய-தன்னுரிமை
தன்னாற் றருமந் தலைப்படவே பொன்றேடி
யின்னே வருவலரு ளென்றனன்கற்-பென்னப்
15 படுவது கொற்றிறம் பாமை யெனுஞ்சொல்
வடுவுறுழி யென் னுழிபாய் ளாவுண்-நிடவே

- கடுவாகப் பூவைபொலி காதிரண்டும் ஷார்த்துச்
 சுடுமுளத்திற் றுன்பஞ் சமைபா-நடு வற்ற
 காமன் சணையுங் கருங்கடலும் வெள்ளிந்தும்
 20 பூமன் கழுது மெனைப்பொரவே-போயிவ்
 வுயிரொன் றெழியாதிங் குற்றே னுணைநீ
 தையகூர்ந்தென் றுன்பமெலாந் தாழ-வொயில்வரவாய்
 சென்றதிசை முற்கூவிச் சேருமிட மிங்கென்னை [பு
 நன்றியொடு பார்த்து நவிலுமைபே-ஹன்றன்
 25 வரவு மொழிபைநான் வையமெல்லா மேத்தி
 விரவமறை பென்பேன வில். (சுஅ)

இன்னிசை வெண்பா.

வில்லா லடிக்க வெகுண்டிலையாங் கென்றவனும்
 பொல்லாக் கழலாற் புடைத்தானே மற்றொருவன்
 கல்லா லெறிந்திடுமுன் வீரைமணி கண்டாநீ
 சொல்லாற் றடாததென்ன சூள். (சுஅ)

மடக்கு-கட்டளைக் கலிப்பா.

சூரன் மேவி வலங்கொடு சூழ்ந்திடுஞ்
 சூரன் மேவிய தொல்வரை வில்லன்மர்
 தாரன் வான்மலர் தீந்தடி தாழுமார்த்
 தாரன் வான்மழ வேற்றினன் றுன்றரும்
 வீரன் மாண்பொடு வேண்டுந் திச்சிர
 வீரன் மாண்பொடி யான்கழல் வீரையிற்

திருவீரைக் கலம்பகம்.

கசுந

காரன் மானும்வெங் காறெழு வாழலங்

காரன் தன்னைநீ கண்டையோ கொண்டலே. (௧௦)

(வண்டு) மடக்கு-வெண்டளைக் கொச்சகக் கலிப்பா.

கொண்டலுரங் கொண்டலுறுங் கொம்படரும் புன்னைவன

வண்டுகளை வண்டுகளை வாங்கிவந்த வீரையினம்

கண்டனையே கண்டனையேற் காதலினென் கன்னியிவள்

தொண்டரடித்தொண்டாத் தொழுவதைக்கண்டோதாபா.

நேரிசை வெண்பா.

ஓதா தவர்க்கிங் குனதருளு மொட்டுபேர

நாதா திருவீரை நன்னகர்நா—னோதாரி

னிற்றற் பயிருண் ணைரும்புங் களையதுவாங்

கற்றவர்க்கா காது களை. (௧௧)

(சுழை) பன்னிருசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

கழையொன்று கொண்டுமன் மதனல்கு றிலையேவு

கணைரண் டொழித்தெய்வவக்

கணைகளையு மேவினா னில்லையே யென்றுட்

கலங்கப் படர்ந்தெரிதரு

மழைமண்டி யெழுவாரி களைமொண்டு பெய்யினும்

வற்றாது காமாக்கினி

வளர்காத லந்தநீ மாமாவெ னத்தந்த

யருமொய்த்த தண்டழைகளைக்

குழையொன்று வள்ளையொடு பொருகின்றவிழிகடலை
 குவடே யிணைக்கொங்கைகள்
 கொண்டொற்றி வெம்மைமடிம விர்துடல முழுமைமடிங்
 குளிரோங்கி னுடலைவிரல்
 லுழையொன்றொடுமையென்றவுழைகொஞ்சி விலையாடு
 மொருபாக னூர்வீரையி
 னுனதுபுக ழோங்குதவி னறியமண மானதுவு
 முற்றதண் டார்மன்னனே. (ரு௩)

வேண்டளைக் கொச்சகக் கலிப்பா.
 தாரணைந்த வேணித் தனிப்பரனே தேன்பொழியுங்
 காரணைந்த காவார் கவின்வீரைக் கட்கனக
 வாரணைந்த கொங்கையெழில் வாள்விழியா ளென்னுமதங்
 றேரணைந்த தென்னநின்றன் சேவொளித்த தெவ்விடடே
 நேரிசை வேண்பா,

எவ்வாறு மூப்ப னிடையன் கடையனெனச்
 செவ்வார் கவுரிக்காச் சென்றணைந்தா—யவ்வானோர்
 போற்றந் திருவீரைப் பூமீசா விண்டுவழி
 மாற்றலர்முன் காணவஞ்சா மல். (ரு௫)

(ஊசல்) எண்சீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.
 மலம்வளைகான் மலிகரணந் தொடர்க ளாத
 வளருமவா மணிப்பலகை வினைதொட் டாட்ட

திருவீரக் கலப்பகம்.

கசுரு

வலமருமென் னுளத்திலுமை யோடு மாடு
மத்தர்திரு வீரையிடத் தனிக ளார்ப்ப
விலகுமலர்க் குழன்முகின்மன் மதனோ டாட
வினோமுலையா மலையாட விடைக்கொம் பாடத்
திலகநுத விமைசுழியா திசைகள் பாடிச்
செங்கமலை நிகரெழிலி ராடி ருசல்.

(ரு¹)

கலி நீலத்துறை.

ஊச லாடுகை முகத்தொரு மருப்புடை யொருசே
யாசில் வீரையி ன்மலரின் னுழைக்கறு கருத்தக்
காசி லாறிரு கண்ணுடைச் சேயர வெடுத்து
மாசின் மஞ்ஞைமுன் வழங்கீ மகிழ்தல்வான் வனப்பே. ()

பிச்சியார்-கட்டளைக் கலிப்பா.

வசன வார்க்கர சானவன் வீரையின்
வந்தித் தேத்தும் வனசக் கழலினே
னே னேத்துல ரோட்டினைக் கைக்கொடே
பூரி ரந்த வொருவனும் பிச்சனே
மான வத்தன் மயலினில் வேல்கொடு
வார்குழல்களை வாளுமோர் பிச்சியோ
தேனு குத்திடுங் கொன்றையந் தார்கொனித்
தெய்வம் விட்டுத் திரிபவர் பிச்சரே.

(ரு²)

கசுக

திருவீரைக் கலப்பகம்.

(வண்டுவிடுதூது) மடக்கு

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

பிச்சி மாலை யடைந்தனள் பிச்சி மாலை யணிந்துவேண்
மச்ச மாகம் விடுப்பவு மச்ச மாகம் விளைப்பவு
பிச்ச கத்தரு மேசவு மிச்சகத்தி விருந்திடோ
மச்ச ருந்தின வீரையெந் நா தருக்கறை வண்டரே. (ருசு)

(இதுவும் வண்டுவிடுதூது) கட்டளைக் கலித்துறை.

வண்டறி யாத மணமில் யென்னவிவ் வையகத்தின்
மண்டல ரின்மணந் தேர்தன்மேலன்றென்றன்மைக்குழவி
றண்டளிர் மேனியிற் கண்டறிந் தேயந்தத்தண்மணத்தை
பண்டர நேர்ந்திசை வண்டேதென் வீரைப் பரமனுக்கே. (

(தத்தைவிடுதூது) கலிநிலைத்துறை.

பரமர் வீரையும் பைம்பொழி லார்பசங் கிளியே
பரவ ருந்திய மதியுட னகத்திய னுண்ட
பரவை யுங்கன னுதல்விழி யாற்படு பயலுந்
திரளின் மீண்டெனைச் செறுதலை யிறைவற்குச் செப்பே. (

கட்டளைக் கலித்துறை.

செப்பா ரிளமுலை பங்கன்றென் வீரையிற் சேர்ந்தணைந்த
வோப்பா ரிலாவெழி லுள்ளன்ப னீங்கு முளவறிந்தே

வெப்பா லெரித்தனை பத்திரை தேன்வன் வின்றத்தினுந்[யே.
சிப்பானென்னுன்னிலையிந்தெபெண்போர்செய்திறமெனை

(கொற்றியார்)

மடக்கு-அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

திருவார் மாணைச்செங்ஙைகொடுதிசுழுமாணைச்செலுத்தரனைச்
கருதாய் வீரைக் காசினியுட் கவினார் வீரைக் கடிநகரிற்
றருவார் ஹளசி மணிநாமத் தகவேயத் துளசி தத்தினெடு
வருமால் கொற்றி மயலீதேல் வரலே கொற்றி விடநீயே.()

மடக்கு-பன்னிருசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

நீபாப் போன தென்சசியே னிசமாமனிப்பே தென்சசியே
நினைவும் வேறெயென்றேனெனிலைமையறியாயென்றேனே
வாமேசினி சர்க்கரையே வறியேயாவேசற்கரையே[ன்றான்
வருவாயணையவணைமென்றேன் வரசேதணையையணையே
வாயாதென்றேன்மலரென்றான் வாதிழென்றேன்மலரென்று
வரவேயிலையேப் பழியாதோ வலியப் புதிற்பொற் பழியாதோன்
வேயார்தோழிபிடமானான்வீரைப்பதியையிடமானான்[னே.
விருப்பேயெனுமாதரிசியனெவெறுப்பேனென்னுந்தரியே

நேரிசை வெண்பா.

தருமன் றையுதைத்துத் தன்மகனைக் கொன்ற
வொருதொண் டனையு முவந்தாய்—தருவண்டோல்

புண்ணைவன வீரைநகர்ப் பூமீசா சின்னடிக்கே
யெண்ணையுமாட் கொள்வாயிங் கின்று,

(௧௮)

கைக்கிளை-மருட்பா.

இன்னந்துண் மான்கை யிறைவனுறை வீரைநக
ரன்னந்துன் நம்புயமின் வன்றிம்மின்—னென்னுள்ளிற்
பூந்தெரியல் வாடும் பூநி

னேந்தின னடிமுடி யிமைத்தகண் ணிணையே.

(௧௯)

கட்டளைக் கலித்துறை.

கண்கண் டிடுந்தெய்வ மானவன் யார்க்குமென்கன்மமெல்
றுண்கண் டினியுமலி தெய்தாம லன்பி னொறுக்கி யின்பந்
தண்கண் டிடும்படி தந்திடும் வீரைத் தனிமுதல்வன்
றிண்கண் டினுந்தெளி தேமொழி பாகனென் சிந்தையிலே

பதினான்குசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

சிந்துவிற் பரிதி தன்கதிர் வெறுப்பத் திபங்கிநா ழினை
கடந் தடையுந், திங்களெல் வேந்தன் சீதவுட் டினமாந் தி
த்தமு திறைத்தெரி கொளுத்து-,மந்திக ளிரவுஞ் சோதினை
வெயிலா மதித்திவார் திழிந்திடுங் கானன், மன்னிசீ டெ
ன்று பபனுற துழைகண் மபங்கிடு மதியுழை மருளுங்
கொந்தலர் நிம்பு மாமதற் கலருங் கோகிலங் கூவிடு மாத
குழலினைக் குயின்கொல் லெனமயின் மருளுங் குருடன சு
னனற் றிகைகள்-, தந்துறு குணத்தாற் றென்றலு மலைபு

தாங்கோண வேலிலாங் ஊலங், தனியரன் வீரை நகரெனை
த் தனிவைத் தகன்றன ரன்பரென் சகியே. (௩௮)

நேரிசை வெண்பா.

சகியே கொடுவாவென் றன்வேய்ங் குழலை
மகநாதன் வீரையின்கண் வாசித்—தகமகிழ்வித்
தானாயர் பெற்ற வருட்டனிமை தீர்த்திவணன்
முனாப பேறுபெறு தற்கு. (௩௯)

பன்னிருசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய வண்ண விருத்தம்.

பெறுவ தற்கரிய தாகுமோ பிரம முற்றபர ஞானியாம்
பிழையி லப்பருடலா வியேபிரிதரத்தொழில்செய்பேயரோ
சிறும் ணிச்சிவிகை பேறினார் திரும் டத்திவிடு தியரோ
சிவகுளத்தையழிபேறுவால் தெளிவுகெட்டவிழியாளரோ
செறிவிளக்கிடெய்தேடநீர் தெரிபவிட்டிடெனும்வாயரோ
தெளிவு கெட்டசம னேயரே திரும்பி குந்தசிவ நேயரா
யறிவு முற்றுமெழில் வீரையா ரடிய ரைத்தழுவி வாருமே
யருணி ஹைத்தவவ னேசனா ரடிம லர்ப்பதவி யாருமே. ()

கட்டளைக் கலித்துறை.

ஆற்றுத் தலையம் பணிந்தான்றென் வீரையி னுபிழையே
சேற்றுத் தலையம் பணிபூண்டுற் றேனருள் செய்தனன்கள்
ஞற்றுத் தலையம் புணியாக வேளெய் துறுமிடரை
நாற்றுத் தலையம் பணியேட்ட விற்சொல்லந் நண்பனுக்கே.

நேரிசை வெண்பா.

நன்பொ டளகேசு னற்பொன் றரவிரூக்கத்
தன்பொழிலார் வீரைநகர்ச் சங்கரனை—பண்பிற்
பரிகொடுப்பே னென்று பணம்வாங்கிக் காட்டு
நரிகொடுத்த வாறென் னவில். (எ.)

(பாண்) தூவு கொச்சகக் கலிப்பா.

நவிலுவகே னனுங்குழலோர் நகைவிறவி பகர்பவனம்
புனியிலுறப்பமுமுறத்தாற்புடைத்தேனோட்டெடுத்தான்
பவமகற்றும் பரன்வீரைப் படப்பைபரித்புன் பவிரகவர்சம்
பவனுறுவா ரடர்ப்பவுயிர்ப்படக்கியொளித்தெழுலொவுட்டே

(இதுவும்பாண்) நேரிசை யாசிரியப்பா.

ஒவ்வ லொவ்வா துரைக்கு மிசைநூல்

செவ்விற் றேர்ந்து சீர்தூக் கிசைகள்

காதமு தென்னக் கீதங் கேட்டா

ருள்ளும் புறனுந் தெள்ளிதி னுருகப்

5 புள்ளும் விலங்கும் புல்லு மரனுங்

கல்லுங் கசியக் கரிந்தன வுயிர்ப்பத்

துல்லிய மாகச் சுரமொடு பாடும்

பண்பினை யுடைய பாணகேண்மோ

வெவ்வுல குக்கு மிறையா மொருங்

10 னுளவைன் றன்பா லுறுவாரக் காக்க

கண்டிப் பதியின் முண்டகத் தயன்ற
 னெண்டலை யுகிரது கொண்டு பறித்தான்
 கோவ றன்னின் மேவந் தகனைச்
 சாவச் சூல மேவிச் சாய்த்தான்

15) திருவ திகையிற் கினமொடு திரியெயில்
 குறுநகை யாலே கருக வெரித்தான்
 பறிய லூரின் மாமனை மாய்த்தான்
 லிற்சூடி சலந்தர னைக்கொலை செய்தான்
 பழியார் கரியைப் பழுவு ரெய்தான்

2) செருக்கிய மதனைக் கொறுக்கையி னெரித்தான்
 றருக்கிய தருமனைத் தாண்டல ராலே
 கடவு ரதனிற் றிடமா யுதைத்தா
 னித்திறக் கொற்றத் தியல்ப தானு
 தன்பா லென்று மன்புறு செழியற்

25) கின்பா லுலவாப் பொற்குழி யீந்தான்
 மழைகுறை வாலே விளைவது வஃக
 நவிலே ளாளர் கலியது தீரக்
 குறைவி லாநெற் கோட்டை யுளித்தான்
 றன்னிப் புகழுந் தனிப்பா ணற்குப்

30) பொன்னிற் பலகை பொன்பணி தந்தங்
 கின்னங் கொள்கென் றெழுதிய திருமுகஞ்
 சேரலன் பாலிற் செல்கெனக் கொடுத்தா

- னாழியின் மலேமிதப் பாநின் னுற்கு
 மூழியு முலையாக் காழி முனிக்கும்
 35 வீழி மிழலையின் மாழை யிந்தா
 னாருந் குளத்தி லகப்பட வென்று
 காருர் விருத்த கிரியிற் காசு
 சுந்தர னுக்கு வந்தையி னுருவினன்
 கந்தர மிஞ்சிக் கைக்கொடை யன்றிச்
 40 சித்திர சேனச் செழியன் செய்யும்
 பத்தியி னொப்பில் பாலனை யிந்தா
 னப்பா லகனையு மாட்கொள வுன்னி
 நட்புடன் வீர வன்ம னென்ன
 நாமஞ் செப்பி நற்கதிக் கவனாற்
 45 றன்பெய ராலே தனிநகர் செய்வித்
 தேகக் குடைதந் திருமையு மீந்தா
 னொழிந்த நமனை யுலகாள் பாரங்
 கழியா தேத்தப் பிழைகள் பொறுத்திங்
 கழியா துயிர்மெய் யளித்துக் காத்தான்
 50 குட்ப முனியின் கொடுஞ்சா பத்தால்
 வெம்பிய வரவாய் மெலிந்தான் றன்னை
 றிடரொழித் தெழிலா ரியன்முனி யாக்கினன்
 றன்கிரி யெடுத்த தலைபத் தினைப்ப்
 புண்பட நெரித்துப் பொறுதினைத் திசைக்கு

- 55 மிசைகேட், டின்பி னிரங்கி யாண்டா
 னின்னவை கேட்டியா னிவன்பாற் போயென்
 றன்னது குறைக டவிர்தன னீயு
 னின்னவன் றன்னை யிசைந்தடி யிறைஞ்சி
 னின்னது கலியு நீளெம வலியு
- 60 முன்னைய வினையு மின்னே கழியு
 நன்னயத் தவம்பல முன்னையுண் டாயிற்
 பின்ன டில்லாது பேணக் கிடைக்கு
 மன்னவ னிட்டியி லறையிற் பல்வளப்
 புன்னையங் காடு புயவினை மருவக்
- 65 கதிபெற முனிவர்கள் கடுத்தவம் புரியப்
 பொதியையின் குணபாற் பொருரை ரூழ்
 விண்ணுற வோங்கும் விரிகதிர் மாடத்
 தொண்கதி விருப்பின ரோடி வம்பினென்
 றன்பினி லைழத்தல்போன் றுன்கொடி யாடுந்
- 70 தனியெழில் வீரை நகரெனுந் தலத்திற்
 பாலுட் பவளம் படுமெய்ந் நீற்றுக்
 கோலத் தொடுபைங் கொடிபடர்ந் தென்ன
 மரகத மெனுமெழின் மாடுதூரு கூறும்
 புனித மாதவர் போற்றுபூம் பதமுந்
- 75 தோன்றவாழ் கின்றனன் சோம சேகரன்
 மவவ னேசன் றற்பரன் சங்கரன்

கருசு

திருவீரைக் கலம்பகம்.

புன்னை வளைசன் பூமி நாதன்

கருதுவா ருள்ளங் களிகொள

வருளே திருவுரு வானவன் றானே.

(எச)

ஓரோலி வேண்டுறை.

தானவரும்வானவருந்தங்குறைக டரவெனத் தாங்குங்கஞ்சு

மானவரும் பொன்னடியா னைஞ்சாடும் பூமீச னன்பி னாருங்

கானவரும் பலர்வீரைக் கார்துழல்கண் னால்வண்

போனவரும் புண்ணியரா மென்போதந் தரினே. (எரு)

கட்டளைக் கலித்துறை.

போதந் தழையும் புலவருள் றும்முன்பு புக்குமுன்னை

வேதந் தனக்குமெட் டானென் றியம்பலென் வீரைநகர்

நாதந் தழுவு மெவையுள்ளு மாமொன்று நண்ணிலியாங்

காதந் தருமணப் பூங்கொன்றைக் கண்ணிக் கனகவெற்பே.

(தவம்) பன்னிருசீர்க் கழிநெடி-லடி யாசிரிய லிருத்தம்.

ககனவழி சஞ்சரித் துக்குகைகள் காடுமலை களினின்று

நோற்பார் தவமுங், கணல்புனலி னின்றுபுரி தவமுமக மாற்

றல்பொடி கண்டிபுனை கின்ற தவமு-, மிகதரும சிவதரும

மறைபுகலா கமநெறிக னின்படிந டப்பர் தவமு, மினியத

மிழ் வடமொழிக ளோதுவித் திந்தவமு மெத்தவமும் வீடு

தவவே-, குகனமரு கின்றபொரு ளைக்குறிக் குத்துறைக்

குக்குடக் கொண்டகயிலையாங், குவிர்சந்த வரையின்பு ளைக்

காகும் வீரைநகர் குடிநகாண்ட பூமீர்தந்-, திகழ்மல ரடிக
ண்மற வாவுமுவ லன்பினர்க டிரிகின்ற சீரடிகளாற், சிதறி
பெழு துகளுளமொ டணியுமவ ரடிகண்முடி. சேர்த்தறவ
மென்றறைவமே. (எஎ)

நேரிசை வேண்பா.

தவவனமார் வீரைநகர்த் தற்பரா ினென்
பவவனமாற் றங்கட் பரமா—சிவனையுன்
கையினின்ற வம்புபால் காணுமம்பி னம்பொனாற்
தையலொடுஞ் சார்ந்ததென்ன சால்பு. (எஅ)

(களி) எண்சீர்க் கழிநேடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

என்னவிலவேன் குருத்துணையா வியவி லார்ந்தே

யிரும்பானே வெளியாக்கு நிழலே யீயும்

பன்னரிய வேடுலும்பூப் பதீ ருறும்

பழந்தருமா வீரையினம் பனைபே யன்பார்

சின்னநிலைச் சான்றோர்கண் முட்டி வாங்கிச்

செகத்திறக்கப் பட்டைமிசை பருகு வோங்கே

ளுன்னிலுனக் கெவாநிகரென் னுடன்கொண் டக்கா

லுயர்ந்தசுகத் திடமிகுமுட் களியுண் டாமை. (எக)

நேரிசை வேண்பா.

களிப்பாக்கும் வெற்றிலைப்பூங் கண்ணிச் சடிவக்

குளப்பாற்கண் வீரைநகர்க் கோணைத்—தனிப்பரலார்

கருசு திருவீரைக் கலம்பகம்.

நந்தியுந்து ருந்துதந்தி கந்தனங்கை எண்டியுங்க
சின்துவந்து றுந்தொழும்பர்ச் சேண்.

(அ0)

கட்டலைக் கலித்துறை.

சேவாட் டியதொடி யான்கங்கை யிர்தணி செஞ்சடையா
னேவாட் டிருக்கண்ணுமைகோன்றென்வீரை யிறையவன்ற
பாவாட் டியதொடை மாற்புகண் டிம்மான் படுமயற்செத் [ன்
தாவாட் டினப்பவி தந்தென் னவற்றெழுத் தாழ்த்திடுமே.

மடக்கு-கலிவீருத்தம்.

தால மீதி னிறைவனைத் தாழ்ந்தனே
தால மீதி னிறைவனைத் தாழ்ந்தனே
கோல வீரை யகத்தற்கு வந்தனே
கோல வீரை யகத்தற்கு வந்தனே.

(அ௨)

நேரிசைவேண்பா.

வந்தாலு மிர்தாலு மாளினுநம் பொன்னண்பன்
வெந்தானே யாக்கறியா விட்டுணுவோ—வெந்தாலு
மங்கம்பெண் ணுக்கனற்கு மப்பன்காண் வீரையா
னிகயர்வே நெம்மிறைவி பே.

(அ௩)

வச்சிலையார்-கட்டளைக் கலித்துறை.

இராமன்வன் பாயெனை விண்ணின் றெரித்திவ்விராவணரீள்.
கராமன் கடற்குட் கரந்தான்வான் மீனெடுன் கைவலையா

லரரீமன் சடைப்பரன் ஸீரையன்பாகொண் டளிக்கினுனைத்
தராமன் தரங்க மணியீன்றந் தானென்று சாற்றுவனே. ()

மடக்கு-கட்டளைக் கலிப்பா.

சார னந்தங் கலந்தொலிக் கும்பொழில்

சார னந்தங் கலமெனச் சால்செயுங்

கார னந்தங் கலந்திறை வாவியுங்

கார னந்தங் கலமலி பண்டிதேர்

வார னங்கந்து கந்திரி வீதியும்

வார னங்கந்து கத்தனத் தாருஞ்சேர்ந்

தார னங்கன வீரையீ சற்றொழு

தார னங்கனம் பஞ்சிடாச் சீரே.

(அரு)

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

சீரார் வீரை நகர்ச்சிவனே திறன்மு வெயிலைச் சிரித்
தெரித்த, வேரார் நகையு மதற்காய்ந்த விணையில் விழியு
மெனதுமயற், காரார் மடநீர் காட்டையதிற் களிகொண்
மதவா ணவக்களிற்றைப், போரார் சினமா மெனும்புவியைப்
பொடிக்கத் தொழில்செய் தெனைக்காவே. (அசு)

பன்னிருசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

எனையும் படைத்தனை யானும் பிறந்தன னிச்சந்ம மெ
ச்சந்மமோ, வெப்பிறப் பினுமானு டப்பிறப் பரிதென்ப ரெ
ன்கொலோ வஃதுற்றுநா-, னுனையுந் தொழாதடியர் தமை

யுங் கொளாதுழலு லுத்தனென் ததியுன்னலே, யுலகிற்சீ
காளத்தி யென்பத்த வஞ்செய்த வும்பலர வும்பாணையோ-,
நினைபும்ப டிக்குலகர் கோட்செங்கட் சோழனென, நேரப்
புரிந்திட்டநுண், ணிரில்சு லம்பியோ நின்சரிதை தேட்டு
ருகு நீல்கு நவி யோநாரையோ-, வினையந்தெ ரிந்திடா வவை
சட்கு நான் பெற்ற மிங்கமா னுடமொக்குமோ, வீரைமர
கதவல்லி பாகழு மீசகீழ் மேலென்ப தென்விள்விரேன. (அள்)

ஆசிரியத் தாழிசை.

விளங்கிழை முயங்குமெய் வீரையா ரீசநங்

களங்கமின் மாணுனைக் காதலா லுகிரினால்

வளங்கெழு மடல்களில் வரைதலோ வானோ. (அஅ)

(சித்து) பண்ணிருரீர்க் கழிநெடிடடி யாசிரிய வீருத்தம்.

வரைசிற கரிந்தவன் முடிசீதற வளையெறிந் தோன்மா
பன் முன்கற்கரி, வான்முறுக் கித்துள்ளி யார்த்தருந் தக்க
ழை வாயுட்டு வித்திரும்பைத்-, தரையிலுயர் பொன்னெ
னச் செய்துபொன் னனையன்பாற் றந்துலா நெற்காற்ற்
டைத், தனியேவி கட்டிமணி யரவைமுனி யாச்செய்த தா
ழ்சடைச் சித்தருறையுங்-, கரையிலெழில் வீரைநக ரருள்
னன் முன்றளியி னஞ்சுண்டல் கண்டிருப்பீர், கஞ்சாக ரத
தலம திற்செம்பு கைகொண்டு காணக் குடித்திடுவமன்-, பபை
யருள ரைத்தொழுது மதுபருகு வோஞ்சித்தி பார்த்தமுடி

திருவீரகக் கலர்பகம்.

கடுக

ளித்திடுவிறேற், பகருமெ யயீர்ந்துகண் ஁டிவிழிக் குமுனி
ரவு பகல்காட்டு நஞ்சித்தீபெ. (அக)

நேரிசை வெண்பா.

நஞ்செழுந்த தென்றஞ்ச நாகருங்கா வந்நஞ்சை
மஞ்செழுந்த தென்னவைத்த மாபிட்டன்—கஞ்சக்
க நணைவீள் வார்த்குக் கடுமெழு தாகும்
பொருளைவளை வீரைநகர் போந்து. (஁)

(இடைச்சியார்) எழுநீர்க் கழிநேடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

போதுற்ற கண்ணென் பூங்கலை யெடுத் துமது புன்
ணையி லொளித்திட்டதுங், கோதற்ற வெமதுநில மாணுமா
னும்பொனிகர் கொன்றையுங் கொண்டிரெனப், பேதுற்றி
லங்குபாற் கடமோடு விரையிற் பிஞ்சுகன் பாலேகுநீர், தீத
ற்ற பெயரது மிடைச்சியென் றீர்பொய்மை சிற்றிடையின்
மற்ற துறவே. (கக)

கட்டளைக் கலித்துறை.

உருத்துப் புலமைத் திறற்கே னைத்தொலைத் தோர்ந்து
பின்பு, பொருத்துப் புடப்பொன் னெனக்கல்வி போதம்
புதுக்கிணையிற், கருத்துப்புண் ஁ர்ந்து களித்தே னென்பா
நலங் காண்பையென்றே, மருத்துப்பு மானக் கடுவண்ட வீ
ரையின் மானிடனே. (கஉ)

(வலைச்சியார்)பன்னிருசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

மாலுண்ட கண்டர்திரு மலிவீரை நகரத்தின் மதுரக்கு
ளத்தாடநீர், மச்சங்க ளொன்றினையும் வலைவீசி டெரென்
வலையுட்ப டாப்பொய்கையீர்-, சேலுண்டு கெளறுண்டு சிலை
வரா லுண்டுவளை திண்கமட நண்டுண்டுநீர், செங்கமல மெ
ண்குமுத மோடொளிர்க ருங்குவளை தென்குமிழி தண்ணை
வல-,மாலுண் டணைந்தாட வாழமுண் டமுதாடி யயர்வுற்ற
டிற்பற்றிட, வங்கொடியு முண்கிகரை யேறிடப் படிகளுண்
டமுதப்பெ ருக்கெடுத்தே-, மேலொன்றி னப்படியின் மீதே,
ணியுண்டொருவர் விளையாட விருவர்க்குமே, மிகுமின்ப
மிப்புதுமை யக்கு நா மு ருதுநா மெப்பலேக லைத்தேப்பவபே

வண்டு-வேற்றேவி வேண்டுகிறே.

ஏவினு முனியினு மிடையுனை யேய்த்தா னிகல்வேளுன்
னாவினு மூக்கினு மாயவ்வி ரண்டையு நசிப்பாயே
சேவினு லாவரன் வீரையின் தேனே
மாவினு மரையினு மெனைமலைத் தானே. (கசு

பன்னிருசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

மலையவெழின் மண்ணுதி பூதச்சு ரோத்ராதி வாக்கா,
சப்தாதியும், வசனாதி மனமாதி மற்றுமிடை யாதிதச நா
காற் பிராணாதிபு-, மலைவிக்க வமர்வாச யம்மாதி யன்னமா
கோசமா தியுமா யமைந், தன்றிமலம் வாதாதி யேடணை

திருவீரைக் கலம்பகம்.

ககக

மாதுரா சததாம் தந்தழந்து-, நிலைமைதெரி யாதுவினை
நிலையாத வத்தைசாத் வீதநெறிய நியாதநா, நிகழங்கி யா
திமண் டலம்விண்டா ஞதார நிலைகண்டு நினைநேர்வனே-,
வலையம்பு கொண்டுபுள் வல்விலங் கடுகின்ற வனசரரை நே
ராமைனை, வலிய வந் தருள்புரிவை யல்லாது புகலில்லை வள
வீரை நகரிதாவனே. (கூடு)

பதினாறுசீர்க் கழிநெடிடடியாசிரிய விருத்தம்.

இருவர்கடற் தொழில்புரிப விற்றந்தார் தங்க ளெலும்
பணிந்த வீரைநக் றிறைவ னேநின், நிணையிலடி யர்க்கிட
லே நினக்கா மென்றங் கெணிமுர்க்க ரிடுமியல்புங் காரி யார்
தாங்-, கருதருமைந் திணைக்கோவை யுலகர்ப் பாடிக் கனிவி
த்துப் பெற்றாரித்த கருத்து மெல்லிற், கழனிபிட்ட வித்
தெடுத்தாட் டினையான் சீருங் கல்லடித்துத் தலையுடைத்த
குறிப்பர் நட்பும்-, பரிபவமொ டிடங்கழியர் கொள்ளைக் கா
நெற் பட்டறையைத் திறந்திட்ட பண்பும் போரிற், பட்ட
தலை யிற்சடைகண் டெரியில் வீழ்ந்த படியில்புகழ்ச் சோழ
ர்பிரான் பரிவும் வீந்த-, திருமகனை மறைத்தப்பற் கழுதப்
பூதி செய்தவன்புங் கேட்டிருந்து மவர்கட் போற்றத், தெ
ரியாதிங் குன்றினையே துணையா யுன்னிச் சிந்தித்தே னென
க்கருளச் சிந்திப்பாயே. (கூடர்)

நேரிசை வேண்பா.

சிந்தித்துச் சிந்தித்துச் சித்தமெலாம் புண்ணுகி
வந்தித்து வந்தித்து வாய்நொந்தேன்—பந்தித்த

கக2

திருவீரைக் கலப்பகம்.

சத்தியொரு பாகத் தனிமுதலீல வீரையின்கண்
முத்திதர வாடுவன்றன் முன்.

(கக6

கட்டளைக் கலித்துறை.

முனிவரைக் காக்குந் தவபனவீரை முதநகரின்
பனிவரைக் கார்குழற் பைங்கிளி பாகப் பரனருளாற்
முனிவரைக் காட்டலர்த் தாரனு மன்னைநந் தையலு முண்
னானைவரைக் காளு ழிகையும ருயின்ப நேர்ந்தனரே. (கக7)

நேரிசைச் சிந்தியல் வெண்பா.

நேர்மின் னினையுமி னெயர்களை வீரைநகர்
சேர்மின் றெரிசியுமி ன் சிந்தையுமின்—ஞர்மன்னுந்
தார்மின் சடைப்பரமன் றுள்.

(கக8

நேரிசை வெண்பா.

தாழ்வழித்திங் கென்னைத் தனதடிமை யாக்கியருள்
வாழ்வளித்துக் காத்து வலியவான்—சூழ்வசதி
பூட்டியநல் வீரை யுமைபாகா வென்றலையிற்
பூட்டினனின் றுட்கமலப் பூ.

(கக9

கட்டளைக் கலித்துறை.

பூவான் பரவுந் திருவீரை யுத்தன்றன் புத்திரரின்
மாவான் பழகீ யெனநின்ற சேர்ப்பெயர் வாய்ந்தவெழி
னாவான் பழகிக்கு மாரனென் றேயென் னடலைமுற்றும்
போவான் புனைந்தன னென்றலை மீதுதன் பூங்கழலே. (கக10)

பூநிலிககேசுரர் பொன்னடி வாழ்க.

திருவீரைக் கலப்பகம்

முற்றிற்று.

உ

குமரன் றுணை.

திருவீரைப் புராந்தகமாவஸை.

காப்பு.

வெண்பா.

பூம்பொழிலார் வீரைநகர்ப் பூமீச னென்றுமெனை
யோம்பொழியா தாண்டிடவென் றுன்னிமனத்—தேம்பில்
கலித்துறைபான் மாலையவன் கான்மலரிற் சூட்டக்
கலிக்கருணை யைந்துகரன் காப்பு.

நூல்.

கட்டளைக் கலித்துறை.

திருவார்த் திலகு மணிமார்ப மாலபன் றேடரிய
வருவார்த் திலகு முனையென்று முன்குவர்க் கூட்டருளாற்
கருவார்த் திடாதினு வ்காவெனு மென்னையுங் காத்தருள்வாய்
பொருவார்த் திடாப்புதழ் வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனை.(க)

பன்மலை வேய்ந்தத னோடுனை யேநம்பிப் பன்னுமென்றன்
சொன்மலை வேய்ந்துன் மலர்க்கழ லைத்தலை சூட்டவந்த
வென்மலை போட்டி யருள்வாய் திகிரியொன் றிந்துதவிப்
பொன்மலை யாட்கொண்ட வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனை

பின்னா ருடைநடை மீதே மயங்கி மெலிந்துமுனை
பின்னா ருடனனு கேனித மேத்துவ னோம்புவையே

ககச திருவீரைப் புராந்தகமாலே.

கண்ணு ருரித்த தெனத்தன் கழலைக் கருதவைத்த
பொன்னுரு மாபுகழ் வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனே. (௩)

இலவே புரக்குங் கிளிபோ லிலங்காத் திடருறன்ன்
தலவே யெனவுள் ளறிந்தில னிங்கினி யானெறியென்
மலவே மறுத்துன் மலமடி யேயென்றும் வாழ்த்துமுயர்
புலவோரை யாட்கொளும் வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனே. (௪)

உள்ளலம் பும்பொரு வாவுன் னுளுருள் வாயொளிக்கை
வள்ளலம் பும்பொன் மலைவிலுங் கொண்டரண் வாட்டிய
கள்ளலம் பும்பொற் கடுக்கையின் வண்டுகள்காத்தொலிப்ட
புள்ளலம் பும்பொழில் வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனே. (௫)

போதங் களவு புலேகொலை காமம் பொருந்திடுந்துன்
போதங் களலைத் திடவலைத் துள்ளுலைத் தோயந்தயர்ந்து
போதங் களந்திடும் வாழ்நாட் கழிப்பனே பூம்பொழிலிற்
போதங் களம்பொக்கும் வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனே. (௬)

துன்னும் புலியி னவாப்பெருஞ் சூறை சுழற்றிடவே
மன்னும் பிறவிக் கடன்மாயப் பாய்மரம் வாழ்கொடிபோ
றின்னுந் துயர முறேனின் னடிதொழு மின்பருள்வாய்
பொன்னுந் தொழுந்திரு வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனே. (௭)

பேய்வாய்சொள் பிள்ளையிற் பெண்மாலையகொள்ளப்பிறு
நாய்வாயெலும்பும்போன்மண் ணாடிநைந்துநலியுமெற்குத் திரள்

திருவீரைப் புராந்தகமாலே. ககரு

தாய்வீ யிளங்கன்ற வாப்போற் றனதன்பு தந்தருள்வாய்
போய்வாவென் னாய்திரு வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனே. ()

தூற்றாதநெல்லுட்பதராநின் றெண்டருட் டொண்டனென்
காற்றாடி யிற்குடும் பக்கால் சுழற்றக் கரங்கியநா [றேன்
னாற்ற தடைந்தே னறியாம லாருமன் பாய்ந்துகொள்வாய்
போற்றாரும் போற்றுநல் வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனே. ()

முன்னையங் கோர்புன் முனிபாம்பு செற்ற முரண்கொலை
தன்னையங் கேகண் டழுங்கிடற் கேயுளத் தச்சமின்றி
யென்னையங் கேயிருந் தாய்புலி பாம்பொ டிபமுறையும்
புன்னையங் காட்டினில் வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனே. (௧௦)

உன்னுடல் வேழம் புவிதோ லளவே யுளதவிடை
மன்னுகைம் மாபுற் றெறவகங் காரக்கைம் மாசினப்புல்
லென்னள வேயுள நின்னடிக் கேதுணை யேற்றருள்வாய்
புன்னையங் காட்டினுள் வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனே. (௧௧)

சூறித்திக் கிழிமிசை யாற்றுமை கூறிக் குவலயமே
லுறுத்தித் துணிவும் விதமுஞ்சொன் னாயிந்தவோருழையா
மறித்தகட் டடவிழி யாட்டிடடி லன்புன்றன் மாட்டுளதோ
பொறித்தற்குன் னேறிரு வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனே. ()

ஊமனு மல்ல னுனைப்பா டவுமில் னுன்னிடிற் புன்
காமனை நம்பினு னென்பதி யார்க்குங் கரியுடையே

க்கூகூ திருவீரைப் புராந்தகமாலே.

னேமனை யோட்டிட வெப்படி நீடி மிரஞ்சுவையோ
பூம நயன்றொழும் வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனே. (கூகூ)

அன்றிலண் டங்குசம் பேடொடு கூடு மலைத்திடவே [ன்ன
நின்றில கும்பெண்ணை நீண்மடல் கொய்யினன் நீர்மையெ
மென்றில கெம்பெண்ணைக் கண்டொரு பெண்ணை யெழுது
பொன்றிக முந்திரு வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனே [வையோ

பாமண மாநினைப் பாடற்கும் பாதம் பணிவதற்கு
நாமக ளன்புனை நம்பினர்க் கேபிறர் நட்பியலேன்
மாமன துண்ணினை யேன்காவென் றேனின் மனதறியென்
பூமக ளேத்திடும் வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனே. (கூகூ)

ஐட்டை யெடுத்திடக் காட்டை யடைந்தது மார்கொடியா
மாட்டை மகிழ்ந்தது மானினர் வேட்டை மதியொடுபுன்
னோட்டை யுவந்தது மூர்முன் னறைவனோ ரும்பற்கட்பும்
போட்டையென் பேனருள் வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனே

தேங்கா தலிக்குமென் பொன்வாய்க் குழுதந் திகழ்கழியிள்
லாங்கா தெழுதுவை யவ்வாய் மடிச்சொல் வரைகுவையெ
மாங்காய் விளங்காய் மருவு நிரைகவி வான்றனையம்
பூங்கா வுறுந்திரு வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனே. (கூகூ)

மின்னையம்மின்னின் மிளிர்வேயென்றன்பின்மின்னார்ப்புக
மன்னே மரகத மாமணி மன்னுஞ்செம் மாணிக்கமே[வேச

தன்னே ரனற்குட் டனிவுரை யேயென்று சாற்றறியேன்
பொன்னேர் பொறுத்தருள் வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனே.

ஒழியாமனீமறைந்துனெச்சிலுண்டதையுன்பணியேன்
தொழிலார்ந்திடுஞ்சைவத்தொண்டர்க்குச்சூதறச்சொல்லுவ
பழியாவுமாப்நதிடப்பார்த்தெனக் கின்னருள்பாவிப்பையே
பொழிலாரும் பல்வள வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனே. (க௭)

பெண்ணினமண்ணினைப்பொண்ணினைநாடுமிப்பேதையெழுகி
மண்ணினி னின்னைத்தொழுவாய்க்குமோவென்றுவாடிநின்றே [ம்
னெண்ணிமவெண்ணெல்லாமிசைத்தேனினியேன்றுகொள்வாய்
புண்ணியர் போற்றிடும் வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனே. (௨௦)

சீரார் சிலம்பியற் றேடக் கவிக்குஞ்சுந் தாமணித்தார்
வாரார் தனமணி மேகலை நுட்பந்கன் வாயகமா
மேரார் பொருளுரையேயிம்மின்சொன்னீ யெழுதுவையோ
பேரார் பரசணி வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனே. (௨௧)

அக்கிற் கணைவைத் தணுகுவர்க் காபு மவர்மயக்காஞ்
சிக்கிற்பட் டேனென்று சீறா தருளுவை சேயெனக்கே
கொக்கிற் சிறகு பறித்துத் தலைக்கணி கொண்டநின்றார்
புக்கிற் றகுந்திரு வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனே. (௨௨)

துங்க வுழைக்கரத் தோடுமை பாகுமுந் தோன்றவந்தென்
பங்க மகற்றிடு நாளுள தோவென்று பார்த்தனனின்
னங்கமு லேயென் றலைக்கணி யாக்கி யடிமைகொள்வாய்
புங்கவ ரேத்திடும் வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனே. (௨௩)

ககாஅ திருவீரைப் புராந்தகமாலை.

பெண்ணாக்குமுதச்செவ் வாய்மடமான் றன்பிறங்குநெழிற்
கண்ணங் கடலுங் கயலும் வரவை கருத்தினினீ
யெண்ணங் கவைமொப்த் தலைதல்விண் பாய்தலெழுதுவதெ
புண்ணங் குறித்திடின வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனே: [ன்

சாற்றேன் புகழறிந் தேத்தேன் மலரடி தாழ்ந்தறியேன்
கோற்றேன் மொழிபுமை பாகாடுவன் றேறுதிக்கைகூப்புகிலே
னாற்றேன் புவித்துன்பிணுந் தேனென் னுன்பறிந்தாதரிப்பா
போற்றே னெனவிடேல் வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனே. [ய்

விற்கொண் டடித்திடக் கால்கொண் டதைத்திட வீறுடனே
கற்கொண் டெறிந்திடக் காத்தனை யஞ்சங் கருத்தினன்றே
சொற்கொண்டேனைத் தன்கமுலடிக்காட்கொளிற்றாய்மையெ
பொற்கொன்றைசூடியவீரைப்பூமீசப்புராந்தகனே. [ன்பேன்

காவை வரைந்த குழலெம்பொ னுடன் கனதனக்கைம்
மாவை வரைவையம் மாவன்மைமென்மை வரைவதெங்ஙன்
கோவை வரைந்த சரத்தா லுமையாங் கொடியினிர்மென்
பூவை வரைந்திடும் வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனே. (உஎ)

நாற்றிகை யுந்தொழச்செய்யென்றிரப்பருள் னட்டினர்நான்
சேற்றினின் றேபுணை யின்றித் தியங்கலிற் றேயமைய
லேற்றனைந் னுன்னடிப் பூப்புணைதாவென்றிரப்பதொன்றே
போற்றினின் றேற்கருள் வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனே. ()

திருவீரைப் புரந்தகமாலே.

கக, சு

சாலோக மாதியு தந்திடுடன் றிங்குனைத் தாழ்கிலனின்
மேலோர்க ளேத்துநற் றுளென் றலைதர வேண்டலொன்றே
காலோ கருமலை யோவென்னக் காலன் கடுகுமுன்னீ
பூலோக மீதினில் வீரைப்பூ மீசப் புரந்தகனே. (௨௬)

குன்ற லமைத்த தனத்தா ளிடைமென் கொடிவரைவை
மின்ற னெனும்படி யக்கொடி மெல்கி மிளர்ந் தொளிர்ந்து
நின்றாடல் செய்வதை யெவ்வா றெழுதுவை நீணிலத்திற்
பொன்றாத சீர்த்திரு வீரைப்பூ மீசப் புரந்தகனே. (௩௦)

சாவேந்தி பெங்கெங் குதிக்கினு மங்கங்குன் றுள்பணிந்து
நாவேந்தி யென்று முலைப்பாட வெற்குன் னலமருள்வாய்
காவேந்த னந்தனன் மாலோடு மூன்று கணக்குறுமீமார்
பூவேந்த ருந்தொழும் வீரைப்பூ மீசப் புரந்தகனே. (௩௧)

சுரர்க்கங் கமைத்த சுதையினுமின்சொலித்தோகையன்னாள்
சிரத்தின் வரைகழ லாதிப தீட்டினுந் தீட்டுவையோ
வரித்தென் பதத்தி னடையெழில் சொல்லெந்த வையகமும்
புரக்கும் புகழ்மல்கும் வீரைப்பூ மீசப் புரந்தகனே. (௩௨)

ஏதந் தலைத்தர வெண்ணியே யேம னெழுந்திடுமுன்
வேதந் தலைச்சொலி விண்ணோர்க ளேத்துநின் மென்கமலப்
பாதந் தனையென் றிலையவன் காணப் பதித்துளமெய்ப்
போதந் தனையருள் வீரைப்பூ மீசப் புரந்தகனே. (௩௩)

மாசறும் வண்ணையி லுற்பலம் பாடி, மலர்க்குழுதத்
தாசறு முல்லை மலருங் குவியுமின் னாரெழிலைத்
தேசுற மாமடற் றீட்டிடிற் றீட்டிடு தேவரொடு
பூசுரர் போற்றுந்தென் வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனே. (௩௪)

அல்லா டளகத் தவர்மோக மோடு மருந்தனமாங்
கல்லாட நச்சி யெழிற்கோவை புன்னிக் கருத்தினுள்ளே
மல்லாட லன்றித் தெளிந்திலன் மாலின மாற்றுவைபைம்
புல்லாடல் செய்சடை வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனே. (௩௫)

எய்யா துயங்கி பெழுதாதை நீரிங் கெழுதுமடற்
றெய்யா விளமுலையாட்சென்றுன் னன்பினைச்சொல்லியவண்
மெய்பாக வன்புசெய் வாளே னினக்கு விளம்புகின்றேன்
பொய்யாத மெய்த்தெய்வ வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனே. (௩௬)

உயங்கத் தொழவிட நீயுண் டமரரை யோம்பினையே
கயங்கிப் பிறவிக் கடலாழு மெற்குன் கழற்புணையத்
தயங்கத் தரினுனை யார்தடுப் பார்குரர் தம்முருவாய்ப்
புயங்கத்தை மாற்றிய வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனே. (௩௭)

தீதார்த் தருங்கிழி தீட்டிடன். மாற்றெழிற் சேயிழையை
வாதார்த நின்புகழ் நானே வழங்கி வலிந்துறுத்திச்
சூதார்த் கொங்கைகட் டோயச்செய் கின்றனன்சூளிதுவே
போதார்த் புண்ணைநல் வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனே. (௩௮)

திருவீரைப் புராந்தகமாலே.

க௭க

சீதமும் வெப்பமுஞ் சேருமுலைச்சிற் றிடைரினர்தங்
சீதமும் பாதமும் வேண்டுமென் றீமை கெடுவெதன்றோ
வேதமும்போதமெய்ஞ்ஞானியுமேத்துந்தன்மென்கழல்வன்
பூசுமும் போற்றுந்தென் வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனே. ()

என்மந்தி ரஞ்செய்தை யையாநின் னாம மிசைக்குமுன்னே
நன்மந் திரமுநின் னாமமே யாகத்தன் னாவி லுற்றொம்
மின்மந்தி ரத்த மளிக்குட் குழைந்தன் ன் விண்பொலிந்த
பொன்மந்தி ரத்தமர் வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனே. (௪௦)

விற்றா னெனவிண் வளைக்கினுங் கல்லை விளங்குமுயர்
முற்றா முலைச்சியென் றுக்கினு மாயவம் சூர்க்கருடன்
பற்றாது தன்னருட் கேபற் றுறவெனைப் பாவிப்பையோ
பொற்றா மரைக்கழல் வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனே. (௪௧)

உண்ண ளமுத முடுக்காள் துணிபணி யோம்புகிலாள்
கண்ண ருறக்கமுங் காணாள் வளைகள் கரத்தணியாள்
பண்ண ரிசைபயி லாணின் னினைவிற்கண் பார்த்திலையேற்
புண்ண வணந்திரு வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனே. (௪௨)

பூவார்ந் திடுமென்னும் பொன்பூட் டிடுமென்னும்போகநம்
பூவார்ந் திடுங்கழி யல்குலி னுர்க்குள் ளருகுவனே
பூவார்ந் திடுமுடி வரனோர்கள் வாழ்த்தும் புயல்புனையும்
பூவார்ந் திடும்பொழில் வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனே. (௪௩)

க௭௨ திருவீரைப் புராந்தகமலை.

அகல்வாய்ந்து னங்குவி யாற்செய்துரிசுரத் தூதானுமற்றிஞ்
சிகல்வாய்ந்திடாவின்பமேன்மேலும்பொங்கித்தினைக்குமுன்
பகல்வாய்ந்ததப்பகற் பற்புடைத் தாங்கவன்பாகடுவாய்நீன
புதல்வாய்ந்தா னென்னினும் வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனை.

புன்மால்கொண் டிங்கு புலம்பிட வைத்தது போதுமையா
வென்மான் முருக்கித் தனதடி பாடி யிறைஞ்சுதற்கே
சொன்மால் பெறுத படிபொரு டந்து சுகமளிப்பாய்
பொன்மான் றொழுந்திரு வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனை. ()

நான்மேவி நின்மென் னுயிர்போலுங் காத்திட நட்பொடுநீ
தான்மேவி வேட்டைகொண் டாயந்த மாநெனுந் தையலை
நான்மே வியவுட லும்முயி ரும்மல ரும்மணமும் [யேற்
போன் மேவி வாழ்கநல் வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனை. ()

உன்னகத் தேயுன்னி யெற்கிங்கு மோன முதவிலையேற்
பன்னகத் தாடுங் களவாண் டவனன்பிற் பற்றிநின்ற
னென்னகத் தேபற் களவாண் டவனென் றியம்புவனே
பொன்னகச் சாபங்கொள் வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனை ()

வையத் தொருதல வல்லாள் மன்னன் மனைவியின்பான்
மையற் றடைந்ததை மாதா தனக்கறை வேனமறையேன்
கையற் ற வென்றனைக் காத்தருள் வாயிக் கடற்புயியிற்
பொய்யற்ற தெய்வத வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனை.(ச௭)

திருவீரைப் புராந்தகமாலை.

கௌ

இரவல ராக்கதி வேண்டி விரப்பவர்க் கெப்பொருளுந்
தரவல னிங்குவ னன்றியில் லென்றுனைத் தாழ்வெனக்
குரவல பந்தந்த வுன்னை மறந்துய்வ னேவுசிதப்
புரவல னேத்திடும் வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனே. (சக)

அக்கம் பொடிபுனைந் தைந்தெழுத் தன்பினறைந்தடியார்[ன்
புக்கம்பொடிக்குட்புரண்டயர்ந் தோய்ந்துன்றன்பொற்கழலி
பக்கம் பொடிப்புரோ மங்கொண்டுறவெற்குப்பாவிப்பையே
பொக்கம் பொடித்திடும் வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனே. ()

சேந்துறை நீக்கியென் வாய்மத நெய்வதைத்தீர்த்திவணற்
சாந்துறை வாசத்தென் றுலுரை பாட்டுரைசார்ந்துமெனுட்
போந்துறை நிற்குக்கைமாறென்றன்போதமதேபொருரைப்
பூந்துறை யார்திரு வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனே. (ருக)

பூமீசர் பொற்கழல் வாழ்க.

திருவீரைப் புராந்தகமாலை

முற்றிற்று.

உ
குமரன் றுணை.

மு க வு ரை

“பிள்ளைத்தமிழ்” என்பது, பாட்டுடைத் தலைவரைப் பிள்ளைத்தன்மைபாக் கொண்டு பாடுவது.

அஃது:- ஆண்பாற் பிள்ளைத்தமிழ், பெண்பாற் பிள்ளைத் தமிழென விருவகைத்து.

ஆண்பாலாமிடத்து:- பாட்டுடைத் தலைவனை இரண்டு ஐந்து ஆறு எட்டு ஒன்பது பதினென்று பன்னிரண்டு பதினெட்டு இருபத்தினுக்கு முப்பத்தாறென்னு மாதங்களையுடைய பத்துப் பருவங்களாக வகுத்து உரிய தெய்வங்களாற் காப்புப்படுத்தலும், செவ்விய கீர் என்னுஞ் சொற்பழக்கத்தோ டொருகான் மடக்கி யொருகானீட்டி யிருகையுன்றித் தலை நிமிர்த்தாடலும், தால் என்னும் நாவை யொரு வகைபா யசைத்துப் பாடலும், பாணி பென்னுமிருகைகளையு மொருங்கு சேர்த்துக் கொட்டலும், முத்தம் நுகர்தலும், வருதல் விரும்பலும், அம்புலியழைத்தலும், சிற்றில் சிதைத்தலும், சிறுபறை முழக்கலும், சிறு தேருருட்டலுமாகிய பத்துச் செயல்களு முறையே கொள்ளுதலும், . பெண்பாலாமிடத்து, பாட்டுடைத் தலைவியை மூன்று ஐந்து ஏழு ஒன்பது பதினென்று பதின்மூன்று பதினைந்து பதினேழு பத்தொன்பது இருபத்தொன்றென்னு மாதங்களையுடைய பத்துப் பருவங்களாக வகுத்து, சிற்றின்

முதலாகக் கடைப்பட்ட செயல்கண்மூன்று மொழித்துநின்ற வெழுவகைச் செயல்களோடும், கழங்காடல் அம்மனையாடல் ஊசலாடலென்னுஞ் செயல்கண்மூன்றுங் கூட்டிமுறையே கொள்ளுதலுமாகக் கொண்டு, யாப்புநிலங்கள் தம்முளொப்பக்கொள்ளின் ஒற்றித்தும் இரட்டிக்கின் இசைபிரித்தும், தலைவரது அருட் பிரதாபங்கள், தற்குறிப்பு, கற்பனையுள்ளாவிளங்கவும், பருவவடிவச் சிங்காரங்கள் வெளியாவிளங்கவும், அம்புலியின் சந்துட் சாம பேத தான தண்டமென்னுஞ் சதூர்வித உபாயங்கள் விளங்கவும் பாடுவது.

ஆண்பாலில், இரண்டு மூன்று என்ற வருடப் பருவங்களை, ஐந்து ஏழு என்று ஒப்பவரக்கொள்ளுதலும், பெண்பாலில், மூன்று ஐந்து என்ற மாதப்பருவங்களை, வருடமென்று ஒப்பவரக்கொள்ளுதலும், கழங்குகன்றதை மாற்றி நீராடன் முதலிய இயைந்த வேறு செய்கையொன்றைக் கொள்ளுதலும், கடைப்பட்ட மூன்று பருவங்களை யுஞ் செயல்களையு மொழித்துநின்ற எழுவகைப் பருவங்களுஞ் செயல்களுமாகக் கொள்ளுதலும், பருவங்கள் செயல்கண் மயங்கின் ஒப்பச்செய்தலு முடன்பாடாம்.

இப்பெண்பாற் பிள்ளைக்கவி யாப்பு நிலங்கள் இசைபிரித் தொற்றித்து மிரட்டித்துந் தம்முள் ஒப்ப ஒற்றித்தும், பத்துப் பருவஞ் செயல்களைக் கொண்டும், கழங்குகன்பதை மாற்றி நீராடலென்னுஞ் செய்கையைப், பெற்றும், பருவஞ்செயல்கள் ஒப்ப மயங்கியும், அம்புலியிற் சதூர்வித உபாயம் விளங்குற்றும் நிரம்பியவாறு நண்டுகொள்க.

சுபம்.

உ

குமாற்றுணை.

திருவீர்வனல்லூர்
மாகதவல்லியம்மை
பிள்ளைத்தமிழ்.

பாயிரம்.

விநாயகக்கடவுள்.

அமுதத் தருபிறை மதியும் பணிபிறை யறுகும் புனை
தரு முடிமேனீ, எகிலம் புகழுமெ லொளிமிஞ் சிடுமணி
யவிழுங் கதிர்மகு டமுநீறே, யணிபுண் டரமண மமைசிந்
தூமுட னனலங் கணுமுறு நுதருநு, மலைமண் டிகெடன்
மடைகெண் டொழுகலி னருள்பொங் கியவிழி களுமே
ரெண்-, சிமயங் களுமலை வுறநின் றுறுமரு டெளியுந் தனதடி
யவர்பாவஞ், சிதறுண் டிடமிகு பவவன் பிணிமயல் சிதை
கொண் டிடவசை வளியோடு, திகழங் குழையணி முறவண்
செவியுமொர் சிதகிம் புரியிழை யொருகோடுந், திரைகொண்
டிடுமெழின் மதனன் சிலையது திருகும் புழையொடு பணி
கார-, நமனன் பரையெணி வரினங் கவனுயிர் நலியும் படி
தலையிடுபாச, நசைநங் கியவம ணரெனுங் கரிகளை நசியங்
குசகல சநிதான, நகீமுன் பொருகதை வரைகொம் பிவை
யொளி நகுமைங் காமொடு புரிநூலு, நறைசிந் திடுமலர்

களது மரகதவல்லியம்மை பிள்ளைத்தமிழ்.

மணியின் றொடைபல நணுகுங் கிரிநிக ரிருநீதாளு-, மீமயங்
கெழுகுட வயிறுந் திசைமுக னிருமங் கையரிடம் வலமார,
விசைகிண் கணியணி கமலம் புரைசர ணிணையுந் தெரிதர
மகழ்வோடு, மிலகுந் துருமிசை பெழுநங் கணபதி யியறுன்
றியவழ கிணைநாளு, மெழிலம் பரைமர கதமென் கொடிதமி
ழிலகும் படியுளி னிணைவேனே. (க)

வேறு.

சீர்கொண்ட மணிநகையு மிலவிதழு மின்கிரிக டேற
ரிப மென்குதலையுந், தெள்ளித் தெளித்தலை கொழிக்குந்
தடங்கடல் சிறந்தகரு ணைக்கண்களும்-, பார்கொண்ட கரு
வோடு மாறுஞ்ச சீர்வடப் பைந்தளிர்ந் தருமுந்தியும், பாத
பங் கயமுமிளிர் வீரைமர கதவல்லி பைந்தமிழ் சிறந்தோங்
குமே-, தார்கொண்ட தந்தைமுடி வெண்பிறை யெடுத்தொ
ளிரு தன்கொம் பிணைத்துமவர்தந், தனிமார்பி லணியேன
வொண்கோ டொடுந்தந்து சாலுவம மொவ்வாமலே-, கார்
கொண்ட விடவரவ முன்புவிட் டிறவாதல் கண்டுநகை யாடி
யிடமார், கைத்துடி முழக்கவிளை யாடும்வெண் பிள்ளைக்க
ணைசப்பி ராண்கழறவே. (உ)

பயன்.

மங்கலமார் திருவீரைப் பூமீ சன்பான்

மருவுமர கதவல்லித் தமிழை யன்பு

தங்குமுளத் தொங்கேட்போர் படிப்போ ரேடு
 தனிலெழுது வோர்விரிப்போர் தரணி மீதிற்
 றுங்கமிக வவள்கருணை சுமந்து நாளுந்
 துணைபுரியப் பிணியகன்று பகையை வென்று
 பங்கமிலா நவநிதியம் படைத்துப் புத்ர
 பாக்கியம்பெற் றிறுதியரன் பதிசேர் வாரே. (௩)

அவையடக்கம்.

பிள்ளைத் தமிழே பெரியோர் பெரிதென்ப பேதமையேன்
 வெள்ளைச் சிறுவர் சொலற்கெளிதென் றுன்னி விள்ளலெழு
 பள்ளக் கடலைக் கடந்திட வங்கணப் பாற்புழுவொன்
 றுள்ளிச் செல்லொக்கு மென்றெனக் கேநகை யுற்றதுவே.
 நிலையா தவற்றைப் பொருளாக் கொள்ளாது நெடும்புகழ்ச்சி
 யுலையாத வீரை யுறைந்துயிர் யாவையு முந்தியிழ்க்கொண்
 டலையாது காக்கு மரகத வல்லிசொல் லாதவினாற்
 கலையாவு மோர்ந்த பெரியோ ரிதிற்குறை காண்கிலரே. (௫)

பாயிர முற்றிற்று.

நூல்.

காப்புப் பருவம்.

திருமால்.

திருவார் கஞ்சத் திற்குவளை திகழ மலர்ந்தாங் கிணைவி
ழியுஞ், செங்கேழ்க் குழைத் திடைத்தரளஞ் செறிந்த தெ
னப்புன் னகையிதழுந், திரண்ட முகிலின் வான்றனுசு சேர்
ந்த தென்னக் கவுத்துவமார், தெரியல் புரளு மணிமார்புஞ்
சேயேன் றனக்கிங் கிருபொருளுந்-, தருமா மருவும் பாகமு
ம்வெண் சங்குசக்க ரக்கரமுஞ், சவியிற் பிறங்கத் துளவடி
ணந் தழைக்கக் கலுழன் றனில்வருவாய், தடத்தின் முதலை
வாய்ப்பட்டுத் தவிக்குங் கரியைக் காத்தமதன், றனக்கும்
பிரமன் றனக்குமுயர் தந்தை யாகுந் திருமாலே-, யருவா
யுருவா யருவுருவா யாண்பெண் ணவியா யுவையிலவா, யுணி
த்தாய்த் தொலையா யெவ்விடமு மளவா நிறைவா யோரி
டமு, மல்லா தவனா யறம்பொருளின் பருளார் வீடு மனிப்ப
வனா, யுருந் தகைப்பூ மீசன்பா மலர்ந்தங் கவன்செய் செ
யற்கெல்லாங்-, குருவாய் மூலக் கொழுந்தாழிக் குலத்தோ
டெனைத்தன் றொழும்புகொள்ளுங், குமரற் கெனக்கம் புலிக்
கணையாய்க் கூடவருமுன் றங்கையுமாய்க், குழகா முளைத்த
விறைவியைப்பொற் குவட்டுக் குழவி யெனும்பரையைக்,
கோதில்வீரே மரகதப்பைங் கொடியார் முமைனையப் புரந்தி
டவே,

(க)

காப்புப் பஞ்சம்.

கடிக

சிவபிரான்.

வேறு.

அரிமிசை யறிதுயி லரிபய னமரர்க ளசுரர்க ளஞ்ச
வே, பகை உறும்வட வைபைநிக ரரவுமிழ் விடமத யின்
றவ, னருமுனி வார்விடு முழைமழு வரவிப மெழிலொடு
கொண்டவ, னவுணர்கள் விடுகரி பசுபணி பவிதர விறலொடு
வென்றவன்-, பரிவினொ ரடியர்கல் லெறியுழிப் பணிமல ரெ
னவுண் மகிழ்ந்தவன், பகைகொடு மலருரு விவிதரப் பட
ரெரி யுறவிழி விண்டவன், பரவிய புவிமகள் பரவிடப் பலர்
தொழ வவள்பெயர் கொண்டவன், பணிமதி நதியணி பரணி
வன் பதமல ரிணையையி றைஞ்சவாம்-, வரிசிலை மதனனை
முனிகனை வகையறு நிலைமையில் வென்றவன், வளைகட லசு
ரனை முடுகியின் மயிலவ னையுமுக வும்பலா, மகனையு முலகு
யிர் பூழுவது மகிழ்வுசெய் யருளொடு தந்தவன், மலைதரு
மகளெனு மமலையை மறைமுடி வினிலுறை மங்கையைத்-,
திரிபுரை பகவதி கவுரியைச் சிவைபரை யுமையையெ னெ
ஞ்சனே, திகழ்வளை குவளைமை விழியனைச் சிறுநகை யனை
யவ லங்களைத், தெறுதவ வனமதி லுறையுமோர் சிகியெ
ழின் மரகத மென்கொடித், திருவமிழ் தெனுமொழி மழலை
யைத் திரமுட னின்று புரப்பவே. (2)

கண்ணி விராயுகர்.

வேறு.

ஆறா தாரங் களிணமரு மறுவர் களிற்றான் றலைவனு
மற், றவரைக் காப்பா னெனவாதி யாதா ரத்தி னமர்பவனு,

கஅ2 மரகதவல்லியம்மைப் பிள்ளை த்தமிழ்.

மண்ட மனைத்துஞ் சிற்றணுவா யூட்டும் பூத கணைபினு,
மகில புவன பூதமெலா மாகும் பெரிய புந்தியனு-, நீரூரன
ன்மெய் யியலொழித்து நீர்கூ முலகர் வெண்ஷமயென,
னிலைக்கக் கருமை புறங்காட்டு நீர்போற் பசிய மேனியனு,
நிகரோ தனையல் லாதெவரு நேரும் வதனம் போற்றனது,
நிகரில் வதனங் கொளினிலையா ரெனக்கொள் கயமா முகமு
ளனு-, மேறார் தருதன் றுதைபுர மெரிப்பச் செல்வி னிரத
த்தச், சிறத்தன் னம்மான் சுதைகடையி னேர்மத் துலைய
விக்கினமு, மியற்றி யருள்செய் தலுங்காட்டு மியல்பார்
விக்கி னேசுரனு, மென்ன விலகுந் திருவீரை யெழிலார்
சன்னிக் கணபதியே-, வேறு நிகரொன் றில்லாத விமலை
பரையை யம்பிகையை, வேதச் சுவடி தாதைகரம் விரைவிற
பறித்துப் பெரும்புனலார், வீரை யதின் வீசவுள மிகவே
மகிழ்ந்த வொருதாயை, விரியு மலர்த்தாண் மரகதமெய் விள
ங்கு முமையைப் புரப்பாயே. (௩)

முருகக்கடவுள்.

வேறு.

தான குலவரைக னேசி றியகனிக ளாக வடிவிரல்க
ளாருசர்க் கோட்டினும், றுழு முலகமென மேவு தலமளவு
மீர விரைவினுட னீருறத் தோட்டியே, தாடி யிணைக
ளொடு நீடு தலைமுடியு ளாய குருதிநிகர் பூவசைத் தாட்டியே,
சாணை பொருதுதுதி வேவி னலகுகொடு தாழு மொவிடலசி

மாறிடத் தாக்கியே-, வாணு மீதிரவுடு மீனு முதிர்மணு மூடி-
யிருணிறைய லுழியிற் கீற்றென, வாயு வெழுவளையு நேமி
வரைமுகடு பேர விருகிறைக ணீடுறக் கோட்டியே, வான
மிசைவெகுவை யாளி கொடுபகைகண் மாள விகலிமுடி-
வார்குரற் காட்டுமோர், வார ணமுமொளிநு வேலு மயிலு
மென வோது மவர்கள்களி கூறவற் பூட்டுவான்-, கான
மகளிர்குழு வோடு பரவியுற வாடு மவர்களொடு கூடுமெய்க்
கூத்தினன், காத லுடையவர்கு னாடி மனைவியர்க ளோடு
வரமருள மேவுமெய்க் காட்சிபான், காவ லிவனெனவு னாடு
மவர்குழை வாவ லுடையனெம தாருபிர்க் கேற்றவன்,
காளை வடிவமக லாத முருகினென வாழு மொருவனையெ
நாளுமுட் போற்றுதுஞ்-, சான விகதியுற வான மகிழ்வுறநி
சாச ருளமிடிய வாரியைத் தூர்த்திடச், சாடு திறலயிலு
மாகி யுடலுமுயர் சாலு நிலையிரு மானமெய்க் கூற்றினு,
டான வருளொடுது மான தனையுதவி மோன வறிவருளு
ஞானநற் கோப்பினுள், சாரு மகிழுமொழி வீரை மரகதமி
னா பரையெனுமொர் தாயினைக் காக்கவே. (சு)

பிரமதேவன்.

வேறு.

வண்டே மண்டி கீண்டே யீர்தி மகிதிசை யொடுகமழ்;
வண்டே கிண்டி யுண்டே யூது மலரவ னயனுயர்மான், மை
ந்தா யண்டர் தொண்டால் வாழ மறைதரு திசைமுகம்,

கஅச மரகதவல்லியம்மை பிள்ளைத்தமிழ்.

மைந்தா நெண்டா ரெண்டோள் வேதன் மலர்தலையுலக
மெலாஞ்-, செண்டே வண்டே தண்டே யான திருமுலை
விழிதொடைபேச், செண்டே ரென்பார் துண்டா மாறொர்
சிறுகுறி யுலகுயிரார், சிந்தே யென்றேர் கொண்டே மேவு
திகழ்கலை யொடுபுரிக, சிந்தே நின்றே யுண்டா மாறு திரு
வுள னடிபணிவாம்-, பண்டே நென்ற நின்றே பாடு பவ
ருளி னுறைதருமோர், பண்டோன் பங்கே கொண்டார் வீ
ரைப் பதிமர கதவடிவைப், பஞ்சே தஞ்ச மென்றே நானும்
ப்தமல ருமையினேவேட், பஞ்சே வஞ்சிநஞ்சா யேகும் படி
வள ரமலையைநற்-, கண்டார் தொண்டை மஞ்சா ரோதிக்
கனியித மொளிர்பரையைக், கண்டார் தொண்டு முன்பே
யாகக் கதழ்வொடு பெறுகதியைக், கண்பா ரென்றே யன்பா
லோதென் கருவகல் வுறவருளிக், கண்பா ரின்பா னின்றேர்
காவல் கனிவொடு புரிதரவே. (ரு)

தேவேந்திரன்.

வேறு.

முப்பத்தி ரண்டறமு மிருநாழி நெற்கொண்டு முற்று
வித் தவளன்பினுன், முடிவிதென வருகம்பை நதிவிலக மதி
முடியன் மொய்ப்புகுழை யச்செய்தவண், முடியிலகு நான்
மரபின் முப்பத்து மூவர்தொழ முண்டகன் சிறைதவிர்த்து,
முந்நீரி னினதுசசி மஞ்சளமி லங்கவே மூட்டயில னைத்தந்
தவ-, ளொப்பறற நின்புதல்வி தெய்வயா னைக்குரிய வோர்

மாமீ யாய்நின்றவ, ஞாலுக்கு சுமக்கின்ற வரகமதை யாழி
யா யொளிரவிர லிற்கொண்டவ, னோதரிய செந்நெல்வளை
வீரைநதூர் மன்னின்மொழி யுற்றமர கதவல்லியா, யுள்ளும
வர் பிாவமொடு கள்ளமற வருள்கின்ற வுமையம்மை யைக்
காக்கவே-, வெப்புற்ற வெங்கனல் சொலிக்கின்ற விழிநாலு
வெண்டந்த முகநாலுகை, வெள்ளைவா ரணமுநிதி கொள்ள
வே தரநின்ற வெண்சங்கு மொண்பதுமமும், வியாத மணி
யுமுயர் சற்பகா தித்தருவு மினிருமமு தக்கபிலையும், வித்த
நக ருங்கொண்டு வேந்தனென வேநின்று விண்ணமரர் தொ
ழவாமுமோர்-, தப்பற்ற வயிராணி முலைமுகடு தோய்ந்தவா
தரணிசிறை தண்டித்தவா, தானவரை வென்றவா ததீசி
முது கந்தண்டு தன்படை பெனக்கொண்டவா, சதவேள்வி
யாபுனித மேகவா கனவிடி தயங்குகொடி யாபுங்கவா, தனி
வச்சி ரப்படைய தாவுமுச் சைச்சிரவ தனியாயி ரக்கண்
ணனே.

(௬)

இலக்குமி.

வேறு.

காரே மாணங் காரா மேயக் கயலே மடிமோதக், கனை
த்தே கன்றை நினைத்தே யூறிக் கடிதே சொரிபாலைக், கண்
டர் யுண்டு மண்டி கங்கள் கரைந்தே தாலாட்டச், கண்ணோய்
திரு மன்னப் பார்ப்பார் கமலா லயமதிலே, காலே யோடித்
தலையே கவிழுங் கீதிராற் சென்றாரி, கமமாச் சூல்கொண்
டளிக் க மணியைக் கண்டே யனப்பேடு, களித்தே சிறகா

கஅசு மரகதவல்லியம்மை பிள்ளைத்தமிழ்.

லணைக்குஞ் செந்நெற் காடே¹ வளைகின்ற, கவினார் வீரை நக
ரே தெற்காங் கயிலைப் பதியென்றே-²யேரா ரேறே யேறுந்
தேனா ரிதழித் தொடையரவா, ரிந்தா றறுகூ மத்தமிழ் லங்
கோ ரேமச் சடையமல, னிடமா யெழிலோ டுறையும் பரை
யா மிமயச் சிலைமகளா, மெந்தா யாமந் தரியம் பிகையா
மிருக்குறை சுந்தரியா, மினையே பொருவு நின்னா யகனுக்
கிசைவுள தங்கையுமா, மிழைகடன் மேனி மண்ணிட விரு
கை யேந்தத் தருமவளா, மிசையே பாடி யடியவ ரேத்து
மெழிலா ரருளுடைய, விழையே ரிடைநம் மரகத வடிவை
யென்றும் புரந்திடவே-³தாரா விண்ணோ டோரடி நீடுந் தா
மரை விழியாணைத், தன்பா லாகக் கொண்டவ ளாம்பாற்
றண்கடல் வந்தவளாந், தனைநிகர் வாத லூரனை மோக்கந் தந்
திட வுடன்வந்தான், றன்குல வரிம ருத்தனன் மாறன் றன்
றன மானவளாஞ், சம்புறை யாருர் நாவல னன்பு தான்கொ
ள வேதருமோர், தாவறு குண்டை யூர்க்கிழ வோன்செஞ்
சாலியு மானவளாந், தனபதி நண்பு சங்கர னாகத் தான்
பொரு ளானவளாந், தகுபொரு ளெல்லாந் தந்திட வல்ல
தரணியு மானவளாஞ்-⁴சீரா ருலகங் காத்திடு மன்னர் செங்
கோ லானவளாஞ், சிறியேன் கலிக ளேகிட வென்பாற் செ
றிவுறு செல்வியுமாந், திருவாம் பொறியாங் கமலைபு மாஞ்சீ
தேவியு நளினியுமாஞ், செங்கேழ்முண்ட காசனை யென்றே
தெளிவோர் நவிறருமோர், செழிப்புறு டீபுண்ணுங் கோகன
கையுமிந் திரையும் பதுமையுமாந், திகழ்முறி பின்னை யாம்

பாற் கவியார் திருவா ரிளையளுமாஞ், சிந்தனை யோடே வந்தனை புரியுந் திறத்தார் களிப்புறவே, சிலம்பொலி காட்டு மிலக்குழி யுனையே தினமும் பணிவேனே. (௭)

சரசுவதி.

வேறு.

ஊசியெழு தாமறையி னெண்சுவடி யோர்கர முருச்செய் செப மணியோர்கர, முற்றொளிரும் வயிரமணி தரளமணி வடமுருகு மோர்மார்பும் வெண்கலையும்வண், நிறைகமல மெனவிழிகண் முகமுமதி துதலுமழ குறவரிண மலராசன, முறைந்துநன் மணிமாழை மாடகநி றைத்திலகு முயரியாழ்க் கோல்கொண்டுமே-, வாசம்வன மல்லிகையின் னுருசிபாந் மயிலினிசை வந்தகுர லும்முல்லைதேன், மழகிடப துத்தமும் வார்கடம் பொடுகிழான் மதமேட கைக்கிளையுமால், வஞ்சியவி கொக்குழையு மரையாஞ்சி குயிலினியும் வண் பொரு விரைகன்னிபாய், வாசிதரு விளரியும் புன்னைமா துளமியானை மன்னுதா ரமுமாகவே-, தேசுபெறு மிடறுநா வண்ணமுடி துதனெஞ்ச சீர்முக் கிசைந்துமுறையே, செறி துருவ மட்டியமு ருபகஞ் சம்பைதிரி புடைதாள மடவேக முந், திகழ்பயி ரவியாதி யெண்ணன் கிராகமுஞ் சிதறாது காலமுடனே, தேர்ந்துமந் தரமத்தி மந்தார மொடுதெரிந் திலக்குரு துரிதமுளவாற்-, ஞாசறவி சைக்குமுயர் வெண்ச லசி நாமகட் யேவள் வெண்மேனியள், சொல்லிநொடு பொ

க ௮ ௮ மரகதவல்லியம்மை பிள்ளைத்தமிழ்.

ருளுநன் னாவினின் றருள்செயுந் தொல்வாணி யைப்பணிசூ
வாஞ், சூழுமுகில் சோலைவளை வீரையா னிடனென்று சுச
மொழி கயற்கண்ணிபைத், தொல்லைமறை விள்ளுழா கதவ
ல்லி மெல்லியைத் துணைநின்று காக்கவென்றே. '(௮)

வீரவனங்கை.

மிடியனெனு மொருவன்மேன் முனைகொண்டு தண்ட
மலை மேன்மா முறித்து முளையாம், வில்லாழி சுழல்சங் கலை
க்கா மெடுத்துகரி வெம்பரிப டைத்ததிர்த்தே, விறல்கொ
ண்டு தீனையளிக ளுண்டுசை வலவளக மிசைமல ரணிந்து
தரளம், விளங்குபுற் புதமுலையி லாரம் புனைந்துமுகம் விழி
மரைக ளாருளொழுகவே-, கடிதுலக மக்கள்களி கொள்ளவினை
தரவயற் காலொடு நடந்துலாவுங், கங்கைநிகர் பொருநைம
கள் வளைகின்ற வீரைநகர் காக்கற் கமாந்திலகுமோர், கல்லி
னையு முயர்தாதை யாகவே கொண்டினருள் கசியுமர கதவ
ல்லிபைக், கருணைமிகு மமலையம் பிகையுமையை யனுதி
னங் கனிவினுட னேகாக்கவே-, படியதிர விண்ணுடுப டுரெ
ன்ன வடவையுள் பதைப்பநடை யறுகூளிகள், படைசூழ
வில்லம்பு லக்கைதடி. யலசெஃகு பலநேமி சூலமொடுகைப்,
பங்கயங் கொண்டரியின் மிசைமேவி வடுகர்தள் பதியாக
முரசு கொம்பு, பம்பைபல் வதிரவே சென்றுமகி டன்சிரசு
பதம்வைத்து விண்காத்தசீர்த்-, தொடியரவ வெண்டோளி
சமரிசண் டிகையமரி சூலிநா ரணிதேவிமா, சூரிபயி ரவிக

வரி சீரமுண்டி, கங்காளி, துட்டதா ருகவிநாசி, சுடுகண்ணி
நீலியா மலைபதுமை மாதங்கி துரிசற்ற பத்திரிபையை, சுந்
தரிசு மரிமங்கை யந்தரிவி மவனங்கை துணையடிக லைப்
பேணுவாம், (சு)

சத்தமாதர்.

வேறு.

அங்க ணோர்விடை யூரு மத்திபி னதள்பு ணைந்தம கே
சுரி, யந்த மாமயி லேறி வெற்றிகொ ளயில்கொ ளங்கவு மா
ரிநீ, ளங்கை யாழியொ டேயதிர்த் தொர்பு ளரசி லுந்துந
ராயணி, யஞ்ச வாளியி லேகலப்பைபொ டமருகின்றவ ரா
கிதித்-, தங்கு வாயுறு பேயி ணைக்கொடு தனின் டந்திடு ளாவி
கைச், சந்த மாமறை யோட னத்துயர் தகவி னுந்தபி ராமி
வேண், டந்தி வாகன வேதி வச்சுர சதுரி சுந்தரி சீர்புகழ்,
தங்கு மேழெனு மாதர் பொற்கழ றமையு ளன்பொடு பே
ணுவாம்-, மங்கு லார்தரு வாணை முட்டியெல் வழிம ருண்
டிட வேயெழின், மண்டு கேதன வேறு நித்தமும் வரர்க
ளஞ்சிய வாவினில், வந்து வார்கழ ளாத மத்தொடு மகிழ்வந்
தனை யேசெய, வம்பு மாலைக ளோட னைத்தென வசையு
மந்திர மேவருள்-, வங்க மேயென மேதி னிக்கடன் மடியு
மைந்தர்கள் வாழவே, வந்து வீரையி னாரரித்தட மலைம
டந்தையெ மாரியை, மஞ்சை நேர்தரு மோதி மைக்கணி
மரக தந்திகழ் மேனீபூர், மங்ஷக யாகிய ஞான சத்தியை
மனமு வந்திவ னுள்ளவே, (கௌ)

கக0 மரகதவல்லியம்மை பிள்ளை தத்தமிழ்.

முப்பத்துமுகக்கோடி தேவர்கள்,

வேறு.

வடமணிக டொத்திட்டு மச்சாடு தோரணம் வருநர்
தலை பட்டற்ற வத்தான சோதிசெய், மணிகளைவி ளக்கிட்டு
விற்போது வாணிகர் மகளிர்மறு கிற்சிற்றில் வைத்தாடு
வீரையின்-, வடிவமுறு மக்கட்கு வற்றாத பாவநாய்
மடியவரு ளக்கத்தி மற்றுரு நேரிலா, மரகதமெ னப்பெற்ற
மட்டேயு மாரருள் வடிவையுமை யைச்சத்தி யைக்காவ
லவரே-, யொடிவறுச வர்க்கத்தி லுற்றுரு மேலவ
ருயர்கரர றத்திற்கு ரித்தான மானிய, ருவரமண ரக்கர்க்கு
ளொட்டாரு மானவ ருரையறிஞர் நட்பர்க்கு முட்பாச
மானவர்-, முடியணிந லுச்சிக்க ணிட்டேறு பூவினர் முழு
துமழு தத்தைப்பு சித்தேவி ணுள்பவர், மொழிதபுமெ
லற்பட்ட முப்பாழு லாவுவர் முறைசதுரின் முப்பத்து
முகக்கோடி தேவரே. (கக)

சமயாசாரியர்கள்.

வேறு.

புத்தமு தத்தி னினிப்பற மாறவி றுக்கி நடத்தி யிசை
க்குமி யாழிசை, கைத்திட மைப்பு யலைப்பொரு வேய்த்ரு
குமுனீட்டிப், பொத்தி விடுத்து வுளிச்சுர நீடவி சைக்குமி
சைச்சுவை யெட்டிய தாகவி, னித்திடு ிசுறப்பயில் வற்றிடு
தேமொழி யமுதூட்டி-,முத்தியெ வர்க்கு ம்ணித்துற வீரை

யி னூற்றொளிர், பச்சை முணிக்கொடி யாகியு, யிர்ப்பவ ருட்
கட விறற்றி மீனின யனநோக்கு, முத்துநி ரைத்ததை யொ
த்திடு வுணகை வித்துரு மத்தினை வைத்தென வாயித; முத்
தம மெய்ப்பரை யைக்கனி வாருள மொடுகாக்க-, பொய்த்
தம னத்தினர் சித்தம தோரவெ ரித்திடு மெற்பொரு பொ
ற்கொடி யாகவெ, முப்பிய ருட்டிற மெய்ப்புக ழீதெனு
நிலைநாட்டிப், பொற்பு வளர்த்தவர் கற்கல னாழியு கைத்திடு
மெய்த்தவ ருக்குக ராவது, கக்கிட வப்பினு ளுக்கிய பாலனை
யுறமீட்டிச்-, சித்தி விளைத்தவ ரத்தனி யாவரு மொப்ப நரிக்
குல மெய்ப்பரி யாகந, டத்திடு தற்குழு வற்பரி வாகியு
ளிருளோட்டித், திக்கு விளக்கமு தச்சொலர் நீடளி மொய்
த்தி நக்க வெழுக்குச ரோருக, நற்பத முச்சிழு டித்தன
னாரு னுளம்வேட்டே. (கஉ)

காப்புப் பருவம் முற்றிற்று.

செங்கீரைப் பருவம்.

வர்பூத்த பங்குபத் திருமுக மிலங்கவே யிழுதுபுழு கோ
டிழைத்த வேலமுறு மஞ்சட் டிமிர்ந்திளவெ நீராட்டி. யினை
நாசி கண்கா துவண்-, பார்பூத்த வுந்திதலை யூதிவெண் ணீற்றி
னோடு பார்ப்பொழி மிட்டுதலிற், பலமணிக ளாற்சுட்டி.
பொற்பட்ட மொளிர்தரள பவளவட மார்போங்கவே-, கார்

ககூ2 மரகதவல்லியம்மை பிள்ளைத்தமிழ்.

பூத்த விழிகட்கு மையிட்டு வளைகளொடு கலகலென வேகை
களிற், கங்கண மணிந்துகாற் றண்டைகள் புனைந்தழகு கா
ணும்வ டவமென்னெனச்-, சீர்பூத்த வீரைநக ராமழகி மகி
ழ்வுறச் செங்கீரை யாடியருளே, திசுமுமர கதவல்லி புகழு
மழு துறுசொல்லி செங்கீரை யாடியருளே. (க)

தானொருவர் கருவுறு துலகமுழு துங்கருவு தான்கொ
ண்ட ளிச்சின்றநந், தாயெனவெவ் வுலகமு மிறைஞ்சவிம
யத்தரணி தன்குழவி யாங்கருணையு-, மா னுருவ மச்சினிய
தாகவந் தாட்குமுன் மாதாவு மகளாகவு, மன்னுமுயர் கரு
ணையு மாறுது வளரவே மகிழ்வாடிவ் வீரைநகரின்-,வான
வர்க டொடமேவு பூமீசர் வாமத்து மருவுற்று மித்தமிழி
னின், மகளாக வேகொண்ட மகிமைக் கிணங்கவே வாசமுட
னையூறிடுந்-, தேனொழுது குமுதமுறும் வாய்மலரு மெல்லி
யே செங்கீரை யாடியருளே, திசுமுமர கதவல்லி புகழுமழு
துறுசொல்லி செங்கீரை யாடியருளே. (உ)

ஒருபுவன ரன்றிமற் றெப்புவனர் தம்மையு மொருத்
தியாய் நின்றருளுநீ, யொளிராழி யன்குழ லவன்றனைய
னஞ்சிலைவிண் ணுயர்வித்தி யாதாரியாழ்-, தருமிவைக ளினி
மைகைத் திடவினிய மழலைமொழி தருதரணி யின்குழவி
யாய்த், தனதுமலர் வாய்கொண்டு பொதியைதரு பொரு
நையந் தனிநாட்டி னோர்வீரையின்-, மடுவிலகு கொன்றை
யந் தார்புனைந் தேறெழுது மாலையணி துவசத்தொடு, மறை

யான பரிமேவி ஷும்பர்முர சங்கரைய மதயானை திசைசூழ
வே-, திருவருளி னுணையின நகைபுரியு மெல்லியே செங்கீ
ரை யாடியருளே, திகழுமர கதவல்லி புகழுமழு துறுசொ
ல்லி செங்கீரை யாடியருளே. (ங)

நாலுவகை யுறுதேதாற்ற மெழுபிறவி யெண்பத்தி னுன்
கிலக்கப் பேதழு, நலிபா தகட்டினிற் சுமவா தளித்துமந்
நல்லுயிர்க ளுக்கன்னையா-, யேலுதல்பொய் யன்றென்ன
வேயன்னை யுதரத் திருங்கரு வுதிக்காமலே, யெழுதரிய
படிவமொடு புழுதியினை குழவியென வேவந்த பைங்கிள்ளை
யே-, பாலுமளி யுங்கண்மம் விலைகொண்ட வாயமுது படிமு
முதும் விலைகொண்டவோர், பவளவா யின்சொனுத விர்த்ர
தனு விலைகொண்ட பங்கய முகச்செல்லியே-, சேலுலவு கழ
னிவளை வீரைநக ரிளமயிலி செங்கீரை யாடியருளே, திகழு
மர கதவல்லி புகழுமழு துறுசொல்லி செங்கீரை யாடியரு
ளே. (ச)

வட்டவழு தத்தடம தாகவே நீற்றறையின் மகிழ்வு
ற்ற தொண்ட னுக்குள், மகிழ்நனெரி நோயிட்ட வசைநீ
ர்ந்தி டவுமந்த மன்னனுக் கேத முயலுந்-, துட்டருரை கண்
டுமுட் டெனுமமண ராவிகள் சுருங்கவொரு கடுவாகவுஞ்,
சுத்தசை வந்தழைய வழுதாகி டவுஞான சுதைநினது சே
ய்க்கூட்டியே-, திட்டமொடு நெற்றிமிசை யுறுசோதி யைத்
துணைகொள் சீருறு பிருங்கி யுடலிற், செறிதசைகள் வாழி

ககசு மரகதவல்லியம்மை பிள்ளை த்தமிழ்.

னெடு வெளவியுந் தனதடிகள் சிந்திக்க வுஞ்செய்துதன்-,
சிட்டர்தொழ விட்டமொடு திருவீரை வாழமலை செங்கீரை
யாடியருளே, திகழுமர கதவல்லி புகழுமமு துறுசொல்லி
செங்கீரை யாடியருளே. (டு)

அருந்துணைவ னின்னெடு மும்முறைசூ தாடிட்டு மத்
தனையும் வென்றிட்டவே, ரருண்மிக்க வலியுடைய ளாகிய
மப்புகிழ்க ளகிலமெல் லாமோங்கீ-, தருந்தல மதிற்பல தல
ங்கடனி லவனெடு சார்ந்துவல மாகுவதினுந், தவமது புரி
ந்துபெறு பேற்றினை விளக்கலே தகுதிபெறு பெரியோர்க
டம்-, பெருந்தகைமை யாமெனுங் கருணைகாட் டுவள்போற்
பிறங்குபதி பலவாய்த்ததிற், பெருமைதரும் வீரைநக ரால
ய முறைந்திலகு பெம்மான்ற னிடமேவியே-, திருந்துமுள
கந்தழைய வாழுமிள மயிலியே செங்கீரை யாடியருளே
திகழுமர கதவல்லி புகழுமமு துறுசொல்லி செங்கீரை யாடி
யருளே. (சு)

மண்டலமும் விண்டலமு மற்றுமுள வெத்தலமு மரு
விப் பொலிந்தினைந்து, வந்திரவி மண்டலமொ டிந்துன்
பொழின்மேவு வளவீரை யிற்கண்டுனை-, யண்டர்க டுதிப
துந் தொண்டர்கள் படிப்பது மன்பர்க ணினைந்தயர்வது
மாகியே நின்றுகா காவென்றி ரக்குமடி யார்க்கினருள் செ
மயிலியே-, வண்டலர் தினைந்தவிரு டென்றவ கிர்ந்துமத்
வந்தறுத வின்குட்டிகான், மண்டுபுகையென்றபனி கொந்,

செங்கீரைப் பருவம்.

ககரு

ளக மஞ்சடையீ வானிரீவி யின்கதிர்செயச்-, செண்டின்மி
சை நின்றகிளி கொஞ்சமொழி யுங்குயிலி செங்கீரை யாடி
யருளே; திகழுமர கதவல்லி புகழுமமு துறுசொல்லி செங்
கீரை யாடியருளே. (எ)

வேறு.

உலகுயிர் முழுமைபு முறுபய நெழுதிய வோலை யெ
னக்காதி, னுயர்மறை முடிவினி ரகசிய மோதிட வுற்றதெ
னச்செறிய, வுதித்தடைந் தடியவர்க் களவையை முடியே
னுறுதியி தென்றிரவி, யுறைந்தன நென்னநல் லிணையெழி
லோவா தொளிர்மணி யுறுதோட்டி-, னலமொடு ஞான்றக்
கதிரொளி செய்பவ னவின்றமை பொய்யன்று, நல்லருள்
புரிவாள் வம்மினென் னுளநனி நசையொ டழைத்திடு
மோர், நட்புறு மாலோ விதமுக மென்றிட நற்குழை கரு
மாட, நாசியின் பிறையாம் பணிமணி யடியினின் ஞாலுமு
த்துகளாட-, மலேதரு சந்தம் வளர்கமு கென்னும் வளைவளை
யாதுவளை, மணிபல வுறையுட் கட்டொளி பலகதிர் வருணக்
காலாட, வலனுதி ரந்தரு மாமணி சூழ்வற வயிர மணிநாப்
பண், வைத்து வரைந்திடு பதக்கவொள் ளொளியிரு மாந்து
பரந்தாட-, வலைபுன லாட்டிய சிறுதுளி கருமண லலர்தரு
குழலான, வீரியசை வலமுறு மாநீளி முத்தென வாக்கி யரு
ண்டாட, வலர்மழை சொரிபொழில் வீரையி னிளமயி லா
டுக செங்கீரை, ங்ருளொழு கியமுக மரகத வடிவே யாடுக
செங்கீரை, (அ)

கககா மரகதவல்லியம்மை பிள்ளைத்தமிழ்.

இந்திர நயனரி வந்துதி ளம்பணி யேமார் புகழ்மேனி,
 யேறுடை யரனுதை கொண்டழி யேமனெ முந்து பணிந்
 தோதி, யின்புற வருள்செயு மிந்துறை பொழிலொ டிலங்
 கடு மணிவீரை, யெனுநகர் வளருயர் மலைமக ளானநின்
 னிடையாங் கொம்பாடக்-, கந்தர நேர்குழல் வண்டல ரோடுக
 விந்து பரந்தாடக், கருவிழி யஞ்சன நீல மணித்திரள் கான்
 றுக ரைந்தாடக், கந்த நறும்பொடி மேனி தினைந்துயர்
 ககனமொ டுந்தாவிக்க, கற்பக மாதி தருக்களை யூட்டிடு கான
 நிரைந்தாடக்-, சுந்தர நகையெனை யிகழ்வ்தெ னென்றொளி
 தூற்றுத லாங்கருணூற், சொற்பொரு ளறிஞரு ளிற்றெளி
 முத்து புலாக்குமுற் சூழ்ந்தாடத், தொந்தி யலைத்திரை
 யொத்து வடிந்து துவண்டு துவண்டாடத், துப்பு வடத்
 தொடு நித்தில மாலை தொடர்ந்து பிணைந்தாட-, வந்தர மங்
 கையர் தொண்டு மகிழ்ந்திவ ணன்பொடு நின்றாட, வம்பர
 விஞ்சையர் வீணை மிழற்றி யகங்களி கொண்டாட-, வானமு
 துறுமொழி வார்கட லருள்விழி யாடுக செங்கீரை, யருளொ
 மு கியமுக மரகத வடிவே யாடுக செங்கீரை, (க

மணமிகு சூதமி ருந்துழல் கிஞ்சகம் வண்பார் கொண்
 டாடி, வழிபடு மாரொவி.கொண்டு திரிந்தும கிழ்ந்தே பண்
 பாட, மயில்து கார்முகில் கண்டிது நிந்தையின் மஞ்சே
 வென்றோதி, வளருமு னேர்குழல் கண்டொளி சைந்துக னி
 தே நின்றாட-, வீணையுறு வாள்விழி வென்றன வென்று

ரிந்தே வண்டோட, விதைவாகை மானும ருண்டும யங்கியி
டைந்தே கண்டோகாண, வியலன மேரடி கண்டுள் மஞ்சியெ
முந்தே விண்டாவ, விடையினை நீளரி கண்டனை தங்கவி
சைந்தே நண்பாக-, வணிபல பூணிலெ னென்றகி லங்கள
தைந்தே நின்றோத, வழகியல் பேயென நின்றுபு கழ்ந்துறு
மன்போர் கொண்டாட, வருளுறு வீரவ னின்பணி யென்
றிட வன்பா லுண்டான, வணிநகர் வீரையி லின்பொட மர்
ந்தவ ணங்கே துண்பாவாந்-, திணைதிகழ் கோவைவ ரைந்
திடு மங்கணர் தென்பா னின்றூருந், திருவனை மாலுயர் தங்
கையெ னுங்கொடி செங்கே மொண்பூவார், திருவடி. மே
வுச வந்தரி சுந்தரி செங்கோ செங்கீரை, சிறுதள வார்ந்தை
யந்தரி யம்பிகை செங்கோ செங்கீரை. (க0)

தருவொடு மழைகுழ றோள்பனை யிந்தெலி சைந்தேர்
கண்கூடத், தனமென வளருய ராரந கந்தரு தண்சே யெ
ன்றூருந், தனியரு ணிதைபொரு நாதநி யிந்தவி டம்போ
லொன்றேனுந், தரணியி லிலையரு னாயகி தங்கவு வந்தா
ளொன்றேகு-, முருமறை யகமிஃ தாமென வந்தண ரன்பா
னின்றோதி, யதைதர நிறைவுறு வீரையி னந்தளி யின்பா
லன்போருட், டமுதக டுறுசிக தாயுள ருந்திட வங்கே
யுண்டாரு, மடைவினி லுலகுபிர் வாழவு வந்துக சிந்தே
கொண்டாளா-, யிரூவியை யிளமதி யேபகை வென்றது வெ
ன்றே கொண்டாட, விதழல ரொடுகர மானன மென்றிடு

ககஅ மரகதவல்லியம்மை பிள்ளைத்தமிழ்.

மென்போ துங்காழ்செய், தெழிலொடு மலர்தர வாண்கை
பென்றந விர்தாம் வெண்ணோதி, யீலகிட வருளொடு வாழு
மிளங்கொடி யென்பா னண்பூறுந்-, திருமர கதவடி வானச
வுந்தரி திண்பார் கொண்டாடுஞ், சிவையுமை பரைகவி யா
ணிநி ரந்தரி சிந்தா ரொண்பாலாய்த், தெளிதமி முழுதுறு
தேமொழி யங்கிளி செங்கோ செங்கீரை, சிறுதள வார்
நகை யந்தரி யம்பிகை செங்கோ செங்கீரை, (கக)

செங்கீரைப் பருவம் முற்றிற்று.

3. தாலப் பருவம்.

பாலும் பழமும் பசுந்தேனும் பாகின் மொழியார் பரிந்
துட்டப், பருகிக் கிள்ளை மதிபோலும் பளிங்கார் மாடச் சா
ளரத்திற்-, காலுங் கதிர்வெண் ணிலவுண்டு களித்தங் குறுச
கோரமதைக், கண்டா மினிய விசைபயிற்றக் காண்பான்
கேட்போர் தலைமுகத்தர்-, போலு மண்ணுந் தகலாமற்
பொருந்தும் பந்தி நிரைமறுகார், பொருவில் வீரை நகர்க்கர
சாய்ப் புரக்கு மரக தாம்பிகையே-, சேலும் பிணையும் வென்
றவிழித் திருவே தாலோ தாலேலோ, தேனார் கொன்றைச்
சிவன்மருவுஞ் சிவையே தாலோ தாலேலோ. (க)

எங்கள் பொருளா மிவைகவரே லென்றே பொரல்
போற் கடைசியர்கா, லெழின்மீ னலவு னுகளாவ வ ரெங்கண்

முகம்வாய்ப் பகையென்றே-, பொங்குற் பலம்பங் கயங்கு
முதம் பொருந்தக் கதிரோ டறுத்தெறியப், பொருந்து
மள்ளர் வையாளிப் போத்தி னடியாற் றுவைத்துதறி-,
மங்கு ற்வழப் பொற்சிலைபோல் வளர்கூ டேற்றி நெற்றா
ற்றி, வழங்கிப் போரிட் டளந்தேற்றும் வைய மகலாத் திரு
வீரைத்-, திங்க ணுதலார் மரகதப்பைந் திருவே தாலோ
தாலேலோ, தேனார் கொன்றைச் சிவன்மருவுஞ் சிவையே
தாலோ தாலேலோ. (உ)

கொம்பிற் கலுழன் குடம்பைகொடு குடிகொண் டிறை
யக் காரரவங், குடியா யடியிற் குழுவினெடுங் குலவக் குளி
ரக் குயின்மருவித்-, தும்பிக் குழுவக் களியொழுக்கத் துடியே
ரிடையார் துவண்டாடத், துளிர்த்தே மலரும் புண்ணை
னஞ் குழந் தொல்லைப் பொலிவுடைய-, வம்பிற் றுயிலு மரி
வாமத் தணங்கா ளாரும் வீரைநகர்க், கரசா யமர்ந்து புரந்
தருளு மழகார் மரக தாம்பிகையே-, செம்பொற் குழைக
ளிலகுசெவித் திருவே தாலோ தாலேலோ, தேனார் கொன்
றைச் சிவன்மருவுஞ் சிவையே தாலோ தாலேலோ. (ங)

அரியுங் கரியும் பகைதெரியா தான்கன் றடியின் மடிச
வைக்க, வவச மொடுநற் பணிபுரிய வணிமா வாதிச் செய
லொழிந்து-, புரியஞ் சடையிற் றுவடையப் புற்றே வளர்
தம் முடல்பொதியுப், பொறிகள் புலனிற் பொருந்தாமற்
போத நடுநா டியிற்செலுத்தித்-, தருவும் புரிந்த தெனமுனி

200 மரகதவல்லியம்மை பிள்ளைத்தமிழ்.

வர் தவஞ்செய் திலகுந் தவவ்னமாந், தலத்தி லிலகுந் திரு
வீரை தழைத்த மரக தாம்பிகையே-, திரியுந் கயலை யினை
த்தவீழித் திருவே தாலோ தாலேலோ, தேனார் கொன்றைச்
சிவன்மருவுஞ் சிவையே தாலோ தாலேலோ. (ச)

கந்தங் கமழுங் குழற்கெதிராங் காரார் கறையைக் கந்
தரத்துங், கண்கட் கெதிரா முழையையிடக் கரத்து றுத
லுக் கெதிர் மதியைச்-, சந்தந் திகழ்ச் சடையகத்துந் தரித்
தான் கேள்வ நெனவதனைச், சகியாள் போலுங் களவறி
யாத் தனைநே ரெழிலார் குழவியதாய்-, வந்திங் கமுதம் வா
யொழுக மழலை மொழிந்து வளர்தலென, வளமை பெருக
வீரைநகர் வசிக்கு மரக தாம்பிகையே-, சிந்தங் கருணை
யொழுக்குவிழித் திருவே தாலோ தாலேலோ, தேனார் கொ
ன்றைச் சிவன்மருவுஞ் சிவையே தாலோ தாலேலோ. (ரு)

புலித்தோ லுடுத்துப் போதகத்தின் புறணி போர்த்து
முடைவிசும், பொருத்துக் கலையா முழுவங்கம் புயத்திற்
றாங்கித் தலையோட்டைப்-, பலிக்கே கொண்டு திரிகேள்வன்
பழிதீர்ப் பாள்போன் றொளிர்கனகப், பட்டா ரிடையு மணி
கள்பல பதித்த கச்சம் மேகலையுஞ்-, செர்லித்தே யெரளி
ரச் சுகமகிழ்சொற் றுளங்க வளருங் குழவியெனத், தோ
ன்றி வீரை நகர்வளருந் ஹவர்வீராய் மரக தாம்பிகையே-,
கிலைக்கோன் மகனே சிலைநதலார் திருவே தாலோ தாலே

லேர், தேனூர் கொன்றைச் சிவன்மருவுஞ் சிவையே தாலோ தாலேலோ. (சு)

அண்டத் துயிர்க ளத்தனையு மண்டக் கொண்ட வகட் டானா, யாயா தவர்க்கு மாய்ந்தவர்க்கு மாயா யமர்ந்த வரு ட்கடலே-, தண்டத் தென்கோ னேத்தரிவே தண்டக் குழ வி யாங்கிளியே, தரைத்தென் வீரை யினில்வான்மா தரை த்தன் றெண்டு கொளுமயிலே-, வண்டுற் றிரையுங் குழற் குயிலே வண்டுற் றெலிக்குங் கரப்புறவே,மைக்கண் னுழையே மரகதமா ஷமக்கோன் மரக தாம்பிகையே-, செண்டுற் றிடுகைக் காந்தண்மலர்த் திருவே தாலோ தாலேலோ, தே னூர் கொன்றைச் சிவன்மருவுஞ் சிவையே தாலோ தாலே லோ. (எ)

வேறு.

அனமென வயனரன் முடியறி யாமையி னவனியில் வரநாணி, யிவிர்சடை மதிதவழ் தவினொளிர் தலினிவ னைற் குவ னினுமென்றுண்-, ணினைவொடு பலவடி வொடுதிரி குதலென நிறமிசு மனமோடு, நிலவொடு தழுவி யசீனையோடு மொளியோடு ஞிமிற்று சோதிகளார்-, நனைமழை சொரிபொழில் வீரைநன் னகருறை நதிபதி போலருளார், நமைக ளெனுமெழி விளநகை மரகத நாயகி யாய்ப்பொது விற்-, றணிநட முதலவ னிடமுறை தற்பரை தாலோ தாலேலோ, தவமுனி வர்த்தொழ வாழ்ந்திடு சாம்பவி தாலோ தாலேலோ. (அ)

உ02 மரகதவல்லியம்மை'பிள்ளைத்தமிழ்.

உடுவென வொளிர்வது'சிதறிய நிலவென வுரைசெய
வொளிர்மதியு, முடைபட மோதியுட் பாய்ந்தெழில் வாளைக
ளுலவ வெண்கிக்குடைவா-, மடர்பவ முழுவதுங் கழிதர
வெளியு மதைத்தன திடையாடா, தவ்வழி கடப்பவர்க்
காற்றியு மின்புறு மருட்பொரு நாதிப்பாற்-, கடிமதில்
பகைவரை யடுபொறி யொடுபல கருவிக ளொடுசூழக், கவி
னுறு வீரைநன் னகரினி லரச்செய் கனிசிலை நுதல்வடிவா
ஞ்-, சடையர வெனமிளிர் மரகத மென்கொடி தாலோ தா
லேலோ, தவமுனி வரர்தொழ வாழ்ந்திடு, சாம்பவி தாலோ
தாலேலோ. (சு)

வேறு.

பலபழி யுடையவ னுமிவ னென்றுயர் பாரா ரேசாமே
பங்கய நின்கழ னுடலொ ழிந்திடு பாழ்நா ளாகாமே
யுலகினி லருளறு லோபிக டங்களை யோயா தேதேடி
யொன்றி யலைந்துழ லாதவ ரம்பெற வோரே னுணு
மலைகட லுலகுயி ராயென வந்ததி னுலே யாள்வாயென்
றஞ்சலொ ழிந்திட வேவள ரம்பிகை யாளே மாவிரைத்
தலனுறை மரகத மேனிபி ளங்கினி தாலோ தாலேலோ
சந்தவி ளம்பிறை வாணுத லந்தரி தாலோ தாலேலோ. (சு0)

வானவர் புகழ்கிரு வீரையு றைந்தநல்வாழ்வே மாதாவே
வஞ்சக நெஞ்சற வாவென வந்தலை வாநே தோதாயே

கானவர் வலையுறு மாணென நைந்தது காணு தோவாவே
கன்றை மறந்திடு மோவனை யன்றியர் காவார் காவாயோர்
வானந லுளமொடு கூவிடு மன்பரை யாள்வோ யேபேயே
னன்பினு டன்றலை சூழிடு செஞ்சர ண்ளே மாறாதார்
தானவ மாகத மேனிபி ளங்கிளி தாலோ தாலேலோ
சந்தவி ளம்பிறை வாணுத லந்தரி தாலோ தாலேலோ. ()

வேறு.

அந்தரி தாலோநி ரந்தரி தாலேலோ வம்பிகை தாலே
லோ வாயார, வன்பரு ளோடோது மொண்பரை தாலேவ
ருஞ்சிவை தாலோசர் வான்மாவுந்-, தந்தவ டாலோபு ரந்
தவ டாலோத லந்தனி லேமேலெ னுமேலோர், தங்கன்சொ
லார்வீரை யம்பதி மாதாவெ னுங்குபி றுலேலொ தானை-,
சுந்தரி தாலோச வுந்தரி தாலோது றந்தரி தாலேலொ தூயா
னஞ், சுந்தர னோடேயி டம்பொலி மாணேர்சு தந்தரி தா
லேலொ தாலேலொ-, வந்தனை யோடேநி னைந்திடு வார்பால்
வளர்ந்தவ டாலேலொ தாலேலொ, மண்டொளிர் பூணரி
ளங்கிளி யாமாதி வஞ்சியே தாலேலொ தாலேலோ. (௧௨)

தாலப் பருவம் முற்றிற்று.

4. சப்பாணிப் பருவம்.

எண்டிசையு மெத்தலமு மெவ்வுயிரு மோருமிக்க வீன்
றநுளு மலைமங்கையன், நெழினுதலை யொவ்வாது தினமு
ருகி யலைமூழ்சு மிந்தினெடு நாள்க ளுறுவிண்-, ணண்டருல
கொளிர்கமல னரியண்ட மண்டல மனந்தனுல கோடெங்
கணு, மமருயிர்க ளாங்காங்கு காண்கின்ற வாதார வாதேய
மாம்பொருள்களைக்-, கண்டுமரு ளுண்டுபின் காணவிர லாற்
கருணை காட்டுவிப் பவள்போலவே; கந்தரம தொத்தகறை
கந்தர மமைந்தவவர் கண்களி லமைத்தெடுத்த-, தண்டளி
ரின் வண்டிகள் கலிக்கின்ற கைகொண்டு சப்பாணி கொட்டி
யருளே, தானவர்கள் பகைவெல்லி வீரைமர கதவல்லி சப்
பாணி கொட்டி யருளே. (க)

தன்பதி தனைப்பழித் திடுறுதலி நமதெழில்க டமை
யும் பழிப்பொன்றே, தாரகைகண் மூவேழொ டோராறு
மகிழ்வினெடு சார்ந்தென வரிச்சிலம்பா-, ரொன்பதுறு வீர
ர்க ளுதித்திட்ட செம்பஞ் சுறுத்தடிகள் சேப்பேறவே,
யுள்ளமுட னுடல்வாயு மொருமித் திபற்றுபணி யொப்ப
ற்ற விச்சாவதிக்க-, கன்பினெடு மகளாகு முன்முன்று பருவ
முட னகிலமுழு தும்புரந்த, வருளழகி னெடுநின்று வரம
ருளு மிதழொத்த வந்துப் பணிந்திட்டவோர்-, தன்புகழ்
விளங்கவர தங்காட்டு மங்கைகொடு சப்பாணி கொட்டி யரு
ளே, தானவர்கள் பகைவெல்லி வீரைமர கதவல்லி சப்பா
ணி கொட்டி யருளே. (உ)

தங்கச்சி காமேவு செங்கற் சிலையதாகத் தன்கைச் சிற
ப்பார் பரன், சுந்தரப் பிறையிதென்ற விர்தரத் தனுசை
வென்ற சந்தத்தி லகவானுதற்-, பங்கத்தி லுறுகெண்டை
பங்கத்தி னெடுசண்டை பணலொத் திடப்பாய்விழி, பண்
சுத்ர மொடுசொற்ற வொண்புத்ரன் மொழிபெற்ற பைம்
பொற் குழைக ளார்செவி-, சிங்கத்தி னிடையொன்ற வஞ்
சத்தி னடையென்ற செங்கேழ்க் கமல பாதமுந், திகழ்ச்
செவ் வரியுற்ற விமைகொட்டி யமுதிட்ட தெளிசொற் பழ
கு சீரொடு-, சங்கீத்தை வளர்சத்தி சங்கத்தர் தங்கச்சி சப்
பாணி கொட்டி யருளே, தானவர்கள் பகைவெல்லி வீரை
மர கதவல்லி சப்பாணி கொட்டி யருளே. (ஈ)

வாளத்திர வேறண்டு நீளுக்கிர மொடுதண்டு வருப்பா
ளினு மென்றுவிண், வச்சிரதர னச்சமொடு கப்பங்க ளிவ
ரென்று வரவிட்ட தெனவிஞ்சையர்-, தோளிற்றொ ளியாழ்
கொண்டு நாளிற்றிரி நாகங்கள் சுவைகொண் டெழுந்தாடி
டச், சுந்தரப் பதுமைபோன்றி னிக்கத்திர மொடுநின்று சுர
முற்ற விசைபாடலும்-, வேளிக்குறு நீன்புருவ வானச்சு
ரரமாதர்கண் மெட்டொத்த சைந்தாடலு, மிக்கப்பிர சிக்க
விதழ் வைத்துச் சுவைத்தொழுதி விரையுற்ற கைகொண்டு
நீ-, தாளப்பிர மாணமுட் னீளுக்கிர மேளமொடு சப்பாணி
கொட்டி யருளே, தானவர்கள் பகைவெல்லி வீரைமர கத
வல்லி சப்பாணி கொட்டி யருளே, (சு)

௨௦௬ பரகதவல்லியம்மை பிள்ளைத்தமிழ்.

பொன்னிரும் பிரசிதப் புரவடிணர் தங்களைப் புங்கவர்
பொருட்டாகவெண், பொடிபடக் கொழுநராம் பூமீசர் செய்
தநகை புதுமையே யென்றன்பர்க-, ணன்னயங் களிதேனா
டு ணலியின்றி மசிழ்வேயி நண்பிற் களித்தோங்கியே,
நரினமுக மலரவரு ணகைசெய்து புதழ்கொண்டு நவிலரிய
மவுனத்தொடு-, பன்னருந் தொண்டர்களை வம்மின்வம் மின்
னென்ற பண்புபெற வாய்மலர்ந்தே, பகர்தலினை யொக்
குஞ் சிரக்கம்ப மோடே பரிந்திற் தழைக்கின்றவோர்-, தன்
னிரும் பங்கயக்கைம்மல ரினைக்கொண்டு சப்பாணி கொட்டி
யருளே, தானவர்கள் பகைவெல்லி வீரைமர கதவல்லி சப்
பாணி கொட்டி யருளே. (டு)

வானத்தின் மீன்களொடு போருற்றெ முந்ததென வள
ர்வுற்ற கயல்சேர்கொடி, வழுதிவழி யிற்சித்ர சேனனது மக
னாம் வாய்ப்பச்செய் திடுவானக-, ரானுற்ற கொடியோடு
மேவுற்று என்பினா லாறுமுக னாதியரைமுன், னாருட்டி
டுங்குறை யகற்றிடுவ லென்பபோன் றன்போடு புன்பாவை
யைத்-, தேனுற்ற நானந் திமிர்ந்திணைக் கால்களிற் சேர்த்
திநன் னீராட்டியே, செந்துகில் புனைந்துசில பொன்கல
னணிந்துபல சீராட்டி விளையாடுகற்-, றானத் தனக்குழவி
யெனவருளு மெல்லியே சப்பாணி கொட்டியருளே, தான
வர்கள் பகைவெல்லி வீரைமர கதவல்லி சப்பாணி கொட்டி
யருளே. (சு)

வேறு.

கஞ்சம லர்க்கிழ வன்சிசு தங்கிய கட்டழ குற்றவ
 னக்கொடியுங், கந்தர மெய்த்துள வன்புடையின்புறு கற்
 பொடு பொற்புறு வித்தகியு-, மஞ்சிந டித்துய ரஞ்சலி தந்
 னுள வற்பினி ணைக்கைகு வித்துருகி, யங்கண் லர்க்கொடி
 பந்தரி சுந்தரி யற்கள நற்பர மெய்ச்சிவனாஞ்-, செஞ்சிலை
 மொய்த்தடர் பைங்கொடி யென்றணி சித்திர மெய்ப்புனை
 சிற்பிழையொண், செம்பொ னிழைத்திடு மந்துகி லின்பி
 னுழ சித்தம துற்றறி விப்பவன்போற்-, கொஞ்சி யடித்திடு
 மங்கை நயங்கொடு கொட்டுக சப்பாணி கொட்டுகவே, கொ
 ன்பொரு நைத்துறை யம்பதி யம்பிகை கொட்டுக சப்பாணி
 கொட்டுகவே. (அ)

வஞ்சம தொன்றிடா நெஞ்சினர் நாடியுள் வாய்மையா
 லுற்றுநி லைத்துறினும், வந்தினை யுண்டுமே யம்பினுந் தீயி
 னு மாகமோ டுற்றவ னத்துறினும்-, பஞ்சித மென்பநீ ளன்
 பரொண் பாடல்கள் பாடியே முட்டிநெ ருக்குறினும், பஞ்
 சடி யின்றரா சங்கடன் பாலுள பாசமா மட்டைநி றுத்த
 ருளி-, விஞ்சையர் தொண்டற தும்பரின் பேரிகை வீரேவா
 லிட்டுநி ரைத்திடுநீள், விண்டய னும்பரோ டும்பணிந் தே
 தொழும் வீரைமா நத்தம துற்றிடுமோர்-, கொஞ்ச மிளம்
 புறு மென்கிளி நேளுமை கொட்டுக சப்பாணி கொட்டுகவே,
 கொன்பொரு ணைத்துறை யம்பதி யம்பிகை கொட்டுக சப்
 பாணி கொட்டுகவே. (அ)

௨௦௮ மரகதவல்லியம்மை பிள்ளைத்தமிழ்.

சந்தவே தங்களோ தஞ்சதநு னந்தமநு தங்கியே சத்
தியு ருத்திரையே, சம்புநீ ளங்கியே தண்டமா நின்றநா
டன்செலா மெய்க்கரு ணைத்திறலா-, லந்தவே மங்கியே
தண்டரா நின்றவோ ரஞ்சமே பச்சைவ னக்கினியே, யண்
டமூர் மங்குலா ருங்கலா பங்களோ டஞ்சமார் நற்பொழி
லுற்றிலகு-, கந்தமே னின்னுதா தங்கள்போ யொன்றுமேர்
கண்டவீ ரைத்தல முற்றிடுவண், கங்கைசூ டங்கணீ சன்ற
னோர் பங்கியே கண்கொளா வித்தைவி னைப்பளவை-, குந்
தமா ரங்கண்மா றங்கையே மங்கையே கொட்டுக சப்பாணி
கொட்டுகவே, கொன்பொரு நைத்துறை யம்பதி யம்பிகை
கொட்டுக சப்பாணி கொட்டுகவே. (கூ)

வேறு.

இடியுறு கொடியுன தணியர வாலுளி னைத்துவி ணுற்
ரூட, வெழுதரு மறைதுதி யெனுமுறையோலம திட்டுவி
திர்த்தாட, விலகுறு ககபதி திகழுறு நீள்கொடி யிட்டள
மற்றூட, விகலுறு கலுமுனும் வெருவிட மூடக மெக்களி
யிட்டாட-, வடவையி தெனவிழி யொடுதிரி கோழிம தத்
தொட சைத்தாட, வகைவகை யொடுபலர் மருவுத லேழுக
ரக்குடி யொப்பாக, மலியவை நிரலுறு வகைமழி வேறும
தித்தலை வுற்றூட, மலருறு நின்தீடி யுருளுயர் தேனைம
டுத்திட வுற்றூர்கள்-, கடிக்க மூளகமொ யரைளி வீழுவோர்

கட்கணை யொட்டாது, கருவீழி யொழுகரு ளமுதுகொள்
சேடியர் கட்டடை கொட்டாத, கவினுட னுளர்பல மணி
வளை யேயிரு கைக்கரு ணைக்கான, கடிமிக வெழிலுறு
திசையிலு மாடிடு கட்டவிழ் கைப்போதாம்-, குடிகுல மறு
பர னெடுதிரு வீரவ குப்பம துற்றேரார், குவலய மொடு
பல புவனமு நாடுறு குட்டரி நற்சேயாய்க், குழகொடு வள
ரிள மரகத நாயகி கொட்டுக சப்பாணி, குவடுறு சிலையர
னிடமொய்ப ராபரை கொட்டுக சப்பாணி. (க0)

முத்தியெ வீர்க்கும ளித்திடு மெய்ப்பொருண் மொய்த்
தரு னைக்கூறு, முத்தமி முட்சுவை யைக்கழை சர்க்கரை
முக்கனி யைப்பாகை, மொக்குளு டைத்தும தத்தசு ருப்
புவ டித்திடு நற்றேனை,முற்செய்த வத்தினு தித்தன ரொத்
தெதி ருற்றவர் சொற்கூழைப்-, புத்தமு தத்தைநி கர்த்துவ
டித்திடு தட்டுரை மெய்த்தேறல், புத்தக முற்றவ டிக்கம
லத்தொடு புக்குமொ முக்கேய, பொய்ச்செய லைத்தெறு
முத்தர்த மெய்த்தவ முற்றுவ னத்தேநீள், பொற்புறு
பச்சைம ணிக்கொடி பற்றியு தித்திடு மெய்ச்சீரே-, யொத்
ததெ னத்திகழ் வுற்றெவர் சுட்குமு ரீத்துடை நற்றாயா,
வுற்றுறை கைக்கிளி சொற்குயில் பொற்சிகி யொத்தவ
னப்பாரு-, முத்தம நற்குணி தற்குணி சற்குணி யுத்தம
ருட்காண, வுற்றிடு ஓபாற்கும லப்பத மைக்கணி யுத்தமி
பொய்ப்போடு-, சூத்திர டிற்றவர் சித்தநி ல்த்துமு னைத்

உக௦ மரகதவல்லியம்மை பிள்ளை தத்தமிழ்.

தெழு நட்போடு, குட்டரி யைத்தன தத்தனெ னக்கொடு
தித்தவெ ழிற்பூவின், கொத்தணி 'மெய்ப்பீரை தற்பரை
சிற்பரை கொட்டுக சப்பாணி, கொக்கிற கைப்புனை யத்தன்
டத்துமை கொட்டுக சப்பாணி. (கக)

சப்பாணிப் பருவம் முற்றிற்று.

5. முத்தப் பருவம்.

புத்தக மிசைத்திடை யிளம்பிறை யிணைத்துமுற் பொ
ற்றுண்ட வித்துருமமேற், புதுமதிக னைப்பிணைத் தருகிலகு
கோபங்கள் போர்த்தன வனத்துவியுங்-, கொத்தல ரனிச்ச
முஞ் செம்பஞ்சு மஞ்சமென் குளிர்கமல வொள்ளடிகளாற்,
கொடுமைகள் சிதைந்துனது சிந்தனை யியற்றவென் குவ
டொக்கு முள்ளுடையவே-, பத்திபடு முரமீது தைத்துமிரு
விழிமாசு பாறிட வமைத்துமுற்றும், பரிவிலா விதிவரி யழி
ந்துனை வணங்கிடும் படிதலை நடந்து வந்தே-, சுத்தமுறு
வீரைநக ருற்றமர கதவல்லி துவர்வாயின் முத்தமருளே,
சுகமெச்சு மழலைமொழி மதிமெச்சு நகையிதழி துகிர்முத்த
முத்தமருளே. (க)

தடையற்று வருகவென் றடியர்க் கிசைப்பபோற் றனி
வீரை யம்பதியினிற், றலையெட்டு கொடியசைய விணைய

ற்ற வரசுபுரி சடையிற்ற ணதிதாங்குமோர்-, படையுற்ற
மழுவலர்கை யிடமுற்ற வுழையுடையர் பகைகாம னுக்கான
வர், படியுற்ற மகள் பரவ னுமனுக்கி னருள்புரியொர் பீரமு
த்த வத்தரிடமார்-, மடையுற்று வழியுமரு ணிறைவுற்ற
விழியெழிலி வலிதீர மொய்த்தகுழலி, மகிழ்வுற்ற மாகதவி
லொளியுற்ற வுமையமலை மலைபெற் றுவக்குமகளாந்-, தொ
டையுற்ற பணையணைய புயமுற்ற வருளழகி துவர்வாயின்
முத்தமருளே, சுகமெச்ச மழலைமொழி மதிமெச்ச நகையி
தழி துகிர்முத்தமுத்தமருளே.

(உ)

வேறு.

அடியிற் கமல மதுமலர்ந்த வலர்க்கொம் பிடைமேற்
றலைத்தால, மடர்ந்தாங் களகத் தெழிற்கஞ்சி யகன்றா காயந்
திரிதலெனும்-, படிவிண் ணோடுங் கொண்டலையும் பற்று
மரத்திற் றாக்கணங்கள், பரிவிற் றாக்குங் குடம்பைகளிற்
பண்ணைச் சாஸித் தரளமதைக்-, கடிதிற் கொடுபோய் விளக்
கிடநற் கவினீர்வாவி புறத்தமரக், கனகப் புவிபோல் வளரு
மலங் காரப் பொழிலார் வீரைநகர்-, குடிகொண் ணெறபு மர
கதப்பைங் கொடியே முத்தந் தருகவே, குன்றச் சிலையா
னிழ்மருவுங் குயிலே முத்தந் தருகவே.

(ரு)

கந்தச் சிலையி னின்றூடிக் கலைக னெடுத்து விளவெறி
ந்து, காட்டான் றிறுட்டிக் கழையெடுத்துக் கவினார் முல்லைப்
பதியோடிச்-, சிந்தத் தயிர்பா னவநீதஞ் சேரப் பருகி மலர்

2 க2 மரகதவல்லியம்மை பிள்ளைத்தமிழ்.

புனைந்து, திருமா லாடுஞ் செயல்போன்று திகழ்ந்து வளைந்து சிறப்புறுந்-, சந்தப் பொருரை யலைகொழிக்குஞ் சங்கோ டிப்பி முத்தமதாம், சமையுங் கரைசேர் திருவிரைத் தலத்தின் வாழ்வே தழைத்தநறுங்-, கொந்துக் குழலார் மரகதப்பைங் கொடியே முத்தந் தருகவே, குன்றச் சிலையா னிடமருவுங் குயிலே முத்தந் தருகவே. (ச)

பிரமன் மருகி கத்துருவின் பிரிய சுதராய்த் திசைகாக் கப், பெறும்வா சுகியா தியவரவிற் பிறக்கு முத்தம் விடம் வீசங்-, கரமன் முகச்சப் பிரதீபக் களிஞ் தியவெண் மருப் பில்வருங், கனத்த முத்தங் கடிமையொடுங் கரிமுத் தென் னும் பெயருமுறு-, மரியும் விதியுந் தினம்பணியு மருளார் திருவீ ரவனல்லூர்க், கரசா மரக தாம்பிகைநின் னருளார் புதல்வர்க் களித்திடுமோர்-, குரலின் குமுத மலர்வாயின் குறைதீர் முத்தந் தருகவே, குன்றச் சிலையா னிடமருவுங் குயிலே முத்தந் தருகவே. (ரு)

காலன் றொழுது கதிபெறுநின் கவினார் வீரை நகரிற் பெய், காரின் முத்தம் விழும்கிசையாற் கன்றிப் புகராங் கடன்மீதிற்-, பாடுண் றொளிர்த விடைச்சுறவின் புளிங் கேய் முத்த மலைப்படுமப், பசுவின் முத்த முறுமுத்துன் பணைக்கண் முத்த மொத்ததெனச்-, சீலந் திகழ முத்தமி டத் திறக்குங் குமுத விதழவிழுஞ், சீரார் முத்த நகைவா னாய் சிறுசேய் கொள்ள வுதவுவுபோற்-, கோலந் திகழ

மரகதமென் கொடியே முத்தந் தருகவே, குன்றச் சிலையா
 னிடமருவுங் குயிலே முத்தந் தருகவே. (சு)

. தென்றற் குடியா மலைக்குணமார் திருவீ ரவனல் ஓர்
 க்ரகசாய்ச், செங்கோ லோச்சு மரகதச்செந் தேனே மைக்
 கண் டிகழ்மயிலே-, மன்றற் கமுகி னித்திலமும் வளருங்
 கன்னற் றரளமதும், வனச மணியு நத்தார மதுவுங் கதவி
 மொளத்திகழு-, மொன்றற் கொன்றங் கொப்பறலோ டிரிய
 விலை உள்ளவுளதா, முடையா னடிதே டரிக்கேழ லொளிர்
 பன் முத்தும் விளைந்திலின்-, குன்றிக் களங்க மறுகுமுதக்
 குளிர்வாய் முத்தந் தருகவே, குன்றச் சிலையா னிடமரு
 வுங் குயிலே முத்தந் தருகவே. (எ)

வேறு.

கரியினைத்தண் டடமதற்கண் கவரனற்கண் முசலியின்
 கழிவுமுத்தங் கரடுமுற்றுங் கருணைமுத்தங் கவினுற
 வரசியற்றுந் தவவனத்தென் பணியிடத்தன் பரிணமா[விழி
 ரரனொடொத்தின் பொடுவசித்திங் கருள்கொழிக்குங்கயல்
 மரகதப்பைஞ் சுடர்விரிக்கும் வளருமைக்கண் டிகழுமா
 மணமுறச்செந் தளமவிற்கும் வனசமொக்கும் பதவுமா
 சரீவணத்தன் கயமுத்தன் சந்நிமுத்தந் தருகவே
 தளவமொய்க்குங் குமுதமுத்தந் தமிழமுத்தந் தருகவே.
 குவலபத்தின் புறமணக்குங் குடிதுதிக்குந் தகைமையாய்க்
 குலவசிட்டன் குடிபுரக்குங் குயிலிமுத்தங் களமுறற்

உகசு மரகதவல்லியம்மை பிள்ளைத்தமிழ்.

கவசமுற்றம் புயவடிக்கஞ் சலியியற்றும் பெருமைதோர்ந்
தருளளித்தன் புறுநிழற்சின் தளவின்முத்தந் திகழவே
புவன்முற்றுங் கதிவிளைக்கும் பொருரைசுற்றுந் தலமதாய்ப்
புலவர்மெச்சுந் தமிழவளர்த்தம்புகழ்மிகைத்தின்புயர்வுந்
தவவனத்தொண் மரகதப்பெண் டளிரிமுத்தந் தருகவே
தளவமொய்க்குங் குமுதமுத்தந் தமிழமுத்தந் தருகவே.

விமலைமுத்தந் தருகமுக்கண் விறலிமுத்தந் தருகநல்
விரதமுற்றன் பொடுதுதிக்கும் விபுதருக்கின் பருளுமோ
ரிமயவெற்பன் குழுவியெற்கிங் கிரதமுத்தந் தருகவெண்
னிடயநிற்குங் கவுரிமுத்தென் றிலகுமுத்தந் தருகவொண்
னிரிமறுமொய்க்குந் தவவனத்தின் னெகிழமுற்றங் கழலரி
னிரிருமைக்கண்மரகதப்பெண்ணெகிழவின்முத்தந்தருகீள்
சமயமுற்றும் பரவிநிற்குஞ் சரசிமுத்தந் தருகவே
தளவமொய்க்குங் குமுதமுத்தந் தமிழமுத்தந் தருகவே.

வேறு

வித்தக மிஞ்சுமி ளங்கிளி யந்தரி மித்ரியு ருத்திரைநல்
விரைவ ளம்பதி மேவிய சுந்தரி மிக்கவ ருக்கருண்மா
சத்திசு வுந்தரி சங்கரி யம்பிகை தற்பரை யொப்பறுகீ
டாரணி யுஞ்சிவ காமியி ளங்குயில் சற்குணி நிற்குணியே
சுத்தச னங்குடையென்றெழு மிந்துசெனிததிடுமுத்தமுமே
சீரில் களங்கம தோடுவி னைந்தது செப்புறுகொக்கொடுபன்
முத்தினை வென்ற விளந்தக னஞ்செறி முத்தம ளித்தருளே
மூவெயில்வென்றவர்பாகமமர்ந்தவண்முத்தமளித்தருளே.

முத்தப் பருவம் முற்றிற்று.

நீ-வருகைப் பருவம்.

விண்டடவு தண்டலேக ளண்டரர்ச் சனையென்ன வே
மலரு திர்க்கின்றவோர், வீரைநகர் மேவுமுயர் பூமீசர்பாக
ங்னொள் விமலமர கதவல்லியே-, கொண்டலது நின்குழலி
னுக்கொல்கி னும்பொழிதல் குறையாது பார்நினதடி, கொ
ளற்கொவா தெனினும் பெறற்கருமை யென்றுனிக் கொண்
டாடி யேகொண்டிடும்-, வண்டுமு மனிச்சப் பரப்புகள் கசங்
கிட மற்றஞ்ச முடிநையுற, வானவரு நாடுமுயர் மாதவநி
றைந்தநறு மலரடி பெபர்த்தோடியே-, செண்டிலகு செங்
கைகளின் வண்டுகள் கலிக்கின்ற சீரினுட னேவருகவே, செ
ஞ்சிலம் பொடுதண்டை மிஞ்சிகண் கணிகொஞ்ச தென்பா த
மயில்வருகவே. (க)

கும்பமுனி புறைகின்ற தென்கயிலை யெனநின்ற குவ
ட்டின்ன னுறுமானிங், குறியதினை கவர்பொழுது கிள்ளை
முடி மடிபடக் கூறுதங் கன்றுன்னியே-, யம்பரிழி பாலு
ளர்வு கற்பூர வண்டலென வள்ளிவயல் கட்டேகுமோ, ரலை
யென்ற கரமோ டறஞ்செய்பொரு நைக்கிழனி யணைவுற்ற
வீரைநகரி-, னும்பொடு மிம்பர்தொழ வுறைகின்ற மலைம
ங்கை யுரியவர்க் கருளம்பிகை, யுரிமையொடு செழியரிற்
சிதிரசே னற்கருள வெளி கொண்டு வெளிவந்திடுஞ்-, செம்
பொனுறு வந்ரவல்லி பங்கின்மர கதவல்லி செல்வியங் குயி
ல்வருகவே, செஞ்சிலம் பொடுதண்டை மிஞ்சிகண் கணி
கொஞ்ச தென்பா த மயில்வருகவே. (உ)

௨௧௬ மரசதவல்லியம்மை பிள்ளைத்தமிழ்.

மங்கையர் சுவைக்கநட் புறநோக்க நிழல்செய்ய மதி
யாது தைக்கநிந்தை, வசனிக்க நகைசெய்ய மார்போ டணை
க்கவீசை வாய்கொண்டு பாடமலருந்-, துங்கமகிழ் சீவனிம
ராசண் பகம்பிண்டி சூழ்பாட லம்மாலதி, துளிர்குரா வாச
ந்தி யெவையுமாங் காங்குனது துணையாக வேமலர்தரப்-,
புங்கவர் வணங்கறிஞ ரொண்டவச புரிகின்ற புயலோங்கு
வனமென்னுநற், புகழ்மேவு வீரைநகர் தனில்வாழு மலைமங்
கை பொற்புறவு சொற்பூவையாஞ்-, செங்கைவளை யனமெ
ல்லி யின்சொன்மர கதவல்லி திகழ்கின்ற குயில்வருகவே,
செஞ்சிலம் பொடுதண்டை மிஞ்சுகிண் கிணிகொஞ்ச தென்
பாத மயில்வருகவே. (௩)

நீண்டநே மிக்குவடு சுவரெண்மர் சூழ்கால்பொ னே
ரசல நடுநட்டுவிண், ணிழன்மாட முற்றிரவி மதிதீப மிட்ட
மனை நின்றயிர்கள் செய்வினைகளைக்-, காண்டக வளந்தள
வை யின்னெழு பிறப்புங் கதிக்கரையு மாற்றிடுதலாங், கா
ரிய நடத்தலறி விப்பள்போன் முத்துக் கழங்காடு மொய்கு
ழவியே-, துண்டுகோ தளர்கின்ற சுடரினுக் கெனவுற்ற
துணைகளுதி யென்றோதியே, சூழுமல மாயைக டொலைத்த
றிவு மயமான தொண்டர்தொழு வீரைநகர் வாழ்-, சேண்டழீ
இயகிருபை யோங்குமர கதவல்லி சிவையெனுங் குயில்வரு
கவே, செஞ்சிலம் பொடுதண்டை மிஞ்சுகிண் கிணிகொஞ்ச
தென்பாத மயில்வருகவே. (௪)

வேறு.

மலைமக ளாமென வந்தபி னறுமுக மதலையை யளித் தது லோமுன்போ, மதமழை யெனவருண் மழைப்போழி க்பழுக மதலையை யளித்தது மெப்போதோ-, வலைஞர்க ளிறைமக ளெனவுறி லிருபுதல் வருமர னிடைமறை களை வாரி,வாரியி லிட்டது மென்னென மாமகண் மச்சினி முறை கொடு வினவிடினுங்-, கலைமதி யொடுகடல் வந்தபி னோம தக் காலையை யளித்தது மல்லாதக், காலமோ கடலுளி லங் கையி னுற்றது கழறெனு மறுப்புள களிப்போடென்-, நலை தரு மலரடி மரகத மென்கொடித் தாயே யருள்செய வந்த ருளே, தவவன வீரைநன் னகர்வள ரிளமயில் சாம்பவி யம் பிகை வந்தருளே. (டு)

நஞ்சணி கந்தர நாயக னியற்பகை ஞானியின் மனை யைய வாப்போலுண், னாடி யிரந்தது நகமக ளென்னநீ நண்ணிய வமயமோ பின்போதேன்-, கொஞ்சிய சொல்லி யென் மரகத வல்லிமெய் கூறுக வெனினுமக் குழகுடைய, கோகன கையெனு மாமகட் கதினிறை குறைவிலே யருளுறு நிலைபாரீ-, வஞ்சி யெனத்திகழ் வுறவரி பிருந்தையை வாழ விரும்பின னிதைநீயே, வாய்நவி லென்று வழக்கிட வுண் டெனு மகிழ்ச்சியின் வருகவெந் தாயெனக்குத்-, தஞ்சரி னஞ்சர ணங்கள் லாதினை தற்பரை யருள்செய வந்தருளே, தவவன வீரைநன் னகர்வள ரிளமயில் சாம்பவி யம்பிகை வந்தருளே. (சு)

உக அ மரகதவல்லியம்மை பிள்ளைத்தமிழ்.

வேறு.

வளைஞ் லுளைந்து புரண்டுவயல் வளைந்தே நின்ற வயற் புறத்து, வாளை நிகர்கட் கடைசியர்கள் வாளைமோத வகழ்ந் தெறிந்த-, களையோ நுயிர்த்த வெண்முத்தங் களையோ டொளிர முத்தமுடன், கடையர் வாரிக் கட்களந்து கடையிற் குடித்துக் களிகொளநெல்-, வளையா நின்ற வளத்தொடுவிண் விளைபூம் பொழில்சூழ் வளமுறுமோர், வீரை சூழந் தரணியினல் வீரைநகரந் தனில்வளருங்-, கிளைபார் முத்த னிடமருவெங் கிளையே வருக வருகவே, கிழியே போலு மரகதப்பைங் கிளியேவருக வருகவே. (எ)

அரிகம் பணியு மத்தியந முறுகும் பணியு மத்தியமே, யன்போ டணியும் பரணிடமந் துகிலோ டணியும் பொலிபரையாய்-, வீரைதார் வீர வன்மனுளம் விரும்பும் வீர வன்மனலூர், விளைவே மரக தன்புகழ் மிரிநு மரக தாம்பிகையே-, வரியா ரகல கலெனக்கை வண்டு கலக லெனமிரிநு, மழைக்கண் வாரி யருளொழுக் மார்பில் வாரின் மணிபொலிரக்-, கிரிசைக் குயினே ரளகமுறுங் கிரணக் குயிலே வருகவே, கிழியே போலு மரகதப்பைங் கிளியே வருக வருகவே. (அ)

போதந் திகழ்கா ழியில்வளர்ந்த புனிதக் குழனி பால்கருதிப், புலம்பிக் கலுழ விலைபசிக்குப் பிச்சிக்கக் கொடுவா கோறென்று-, வாதில் குருந மசிவயனும் வருந்த விலைபட்

டணத்தடியும், மகிழ்ந்துட் டழுதென் றிரங்கவிலை வருந்தா
துயர்வீ ரவனகரின்-, வேதம் பரவற் கறிவரிதாய் வேதக்
கழல்கள் கலகலென, வேதச் சிகையி னடமிடுமோர் விமீலப்
பதங்கள் பெயர்த்தோடிக்-, கீதம் பயிலும் வண்டோதிக்
கிரிசைக் குயிலே வருகவே, கிழியே போலு மரகதப்பைங்
கிளியே வருக வருகவே. (க)

பாசத் தளைக டமையறுத்துப் பரவு மடியார்க் கருள்
புரியும், பரையே வருக வடருமலப் பகையே வருக பணி
க்கடல்சூழ்-, தேசத் திணையில் வீரைநகர் செழிக்க வளருஞ்
சுவையாமென், தேனே வருக வெனதுபவஞ் சிதைக்க வருக
வருளொழுது-, மாசற் றொளிரா டிக்கதுப்பின் டணக்கு
முத்த மிதழ்முத்தம், மலர்ச்செங் கரங்கண் முத்தமொடு
மகிழத் தருமொண் கழற்சீர்க்கென்-, கேசத் தயன்கை யெ
ழுத்துமழுங் கிடத்தா ணடித்து வருகவே, கிழியே போ
லு மரகதப்பைங் கிளியே வருக வருகவே. (க0)

வேறு.

வேத விதிவழு வாத மறையவர் மேவி நிரைநிரை மரு
வியே, மேக மழையொழி யாது சொரிதர வேன்வி புரியொ
லியரசர்கள், வீறொ டிரதம தூரு மொலிபொனெர் கூல
மணிதுகில் விலைபகர், வீதி யொலிவய னாறு தொடுமொலி
யீள வவைவடு மொலிகளை, வீச மொலிகதி ராடு மொலிய
வை வீழ வடுமொலி களடதின், மேவி யடிகொணெல் வீச

உ20 மரகத்வல்லியம்மை பின்னீர்த்தமிழ்.

மொலிபொலி வீசி யளவொலி சகடமேல், வீதி வருமொலி
வீடு சொரியொலி வீறு கொடைமண முரசொலி, வேலை
யெர்லிகெட நீடி வளருறு வீரை நகரினி லுறையுமோர்-,
பாதி மதியர வாறொ டறுகளி பாயு மலர்பல புனைசுடை,
பாவி னொளிர்திரு நீறு தருமொரு பால விழியரு ளினை
விழி, பாச மறுபொய்நி சாச ரரினெயில் பாற நகைபுரி பவ
ளவாய், பாயு முழைமழு நீடு மெழிலொடு பாச நமனுதை
படமலர், பாத மணைகதி சேரு நெறிவரு பாப முயலகன்
முதுகிலே, பாரி னெடுவிணு மேத மகலவு பாய நடமிடு பத
மிவை, பாளி யுறுகுறி நாடி யுளமொடு பார ரிவைதொழ
வருள்செயொர், பாச மழவிடை யேறு பரனொரு பாக மது
தனி விலகியே-, சீத நனிமிகு பாலு மழுதொடு தேனு முய
ர்கழை யிரதமுஞ், சீனி குளமடு பாகு திரிகனி சேரு மிரத
மும் வடிகொடு, சேர விரவியு னாவி னுருகிகொள் சீரி னவ
னுட னினிமையாய்ச், சீவ னுடையரி யாரு நமதுயர் சேய
ரெனுமுறை யுளமுளித், தீய சிலசிலர் பாவ வினைபல தீது
செயினும விடர்கடாந், தீரு நெறிகளி லாத தெனினுமெய்
தீரு மெனநமை நினைவதாம், தீர வருள்வது ஞேய மென
வுயிர் சேம முறுசெய நிகழ்வுறு, சேதி பலவொடு னாடு
மருளொடு தீர முடனவ னுருகவே-, வாதி னுரிமையொ
டோது மகிமைகொள் வாய்மை மிகுமெழி லமலையே, வாரி
யெனவிலை சாண தளவுறு மாய்சி லகடுசெய் வலியினான்,

மாழ்கி யுழலுது பாவர் சிலரினு மான மழிபழி பலபவம்,
வாது கெடுவினை தீது கொடுமைகள் வாழ வளருவ னெனினு.
மே, வாழ முடனுனை நாடி நினைவது மாறு நெறியில னெனை
யடர், மாயை யொடுபல பாவ வினைகளு மாள வருள்புரி
மனதொடு,மானி னிணைவிழி யோடெ னருகினி லோடி வரு
கமுன் வருகவே, மாலை மணமொடு மேவு மரகத மாமெ
னிளமயில் வருகவே. (௧௧)

வருகைப் பருவம் முற்றிற்று.

7-அம்புலிப் பருவம்.

அழுதகதி ரோன்சந்தர் னரிசுதா கரனலவ னல்லோனி
ராக்கதிரின, னாலோன லிந்திம கரன்கோன் கலாநிதி யரிச்சி
கன் சசிசோமனீர்க், குமுதநண் பன்றான வன்றிங்கள் விது
மதி குபேரன்வி பத்து முயலின், கூடுசீ தன்றரா பதிநிசா
பதியங் குரங்கிதண் சுடரென்னுமே, கமுருகழை யாதுவெ
ண் முத்துகட் கும்மினிய கவின்முத்து குக்கு நிற்குக், கடுவு
ற்று வழுதென்ன. வோதுபற் பெயருட் களங்களுன வும்
பெற்றதா-; லமுதமிழை யதுதீர விரைநக ரமலையுட னம்புலீ
யாட்வாவே, யமுதொழுது சொல்லிமர கதவல்லி யம்மை
யுட னம்புலீ யாட்வாவே, (௧)

உஉஉ மரகதவல்லியம்மை' பிள்ளைத்தமிழ்.

ஆனையுயர் கொடியெனக் கொண்டனள் ளிவணிய் மம்
மாணை பேகொண்டனை, யாறுற்ற தலையனைப் பெற்றாணி
யும்ப்ரம னுறுற்ற தலைபெற்றனை-, மாணவமு துறுநி
லவு பொழிசுவாய் நீயிவளும் வாணகை நிலாப்பொழிசு
வாண், மதியனிவ னென்னல்நீ பெற்றையிவ னுங்கருணை மதி
யுளென வேபெற்றனள்-, வாணமுட னெவ்வுலகு மிவ்வீரை
நகர்நின்று வாழமல விருணிக்கியே, வாழ்த்தநின் றுணியு
மிருணிக்கி யாவர்களும் வாழ்த்தநின் றுயாதலா-, லானினைம்
பொருளாடு மரணிடத் திவனொக்கு மம்புலீ யாடவாவே,
யமுதொழுகு சொல்லிமர கதவல்லி யம்மையுட னம்புலீ
யாடவாவே. (உ)

கருணாக டாட்சியிவ ளென்பதறி கிலையனைக் கயரோகி
பென்று மிருகோட், கடுவுற்ற வரவங்க ளுனுமெச்சி லென்
றுங் களங்கம் பொதிந்த தென்றும்-, வரரோடு செயநின்ற
சிறுவிதி மகத்தினொரு மைந்தனாற் றேய்ந்த தென்றும், மல
மற்ற வொருமுனிவ னுண்டுமிழு மெச்சிறனில் வந்தவிழி
சேயதென்றந்-, திருவாரு கருணையாற் றேராம லோரினைச்
சீரோடு வாவாவெனல், செவ்விய மனத்தோர்கள் பிறர் கு
றையை நாடாத திறமைதெரி விப்பாளென-, வரனோடு
வீரைநக ரமர்வுற் றழைப்பவளொ டம்புலீ யாடவாவே,
யமுதொழுகு சொல்லிமர கதவல்லி யம்மையுட னம்புலீ
யாடவானே. (ங)

•எண்ணிரண் டெண்டுகலை நீற்கிவட் கெண்ணான் கிரட்டி-
கலை களுமுண்டலா, லியற்கையொளி குறைவில்கலை யுண்ட
டியி னுகிருகளி லெண்ணில்கலை களுமுண்டுநீ-, கண்ணிரண்
டெந்மெனிதர் காணவரி தாகவொரு கலையொழிய மற்றொ
ழிசுவாய், கண்கண்மறை யினுமுழுவ லன்பர்கண்மு னாயி
ரவ் கலையொடிவள காண நிற்பாள்-, புண்ணியந் தாங்கொ
ளா தேனையர்கள் கொள்ளப் புரிந்தாக்துன் மதுசக்கரப்,
புள்ளுண்ண விடமுண்ணு நினையிவ ளழைக்கின்ற புதுமை
யை நினைத்தீசனூ-, மண்ணறன் பங்கிலுறை வீரைநக ரம்பி
கையொ டம்புலீ யாடவாவே, யமுதொழுகு சொல்லிமர கத
வல்லி யம்மையுட னம்புலீ யாடவாவே. (ச)

உலகவிருள் போக்கினே முழையேந்தி னேம்விண்ணி
னுடுபதி யெனத்தோன்றினே, முப்புற்ற வமுதுகொண்
டோமென்று நீமகிழ்த லொப்பிலிவண் முன்னொக்குமோ-
விலகுமிவ ண்கைநிலவு முத்துடுவை வென்றுமல விருளோ
டு முலகற்றெறு, மிறைவரிட மான்கோண வெழில்செய்வி
ழி கண்முனின் னிரலெகடு மெனலையமோ-, நலமுறுதன்
மொழியமுத மன்பர்ப்பவ நோய்கட்கு நன்மருந் தாமாதலா,
னண்புமிக விவனொடுநீ வந்துபணி செய்யிலுன் னவீவொடு
களங்கமறுமோ-, லலகிறிரு வீரைநக ராரமலர் பங்கினொ
டம்புலீ யாடவாவே, யமுதொழுகு சொல்லிமர கதவல்லி
யம்மையுட னம்புலீ யாடவாவே. (ரு)

உஉசு மரகதவல்லியம்மை 'பிள்ளை'த்தமிழ்.

செங்கைகொடு வாவென் வுணைக்கூவு'கின்றவிவ டிரி
லோக முஞ்சென்றுநீ, டிக்குவிசை' யஞ்செய்தொரு நகர்நி
ன்று கொழுநர்பாற் செங்கோ லளித்திட்டவள்-, கங்கைதரு
துறையிலொரு தலமுறைந் தன்னமுயிர் கட்டுகலா மிட்டவ
ர்களைக், கடைநாளி லரன்விஞ்சை யோதமடி தனில்வலது
காதுமே லுறவைப்பவள்-, சங்கையற வொருபதியி லெண்
னான் கறங்கணமர் தம்பொருட் டேசெய்தவள், சாதமது
குருநமசி வாயற் களித்தவ டையெயொடுனை யுங்காப்பளா-,
றங்கம்வள ரிவ்வீரை நகரரசி யாதலா லம்புலீ யாடவாவே,
யமுதொழுகு சொல்லிமர கதவல்லி யம்மையுட னம்புலீ யா
டவாவே. (சு)

தண்டலையை வென்றுவளர் தன்குழ லெனும்புய றருஞ்
சிலை நுதற்கஞ்சிரீ, தரியாமல் விண்வழி வளைந்தோடல் கண்
டோ தளிர்க்காந்த ளங்கைம்மலர்-, கொண்டுவிசை யோடு
விட் டெறிகின்ற வெருவினாற் கூசினலி வதுகொண்டுமோ,
கோளரவி னுக்கஞ்சி வெருவுதலி னேவலது கொழுநர்முடி
யார்புன்னியோ-, செண்டுமணி மாட்டேற் கூடவினை யாடு,
தன் சேடியோ டுதித்தை பென்றோ, திருநகர் தனக்கரசு
செய்தற் கமைத்திட்ட செழியர்வழி முதலென்றுமோ-,
வண்டர்தொழும் விரைநகர் நின்நிளி தழைப்பவளோ டம்
புலீ யாடவாவே, யமுதொழுகு சொல்லிமர கதவல்லி யம்
மையுட னம்புலீ யாடவாவே. (சு)

காசமொடு நின்னது களங்கமு மறுக்கவோ கடலினமு
தங் கண்டயுமோர், கல்லினடி கொண்டவொரு நோவுக டவி
ர்க்கவோ கடுகுமுன் னுயர்மாமனாற்-, நேசுஞறை வீரதலை
நிரப்பவோ நினதுரிய தெரிவையர்க ளிற்சிலர்க்குத், தீமை
செய் திட்டபழி தீர்க்கவோ குருவுக் கிழைத்தபழி சேதி
க்கவோ-, கேசவ னுளத்தனன் முகத்தத்தி ரியின்விழி கீர
வா ரியுமுற்றுநீ, கிட்டிப் பிறக்கின்ற பிறங்கி டொலைக்க
வோ கிருபையெர் டுனைக்கூவுத-, லாசையொடு வந்தெனென்
றெழில்வீரை நகருமையொ டம்புலி யாடவாவே, யமுதொ
ழுகு சொல்லிமர கதவல்லி யம்மையுட னம்புலி யாடவாவே.

கன்னல்பெறு வில்லிவிரி கவிகையென நீநின்ற காரிய
நினைக்கி லெவரே, கருணைநிறை யிவளன்ப ருன்றனை மதித்
திடுவர் கழறிவிவ டன்கொழுநனாஞ்-, சொன்னமலை வில்லி
துத லாலவன துடலந் தொலைந்தபினு நீள்குக்குமந், துணை
யின்றி வென்றவிவ ணின்வலி தொலைப்பளெனல் சொல்ல
வெற் கென்னச்சமோ-, நின்னையுறு மவ்வசை யுனாதருளின்
வாவென்ப ணோந்திலையே லென்னாவையோ, நோர்விழியு
முண்டுதுதல் வில்லுண்டு விழியம்பு நெடுவாள்வை வேலுண்
டிவட்-, கன்னமலி வீரைநக ராசிவா வென்றிடுமு னம்புலி
யாடவாவே, யமுதொழுகு சொல்லிமர கதவல்லி யம்மையுட
னம்புலி யாடவாவே.

(௯)

உஉ௯ மரகதவல்லியம்மை பிள்ளைத்தமிழ்.

வன்பிடுநெடு துருவனுனை நீயாளுடுக்கொடு வலீகொ
ண் டிழுத்தலைப்ப, வலமாய்ச் சுழற்படுவை மாற்றவறி யாதீ
மகிழ்வொடிவன் வாடுவன்றிட-, விற்பினுடன் வாரா திருக்
கினிவண் முனிவினுக் கெதிர்நிற்க வலையோவிவட், கேர்ப்ப
னென்னுமொரு சுதனுண்டு தாருகனை யெற்றுமுயர் கோடு
ண்டலாற்-, றன்பெருமை மிஞ்சாறு முகனென்னு மொரு
மகன் றுனுண்டு கைவேல்விதா, தானைதனி லோமலையி லோ
விண்ணி லோடுவங்குச் சார்ந்தாலு மேவிட்டிடா-, தன்பினி
வ ரறியுமுன் வீரைநக ரம்பிகையோ டம்புலீ யாடவாவே,
யமுதொழுகு சொல்லிமர கதவல்லி யம்மையுட் னம்புலீ
யாடவாவே. (க௦)

பொன்னிலகு மலையைவல முற்றிடும் புண்யமோ புகழ்
பெற்ற விவன்கொழுநராம், பூமீசர் முடியிலுற லாலுலக
ருன்கிழமை புரிகின்ற தவமகிமையோ-, கன்னியிவள் சுத
னான கணபதியி னாலுற்ற கழியாடி னீசத்துவங், கழியவவ
னைச்சிங்க முன்பக்க நான்கினிற் காசினிசெய் நோன்பன்பு
டுகா-, றன்னிகரி லாதவிவ ணின்னைவா வென்றிடுத றனை
யெண்ணி னின்னன்னயத், தவமென்ன வேபுகல்வ னாதலா
லப்புகழ்க் டங்கித் தழைத்தோங்கநம்-, மன்னையென வே
வளரு மந்தரிச வந்தரிபொ டுப்புலீ யாடவாவே, யமு
தொழுகு சொல்லிமர கதவல்லி யம்மையுட் னம்புலீ யாட்
வாவே. (க௧)

வேறு.

தான முந்தவ மதுவு மன்போடு சாரு மின்பமு முதவு மித், தாயை யன்போடு சரண மென்றடி சார வொண்கதி தருவளா-, லேன மஞ்சமொ ரிருவர் கொண்டடி யேழு மம் பர மெழுமையு, மேகி யுந்தெரி வரிய தென்றிட வேயெ முந்திடு பரனோடு-, வான முந்தொழு தவவ னந்தனி வாழு கின்றந முமையையுன், மாசெர் ழிந்திட மயலொ ழிந்திட வாதொ ழிந்திட வசைமுத-, லான துங்கெட வுளநி னைந் துட னுட வம்புலி வருகவே, யாயு மின்கனி மழலை நங்கை யொ டாட வம்புலி வருகவே. (கஉ)

அம்புலிப் பருவம் முற்றிற்று.

8-அம்மாவணப் பருவம்.

தண்டரள முதலான நவமணிக னைப்பசிய சாம்பூ நத ப்பொண்ணிடைச், சார்தர நிரைத்தழகு மிகையாச் சொலிக் கச் சமைந்துபற் பலவன்னமாக்-, கொண்டிலக நினைவேண்டு தொண்டருக் கிடர்தரக் குறுகாத வகையாய்மதன், குடை யான மதியாதி நவகோள்க டமீமைக் கொடுஞ்சிறைசெய் திட்டதொப்ப-, மூண்டொளிகள் பலவாகி யெண்டிசை கட ந்துநெடு வானத்து மூடுருவியே, மருவித் தழைக்கமிளிர்

உஉஅ மரகதவல்லியம்மை பிள்ளைத்தமிழ்.

கைம்மலரினிற்கொண்டு மந்தார மலர்மாரிபெய்-, தண்டர்
தொழ வாழுமுயர் வீரைநகரிளமயிலி யம்மாளை யாடியரு
ளே, யம்பூமி விங்கரது பங்கின்மர கதவல்லி யம்மாளை யா
டியருளே. (க)

ஒடிசிலென நீலமர கதமுற்ற வம்மனைக ஞாயர்நீல முகில்
கம்மவே, யொளிசெய்து கைம்மலர்க ஞறுமணத் தோடுலவு
மும்பரிடை யேமற்றுமோர்-, வடிவிலகு மாணிக்க வம்ம
னைக ளிரவியொளி மங்கிட மலைந்தெல்செயும், வான்முத்த
வம்மனைக ளிந்தொளிம முங்கவொளி மதியோடு முடுவோடு
மாம்-, படிபலவு மொய்த்துவிண் ணுர்தனின் பார்வையா
ம் பாணவிசை யாங்கால்கொளும், பந்தரென விலகிடக்
கொந்தளக முலைவுறப் பங்கய மலர்க்கைகளா-, லடிமையெ
ன வெனையாண்ட வீரவன லூரரசி யம்மாளை யாடியருளே,
யம்பூமி விங்கரது பங்கின்மர கதவல்லி யம்மாளை யாடியரு
ளே. (உ)

கைக்கருணை கொப்புளித் திடுமுமுத வருவிகள் கடுப்ப
விண் போவதுமவை, கலைமதி யிடித்தமு துடைந்தொழுக
லென்பது கடுப்பவரு வதுமம்புபோன்-, மிக்கவிரை வொடு
மிழைக ளிடைபுறற் கரிதாய் மிடைந்துமொன் றோடொன்
றுகண், மேயியடி கொள்ளாது தலுறுதலு மில்லாது விளை
யாடு மம்மனைகடாம்-, பொக்கமுறு முமையாளர் தங்கள்கண்
சிக்குப் புலப்படா தேழபங்கப், புதைபோலு மொழ்த்த

வொளி பொங்கிப் பரக்கவே பூங்கைக ளாற்செய்தனார்-,
தக்குக ஞுமிர்க்குமணி நிறைவீரை நகரமலை யம்மாளை யாடி
யருளே, யம்பூமி லிங்கரது பங்கின்மர கதவல்லி யம்மாளை
யாடியருளே. (௩)

சந்தமுட னீயாடு மம்மாளை பிடிக்கநின் றன்சேடி மார்
தேடியே, தாவிப் பரந்தே சுழன்றாடி நாடித் தவித்துச் சலி
த்தேங்கவுங்-, கந்தமலர் வண்டுகலை யாதளக முலையாது கலை
பணி யசங்காதிவள், கண்களிமையாதுதுதல் சுழியாது கை
வளைகள் கலியாதி கைக்கொள்ளுமார்-, விந்தையெவ னோ
வென்று தொண்டர்க டுதிக்கவும் விபுதர்கள் படித்தோத
வும், விடையவனு முள்ளங் களிக்கவும் முனைநம்பென் வினைக
ளொடு மிடியோடவு-, மந்தண ரிறைஞ்சுதிரு வீரைநக ரின்
கவுரி யம்மாளை யாடியருளே, யம்பூமி லிங்கரது பங்கின்மர
கதவல்லி யம்மாளை யாடியருளே. (௪)

கஞ்சமுறு மிருதாண் மடக்கியுமு ளொருகான் முடக்
கியொரு கானீட்டியுங், கவினோ டுறைந்திறைக் கின்றபல
வருணங்கள் காழ்செய்யு மம்மையெலாங்-, கொஞ்சியுளே
கின்றகைக் குங்குமச் சேறுண்டு கோதில்செவ் வானமென
வுந், குறிகண்டு நீசெயுமொர் புன்னகையி னொளியினக் குண
மாறி யிந்தெனவுமில்-, விஞ்சைபுரி நின்றனது நடையஞ்சு
மஞ்சங்கள் விண்ணிற் பறப்பதெனவு, மிளிர்வுற்று மெண்
ணற்றும் விண்ணுற்று விளையாட வேயிருகை மலர்கொண்

உரு மரசதவல்லியம்மை பிள்ளைத்தமிழ்.

மே-, யஞ்சலென வெனையாரும் வீரைநகர் வாழமலை யம்
மாணை யாடியருளே, யம்பூமி லிங்கரது பங்கின்மர கதவல்லி
யம்மாணை யாடியருளே. (ரு)

பல்லாயி ரங்கோடி யண்டங்க ளொக்கப் படைத்தப்
படைப்பெங்கணும், பரவுற்ற தோடெனது பாழான மன
மென்ற பங்கயத் திலுநிற்கு-; நல்லாறிஃ தென்றறமு ய
லுநரைவி னுலகாள நட்டிற் றியற்றியந்த, நாட்டினனு பவ
மளவை கண்டிவண் டவமுயல நாட்டுதலு முட்குறிகள்
போற்-, கொல்லாத விரதமொடு மணிமாதி சித்திபல கொ
ண்டுவா னாறுதிரிவோர், கொள்ளவுயர் வீரைநக ருள்ளவர்வி
ணெற்கின்ற குளமுறு மனத்திரளுமன்-, பல்லார்க ளெறிதி
ரளு மொப்பமகிழ் வுற்றுமுத் தம்மாணை யாடியருளே, யம்
பூமி லிங்கரது பங்கின்மர கதவல்லி யம்மாணை யாடியருளே.

வேறு.

குழலினி தோகழை யாழினி தோவெனக் குயில்கிளி
மாயிப்புறவாக், குருகுகள் கனிவுற மடிதரு வின்ங்கிளை குள
கல ரொடுதழைய-, மழலையி னுரையுட னிசைபல பாடியு
ண் மகிழ்வொ டிறைப்பனமேன், மகபதி யுழுவலுக் கருள்
செய முன்னுநின் மனவிசை பேரிலழலு-, மெழிறா விற
திர னுயரயி ராவதத் தியறரு முத்தினையு, மெழிலிதன்
முத்தினை யுப்பரி செனவிட லேயந்திட வ்ரலுமுற-, வழ

கொடும் விழைவொடுங் கைகளி லெடுத்தெடுத்தாடுக வம்
மனையே, யருணிறை யுந்தனி மரகத மென்கொடி யாடுக
வம்மனையே. (௭)

பண்டரு மின்பொடு பாடவொர் சேய்க்குயர் பாலைய
ளித்திடவோர்,பதியு மமர்ந்தவ ளாடுக வம்மனை பழையபொ
ன் னம்பலமுங்-,கொண்டவ ளாடுக வம்மனை காசிகு டந்தை
நெல் வேலியுமுக், கூடமு நின்றவ ளாடுக வம்மனை குவலய
முந்திசையும்-, ஷிண்டல மும்பில மண்டல மும்பல வெளி
களு மப்புறமும், விரவி நிறைந்துபி ருக்குயி ராகியிவ் வீரை
நகர்க்கரசா-, யண்டர் துதிக்க மகிழ்ந்துறை தற்பரை யாடுக
வம்மனையே, யருணிறை யுந்தனி மரகத மென்கொடி யா
டுக வம்மனையே. (௮)

பைங்கதி ரைத்தரு செங்கதி ரந்தினை பாறிட நவ்விகர்
கைப், பகடினொ டுந்திரி பொதியையி னின்றிழி பானிகர்
வெள்ளருவி-, பொங்கிய டித்தெழு மொண்டுள் யின்றிரர்
போரென மன்னிவிணிற், புகையெரி தந்திடு பொரிக்ளை
திர்த்திடல் போலநி னம்மனைகள்-, வெங்கதி ரைப்பொரு
திர்த்தினை யும்பொர மேலொடு மெண்ணிலவாய், விழைவொடு
சென்றுகை வருவது கண்டிட வீரவ னன்னகரெம்-,மைங்கர
னைத்தரு மந்தரி ஆம்பிகை யாடுக வம்மனையே, யருணிறை
யுந்தனி மரகத மென்கொடி யாடுக வம்மனையே. (௯)

௨௩௨ மரகதவல்லியம்மை பிள்ளைத்தமிழ்.

குழைகள சைந்திட வொளிகள் பார்த்திடு கோல்விழி
யஞ்சனமென், குளிர்மலர் சிந்திட வளகமு லைந்துயர் கோ
கில மும்புகழு-, மழலைமொ ழிந்திடு மிதழ்மது சிந்திட வர
ணைகை யின்கதிரர், மணிகளி லங்கிட வியர்வமு தந்தரு வா
சம்வி ணுங்கமழ-, விழைதரு குஞ்சர முகமக னுங்கதிர் வே
லவ னுங்கனிய, விதவித நின்செய லெனதிரு கண்கொள
வீரையி லின்பொடுவா-, முழுகிய சங்கர னிடமுறு சங்கரி
யாடுக வம்மனையே, யருணிதை யுந்தனி மரகத மென்கொடி
யாடுக வம்மனையே. (௧௦)

வேறு.

பத்தரு மும்பரு மிந்திர னுங்கமழ் பங்கய னும்மி
யோடுதொழும், பச்சமி கும்பத பங்கய மின்புறு பண்பின
ருள்ளுற வாகிடுமோர்-, சித்தச னுண்பொடி யென்பம லர்ந்
திடு செங்கனன் மன்னுக ணேயரிடச், சிற்பரை யுன்றனை
யென்றனு ளங்கொடு சிந்தனை செய்யவி சாலமுறு-, புத்திவ
ழங்கிய பைங்கிளி யம்பிகை பொங்கர்வி ணண்ணுறு வீரை
யினற், புத்தமு தங்கனி யும்படி விஞ்சையர் புந்தியொ டின்
னிசை பாடிடவே-, தத்தையி னின்சொலை வென்றவி ளங்
கொடி சங்கரி யம்மனை யாடுகவே, சத்திச வுந்தரி யந்தரி
சுந்தரி சங்கரி யம்மனை யாடுகவே. (௧௧)

அம்மானைப் பருவம் முற்றிற்று.

9-நீரார்தற் பருவம்.

முன்பொரன மறியாத கங்கையை யறிந்ததனை மொய்க்கின்ற வெகினங்கள்போன், முகிழ்முலைகொ ளாயிராணி யபிராமி யாயபலர் முன்புமொய்த் தம்மம்மவென்-, நன் பொடு கலன்றுசில்க ளின்பேழை கான்மர மடப்பைபல கா ளாஞ்சிக, ளருகெடுத் துச்சுழ்ந்து கைகட்டி வாய்பொத்தி யாடைக ளொதுக்கி நின்றுன்-, நன்பணிகள் செய்யநறு நானகள பச்சேறு தலைமைபெறு சேடியரெனுந், தனதுநா ராயணிகள் கைக்கொருவர் மெய்க்கொருவர் தாட்கொருவ ராய்நின்றுமே-, பொன்பொலியு மெய்தொட் டிழைப்பவிவ் வீரைநகர் பொங்குபுன லாடியருளே, பூமீசர் தமதுதிரு வாமமர கதவல்லி பொங்குபுன லாடியருளே. (க)

கையுற்ற வளைகள்கற் கடகங்கள் பவளங்கள் கங்கணங் கண்மின்னியாழ், கடலொத் தொவிக்கக் கழங்காடு கையினு கிர் களினுற்ற வொளியாடுமோ-, ரையுற் றிலங்குங் கழங் கெலா மொய்த்துமதி யமுதக் கழங்கென்பவே, யடிமைபெ று சேடியரொ டொத்துவினை யாடுநல் லன்புடைய நீயம் மனை-, மெய்யுற்ற விளையாட்டி னாலுற்ற வியர்வொழிய வே யத்தர் தலையுற்றதால், விளைவுற்ற பகையினை யொழித் திளங் காமருவு வீரைநகர் சூழ்தீன்றவிப்-, பொய்யற்ற மெ ய்யுற்ற பொருரையாகுகங்கைநற் பொங்குபுன லாடியரு ளுள, பூமீசர் தமதுதிரு வாமமர கதவல்லி பொங்குபுன லாடியருளே. (உ.)

உருசு மரகதவல்லியம்மை பிள்ளைத்தமிழ்.

எண்ணுமக் கருமங்கள் சித்திபெற வந்தொலைவி லீணை யில்பவ முந்திரவு, மீழைபெறு வயிறுவலி குட்டங்கள் கு றைநோவொ டெண்ணில்பல நோய்தீரவும்-, மண்ணவரும் விண்ணவரும் வந்தாடு தற்கென்று மணியுற்ற தளிமுன்புற, வருவித்த வரனருளை யொப்பவிவ னாமரா லுவந்தாடி னு ளென்பவே-, வெண்ணிறக் குருகோடு செந்திறக் கமலங்கண் மென்குவளை தண்சைவல, மிளிர்குமிழி நமநிந்தை செயு மென்று னவயவ மேன்மோதி டாவாதலின்-, புண்ணியத் திருவீரை நகரின் றிருத்தடப் பொங்குபுன் லாடியருளே, பூமீசர் தமதுதிரு வாமமர கதவல்லி பொங்குபுன் லாடியரு ளே.

(ரு)

ஆன்பொடுளை வாவென் றழைக்கின்ற கைக்கருணை யம்புயத் தாற்காட்டியுன்; னழகுதண் டெளவியழு றேனெ ன்ப துற்பல வருட்கண்க ளாற்காட்டினின்-, றன்பெருமை நங்கொழுந ருன்றனை மணம்புரித லைக்காண்ப வேகுறுமுனி, தவத்தா லுணர்ந்திட்டே னென்பதைக் குமுதவாய் தனைவி ரித் துக்காட்டியே-, நின்பெயர்கொண் மணிமேனி போலப் பசந்துதனை நேர்ந்தவர்த மெப்பாவழு, நீக்குமளி யோடுற்ற விவ்வீரை. நகருற்று நேயரொடு விழுவாமோர்-, பொன் னெருகு தெப்பத் திருக்குள்ச சிவதூக்கை பொங்குபுன் லாடி யருளே, பூமீசர் தமதுதிரு வாமமர கதவல்லி பொங்குபுன் லாடியருளே.

(சு)

சேப்புறு திணைவிழிக ணீர்க்கொளா துயர்சிரசு சிக்குறு
தெழிலளகமெய், திரையாது வறளாது குடையுமெவர் கட்
குமொரு செழுநகரி லோரப்பினின்-, மூப்பினுட னுயர்ம
னைவி யோடாடி யிளமைகொடு முன்வந்த வன்புடையர்
போன், முதிர்வுபவ மயனீக்கி யிளமையொடு ஞானமு. மூட்
டுமிக் குளம்வாழமாக்க-, காப்பினு டானைந்து திலநெய்பா
றாயிரிழுது கனிகன்ன விஞ்சாறுதேன், காணுற்ற வைந்தமுத
மிளநீர்நன் மஞ்சனங் கணவனொடு மிவ்வீரையிற்-, பூப்பரா
வுறவாடு மாடலேன வேகொண்டு பொங்குபுன லாடியரு
ளே, பூமீசர் தமதுதிரு வாடமர கதவல்லி பொங்குபுன லா
டியருளே. (ரு)

சலதரத் திணைவென்ற குழலினுக் கஞ்சியலை சைவல
முறுங்கயல்கள்கட், சரமுண்டு துள்ளிடுங் கெளிறுகள்கை
விரல்களாற் றுழந்துதரை போடுறும்வரா-, விலகுநற் கால்
கட் கிடைந்துபாய்ந் திடுமடிகட் கேக்குக மடம்பம்மிடு,
மிணைக்காலின் முட்டுக் குடைந்தலவன் மட்குழி யிடுக்குற்
றொளித்தேகுமா-, லலைதரக் குழல்விளித் தானன மலர்த்தி
மெய் யலைவுற்ற குங்குமமதா, லந்தடஞ் செம்படா மாகய
னும் விண்கமழ வருளோடு நீவாழுமோர்-, பொலனிதைந்
தொளிர்தருமில் வீரைகூக ரின்போய்கை பொங்குபுன லாடி
யருளே, பூமீசர் தமதுதிரு வாடமர கதவல்லி பொங்குபுன
லாடியருளே. (சு)

உருக மரகதவல்லியம்மை பிள்ளைத்தமிழ்.

வேறு.

கங்கைய முனைசரச் சுவதிந னிருமதை காவிரி குமரி
யுள், கனிவுறு விருத்தகோ தாவரி நதியொடு கவிண்மிகு
கிட்டிணியுந்-, துங்கபத் திரையுமொர் சிந்துவு நாமெனத்
தொல்குறு முனிமலையிற், றேன்றிநின் றனைவல மாங்கரு
ணை யினுனைத் துணைகொள வருமாபோற்-, சங்கலை கர
மொடு பன்மலர் தூவிவிண் டருமொலித் துதியொடுநீ, தயை
யினொடு மறையுமில் வீரவ னன்னகர் தனைவனைத் தெழிலொடு
நீர்ச்-, சங்கம மாய்வரு தாமிர பருணியின் றண்புன லாடுக
வே, தனைநிகர் கோமள மரகத நாயகி தண்புன லாடுகவே.

பற்குனி கோமதை கெண்டகை பொன்முகி பழயை
நா ராயணிகள், படிதிகழ் கருணையெ லாமென தென்றுயர்
பயனிறை கருணையெனுந்-, சொற்கொளு மகளைன வொ
ருநதி யீன்றுவிண் டொழுதிருப் புடைமருதூர்த், துறை
யின்முற் பிரிமகட் காதலொ டுணைதலிற் றுணையுறு சங்கம
மாய்-, வற்கலை முனிவர்க ளருந்தவ முயலநீ வாழ்தல மெ
னுநினைவால், வானவர் புகழுவில் வீரவ னன்னகர் வளைபொ
ரு நைத்துறையிற்-, றற்கர மான்மழு வோனிட மாருமை
தண்புன லாடுகவே, தனைநிகர் கோமள மரகத நாயகி தண்
புன லாடுகவே. (அ)

பண்டொரு பாவி மடிந்துயிர் போடிடல் பாரி -லழிந்
துபொட், பழகிய தானது ணென்பையொர் ஞானி பரிந்து

கடித்திழிவாய்க்-, கொண்டரு நீள்கரை யேகிட வங்கது
கூரெயிற் றிற்றவறிக், குளிர்தரு நீரிடை வீழ்முன் னுருவு
கொடுத்தருள் வீடுதவித்-, தண்டுறை தோறு மகிழ்ந்திது
பேர்ப்பல தனியருள் புரிந்தேநின், றனைவல மாகிடு மன்பு
நிறைந்துயர் தண்பொரு நைப்பெயராய்த்-, தண்டலை சூழ
மீவ் வீரைநன் னகர்வரு தண்புன லாடுகவே, தனைநிகர்
கோமள மரகத நாயகி தண்புன லாடுகவே. (சு)

வேறு.

கலிசூ முலகிற் கயிலையெனுங் கமழ்கா லாரு மலையு
நதிக், கயலா லழக தோங்கிடவே கனிவார் பாவ நசிசெயு
மோர்-, தலமே வருணற் றிசைதரவந் தனிலே யாரு நகர்
குணமாத், தரவா யிடையில் வாழ்ந்திடுமா தவமார் வீரை ந
கர் முனிவர்-, மலமா றியபொற் குடநதிமந் திரம்வா யோதி
மனுவழியார், மனநீர் மையினு டோர்ந்துதவ மகிழ்வா
யாடு மனதொடுநீ-, பொலனார் பொருநைத் துறைதெளியும்
புதுநீ ராடி யருளுகவே, புகழ்சேர் மரக தாம்பிகையே
புதுநீ ராடி யருளுகவே. (க௦)

கயலோ சிறிய தாஞ்சினையோ கடுகே யருளோ மலை
யெனச்செய், கருணா நீதிய மோங்கியநீ கருத்துக் கிசைந்த
லனையலையோ-, கையலே திரிய நின்றகுமோ வடியே னனு
முகவலவோ, வருளா தொழியி னுன்றமிழே னருள்வா யாக

உந்று மரகதவல்லியம்மை பிள்ளை த்தமிழ்.

வேனும்டியார்-, மயலே கெடுத்துப் புரந்தருள் வந்தே
வீரை நகரமலன், மனமோ டிடமு மருவுமுயர் மணியே
நான் மணமொழுகும்-, புயனே ரளக மாங்குயிலே புதுநீ
ராடியருளுகவே, புகழ்சேர் மரக தாம்பிகையே புதுநீ
ராடியருளுகவே. (கக)

நீராடற் பருவம் முற்றிற்று.

10. ஊசற் பருவம்.

அரனாட லைக்காணு மரவுனது தனியூச லாடறனை யுங்
காண்குவா, னடிநெறியின் வருமுன்பு வந்தமணி யின்கதிர்க்
ளாமென வொளிர்துனதடி-, விரலொக்க வென்றுணண்
போடுற்ற தென்னவே மேவுபவ ளக்கால்கண்மேல், வெண்
கதிர்க டருகயிலே மலைமாட மெனவயிர மேவுற்ற நீள்விட்
டமா-, வரமுற்ற நிலவொன்று கதிரொப்ப விலகின்ற மணி
நித்தி லத்தொடர்களில், வலனுக்கு முற்றவந் யம்போலு
மிடமாக வாய்த்ததென வேபீடிகைப்-, புரமுற்று மாணிக்க
மொளிர்தர வமைந்திலகு பொன்னுச லாடியருளே, புலவர்
புகழ் திருவீரை நகரின்மர கதவல்லி பொன்னுச லாடி
யருளே. (க)

தாண்பெழு தன்கதி ரேனப்பவள லீலாளர்கால்க டழு
வுற்ற தற்கெதிரியாச், சசிதரள வந்துகக் கதிரெனலு மன்றி

புயர் தனிவயிர் விட்டத்தினும்-, வாஞ்சுளி நிகர்த்ததெனு
மௌசியமொ டாதவன் வனசமலருன்சீறடி, மருவுபொற்
பீடமுது மணிகளா னுனென்ப வளரொளிசெய் மாணிக்க
மா-; ஞ்னமது பொற்பலகை மீதுற வமர்ந்துலக வுயிர்முழு
து மாட்டுவதுன, தொருவிரலி னுலென்ப துணர்விலை
னுணரவுனி யொள்ளளக முகில்பரவுதல்-, போனை பொ
ழிந்திலக நின்கருணை யாடலிற் பொன்னாச லாடியருளே,
புலவர்புகழ் திருவீரை நகரின்மர கதவல்லி பொன்னாச
லாடியருளே. (௨)

அவனிமுழு துந்தழைய முன்பொரு தலத்தாற் றறங்
கண்முழு துங்கால்களா, வாறங்க மேன்மாட நான்மறைக
ளந்துகம தன்புகழ்க ளேயொளிகளா-, நவிலரிய தாம்பிரண
வம்பீட மாகவதி னண்ணுபொரு ளாத்தங்கியே, நாற்பத்தி
ரண்டி லக் கத்திரட் டியதான. நல்லுயிரெ லாமாட்டலே-,
யுவமையது கருணையி னசைத்தாட லாயாடு மொப்பினின்
றன்னெழிலினை, வரகபதி விள்ளநாப் பல்லா யிரம்பெறினு
முரனுறுவ னுலெவன்னநற்-, புலனமது புகழுவே பூமீசர்
மகிழுவே பொன்னாச லாடியருளே, புலவர்புகழ் திருவீரை
நகரின்மர கதவல்லி பொன்னாச லாடியருளே. (௩)

உரிமைபெறு நீபுனையு மணியினெழில் கண்டச ரோர
ரவ முந்தேயந்திரே, மொருமதியை யுங்கொள வியன்ற
செய லோவென்றெ வுலகர்களு மேபாடநீ-, டிருண்முகில்

உச௦ மாகதவல்லியம்மை பிள்ளை த்தமிழ்.

வகிர்ந்திரவி மதிபுடை யொதுங்கவிட் டின்றுஞ்சி னுக்கா
டறு, நெதிரினின் றன்பொடு பயிற்றரவ மென்னநல் லிசை
வுகொள மைக்குழலினி-, லசவமணி யைந்துற்ற தலைகொ
ண்ட பொற்பணியு மழகிய மணிச்சுட்டியு, மாதித்த வணி
யும் பிறைப்பணியு மாடவுய ரன்பர்க டுதித்தாடவே-, பொ
ருளுடைய மகளிர்குழு விற்பிடுன டசைத்தாட்டு பொன்
னூச லாடியருளே, புலவர்புகழ் திருவீரை நகரின்மர கத
வல்லி பொன்னூச லாடியருளே. (ச)

மழுவுமரி ணமுமாட மதிந்தியு மாட்சின் மகிழ்நர்நட்
புடனாடீண், மாலாட வயனாட மகபதிவி ணவசாட மலை
யாட மகியாடயா-, தொழுவிசை தெரிந்துகலை மகளிர்கள்
பழம்பாட விற்பொடு படித்தாடவா, னிந்திரைக ணின்மே
னி நலியா தசைத்தருகி னேர்மகிழ்வு கொண்டாடவார்-,
குழலலர் சொரிந்தவழி குணகுட மளந்தளிகள் கொங்கொடு
பரந்தாடமின், குழைகளொளி ரவிபோலு மாடவாரத் தெரி
யல் கொங்கைகள் புரண்டாடவே-, புழுகொடரு ளொழுக
முக நிலவுநகை யாடவே பொன்னூச லாடியருளே, புலவர்
புகழ் திருவீரை நகரின்மர கதவல்லி பொன்னூச லாடி
யருளே. (ரு)

தித்திமத் தளதாள மொத்துத், கலிக்கவுந் திகழ்மதன்
கிகளாடவுஞ், சீரடியர். முன்னின்று மூவர்தமி மும்பெரிய
திருவாச கச்சுருதியுஞ், சித்தமொத் துருகவுயர் திருவி

சைப் பாவுந் திருப்பலாண் டுந்தொண்டர்தந், திருப்புரா
ணமுமாதி முத்திப் பழம்பாடல் சீர்ப்பண்ணி னொடுபுடவு
ஞ்-, சுத்தமெய்த் திருவேட வித்தகர் துதிக்கவுஞ் சூழ்க்கன
மிசைவிஞ்சையர், துந்துபி முழக்கவுங் கட்கருணை சிந்தமனை
தொடவைத்த வொருகாலின்மேற்-, புத்தமுத மொத்தயா
ழாமொர்கை நிமிர்த்திலகு பொன்னாச லாடியருளே, புலவர்
புகழ் திருவீரை நகரின்மர கதவல்லி பொன்னாச லாடி
யருளே. (க)

தாமவங் கோதைபனி நீர்களப நானங்க டன்புக முழ
னக்கமழவிற், றனிதுதவி னற்றிலக மிலகவருள் கட்கடை
ததும்பவினை யாடியிடைமே-, னீமசெங் கேழ்க்குமுத மொ
டுதில மலர்ந்தவென நேர்கபோ லமும்வாயுநன், னீணாசி புந்
திகழ வாரவட மார்புருள நிறைகாஞ்சி யின்கதிரெனச்-,
சேமமென வேயுலகர் தங்குடி பெனப்பரவு திருவயிற் றிள
ரோமநேர், திகழவுறை யொடுமம்பெ னக்கால்க ளிருபிறை
கள் சேர்ந்தாங்கு பூந்தான்மினப்-, பூமிவிங் கேசரது வாம
பங் கின்சொல்லி பொன்னாச லாடியருளே, புலவர்புகழ் திரு
வீரை நகரின்மர கதவல்லி பொன்னாச லாடியருளே. (எ)

ஓதியறி யேன்கல்வி யுண்மைபறி யேனின்ற னொப்பி
ல்புக முறியேனல, மொன்றேனு மறியாத வென்பனு வுங்
கொண் டெவந்தெனையு மாட்கொள்ளுமோர்-, பாதிமதி சூடு
முயர் பூமீச ருளமுமொரு பங்குங்கொள் பரைசத்தியே,

உச்சு மரகதவல்லியம்மை பிள்ளைத்தமிழ்.

பத்தரக மோடுபுறம் வேதவக மோடுதலை பற்றிநிற் பாடுள
 ன்னுழவ்-, வாதிமறை தேடரிய நாதமுடி வேசருவ வகிலா
 ன்ட மாய்நின்றுமோ, ராதார மற்றிடுகி ராதாரி யாயுர்க்கு
 மாதார மாய்நின்றுமீ-, போதநிறை வானபரி பூரணி ப்ரா
 தனீ பொன்னாச லாடியருளே, புலவர்புகழ் திருவீரை நக
 ரின்மர கதவல்லி பொன்னாச லாடியருளே. (அ)

எனதுபொரு ளெனநிறைவி யென்றெந்த வுலகர்களு
 மேசொந்த மாக்கொள்ளவு, மிங்கங்கெ னுதபடி யெங்குமெவ்
 வுயிருமா யேய்ந்தவரு ளோடெனையுன்-, றனதுபொரு
 ளென்றென்ற னுள்ளினதி மதிக்கொன்றை சடைகொண்டு
 விடையூருமோர், தன்பதி யெனப்பெற்ற பூமிலிங் கேசரொ
 டு தங்குற் றிடுந்தகைமையா-, லுனதுபொரு ளாகின்ற வெ
 ன்னையுட லாவிபொரு ளொடுகொள்ளு வாயென்றுநா, னுற
 வாட வுரியவரு மாகியெனை யாட்கொண்டவ் வுடலாவி
 பொருளோடுந்-, புனலிற்ற னெனவே கலந்தவளு மானீ
 பொன்னாச லாடியருளே, புலவர்புகழ் திருவீரை நகரின்
 மர கதவல்லி பொன்னாச லாடியருளே. (ஆ)

அன்பினொடு நீகாக்கு மவர்களாற் காக்கதின் றழகொ
 முகு செங்கீனையோ, டரியதால் சப்பாணி கொட்டியோ
 முத்தவமு தன்பொடு சுரந்தவனிமர்-, தின்புற நடந்துவந்
 தம்புலியை யங்கைகொ டிசைந்திட வழைத்தம்மனை, யினை
 யவளு நாணிக் களிக்கவினை யாடிநல் லெழிலோடு நீராடி

யுன்-, றன்பெருமை யூறியாத நாயினே னுள்ளினீ தருகரு
பை யாலோதுமித், தமிழ்நிற் பிள்ளையென விளையாழ் மன்
பது சிதைத்தாங்கு மதிபோடுசெம்-, பொன்புரை கடுக்கை
யணி பூமீசர் பங்கியே பொன்னாச லாடியருளே, புலவர்
புகழ் திருவீரை நகரின்மர கதவல்லி பொன்னாச லாடியரு
ளே. (க௦)

உலகெலாம் வாழ்வயல் வருடமுப் போகமுற வொரும
தியின் மும்மாரிக, ஞாதவமன் னவர்கோல்கள் வாழமகம் வா
ழமறை யுற்றழீனி வோர்வாழீண்-, டிலகுமா லயனிந்தி
ரன்சுரர்கள் வாழவிவ ரில்லினர்க ணிறைவாழமற், நெங்கு
மங் கலமாக யாவர்களும் வாழவே யியல்செய்த தென்பவ
ணியுட்-, டிலகமா மென்பவுபர் தெய்வநா யகமென்ப திரு
வென்ப தங்கொழுநராய்த், திகழ்கின்ற பூமீசர் செயல்செ
ய்து வாழநற் செயறந்த தென்பவந்தப்-, பொலனொளியொ
டிலகுமணி மங்கலம் விளங்கவே பொன்னாச லாடியருளே,
புலவர்புகழ் திருவீரை நகரின்மர கதவல்லி பொன்னாச லா
டியருளே. ஊசற் பருவம் முற்றிற்று. (க௧)

ஆகப் பருவம் பத்துக்கு, விருத்தம் ௧௧௩.

பாயிரச் செய்யுள் ௫.

ஆகச் செய்யுள்—௧௧௮.

பிள்ளைத்தமிழ் முற்றிற்று.

மரகதவல்லியம்மை திருவடிகளே சரணம்-

குமான்றுணை.

தி.ரு வீ ரை ம ர க த வ ல் லி

இன்னிசைப்பா மாலை.

காப்பு.

கிட்டளைக் கலித்துறை.

சீர்கொண்ட தென்பொதி யைக்குண வீரைத் திருநகரீம்
கார்கொண்ட கூந்தன் மரகத வல்லி கழலடிகட்
கேர்கொண்ட மாலை யியம்பத் துணையெனக்கிங்குவெள்ளைப்
பேர்கொண்டவேர்கொம்பினே நம்பன்கஞ்சப்பெருங்கழலே

நூல்.

வேண்டுகைக் கொச்சகக்கவிப்பாடல்

அன்னமலி வீரை யணிநகரி னுருமுயர்
சொன்னமலை வில்லியிடந் தேராயந்தே யுணைநீத்துந்
தன்னருளிற் காகீசுந் தையயினைநீத் தன்னடியின்
மன்னவருள் செய்வாய் மரகதமெய்த் நாயகியே

(க)

உச்சு மரகதவல்லியம்மை இன்னிசைப்பாமாலை

தாயையொழித் தியாரே தரணிதனிற் காப்பவர்தாய்
சேஷையொழித் தியாரைத் தெரிந்திங் கருள்வாணன்
பேயையொழித் திங்கே பிறங்கினுநீ பெற்றனையென்
மாயையொழித் தாள்வாய் மரகதமெய்ந் நாயகியே. (உ)

அஞ்சிலகும் பூதத் தனித்தியமற் றுர்க்கருளும்
பஞ்சிலகும் பாதப் பணிநித்தி யந்தருவாய்
நஞ்சிலகுங் கண்டனுழை நாண வவனிடங்கொண்
மஞ்சிலகுங் கூந்தன் மரகதமெய்ந் நாயகியே. (ங)

வான்மருவுஞ் சோலை வளவீரை நன்னகரி
னன்மறுகக் கண்டிருத்தல் ஞாயமுண்டோ பொன்மலர்ந்து
தேன்மருவுங் கொன்றைச் செறிசடையம் பூமீசர்
மான்மருவும் பங்கின் மரகதமெய்ந் நாயகியே. (ச)

வெஞ்சமருண் மேவுகின்ற வீணரடி வேண்டியுன்றுட்
கஞ்சமரு மோவாக் கழுதுநிகர் வேனெனினுந்
தஞ்சமறுத் தால்வேறு தஞ்சமுண்டோ வென்றனக்கென்
வஞ்சமறுத் தாள்வாய் மரகதமெய்ந் நாயகியே. (ரு)

உன்னைத் தழுவா தொழிந்திங்கு மண்ணெடுபெண்
பொன்னைத் தழுவும் புலையெனைப் போற்றுவைசேய்
தன்னைத் தழுவாத தாயிலையரற் றற்பரனா
மன்னைத் தழுவும் மரகதமெய்ந் நாயகியே. (ஈ)

மரகதவல்லியம்மை இன்னிசைப்பாமாலை ௨௪௭

பங்கமென ஷோராத பாழ்வினையே னாயிடினார்
துங்கமென நின்னைத் துதிக்கவைத்தல் போன்றருள்வாய்
புங்கமென மாயனைக்கைப் போதெடுத்தான் பாலினருள்
வங்கமென வாய்த்த மரகதமெய்ந் நாயகியே. (௭)

தேன்பொழியுஞ் சோலைத் திருவீரை யம்பதியி
னான்பொழியுஞ் சொற்க ணறவாகக் கொண்டருள்வாய்
நோன்பொழியார் தங்களுள்ளி னுண்ணறிவாய்நின்றருளும்
வான்பொழியு மன்பார் மரகதமெய்ந் நாயகியே. (௮)

நொந்துபணிந் துன்றனது நோன்கழலே நோக்குமெனைச்
சிந்துபணி வென்ற திருக்கண்கள் பின்னுகுழல்
பந்துபணி கொள்ளும் பையோதரங்க ளோடெழுந்து
வந்துபணி கொள்வாய் மரகதமெய்ந் நாயகியே. (௯)

இணக்கமுட னின்றானே யேத்தி யிறைஞ்சுதற்கோர்
வணக்கமறி யாதேன்றன் வன்குடம்பைக் குண்ணிறைந்த
பிணக்கமறுத் தாளப் பிறங்குந் திருமலர்த்தார்
மணக்கவரு வாயே மரகதமெய்ந் நாயகியே. (௧௦)

காழ்த்தண் கருணைக் கழலென் றலைகுட்டிப்
பாழ்த்த பிறவி பறியடுவனைப் டூர்ப்பாயோ
சூழ்த்தல் விரும்பித் தொழுதுநின்று வாடுனோர்கள்
வாழ்த்த வருளும் மரகதமெய்ந் நாயகியே. (௧௧)

உசு அ மரகதவல்லியம்மை இன்னிசைப்பாமலை

வழை யெனக்கிங் கிரங்கியருள் வாயடர்ந்து
வாழை வளரும் வளவீரை மாநகரிற்
பேசுந் வயிற்றுப் பெருமானும் பேணுமெழின்
மாழை மலர்த்தாண் மரகதமெய்ந் நாயகியே. (கஉ)

விண்ணினுக்கு மண்ணினுக்கு மிக்கவருள் செய்யுமுனைக்
கண்ணினுக்குக் கண்ணாகக் காணப் பெறுவேனோ
வெண்ணிநிற்கு மன்ப ரிதயத் திருணிக்கு
மண்ணினிற்றென் வீரை மரகதமெய்ந் நாயகியே. (கங)

கண்ண னுடனுதித்த கட்டழகென் கண்ணா
நிண்ணயமாக் கண்டுதொழ நேர்ந்துவின்று லாகாதோ
வுண்ண வுடுக்க வுதவியருள் வீடுதவும்
வண்ண மலர்த்தாண் மரகதமெய்ந் நாயகியே. (கச)

இன்னுங் கருப்பத் தியற்றினேயே லுன்கழல்க
ளுன்னுங் கருத்தங் குறுமோ வொழிந்தடுமோ
வென்னுங் கருத்தா விரந்தேற் கிரங்காயோ
மன்னுங் கருணை மரகதமெய்ந் நாயகியே. (கரு)

போற்ற வறியாப் புதல்வரையுந் தாயானு
மாற்ற வருட லகென் றறிநாயோ
சீற்ற வளத்துச் சிறியேன் மயற்பிணியை
மாற்ற வருவாய் மரகதமெய்ந் நாயகியே. (கசு)

மரகதவல்லியம்மை இன்னிசைப்பாமாலை ௨௪௯

ஆதார மற் றே யலைந்திங் கலுத்துனது
பாதார விர்தம் பணிந்தே பரவியசொற்
காதார வேற்றுக் கருணைக் கடனோக்கான்
மாதா வெனைக்கா மரகதமெய்ந் நாயகியே (௧௭)

கானவர்கள் கூட்டாய்க் களித்துக் கழிந்தேனைத்
தானவர்கள் கூட்டந் தழுவாத தன்னடியா
ரானவர்கள் கூட்டத் தனைவித்தா லாகாதோ
வானவர்கள் வாழ்த்து மரகதமெய்ந் நாயகியே. (௧௮)

அங்கைதலை யேற்ற வறியே னறிந்திடவென்
சங்கையறுத் துன்றா டலையளித்தாற் றுங்காதோ
செங்கை யனமே திகழ்மயிலே மாறாத
மங்கை வடிவே மரகதமெய்ந் நாயகியே. (௧௯)

போத மொழிந்தேனப் போதமுற வென்னகத்தி
னேதமொழித் தாண்டாலி யாவ ரிகழ்வாரோ
வேதமொடு விண்ணும் வியக்கும் புகழுடைய
மாதவரு மேத்து மரகதமெய்ந் நாயகியே. (௨௦)

அணிக்குட் சிறந்த வணியென் றடிக்கோதும்
மிணிக்குட் பரிந்தாண்டாற் பாரார் பழிக்காரே
பிணிக்குட் பெரிதாம் பிறவிமருந் தாகியொளிர்
மணிக்குட் பெரிதா மரகதமெய்ந் நாயகியே. (௨௧)

- ௨௦௦ மரகதவல்லியம்மை இன்னிசைப்பாமலை

பாட்டு மணக்கப் படிக்குமன்பர் பானின்று
கேட்டு மகிழ்ந்து கிருபை யளிப்பதினு
நாட்டுபுக ழின்மழலை நற்சொற் சிறப்பெனவென்
மாட்டு வருவாய் மரகதமெய்ந் நாயகியே. (௨௨)

இரந்தங் கழல்பரவி யேத்தே னெனினுமென்பா
லுரந்தங் கியமறவி யோடிவரி னங்குனது
நரந்தங் கமழு நளினமலர்த் தாள்பரவும்
வரந்தந் தருள்வாய் மரகதமெய்ந் நாயகியே. (௨௩)

கருவார்த னீக்கக் கருதே னெனினுமெனைப்
பெருவாதி னேமன் பிடிக்கவரி னங்கேநான்
வெருவா துனைத்துதித்து வேண்டவர மிங்கருள
வருவா யெழிலாய் மரகதமெய்ந் நாயகியே. (௨௪)

உலையின் மலிதீ யுறவிழித்தங் கேமனைனை
வலையின் மடிக்க வருவாங்கொ லென்றுவலைக்
கலையின் மயங்குங் கலக்க மொழித்தருள்வாய்
மலையின் மகளா மரகதமெய்ந் நாயகியே. (௨௫)

வெல்ல முடியாமல் வீனைக்குட் கிடந்துழன்று
சொல்லமுடி யாதடைந்த துன்பங்கள் போதாவோ
வல்லொழித் தெற்குன் னடிக்கமலப் போதளிப்பாய்
வல்லபைகோன் றாயா மரகதமெய்ந் நாயகியே. (௨௬)

மரகதவல்லியம்மை இன்னிசைப்பாமலை ௨௫௧

களவார்ந்த கந்தைக் கருத்தோடிக் காசினியி
னளவார்ந்த தாகா தலைந்தேனை வாவெனநின்
றளவார்ந்த வாய்க்குமுதத் தாண்மலரக் காண்பேனோ
வளமார்ந்த வீரை மரகதமெய்ந் நாயகியே. (௨௪)

கல்லாது நின்றாள் கருதாதே னாயிடினு
நல்லாரி லாக்கி நலமுழுது நல்குவையே
பொல்லாத சேய்க்குமனை புத்தி புகட்டுவளால்
வல்லாளின் மிக்க மரகதமெய்ந் நாயகியே. (௨௫)

எள்ளலறக் கல்லா வியலினே நென்னினுநா
னுள்ளமொடுன் றுளே யுயர்துணையென் றோதினனாற்
கள்ளமொழித் தாள்வாய் கயமுகற்குங் கந்தனெனும்
வள்ள லுக்குந் தாயா மரகதமெய்ந் நாயகியே. (௨௬)

மாண்டழிவார் தம்மை மதியே னினதடிப்பூ
வேண்டளியே நெற்குன் விமல நிழலளிப்பாய்
பூண்டழையு மேனியொடு பூமீசர் பாலமரு
மாண்டழையும் வீரை மரகதமெய்ந் நாயகியே. (௩௦)

கைய ரொழுக்கக் கசடர் மதங்கலக்கு
மைய லொழித்தேனைத்தன் மாமலர்த்தாட் கன்பளித்த
பையரவப் பூணர் பரன்பா லுனைமறவேன்
வையமகிழ் வீரை மரகதமெய்ந் நாயகியே. (௩௧)

மரகதவல்லி மலரீடி வாழ்க.

இன்னிசைப்பாமலை முற்றிற்று.

௭
குமரஸ் துணை.
பிழைதிருத்தம்.

நூற்பெயர்.	பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
சுசிந்தைக் கலம்பகம்	௨	கக	புகழ்புனியா	புகழ்முனியா
"	௩	கக	பழிபடு	வழிபடு
"	௩	உய	வான துநீயே	வானவநீயே
"	௫	கந	...	பதினைந்தடியாசிரி யச்சுரிதகம்.
"	தக	ச	தன்பொடு	தின்பொடு
"	கந	உக	முள்ளென	முள்ளென்
"	கடு	சு	னரர்மனமே	னரர்மணமே
"	கடு	கடு	வேலென	வேலென்
"	கசு	கசு	தோளென்	தோளன்
"	கஅ	உய	முன்னன்மை	முன்னன்மை
"	உஉ	உய	வென்றுணை	வென்றுணை
"	உந	கக	பாகப்பல்	பாப்பல்
"	ந.சு	உ	கும்பரந்	கும்புரந்
"	சச	கஉ	நவின்றிடனே	நவின்றிடினே
"	சசு	கக	வெண்ணிந்து	வின்ணிந்து
"	டுசு	அ	புற்றவமே	புற்றவமே
"	டுஎ	கசு	யருளனைபோய்	யருளனையோய்
சுசிந்தை மும் மணிமாலே	சுக	கசு	ருக்கா	ருட்கா
"	சுந	சு	யினிற்கன்	யினிற்கண்
"	எக	அ	யோய்மான்	யோயம்மாண்
"	எக	கடு	...	ஆசிரியப்பா
"	எசு	உ	னெருகால்	னெருகால்
"	ஊ	உக	கலக்கு	கலக்குண்
"	எஅ	அ	கரத்தான்	கரத்தாற்

தமிழ். பக்கம். வரி.	பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
மருங்கை ஒரு திணைமலைக் கருத்து.	கக	௩	கார்புதூர்	காற்புதூர்
மருங்கை ஒரு திணைமலை	கக	௮	மலாக்கை	மலர்க்கை
„	கக	௧௮	கவற்றுழு	கவருழு
„	௧௦௨	௧	பன்னிரண்டா	பன்னிரண்ட
„	௧௧௪	௨௮	வைரயா	வரையா
வீரைக்கலம் பகர்				
„	௧௨௮	௨	தெருவிழ்	தெருவிற்
„	௧௩௭	௨௨		
„	௧௩௯	௨	புத்தலர்	புத்தலர்
„	௧௫௧	௭	யார்ந்தம	யார்ந்தம
„	௧௭௧	௪	பறியலா	மறியலா
„			புகழும்	புகழும்
மரகதவல்லி யம்மைபிள் ளோத்தமிழ்	௧௮௮	௧	காப்புப்பருவம்	முதலாவது காப் புப்பருவம்
„	௧௯௧	௧௫	செங்கீரை	2. செங்கீரை
„	௨௨௨	௫	னென்னல் நீ	னென்ன நீ
„	௨௩௩	௨௧	ஓள	ஓள
„	௨௪௧	௪	மனை	மனை

